INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI APRILIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1929.

PRECUVANTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL
AL MÂNĂSTIREI NEAMȚUL LA 1846.

Fraților! Lumea aceasta se numără a doua, începându-se a se număra anul dela Martie dupre Evrei, iară dela Septemvrie a opta. Intru această lună, Domnul a poruncit Evreilor prin proorocul său Moisì, ca să aducă snopul, adecă pârga secerișului înaintea sa[1]), zicând: «Grăește fiilor lui Israil și «zi către ei: Când veți intrà în pământul care eu îl dau vouă și veți secera «secerișul lui, veți aduce un snop pârga secerii voastre la Preot; și va aduce «snopul înaintea Domnului primit vouă, în ziua a doua dela ziua cea dintâiu îl va aduce Preotul» (Leviți 23, 10) »

Intru această lună pre la începutul ei și Dumnezeu Cuvântul la întâiul an al propoveduirii sale, a venit împreună cu ucenicii săi în pământul Iudeii, dupre cum arată înțeleptul Meletie la Bisericeasca Istorie (Cartea 1, cap. 4, § 8), unde aduce pricina și zice: «După aceasta a venit Iisus, și ucenicii lui în pământul «Iudeii, și acolo petreceà cu ei și boteză, și erà și Ioan botezând în Enon aproape «de Salim» (Ioan 3, 22, 23). Cu toate că Iisus nu se propoveduià pre sine a fi Mesia, în câtă vreme erà Ioan botezând. Intru această lună, la al doilea an al propoveduirii sale, adecă la 10 a lui Aprilie, apropiindu-se Paștile Iudeilor, s'a suit în Ierusalim, și în 15 a acesteia, la acestaș praznic al Paștilor, Sâmbătă

[1]) Vezi că în Palestina până și în ziua de astăzi în luna aceasta grâul se seceră.

întâmplându-se, a vindecat la Scăldătoarea oilor pre slăbănogul cel ce zăcea în boală de 38 de ani (Ioan 5). Precum și alte multe minuni și vindecări a făcut (Vezi la acelaș Meletie).

Intru această lună mai cu seamă se desfășură și se desvelesc toți copacii, și toate florile se gătesc spre a împodobi pământul, din care putem a ne învăța filosofia cea adevărată, dupre cum arată marele apostol Pavel, adecă, a cunoaște pre Ziditorul cel nevăzut din zidirile sale cele văzute, și precum toată firea urmând neclintit porunca Stăpânului tuturor în toată vremea, împlinesc datoria lor cu cea firească mișcare, care mai aevea o mai vedem întru această lună, căci pământul răsare roduri spre hrana oamenilor și a dobitoacelor. Câmpii se împodobesc cu tot felul de flori spre mângăerea vederii. Copacii înfrunzesc cu silință spre roduri de îndulcirea gustului. Paserile își gătesc fireștile lor organe spre glasuri de veselie pentru auzul nostru; dobitoacele și toate târâtoarele și vietățile se silesc spre înmulțire, dupre porunca cea dintâiu dată lor, pentru trebuința noastră. Dintru toate acestea se proslăvește cel ce vede adâncurile și șade pre Heruvimi. Cel ce a întărit întru puterea sa marea, și a făcut ziua și noaptea, și a săvârșit zorile și soarele, carele a făcut cele frumoase ale pământului, Vara și Primăvara (Psalm 73, 18).

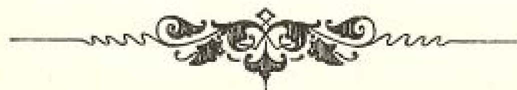
Luna aceasta de către Evrei se numește Iiar. Iară de către Romani Aprilie și de către Ellini Targhilion, dându-i așa numirea din înfierbântarea pământului dela soare; căci încălzindu-se pământul dela soare, răsar tot felul de semințe și de flori. Dintre care flori Elinii cei vechi pre cele ce erau mai întâiu, le aduceau ca o pârgă la capiștea lui Apolon și a Artemidei, întru cinstea sărbătoririi lor, care sărbătoare o numeau ei Targhilia; crezând (dupre cum zice Plutarh) că întru această lună s'ar fi născut Apolon mincinosul dumnezeu al lor. Și acestea adecă s'au zis pentru numirea lunii.

Iară noi nu asemănându-ne lor, (adecă Elinilor celor ce aduceau pârgă de flori mincinosului lor dumnezeu Apolon), ci mai ales cinstind cu adevărată credință, pre prea adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pre cel ce pentru păcatele noastre bine a voit a se aduce pre sine jertfă Părintelui său, prin moartea cea de pre Cruce, și a ne răscumpără pre noi din tirănia morții cu scump sângele său, înviindu-ne prin Inviera sa. Lui zic, să-i aducem, nu flori pământești și stricăcioase ce se vestejesc ci nestricăcioase și cerești, adecă pre sfinții Mucenici, cari s'au roșit cu sângiurile sale ca niște trandafiri prea frumoși.

Și pre prea cuvioșii Părinți, cei ce prin sudorile și nevoințele sale și-au înălbit sufletele, mai mult decât crinii cei bine mirositori, pre aceștia adecă ce se cuprind în cartea aceasta a lui Aprilie. Iară mai vârtos pre prea frumosul și mult veselitorul tânăr zic, pre sfântul marele mucenic al lui Hristos, Gheorghie, ce se prăznuește în 23 a acestei luni. Pre cel ce adecă ca o pârgă de grâu aleasă s'au adus pre sine Stăpânului Hristos, prin răbdarea și suferirea nenumăratelor munci ce a luat pentru dragostea lui, pentru care a dobândit dela el slavă și cunună nestricăcioasă. Pre acesta zic împreună cu ceilalți să-i aducem lui spre miros de bună mireazmă. Ca prin mijlocirea lor să binevoiască, a ne dărui și nouă să dobândim partea și bucuria acelora, întru împărăția Tatălui celui veșnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL
Arhimandrit și Stareț al sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul,
împreună cu tot Soborul.

LUNA APRILIE

ARE TREIZECI DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 13 ȘI NOAPTEA CEASURI 11.

In ziua dintâiu, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Maria Eghipteanca. și Sf. Mc. Gherontie

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului și ale Sfintei.

Glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Intinăciunea cea mai de 'nainte, ce se trăgeà din spurcăciuni te opreà pre tine de vederea celor cinstite. Iară înțelepciunea și cunoștința ta, de cele ce s'au lucrat de tine, ți-au făcut ție întoarcere spre cele mai bune, ceea ce ești de Dumnezeu înțeleptită. Că privind spre icoana bine cuvântatei Fiicei lui Dumnezeu, și căindu-te de toate păcatele tale cele mai de'nainte, prea lăudată, cu îndrăzneală te-ai închinat cinstitului lemn.

Cu bucurie închinându-te sfintelor locuri de acolo, ai luat dar de călătorie spre fapta bună cea mântuitoare, și cu bună călătorie tare ai alergat, și trecând râul Iordanului, în locașul Botezătorului cu osârdie te-ai sălășluit, și cu viața ta cea bună, ai îmblânzit sălbăticia patimilor, prin înfrânare supțiind înfierbântările trupului, maică pururea pomenită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, prin feluri de bunătăți zugrăvindu-ți în suflet, închipuire lui Dumnezeu Cuvioasă, și atât ai strălucit, cât și preste ape ușor ai trecut Fericită; și prin rugăciunile tale te-ai ridicat de pre pământ către Dumnezeu. Și acum cu îndrăsneală stând înaintea lui Hristos, prea mărită Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 2-lea.

Vânările sufletului și pati-

mile trupului le-ai tăiat cu sabia postului, greşelile cugetului cu izvorul sihăstriei le-ai înecat, şi cu curgerile lacrămilor tale ai adăpat toată pustia, şi ne-ai odrăslit nouă roduri de pocăinţă. Pentru aceasta prăznuim pomenirea ta cuvioasă Marie.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Când îmi aduc aminte de greşelile mele dintru adâncul sufletului suspin Fecioară şi îmi bat pieptul, strigând: Greşit-am şi cad la tine Stăpână, căutând să mă pocăesc. Dar iarăş nesimţitor fiind, mă îmboldesc de obişnuirea cea rea, vai mie! Izbăveşte-mă de aceasta degrab, şi spre mântuire mă povăţuieşte.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu întuneric s'a îmbrăcat odinioară soarele văzându-te spânzurat pre lemn Mântuitorule, şi toate cele dedesuptul pământului s'au cutremurat. Morţii s'au sculat, pietrele s'au despicat, şi toate cele cereşti s'au înfricoşat; iară prea curata Fecioară stând lângă Crucea ta, plângea lăudându-te, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Sfintei şi ale Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfintei.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud răsplătirile bunătăţii Mariei celei strălucit cugetătoare.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon „puterea cea prea întrarmată, „iară întrupându-se Cuvântul „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea slăvit că cu „slavă s'a proslăvit".

Aflând tu acum strălucirea frumuseţei cea plină de luciri, şi a razei celei dătătoare de lumină, luminează-mi sufletul meu cel întunecat de patimi rogu-mă, prin rugăciunile tale cele către Domnul, mărită Marie.

Omorându-ţi odinioară sufletul, prin sfătuirea cea rea a şarpelui, şi alunecându-te la fapte fără socoteală, şi pogorându-l întru adâncimea pierzării, ai ales cele mai bune, şi cele vremelnice le-ai defăimat.

Cu cugete necuvioase prin patimi mai 'nainte spurcându-ţi bunul neam al sufletului şi nerobirea, şi purtând îmbrăcă-

mintea cea prea murdară a stricăciunii, ți-ai fost uitat de slava cea mai pre sus de minte, a celui ce te-a zidit.

Slavă...

Hrănindu-ți gândul cu neoprirea și cu deșertăciunea dezmierdărilor, amăgind pre îndrăgitori, te-ai depărtat pre sineți de împărtășirea cea mai bună, puind împrotiva ei semeția a tot păcatul, vrednică de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi cugetul întinat de patimi, și rănit de păcate, și cumplit turburându-se, ceea ce ești plină de Dar, care ai născut nestricăciunea cea înființată, și izvorâtoare de viață, curățește-mă și mă mântuește de păcate.

Peasna 3-a, Irmos:
Pre piatra credinței...

Cu dragostea cea prea îndumnezeită te-ai întraripat, și lepădându-te de mărirea cea trecătoare, te-ai apropiat la Stăpânul, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Apropiindu-te mai 'nainte către lemnul păcatului, și învățându-te minte aducătoare de moarte, ai alergat către lemnul cel purtător de viață Hristos, strigând: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Slavă...

Dorit-ai de vărsarea luminii celei negrăite, și defăimând toate cele vremelnice, te-ai înnălțat către privirea cea fără materie, strigând cu credință: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Impreunatu-ne-am cu dumnezeești cetele îngerilor, prin nașterea ta de Dumnezeu Născătoare. Că ai zămislit întru tine negrăit pre Ziditorul, și ai întrupat pre cel necuprins. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Pre piatra credinței întărin-
„du-mă, lărgit-ai gura mea a-
„supra vrăjmașilor mei, că s'a
„veselit duhul meu a cântà:
„Nu este sfânt ca Dumnezeul
„nostru, și nu este drept, afară
„de tine, Doamne".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Toate săltările trupului înfrânându-ți prin ostenelele cele sihăstrești, ți-ai arătat înțelepția sufletului tău vitează; că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pre tine lumii, prea mărită. Drept aceea și spre râvna vieții îngerești cu dragoste te-ai îndemnat singură,

prea fericită. Pentru aceasta noi credincioșii cinstind pomenirea ta, cerem iertare de greșeli, să se dăruiască lumii, prin rugăciunile tale, Marie.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

In noroiul păcatelor am căzut, și nu este întru mine chipul ființei, că m'am înnecat în viforul păcatelor mele cumplit; ci tu ceea ce ai născut Cuvântul, pre cel singur iubitor de oameni, caută spre mine Fecioară, și mă mântuește de tot păcatul, și de patimi pierzătoare de suflet, și de toată răutatea vrăjmașului celui cumplit; ca să cânt veselindu-mă: Roagă-te Ziditorului și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce năzuesc cu credință la acoperemântul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul, văzându-l Mielușaua pre Cruce spânzurând pe nedrept, tânguindu-se strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Ce este această prea mare și înfricoșată și streină taină pre care o văd; mă sfăram la cele din lăuntru, și a suspinà nu am vîrtute, și nu pot a suferì ca să te văd mort. Ci fie-ți milă Stăpâne de suspinurile cele de Maică, și precum ai zis, umple-mă de bucurie, înviind din mormânt ca un Dumnezeu.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine, că glas am „auzit, Doamne, și m'am „spăimântat, că ai venit până „la mine căutându-mă, pre „mine cel rătăcit. Pentru aceea „proslăvesc multă bunătatea „ta, cea către mine, mult Mi„lostive".

Mutatu-te-ai din patria ta mărită Maică, plutind prin purtarea de grijă cea de sus către pământul Sionitenilor dupre dorirea ta, întru care prin mărturisire ai aflat deslegare faptelor tale.

Impingându-te înapoi nevăzut mărită, și nevăzând de aproape vederea cea mai bună, darea luminii celei negrăite, puind cugetul îndreptător nearătării, ai cunoscut cele ascunse.

Intărindu-te cu Darul cel mântuitor, și văzând dumnezeească și purtătoare de lumină strălucire, ți-ai apropiat ochii și inima de cinstita Cruce, și de acolo te-ai împărtășit mântuirii.

Slavă...

Cu bucurie văzând chipul cel prea luminos al Fecioarei și de Dumnezeu Născătoarei, cu lacrămi ai alergat către dân-

sa, puind înaintea ei toate tocmelile vieții tale prea fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a înființat toate cu voirea, s'a unit cu omul dupre ființă prin negrăita voire, și prin neasemănată purtare de grije; și ieșind din tine purtând trup, cu totul mă înnoește pre mine prin voință Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întunerec, mântuirea „celor deznădăjduiți, Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcii, lumi„minează-mă cu strălucirea ta „că alt Dumnezeu afară de tine „nu știu".

Prin închipuire mutându-te din viață, sârguindu-te către calea cea dumnezeiască a nepătimirii, cu dragoste ai trecut apele cele vestite ale Iordanului, și ai dobândit slavă negrăită, de Dumnezeu cugetătoare Marie.

Având suflet bărbătesc, ai năvălit către nevoințe, pătimind prea tare, și bărbătește suferind cea anevoie oprită lupta celor protivnice, Marie ceea ce ești podoaba înfrânării.

Cu gând întărit lepădând firea cea femeiască, și spălându-ți patimile prin înfrânare, petrecând în pustie ca într'o grădină dumnezeească, te bucurai Maică, văzând frumusețea Ziditorului tău.

Slavă...

Cel ce a înșelat pre Eva cu cuvinte în raiu, și cu multe feluri de meșteșuguri o a izgonit, dintru acea veșnică desfătare, acum s'a surpat, și s'a călcat de luptele tale cele prea vitejești, cuvioasă Marie.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărit al soarelui slavei, și căruță purtătoare de lumină a Impăratului, pre tine te știm Fecioară, întru care a șezut Fiul celui prea Inalt, și sicriu al bunătății, care ai adus în lume pre Hristos.

Peasna 6-a, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Cu toată mijlocirea te-ai îndulcit prea fericită de dragostea lui Hristos, și întărindu-te cu dragostea lui, ai lepădat năpădirea patimilor, cuvioasă Maică.

Luminându-te cu frumusețea faptelor tale, ai risipit năvălirea întunerecului, și fețele vrăjmașilor le-ai întunecat prin ostenelele sihăstriei.

Slavă...

Tare îți întindeai ochiul tău, rugându-te celeia ce singură

este curată, întărindu-te totdeauna către dânsa, prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai scaun al Impăratului mai pre sus de ceruri, Preacurată, încăpând trupeşte plinirea dumnezeeştei stăpânirei lui.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de ~~curvii~~ PĂCATE, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti, şi cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei Cerului, Marie prea mărită.

ICOS.

Pre tine mieluşeaua şi fiica lui Hristos astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea mărită, care te-ai arătat creştere între Eghipteni, şi din toată rătăcirea lor ai scăpat, şi de acolo te-ai adus bună şi desăvârşit odraslă Bisericii, prin post şi prin rugăciuni, nevoindu-te mai pre sus de măsura firei omeneşti, prin care te-ai şi înălţat întru Hristos, prin viaţă şi prin faptă. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei cerului, Marie prea mărită.

Luna lui Aprile are zile 30; ziua are ceasuri 13 şi noaptea ceasuri 11.

In ziua dintâiu, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Maria Eghipteanca.

Stih: S'a înălţat duhul, trupul de demult părăsind,
Zosima trupul cel mort al Mariei ascunde-l în pământ.
In întâia zi a lui Aprilie,
A murit Maria lauda pustiei.

Aceasta a fost din Eghipet, care mai 'nainte trăia cu neînfrânare şi cu nestâmpărare, şi chema sufletele multor oameni spre pierzare la desfătarea împreunărei curveşti. Deci petrecând ea şaptesprezece ani întru necurăţie, că dintâiaşi dată de mică a fost căzută în faptele cele rele, pe urmă s'a dat cu totul spre nevoinţe şi spre bunele fapte. Şi atâta s'a înălţat prin nepătimire, cât trecea şi apa Iordanului pre deasupra, şi când sta pre pământ la rugăciune, se ridica, şi se înălţa în sus. Iară pricina întoarcerei ei a fost aceasta: Când a fost pe vremea închinărei cinstitei Cruci, mergând mulţi din multe locuri la Ierusalim, a mers şi ea împreună cu tineri desfrânaţi. Şi sosind acolo, şi fiind oprită nevăzut dela intrarea cinstitei biserici, puse chiezaş pre prea curata Fecioară Maica lui Dumnezeu, cum că de se va lăsa să intre înlăuntru, să-şi aleagă a trăi cu înţelepciune, şi a nu mai sluji în viaţa cea rea, şi în poftele şi în desmierdările cele trupeşti. Deci dobândindu-şi dorinţa după rugăciunea ei n'a minţit la făgăduinţa ce a făcut, ci trecând Iordanul, şi mergând în pustiu, s'a nevoit patruzeci şi şapte de ani, neavând pre nici un om, ca să o vază, fără numai pre Dumnezeu. Prin mijlocul căruia s'a depărtat dela firea omenească, şi a dobândit îngerească petrecere, şi mai pre sus de om pre pământ.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorului, Macarie Egumenul Pelechitului.

Stih: Macarie fericit în viaţă fiind,
Fericit acum întru fericită viaţă este locuind.

Acest întru sfinţi părintele nostru Macarie, în Constantinopol fiind născut, şi prunc sărman rămâind după părinţii săi, s'a crescut de un adevărat moş al său, de acesta fiind dat la învăţătura sfintelor Scripturi şi având firească isteţime, şi multă osârdie arătând, în scurtă vreme petrecând toată Scriptura; a cunoscut nimicnicia, şi grabnica stricăciune a celor vremelniceşti, precum şi veşnicia celor cereşti. Pentru care eşind din cetate, s'a dus la mânăstirea numită Pelechiti, şi amestecându-se pre sine cu monahii de acolo, lepădând numele Hristofor, căci aşa se numea mai'nainte, Macarie de acum înainte s'a numit. Deci acesta slujind mai întru toate trebuinţele Chinoviei şi săvârşind bunătăţile prin multa smerenie, s'a făcut începător, împreună şi făcător de minuni prea minunat. Căci patimi nevindecate Dumnezeu prin el a vindecat, şi ploaie din Cer, a pogorît pre pământ prin rugăciune, şi mare şi vestit făcându-se el în zilele acelea, multă mulţime năzuia către el. Unii adică durerile sufleteşti prin el curăţindu-le; iară alţii trupeşti vindecări dobândind; însă alţii sufleteşte împreună şi trupeşte de el întărindu-se, se întorceau pre la casele lor. Deci auzind vestea aceasta, Tarasie prea sfântul patriarh al Constantinopolei, a trimis de l-a chemat pre el, ca să vindece pre Pavel Patrichiul, ce avea boală primejdioasă, şi era deznădăjduit de vindecare. Deci Sfântul l-a vindecat. După aceea şi soţia sa de asemenea boală pătimind, şi deznădăjduită fiind de doftori, iarăşi s'a vindecat de Sfântul. Pre carele şi binecuvântându-l Patriarhul, l-a făcut slujitor Domnului, căci nu bolea cu boala neascultărei precum cei mulţi. Deci ducându-se la mânăstirea sa, smerenia ce o avea, mai mult înmulţită o a pus în lucrare. Atuncea lucrătorul de smintele diavolul, sădind în Bizanţiu împărat tiran, da cinstitele icoane în foc şi în apă. Acesta era Leon Armeanul, carele a trimis în surghiunie pre prea sfântul Patriarh Nichifor, şi carele muncea pre arhierei şi arhimandriţi cu izgoniri şi închisori, şi cu cumplite bătăi. Atuncea şi minunatul acesta bărbat, unul fiind din pomeniţii mai sus sfinţi părinţi, la feluri de munci a fost dat, şi în închisoare a petrecut până la sfârşitul spurcatului aceluia împărat. Iară după acela împărăţind Mihail Travlul, şi acesta de aceeaşi spurcată credinţă fiind, scoţând pre Sfântul dela închisoare, şi prin alţii mult măgulindu-l şi îngrozindu-l, nimic a isprăvit. Pentru care şi izgonindu-l la Ostrovul Afusie îl avea în pază. Iară Sfântul suferindu-le pre toate vitejeşte, mulţumea lui Dumnezeu. Deci zăbovind în acea izgonire şi mult nevoindu-se, şi de minuni făcător acolo făcându-se, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenic Gherontie şi Vasilid, cari prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Gherontie prin sabie împreună cu Vasilid,
De răsplătirile împăratului a toate s'au împărtăşit.

Intru această zi sfântul şi dreptul Ahaz.

Stih: Ahaz stând aproape de Dumnezeu,
A zis: Nu voiu ispiti pre Dumnezeul meu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deiră cinstindu-se, cei trei „tineri au defăimat porunca cea „prea fără de Dumnezeu, şi fiind „aruncaţi în mijlocul focului, ră„corindu-se au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţi„lor noştri".

Vrăjmaşul cel ce se lăudă, şi preste măsură se semeţia, vrând să biruiască tot pământul, s'a biruit el de femee, şi cel ce a omorît pre om şi l-a izgonit afară din desfătarea cea de viaţă, se vede omorît.

Cel ce prea mărit a hrănit

odinioară pre norod în pustie, acesta ți s'a făcut ție odihnă și mângâiere, hrănindu-te și adăpându-te cu putere negrăită, de Dumnezeu cugetătoare pre tine care strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Tare îngrădindu-te cu Crucea, ai scuturat întreitele valuri ale patimilor, tăindu-le ca pre o mare, asemenea ca și văzătorul de Dumnezeu; și fără patimă trecând către pământul făgăduinței, arătat ai primit moștenirea cea netrecătoare.

Slavă...

Vrăjmașul celor bine credincioși, prin nenumărate năvălirile lui nu au putut să biruiască răbdarea ta cea tare și nemișcată. Pentru aceea te ridicai asupra piericiunei lui, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel necuprins s'a întrupat din tine Maică Fecioară cinstită, și ca un bun în pântecele tău a zidit de iznoavă pre om. Pentru aceea lăudându-te pre tine ca pre o mijlocitoare tainelor celor înfricoșate, zicem: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Cu razele bunătăților fiind luminată, în chip de lumină, vestirea isprăvilor tale a străbătut acum toată lumea. Pentru aceea cu credință prea mărim pomenirea ta, Maică.

De bucurie negrăită s'a învrednicit de Dumnezeu cugetătorul Zosimà, arătat pândindu-te pre tine în pustiu, și strigând: Lăudați făpturile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, și pre Fiul și pre sfântul Duh Domnul.

Impărtășindu-te de daruri și învrednicindu-te de dumnezeească răsplătire, ți-ai adus aminte de plecarea lui Zosimà de Dumnezeu purtătoare, și cu dânsul împreună cântând, ziceai: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să răpești pre om Dumnezeule dela ucigașul de om, te-ai arătat pre pământ, purtând trup cu adevărat, Mântuitorule, păzind curată, pre ceea ce te-a născut. Pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântând...

Pre Dumnezeu, carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucru„rile, și-l prea înălțați întru toți „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Ceea ce negrăit...

Cu dragoste împărtășindu-te tainelor, și umplându-te de lumina cea strălucitoare, și câștigând Darul cel negrăit al Mirelui tău, te-ai învrednicit de dumnezeească și fericită mutare.

Cunoscându-ți mutarea ta cea negrăită, ai umblat pre ape neudată, de Dumnezeu purtătoare, și de pre pământ te-ai mutat, ajungând la frumusețea cea neajunsă, și la veselia Ziditorului tău prea cinstită.

Purtând făclie, și fiind înfrumusețată cu strălucirea bunătăților, privești la scaunul Împăratului tuturor, și te veselești de frumusețea lui cea dulce, dănțuind împreună cu drepții, de Dumnezeu cuprinsă Maică.

Slavă...

Primind multe daruri dela Dumnezeu pentru ostenelele și trudele voastre, Marie, împreună cu de Dumnezeu cugetătorul Zosimă, îmblânziți-l și acum nouă tuturor, ca să ne dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai înaltă de cât toate făpturile, Doamnă și Stăpână, ca una ce în pântecele tău ai purtat cu trup pre Stăpânul tuturor mai presus de cuvânt, și l-ai hrănit cu lapte, precum se cuvine unei maice. Pentru aceasta toți pre tine te slăvim.

Irmosul:

Ceea ce negrăit ai întrupat „din coapsele tale cele fecio- „rești pre Dumnezeu luminăto- „rul, cel ce a răsărit mai 'nainte „decât soarele, și a venit la noi „în trup, binecuvântată ești „Preacurată, pentru aceea du- „pre vrednicie te slăvim".

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbată..

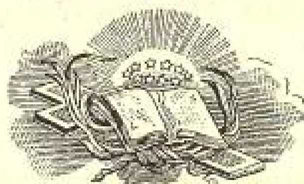
Făcutu-te-ai nouă chip pocăinței Marie, căci cu umilința ta cea călduroasă, ți-ai dobândit biruințe folositoare, câștigând pre Maria Născătoarea de Dumnezeu, cu care împreună roagă-te pentru noi.

A Născătoarei:

Lumina cea fără de ani strălucind din Tatăl mai 'nainte de veci, acum pre urmă în ani s'a arătat din tine Fecioară, spre mântuirea lumii, către care nu încetă rugându-te pentru popoarele tale.

STIHOAVNA Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala postului și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru şi făcătorul de minuni Tit.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune..

Tite de Dumnezeu cugetătorule părintele nostru, pre umere ridicându-ţi crucea ta, ai urmat lui Hristos; şi toate patimile le-ai supus sufletului. Pentru aceasta ai luat Dar dela înălţime a tămăduì patimile celor ce aleargă la tine, a încetà boalele şi a izgonì duhurile. Drept aceea prăznuind, săvârşim pomenirea ta.

Tite prea fericite părintele nostru, cu petreceri sihăstreşti, sfinţit curăţindu-te şi prin împărtăşiri dumnezeeşti luminându-ţi cugetul, cu adevărat ai primit ungerea cea prea sfântă a preoţiei prin voirea dumnezeescului Duh, slujind pre pământ prea ales lui Dumnezeu şi Ziditorului tău, ca un înger.

Cuvioase Tite de Dumnezeu însuflate, luminându-ţi sufletul cu lumina pravoslaviei, ai împuţinat n e g u r a întunecatului eres, şi răsărind ca o stea prea luminoasă, pururea luminezi marginile lumii, cu minunile tale cele purtătoare de lumină. Pentru aceasta toţi cu credinţă te cinstim şi te fericim.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cu ce ochi voiu vedeà faţa ta cea frumoasă, eu cel ce cu patimile mi-am spurcat ochii trupului? Şi iarăşi cum voiu sărutà icoana ta cea de Dumnezeu închipuită, având buze spurcate eu cel nestâmpărat; şi cum îmi voiu întinde mâinile eu spurcatul care le-am netrebnicit, către dumnezeescul tău Dar? Stăpână mântueşte-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele văzându-te Iisuse întins pre Cruce de voia ta, s'a spăimântat, şi pământul s'a cutremurat, pietrile s'au despicat şi mormânturile de frică s'au deschis, şi toate puterile s'au spăimântat. Iară ceea ce te-a născut fără de bărbat, văzându-te, cu suspin strigà: Vai mie ce este aceasta ce văd!

LA UTRENIE

CANOÀNELE

Al Sfântului şi ale Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări să se laude Tit stâlpul Monahilor.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecând-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghi-

„petului scăpând Israiliteanul, „striga: Izbăvitorului şi Dum- „nezeului nostru să-i cântăm“.

Cu rugăciunile tale Tite mântueşte-mă pre mine, carele cu totul sunt împlântat cumplit în patimile trupului, şi stricat de desmerdări, cela ce eşti comoara nepătimirii.

Cu Dumnezeească alegerea Duhului, din scutecele Maicii tale te-ai adus lui Dumnezeu, şi te-ai făcut tăinuitor şi slujitor Născătoarei de Dumnezeu celei neispitite de bărbat.

Ca unul ce ai supt dulceaţa înfrânării, ai lepădat amărăciunea patimilor. Pentru aceea mai mult de cât cu mierea şi fagurul îndulceşti inimile noastre, Părinte.

Slavă...

Ca pre un ucenic nou al lui Pavel te lăudăm Tite, căci te-ai arătat râvnitor nevoinţelor aceluia, şi împreună cu dânsul ai primit cununile, de Dumnezeu fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul cel din Tatăl fără de maică, l-ai născut pre dânsul fără de tată în vremile cele de pe urmă, însăţi tu Maica lui Dumnezeu, ca una ce eşti mai aleasă de cât toată zidirea.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Din aromatele cele sihăstreşti, cu totul te-ai alcătuit mir de sfinţenie spre bună mireazma Dumnezeului nostru, cuvioase Tite.

Având pururea înfrânarea ca o armă, şi rugăciunea ca un coif, Cuvioase, mustrând de faţă, începătoriile întunerecului le-ai ruşinat.

Puind cu înţelepciune legea Duhului împrotivă, ai stins legea trupului, şi dupre lege ai slujit Domnului.

Slavă...

Toată dorirea şi tot cugetul tău rezemându-l către dragostea lui Hristos, Cuvioase, nu ai băgat în seamă cele pământeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Pururea mă rog Stăpână, să-mi fie mie milostiv cel născut din tine, prin rugăciunile tale la ziua judecăţii.

Irmosul: glasul 4.

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu curgerile lacrămilor în-

grăşindu-te pururea, ca un pom ai înflorit din destul rodurile dreptăţii, înţelepte. Pentru aceasta adunându-ne împreună, dupre cuviinţă te cinstim, de minuni purtătorule Tite frumuseţea sihastrilor; ci cu rugăciunile tale păzeşte-ne pre toţi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Arătatu-te-ai astă-zi...

La acoperământul tău Fecioară prea curată năzuind noi toţi, neîncetat ne rugăm ţie, să nu lipseşti a te ruga iubitorului de oameni, ca să se mântuiască robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Stăpâne Mieluşeaua şi Maica ta pre Cruce pironit, ca o Maică tânguindu-se, striga ţie: Laud mila ta cea nespusă Fiul meu.

Pesna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Toată putrejunea păcatului o ai lepădat Fericite, şi cu săgeata sihăstriei ai rănit mulţimea dracilor.

Rănindu-te la suflet de dragostea curăţiei cu fierbinţeală ai urmat lui Hristos, şi ai intrat în cămara cea de mire a slavei, Tite prea fericite.

Ca o livede frumos mirositoare, şi ca o grădină însufleţită a bunătăţilor ai înflorit cu înfrânarea; prin care hrăneşti pre toţi, cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă...

Câştigându-te puitor de lege sihăstriei ca pre Moisi, şi chip blândeţei celei negrăite ca pre David; cu adevărat toţi te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o mai înaltă decât Heruvimii şi decât Serafimii, te lăudăm Preacurată, căci în braţele tale ai purtat cu trup pre Stăpânul, de carele se cutremură toate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de „la faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă; şi m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în„îndreptează căile mele, ro„gu-mă".

Cu roua nevoinţelor tale stingând toate patimile, Tite fericite, din destul ai aprins sfeşnicul înfrânării cu focul dragostei şi al credinţei, şi te-ai făcut lumină nepătimirei şi fiu zilei.

Prin dumnezeească lucrare Părinte, ai crescut strugurul credinței, și puindu-l în linuri, l-ai stors cu ostenelele sihăstriei; și umplând paharul cel duhovnicesc al înfrânării, veselești inimile turmei tale.

Slavă...

Vitejește suferind năpădirile și ranele dracilor Cuvioase, te-ai arătat stâlp răbdării, întărindu-ți turma ta cu toiag dumnezeesc, hrănindu-o la pășunile și la apele înfrânărei, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te toți pre tine ca un liman și zid și cetate, și acoperământ și intrare nerușinată către împărăție, rugămune Preacurată, să nu ne scăpăm de nădejdea noastră, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Risipind negura patimilor și întunerecul cel împâclat, ai răsărit ziua răsăritului și lumină întru cărările tale prin multe lupte, și din primejdiile cele pentru credință, Cuvioase.

Cu totul te-ai apropiat de Dumnezeu prin dragostea sihăstriei, și părăsind și lumea, și ale biruitorului lumii, ai apucat desfătarea împărăției celei mai pre sus de lume, de Dumnezeu cuprinsule.

Adunat-ai în sufletul tău avuția Darului cea dumnezeească, rugăciunea cea fără prihană, curăția, viață cinstită, priveghere neîncetată. Prin care cu adevărat te-ai cunoscut casă Dumnezeului nostru.

Slavă...

Netrebnicia materiei celei de jos o ai trecut înțelepte, și prin rugăciunea cea fără materie ți-ai întraripat cugetul, și te-ai arătat moștenitor odihnei celei de sus, prin săvârșirea vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai cu adevărat pre Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, și l-ai născut mai pre sus de fire, pre carele îmbunează-l cu rugăciunile tale, ca să mântuiască pre toți robii tăi din primejdii, Preacurată.

Irmosul: glasul 8

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a„dâncul răutăților, rogu-mă, „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântui„rii mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Grija vieții ai lăsat, și cu liniște petrecând toată viața ta înțelepte, ai ajuns către Dumnezeu, purtătorule de minuni părintele nostru, Tite prea cuvioase.

Intru această Lună în 2 zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Tit, făcătorul de minuni.

Stih: Ce este aceasta Tite; și tu te duci din viață?
Mă duc mutându-mă, așà socotind Domnul de cuviință.
In a doua zi îngerii au ridicat,
Sufletul lui Tit cel prea lăudat.

Acest fericit și sfânt părintele nostru Tit, iubind pre Hristos din tânără vârstă, și lepădându-se de lume, merse la o mănăstire deobște, și atâta s'a supus pre sine-și smereniei și ascultărei, cât nu numai pre ceilalți frați ai monastirei aceleia i-a întrecut, ci și pre tot omul. Deci făcându-se păstor oilor celor cuvântătoare ale lui Hristos, atâta blândețe și dragoste și milosârdie aveà, ca nimenea altul; și s'a păzit curat și la trup și la suflet din copilărie, ca un înger al lui Dumnezeu. Drept aceea și mare făcător de minuni făcându-se, către Domnul s'a mutat, lăsând ca un stâlp însuflețit și icoană adevărată, faptele cele bune ale sale, și ucenicii, și pre cei ce au pustnicit împreună cu dânsul.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici și frați buni, Amfian și Edesie.

Stih: Pre Amfian văzând că încununare ia, Edesie spre moarte cu osârdie alergà.

Aceștia erau pre vremea împăratului Maximian, frați din maică, din pământul Lidiei. Deci mergând la Virit, și de mucenicul Pamfil fiind învățat întru dreapta credință, a stătut înaintea stăpânitorului Urban. Și propoveduind Amfian, în priveliște pre Hristos Dumnezeu, a fost bătut preste obraz, și călcat de picioarele ostașilor, apoi ungându-i picioarele cu untdelemn, le ardeà cu foc, și mai în urmă l-a spânzurat; așa în cât se vedea Sfântul cu totul umflat, coastele avându-și zdrobite de multe lovituri de picioarele ostașilor, iară carnea de pe picioare arsă de foc. Deci rămâind întru credința și mărturisirea lui Hristos, fu aruncat în adâncurile mării și întru acela s'a săvârșit. Iară Edesie, la Alexandria cea din Eghipet fiind judecat a se necăjì la băile de aramă, și văzând pre stăpânitorul Ierocleu, că muncește pre creștini, necruțându-se pre sine, cu însă-și mâna sa, a bătut pre acel stăpânitor, și pentru aceasta la multe munci a fost dat, și fiind aruncat în mare, s'a săvârșit și a luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul mucenic Policarp.

Stih: Fiind tăiat Policarp, ca o viță a Domnului,
Așa mai multă roadă aduce Hristosului.

Intru această zi, sfântul Grigorie cel ce în sânul Nicomidiei a sihăstrit, la anul o mie două sute patruzeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Grigorie ca oare cum călare fiind,
O minune streină pământul ai fost trecând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credința Treimii, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinți-„lor noștri bine ești cuvântat".

Ne udându-te de păcate Părinte, te-ai arătat nouă râul înfrânării, carele îneacă patimile și spală întinăciunile, celor ce cu credință strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Acum vorbind cu îngerii cei fără materie, și îndulcindu-te neîncetat de lumina împărăției celei de sus, de Dumnezeu fericite, păzești pre cei ce cântă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Intru mărturisirea credinții ai rămas nestrămutat Părinte, căci închipuind pe Hristos și scriindu-l cu trupul, te închinai lui și strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Părinte cela ce ai purtat pre trupul tău ranele Stăpânului Iisus, tămăduește-mă și pre mine, carele sunt rănit de săgeata lui Veliar, ca să strig: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire și de cuvânt ai purtat în pântece pre Săpânul tururor, și din țâțele tale ai hrănit, pre cel ce tuturor gătește masă de mântuire, pre carele neîncetat roagă-l pentru noi, ceea ce ești bună.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Avându-te cu adevărat pre tine stâlp însuflețit și chip înfrânării Părinte, cinstim pomenirea ta în veci.

Adunarea sihastrilor se bucură și ceata cuvioșilor și a drepților dănțuiește. Că dupre vredinicie ai primit cunună împreună cu dânșii.

Fiind împodobit cu bunătățile, te-ai chemat la cămara cea de miere a slavei celei negrăite, lui Hristos cântând laudă în veci.

Binecuvântăm...

Imbrăcându-te cu haina preoției, și săvârșind jertfele cele fără de sânge, te-ai adus lui Dumnezeu jertfă în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind în pântecele tău pre cel mai 'nainte de tine, Maica lui Dumnezeu Fecioară curată, ai născut negrăit pre Impăratul Hristos.

Irmosul: gl. 8

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Să cinstim noroadelor.

Arătatu-te-ai dela Dumnezeu tămăduitor boalelor celor bolnavi de patimi, risipitor și gonitor dracilor celor vicleni. Pentru aceea te fericim prea fericite Tite.

Părăsit-ai pământul ca pre un locaş stricăciunei, şi te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi, şi te veseleşti împreună cu dânşii, îndestulându-te de dumnezeeasca desfătare, Părinte.

Având ostenelele tale ca pre un hotar nestrămutat credinţei, şi pildă înfrânării, neîncetat cu laude slăvim pre Ziditorul.

Slavă...

Astăzi este zi de prăznuire, căci chiamă Tit cetele sihastrilor la dănţuire, şi la ospăţ de obşte, şi la mângâerea vieţii celei nestricăcioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce s'a sălăşluit întru tine Preacurată, surpând pre ucigaşul de om, pre cela ce odinioară cu răutatea lui a lovit cu călcâele pre începătorii neamului, s'a născut din tine, şi ne-a mântuit pre noi pre toţi.

Irmosul:

Să cinstim noroadelor cu „slăvire pre curata Născătoarea „de Dumnezeu, pre ceea ce a „zămislit în pântece focul Dum„nezeirii fără de ardere, cu „cântări să o slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Nichita, egumenul mânăstirii Midichiei.

VEZI: Că la Mineile Greceşti în trei zile se prăznueşte şi Iosif făcătorul de cântări, însă fără de slujbă, numai Sinaxar având. Iară la Tipic şi la Mineile cele îndreptate de Iosif, este pusă slujba cu toată rânduiala în patru zile, cărora şi noi urmând acolo o am pus.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Ocârmuindu-te de Cuvântul, te-ai arătat dumnezeesc iconom al sufletelor, şi tainic lucrător credincios, de Dumnezeu cugetătorule, sămănând sămânţă de mântuire, şi secerând spicul cel cu multă roadă, cu veselie îl aduci Stăpânului tău, căruia acum stându-i înainte Fericite, adu-ţi aminte de această turmă a ta, care pururea te cinsteşte, de Dumnezeu însuflate.

Fiind din fire blând şi lin, te-ai arătat războinic prin râvna ortodoxiei. Căci îmbrăcându-te cu credinţa ca cu o platoşă şi cu înfrânarea ca cu o suliţă, tot eresul cel hulitor l-ai înfruntat, Nichito de Dumnezeu cugetătorule, cinstind şi închinându-te dumnezeescului chip al Mântuitorului, arătat urmând hotarelor celor părinteşti, de Dumnezeu purtătorule.

Când tiranul cel prea întunecat, din cruzimea cea de fiară, te-a închis în locuri întunecoase prin amare izgoniri atuncea socotind în cugetul tău locuirea raiului, și bucurându-te cu duhul ai răbdat Părinte. A căruia frumusețe te-ai învrednicit acum a o vedea cu adevărat, culegând răsplătirile ostenelelor, Fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Când îmi aduc aminte de greșelile mele Fecioară, dintru adâncul sufletului suspin, și bătându-mă pre piept strig că am greșit, și cad înaintea ta Stăpână, vrând să mă pocăesc, dar iarăș fiind nesimțitor, mă îmbulzesc, vai mie! de obișnuirea cea rea. Ci mântuește-mă dintr'acestea de grab, și spre mântuire mă povățuește.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu întunerec s'a îmbrăcat odinioară soarele, văzându-te spânzurat pre lemn Mântuitorule. Iară cele de desubtul pământului s'au spăimântat, și morții s'au sculat, pietrile s'au despicat, și toate cele cerești s'au înfricoșat; iară Fecioara cea prea curată stând lângă Crucea ta, plângea, lăudându-te pre tine, Iubitorule de oameni.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Al Sfântului și ale Triodului, dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc viața ta cea prea luminată Părinte

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon „puterea cea prea întrarmată, „iară întrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea slăvit, că cu „slavă s'a proslăvit".

Luminându-te Părinte cu lumina dumnezeescului fulger, viața ta o dai lui Dumnezeu, din copilărie alegând pre strălucirea cea purtătoare de lumină a fecioriei, prin care te-ai asemănat curăției celor fără de trupuri.

Având îndreptător Duhul cel prea cinstit și dumnezeesc, curat ai primit shima monahilor cea cu chip dumnezeesc, și luminându-te de raza cea cu multă lumină, ai petrecut câștigând viață foarte curată, purtătorule de Dumnezeu.

Intărindu-te cu puterea Crucii, ai veștejit patimile trupului, și prin cugetarea învățăturilor

Duhului ți-ai luminat cugetul, câștigând avere necheltuită a dumnezeeștii vederi, o Nichito prea înțelepte.

Slavă...

Luminându-te fericite cu întreaga înțelepciune și cu curăție, te-ai înălțat către săvârșire sfințită; căci te-ai împodobit cu veșmântul preoției cel prea luminat, cunoscându-te mijlocitor al dumnezeeștilor taine, cuvioase Nichito.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, te-ai arătat prea curată pururea Fecioară, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit a se întrupà în pântecele tău. Pre carele roagă-l cu îndrăzneală, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:
Inflorit-a pustia ca crinul...

Cerească viețuire având mărite, te-ai făcut luminător bunei credințe cu chip luminat și strălucit, împodobit cu dumnezeești daruri.

Omorându-ți cugetele trupului, ai înviat îndumnezeirea sufletului prin bunătate cu cuget dumnezeesc, și te-ai învrednicit vieții celei nepieritoare.

Cu bucurie ți-ai săvârșit viața Cuvioase, fiind împodobit cu frumusețea, și bogat de daruri frumoase, întru care s'a întărit inima ta.

Slavă...

Fiind împodobit cu bunătățile, ca soarele ai strălucit între cetele sihastrilor, o Nichito de Dumnezeu cugetătorule! Pentru aceasta veselindu-ne, te fericim Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, roagă-te Stăpână, să ajute norodului și turmei tale, iară semețiile celor fărădelege să le sfărame.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima „mea".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Petrecut-ai în munții liniștei înțelepte, hrănitu-te-ai arătat în cetățile înfrânărei, înălțatu-te-ai despre amândouă părțile, părăsit-ai viețuirea dezmierdărei celei pământești, ajuns-ai la locașul sălășluirei celei cerești, întru care rogi pre Dumnezeu pentru noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cu multe greșeli fiind întunecat la cuget eu nestâmpăra-

tul, chem către mine a ta grabnică sprijineală, Născătoare de Dumnezeu, luminează-mi ochii sufletului, lucește-mi lumina cea strălucită a pocăinței și mă îmbracă cu armele luminii, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut înălțat pre Cruce prea curată Maica ta, pre tine Cuvântul lui Dumnezeu, ca o Maică plângând a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu? Cum te împărtășești cu moartea, cela ce ești viața tuturor, vrând ca un milostiv să înviezi pre cei morți?

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuți Domnul te-ai întrupat, și „m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru aceasta strig ție: „Slavă puterii tale Doamne".

Prin curățirea sufletului arătându-te tăietor de rădăcinile patimilor, de Dumnezeu purtătorule, ai dezrădăcinat toată înșelăciunea cea pierzătoare de suflet a tuturor vrăjmașilor lui Dumnezeu, învățătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Primind cununa biruinței prea fericite, acum te odihnești în locașurile cele cerești, scuturând patimile, și îmbrăcându-te cu nepătimire, fericite Părinte.

Ca o jertfă fără prihană, ți-ai adus viața lui Hristos Părinte, plină de dragoste dumnezeească, fiind înfrumusețat cu podoaba sihăstriei, prea fericite.

Slavă...

Limbuțiile eresului celui pierzător de suflet arătat le-ai defăimat prea fericite, cinstind dumnezeească închipuirea lui Hristos și a Maicii lui Dumnezeu, și a tuturor sfinților, prea sfințite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine toți credincioșii te știm liman de mântuire și zid nemișcat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână; căci tu prin rugăciunile tale, mântuești din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către Părintele tău începătorul luminii, din noaptea necunoștinței, aducerea am aflat".

Ca un blând te-ai sălășluit în pământul celor blânzi, Nichito înțelepte, făcându-te luptător pentru adevăr, pururea

pomenite, și împodobindu-te luminat cu cununa mărturisirii.

Fiu luminii făcându-te după dar, te-ai mutat acum Cuvioase, către lumina cea dumnezeească, întru bucurie și veselie, bucurându-te vesel cu cetele îngerilor.

Slavă...

Părtaș te-ai făcut desfătărei celei negrăite a raiului, căci te-ai arătat liman prea liniștit celor înviforați și te-ai făcut hrănitor celor flămânzi, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Domnul, Fecioară prea curată, ca să dăruiască pașnică mântuire celor robiți de împrotivnică întâmplare, cari nădăjduesc spre tine.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greșelilor..

Nădejdiile cele fericite ai aflat, Părinte prea fericite, făcându-te moștenitor fericirii celei stăpânești și dumnezeeștei lumini.

Țiind îndoite făclii luminoase a mărturisirii și a sihăstriei, ai mers către ceruri, purtătorule de Dumnezeu, Nichito prea alesule.

Slavă:

Indulcindu-te acum de desfătarea cea neîncetată și dumnezeească, în locașurile cele cerești, roagă pre Stăpânul și Domnul tuturor pentru noi, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară fără de ispită de bărbat, și veșnicești Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul: gl. 2

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi-„lostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Dobândind viața și cugetul cel ceresc, strălucești luminat ca soarele cu lumina faptelor, luminând pre cei ce sunt întru întunerecul vieții, și către Dumnezeu aducând pre toți, părinte Nichito. Roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Intru această Lună în 3 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul mănăstirii Midichiei.

Stih: Nichita ca o pasăre din curse mântuindu-se din viață,
Zboară cu înțelegătoarele aripi spre cereasca locuință.
In a treia zi chiamă pre Nichita cel lăudat,
Spre dumnezeeasca locuință cu adevărat.

Pururea pomenitul părintele nostru acesta Nichita, dorind încă din pruncie înfrânarea poftelor și curăția fecioriei, a

locuit în munți, unde lucrând toată bunătatea, a crescut în cetatea liniștei. Și fu înălțat și de o parte și de alta, și chivernisindu-se prin dumnezeesc cuvânt, s'a arătat minunat iconom al sufletelor, și preot credincios al lui Dumnezeu. Deci fiind gonit dela turma sa de luptătorii de icoane, ca un închinător al dumnezeeștilor icoane, fu osândit la amare izgoniri. Și mulțumind întru toate, și arătându-se luptător iscusit, a călcat toată înșelăciunea iconomahilor cea stricătoare de suflet, și făcù de se făcură mulți mucenici cu îndemnarea și cu învățăturile sale. Drept aceea aprinzând îndoite făcliile mărturisirei și ale nevoinței, a luat și cununile îndoite din mâna Domnului, către carele mutându-se, s'a odihnit.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Elpidifor.

Stih: Adevărat mucenic Elpidifor prin sabie fiind.

Pre Dumnezeu nemincinoasă bună încredințare este aducând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Diu.

Stih: Rău credinciosul, cu cărămida capul lui Diu a lovit,
Și ca pre un vas al olarulu l-a zdrobit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vitonie.

Stih: Vitonie intru adânc fiind aruncat.
Spre a proorociei săvârşire numire a aflat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Galic.

Stih: De dinții fiarelor Galic fiind mușcat,
Dinții fiarei celei gândite i-a sfărâmat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ilirie din muntele lui Mirsionà.

Stih: Din Mirsionà, către Cer Ilirie te-ai dus.
Nu însă precum din muntele Maslinilor Hristos.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Pavel rusul, carele s'a slobozit din robie și a suferit mucenia în Constantinopol, la anul o mie șase sute optzeci și trei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: De obște cu Pavel numirea și sabia erà având,
Acesta nouă nevoitor Pavel rus fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat. Iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, cela „ce bine este cuvântat și prea „proslăvit".

Blândețea ta cea preste măsură a smerit la pământ cruzimea tiranului, omorându-l pre el cu neîncetate rugăciuni. Căci știe Domnul a face voia celor ce se tem de dânsul.

Tunetul dogmelor tale, și fulgerul cel luminos al vieții tale au luminat lumea, luminând pre credincioși, cu luminări de Dumnezeu luminate, și cu cuvinte și cu fapte strălucite, sfințite învățătorule, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea Mângâitorului, ai scăpat de cetele dracilor, și de lațurile eresurilor, de Dumnezeu cugetătorule, și te-ai suit către înălțimea cerească, sălășluindu-te acum cu cetele îngerilor celor fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Sfânta sfintelor te înțelegem

pre tine, ca pre una ce singură ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită; căci prin dumnezeească naşterea ta, nestricăciune ai izvorît tuturor credincioşilor.

Peasna 8-a, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Trecând preste toată simţirea, de trei ori fericite, acum te-ai apropiat către lumina cea înţelegătoare, prea cinstite, învrednicindu-te vederii dumnezeeşti, umplându-te de lumină şi strigând: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Arătat îmbrăcându-te cu omorârea patimilor, ai purces către ceata cea purtătoare de viaţă, prea fericite, înfierbântându-te de buna credinţă, luminându-te cu bunătăţile şi strigând: Toate lucrurile prea înălţaţi pre Domnul.

Nevoindu-te din pruncie cu toată bunătatea de Dumnezeu cugetătorule, ai plecat către ceata cea purtătoare de viaţă prea fericite, înfierbântându-te de buna credinţă, luminându-te cu bunătăţile, şi strigând: Toate lucrurile prea înălţaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Caută spre noi acum de sus Părinte, stând înaintea Stăpânului tău, Nichito, purtătorule de numele biruinţei, având multă îndrăzneală şi sufletească mântuire cerşind turmei tale mărite, arătătorule de cele sfinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu ai zămislit mai presus de fire în pântece, şi negrăit ai născut pre cel nedespărţit de Tatăl. carele a petrecut pre pământ, Dumnezeu şi om, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Pentru aceea te cunoaştem mântuirea noastră a tuturor.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările „s'a despărţit cu dumnezeeasca poruncă, pre Haldei arzând, iar pre credincioşi răcorind, pre cei ce cântau: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Fiul Părintelui...

Ca unul ce erai curat, te-ai învrednicit dumnezeeştei luminări, strălucindu-te cu felurile bunătăţilor, luminându-te totdeauna cu cununa mărturisirii. Pentru aceasta acum cinstim prăsnuirea ta cea pururea mărită.

Cu înţelepciunea ţi-ai petrecut viaţa Fericite ocârmuin-

du-te de poruncile Mântuitorului. Iar acum după ce a trecut umbra, dupre vrednicie ai dobândit viața cea veșnică cu bucurie, grăitorule de cele dumnezeești, prea sfințite.

Slavă...

Foarte de grabă ai trecut turburarea celor trecătoare, și te-ai așezat la limanul cel liniștit al împărăției lui Hristos, bucurându-te Nichito, către carele povățuește-ne părinte și pre noi, cari te fericim, și cinstim pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o lână primind ploaia cea cerească în pântecele tău, Preacurată, ai născut nouă pre cela ce dă nemurire tuturor oamenilor, cari se închină lui, și te slăvesc pre tine Născătoare de Dumnezeu pururea lăudată.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu și „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău„dată o slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala Postului și Otpustul.

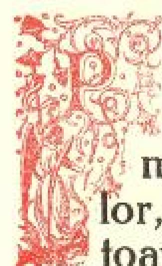
INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Preacuviosul părintele nostru Iosif scriitorul de cântări, și Cuviosul părintele nostru Gheorghie cel din Maleò.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale sfinților, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Pre umere luând Crucea, te-ai răstignit lumii, și ai urmat cărărilor, celei ce din neființă toate le-a zidit, Cuvântului lui Dumnezeu. Iară dragostea cea lumească și toată patima ai lepădat, de unde și strălucind cu bunătățile prin fapte dumnezeești, ai câștigat moștenirea cea veșnică, părinte Iosife.

Arătatu-te-ai trâmbiță tăinuitoare, deșteptând pre toți către cântarea cea duhovnicească, și organ mișcat de Dumnezeu, lăudând pre cetele cele dumnezeești, și mărind pre toți sfinții, și propoveduind biruințele lor. Căci tu din izvoarele cele mântuitoare ai scos adâncimea cuvintelor celor ce adapă locașul lui Dumnezeu.

Vistierie bunătăților te-ai arătat, și aprinzându-te de dragoste, pre toți cei ce bine au plă-

cut lui Dumnezeu în viață, ai aflat, cântând cântări sfințite, și cu credință asemănându-te acestora prin dumnezeească îndreptare. Cărora făcându-te părtaș prin chipul cel dumnezeesc, te-ai arătat și împreună părtaș dulceței.

Alte Stihiri ale sfântului Gheorghe, glas și Podobie aceiaș.

Cu tot sufletul fiind plecat fierbinte, și împreunat cu Dumnezeu a tot văzătorul, ai lucrat roduri dumnezeești ale Duhului: Liniștea, înfrânarea, dragostea, nădejdea și îndelungă răbdarea și blândețea, arătând cu mare cuviință credința și bunătatea, ca pre o călătorie către calea cea de sus, părinte Gheorghie.

Darul Duhului sălășluindu-se întru tine, ca într'un prea curat și blând, te-a împodobit cu tot felul de bunătăți, și te-a luminat cu multe feluri de daruri Părinte. Pentru aceea te-a și arătat holdă lui Hristos cu purtarea de nume, ca unul ce ai arat înțelepțește brazdele cugetului tău, vrednicule de fericire Gheorghie.

Bucurându-te de nădejdea bunătăților celor viitoare, prea lesne ai suferit ostenelele, întinzându-te cu osârdire la cele viitoare, și uitând cele trecătoare, prea înțelepte, până ce ai ajuns la sfârșitul cel fericit de Dumnezeu purtătorule, plin de zile, plin de fapte bune, și ai dobândit dumnezeeasca fericire, cuvioase Gheorghie.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Bucură-te scaunul cel adevărat al lui Dumnezeu, și jețul Împăratului. Bucură-te sicriul vieții; bucură-te izvor nedeșertat al sfințeniei, vas de mir al Duhului, desfătarea raiului; bucură-te îndulcirea cea tainică a sufletelor; bucură-te bucuria cuvioșilor. Bucură-te veselia tuturor, celor ce aleargă către tine, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu plângeri tânguindu-se, și cu amare lăcrămi udându-și obrazul Mielușaua cea preacurată, se uita la Cruce, și întinzându-și mâinile strigà: Fiul meu, unde mă voiu duce acum? Pre cine voiu chemà fiu; vai mie! Cum am rămas singură Fiul meu! lumina mi s'a întunecat, spintecați-vă cele din lăuntrul meu, și vă rumpeți!

LA UTRENIE

CANOANELE.

Două ale Sfinților și Tripesnețul Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos

„Dumnezeu, celui ce a despărțit marea, și a trecut pre poporul, pre carele l-a mântuit „din robia Eghiptenilor, că s'a „prea slăvit".

Pre Iosif scriitorul de cântări cu cântări să-l cinstim, cei ce cântăm cântările lui cele izvorâtoare de miere, ca pre unul ce dela cântări, la cântările cele veșnice s'a mutat.

Precum propoveduirea proorocilor și a apostolilor a luminat tot pământul, asemenea și cântarea gurii tale a ridicat lumea spre slava Dumnezeului tuturor.

Din pruncie dându-te lui Hristos întru înfrânare ai petrecut Iosife, de unde te-ai și îmbogățit cu darurile cele dumnezeești, cu nădejdea și cu dragostea, și cù curata credință.

A Născătoarei:

Cuvântul cel proorocesc odinioară te-a propoveduit pre tine ușă dumnezeească și munte sfânt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, podoaba dumnezeeștilor pătimitori.

Alt CANON al sfântului Gheorghie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Când ostenelile tale, o Părinte cu osârdie.

Peasna 1-a, glas, și Irmos acelaș.

Fiind luminat cu lumina dumnezeeștei Stăpâniri celei în trei lumini Cuvioase, ai părăsit lumea, și întunerecul patimilor, și cu viață prea luminată te-ai încuviințat, Părinte.

Cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu povățuindu-te Gheorghie, ai umblat pre cărarea, care duce către Cer, având ajutor pre însuși Făcătorul de bine, și prea înduratul Dumnezeu.

Slavă...

Arătat ocârmuindu-te de Dumnezeu, și luminându-te cu Darul punerii de fii, ai petrecut Părinte viețuirea cu cuviință și cu dreptate.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine întărire și folositoare noi, cei ce te mărturisim Născătoare de Dumnezeu Curată, ne mântuim de întreite valurile vieții, Fecioară cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru tine...

Cu iubirea curăției ai îmblânzit pre Dumnezeu, ca să-ți dea ție ajutor, și aflând pre părinții tăi, ți-ai dobândit nădejdea ta Părinte.

Arătând cunoștința dragostei celei adevărate, și casă, și lucrare, și înțelepciune, care ți s'a dat ție dela Dumnezeu, ca un Iov ai deschis ușa tuturor.

Ca un Iosif cel viteaz odinioară în Eghipet prins fiind de mâinile varvarilor, ți-ai păzit Darul cu credință și cu smerenie prea bogate.

A Născătoarei:

Raiu înfrumusețat având în mijloc pomul nestricăciunei, pre Iisus Hristos Domnul, te-ai arătat Fecioară, pentru aceasta te fericim.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Bucurându-te tu, ai umblat neabătut pre calea vieții, care trece către veacul cel fără de margine, și te-ai sălășluit în locașurile cele veșnice, prea fericite Gheorghie.

Viața ta a fost luminată, cuvântul tău s'a arătat îndulcit cu sare întru dumnezeescul Duh Gheorghie, dumnezeească răsărire a dumnezeeștei holde.

Slavă...

Ca unul ce te-ai învrednicit a fi Fiu lui Dumnezeu prin Botez, ai moștenit averea cea părintească prin curățirea vieții, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Fii întărire, scăpare și acoperământ, celor ce cu credință aleargă la tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te vestesc pre tine Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii..

Arătatu-te-ai blând și smerit și liniștit, păzind și împlinind cuvintele cele dumnezeești ale Stăpânului tău, carele s'a uitat spre tine Părinte, și în locașul cel de sus te-a sălășluit.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei...

Dorit-ai de Hristos cel prea frumos, și ai urît patimile trupului, îngerește viețuind pre pământ Gheorghie. Pentru aceasta prăznuim sfântă adormirea ta și îmbrățișăm sicriul moaștelor tale, din carele izvorăști tămăduiri nouă, celor ce cu dragoste te cinstim pre tine Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Când a venit spre tine Născătoare de Dumnezeu, glasul cel curat, atuncea cele cerești cu frică se veseliau, și cele pământești cu dragoste se bucurau. Căci un praznic s'a făcut la amândouă părțile, când a izbăvit de moarte pre cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea neispitită de nuntă, Curata și Maica ta Hristoase, văzându-te pre tine mort spânzurând pe lemn, ca o Maică tânguindu-se a grăit: Ce ți-a răsplătit ție norodul cel fărădelege și nemulțumitor al jidovilor, carele cu multe și mari darurile tale, Fiul meu, s'a desfătat? Insă laud pogorârea ta cea dumnezeească.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rân„duelei tale, și te-am pro„slăvit pre tine, unule iubitorule „de oameni".

Socotința cea gânditoare și îndreptarea cea cu hotar a călugărilor te-a arătat pre tine Hristos, prea cuvioase Părinte.

Arătat-ai viața ta ca un pod al smereniei, cel ce trece către viața cea adevărată, de Dumnezeu înțelepțite Iosife.

Intâmpinându-te te-a fericit pre tine Stăpânul, Părinte, ca pre unul ce dai la vreme măsura grâului Cuvântului.

A Născătoarei:

Strălucit-ai Doamne lumină, celor ce sunt în noapte și întru întunerecul greșelilor, purtându-te în pântecele prea curatei Fecioare.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Fiind împodobit cu frumusețile bunătății, și cu obiceiuri luminate, ai zburat către Dumnezeu, fericite Gheorghie.

Părăsit-ai turburarea celor trecătoare ale pământului, apucându-te de liniștea vieții celei iubitoare de Dumnezeu, cuvioase Gheorghie.

Păraele fărădelegii n'au putut să turbure sufletul tău, pentrucă te-a adăpat pre tine pârâul desfătării cerești.

Slavă...

Luând aminte totdeauna de dumnezeească cugetare prea înțelepte, ai lepădat cugetările cele nestatornice, părinte Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

Binecuvântăm Preacurată, pre cel ce s'a întrupat din pântecele tău, și pre tine bine te cuvântăm, ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și Fă„cătorul veacurilor Doam„ne, întru lumina poruncilor „tale povățuește-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumne„zeu nu știm".

Fiind pre pământ, cu credință ai lăudat pre sfinți prea cuvi-

oase, cari împreună acum auzind cântări, te bucuri, neîncetat lăudând pre Domnul, înțelepte.

Trăgând pre toți către pocăință și către mărturisire, pururea ai adus lui Dumnezeu rugăciuni, ca să câștige iertare.

Toată viața ta petrecându-o întru lucrurile cele sfinte, ca un negutător adevărat ai adunat ție Cuvinte, și fapte ca o piatră de mult preț.

A Născătoarei:

De ispite și de viforul cugetelor, și de toată mânia, și de tot păcatul, de foamete, și de pierzare, și de munca cea veșnică mântuește-ne pre noi, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Viață și fericire nemuritoare ai dobândit Părinte înțelepte, săvârșind dumnezeeștile suișuri, fiind întărit cu nădejdea și cu credința cea bună, prea fericite.

Fiind împodobit cu smerenia lui Hristos Cuvioase, arătat te-ai înălțat către bunătate înaltă, Gheorghie de Dumnezeu cugetătorule, făcându-te holdă ariei celei dumnezeești.

Slavă...

Prin înfrânare desăvârșit ai arătat topirea trupului, și ai câștigat inimă curată, prin care te-ai învrednicit a vedea pre cel nevăzut de toți, părinte Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

Taina cea mai presus de minte a nașterii tale, cu adevărat este nepricepută și neînțeleasă de tot omul, Fecioară Stăpână; căci ne-ai născut nouă pre cel ce cu adevărat este Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Spre mulțimea cea împestrită a cântărilor tale ca spre o temelie luminat strălucindu-se Biserica lui Hristos, gonește adormitarea cea pierzătoare de suflet.

Cuvintele tale ca un burete s'au arătat celor scârbiți cu sufletul și cu duhul, curățind toată întristarea.

Celor însetoșați de Cuvântul cel mântuitor, și îngrășați cu desfătările cele trupești, îndoită tămăduire fără zavistie ai dăruit, prea cuvioase Iosife.

A Născătoarei:

Pre mine cel rătăcit în calea vieții, și căzut în calea păcatelor, îndreptează-mă, Stăpână, în cărarea pocăinței.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Arătat fiind întărit cu ajuto-

rul Duhului sfânt, te-ai arătat fierbinte izgonitor vicleniei duhurilor, pururea pomenite fericite Gheorghie.

Fiind împodobit cu înălțările nepătimirii, te-ai îmbrăcat luminat cu haina curăției Gheorghie, liniștind turburarea patimilor.

Slavă...

Prin sabia cea de văpaie ai trecut înțelepte și te-ai învrednicit desfătării raiului, fiind îmbrăcat cu arma Crucii cea nesfărâmată, părinte Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

La tine mi-am pus nădejdile slăvirii mele, Maică pururea Fecioară, și pre tine te pui înainte folositoare vieții întărită și nemișcată.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi- „lostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Cel ce ești ca un izvor nedeșertat al pocăinței, și dătător mângâerii celei fără de sfârșit, și adâncime umilinței Iosife, dă-ne nouă lacrămile pocăinței celei dumnezeești, prin care plângând aicea, să dobândim mângâere dela Dumnezeu, cerșind ajutorul tău Sfinte.

ntru această lună, în 4 zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iosif scriitorul de cântări.

Stih: Tu Părinte ai fost Dumnezeului celui viu, dumnezeesc lăudător,
Iară eu sunt al tău după moarte nou cântător.
Pre Iosif cu cântări să-l cinstim în a patra zi a lui Aprilie,
Pre cel ce cu facerile sale a pricinuit Bisericii veselie.

Prea cuviosul acesta Iosif a fost din Eparhia Siciliei, din părinți anume Plotinu și Agata. Deci era bine credincios și blând la obiceiu, și îndeletnicindu-se pururea spre deprinderea dumnezeeștilor Scripturi. Deci încăpând patria lui în mâinile Agarenilor, a mers cu maică-sa și cu frații săi la Pelopones, și de acolo la Tesalonic, unde se și călugări, și intră în duhovniceștile nevoințe. Deci patul lui era pământul, așternutul lui o piele, iară haina lui proastă și sărăcăcioasă, hrana lui puțină pâine, și băutura apă. Sta în picioare toată noaptea la rugăciune și cu îngenunchiere. Totdeauna cântări avea în rostul său, lucrul mâinilor sale era frumoasa scrisoare, iară când părăsea scrisoarea, avea citirea dumnezeeștilor Scripturi. Dintru acestea se făcu așa de blând și de înțelept, plecat, fără de răutate, întreg la minte, și câte urmează acestora. Carele având o bogăție ca aceasta de fapte bune, se hirotoni preot. Și în scurtă vreme se duse la Constantinopol cu sfântul Grigorie Decapolitul, cu carele s'a închis în biserica sfântului mucenic Antipa, veselindu-se în grele petreceri, și în căile vieții pustnicești. Iară de vreme ce răsări eresul cel hulitor de Hristos, al luptătorilor de icoane, fericitul acesta încă purcese să meargă la Roma, rugat fiind de oarecari, și aflându-l corăbiile varvarilor, îl duseră legat la Crit, și băgându-l în închisoare, învăța pre toți calea mântuirii, și a mântuit pre mulți din mâinile diavolului, unde arătându-i-se oa-

recarele om cu sfințită cuviință dela Mira Lichiei, îi zise: Aicea sunt, ci primește această cărticică, și el luând-o citea și cânta acestea: «Grăbește îndurate, și sârguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind». Și această cântare, o minune! se făcu dimineața lucru aevea. Căci atuncea murind Teofil începătorul eresului, își luă iarăș biserica lui Hristos podoaba și buna cuviință a cinstitelor icoane. Pentru aceasta atuncea și cinstitul acesta Iosif slobozindu-se dela închisoarea Critului, se duse la Constantinopol, și dobândind dela oarecine o parte din sfintele moaște ale sfântului apostol Bartolomeu, făcu și o biserică în numele Apostolului, împreună cu cinstitul Grigorie. Pentru aceasta aflându-se în grije și în gândire multă, a-i împodobi praznicul cu cântări cuvioase și tropare. Deci se ruga cu lacrămi și cu suspinuri, ca să dobândească ceeace dorea, pe care a și dobândit-o. Căci văzu un om înfricoșat cu chip apostolesc, carele ridică sfânta Evanghelie de pre sfințita masă, și o puse pre pieptul lui, și apoi îl binecuvântă. Deci aceasta era începătura dumnezeescului Dar. Căci de atuncea și în urmă fără de trudă și prea lesne alcătuia sfințitele cântări, și le da celor ce cereau, cum socoteau unii cum că nu le scoate dela sine, ci le învață întâi dela alții, apoi le zice de rost, și așa le dă celor ce le pofteau. Dar nu era așa pricina, precum aceia socoteau amăgindu-se, ci era dat din dumnezeescul Dar a le izvodi. Drept aceea era de gurile tuturor lăudat, și de toți dorit și iubit, nu numai de cei proști și de boieri, ci chiar și de împărații cei de atuncea. Și fu osândit la izgonire de Varda Kesarul, moșul împăratului Mihail, de vreme ce-l mustrase Sfântul. Ci iarăș numai decât chemat din izgonire, își luă pre seama lui paza sfintelor vase ale sfintei biserici a lui Dumnezeu, fiind Patriarh minunatul Ignatie, după a cărui adormire fu primit și cinstit de înțeleptul Fotie, că acesta a fost Patriarh după Ignatie. Și nevoindu-se pentru dreapta credință, fu izgonit la Cherson. Iară după moartea lui Varda liberându-se de acolo de Teodora împărăteasa, care a întărit ortodoxia, și făcând laude multor sfinți, a răposat, și s'au îngropat cinstitele lui moaște la mânăstirea unde și acum se află. Deci Dumnezeu vrând să arate oamenilor cinstea ce o a luat după moarte sfântul acesta Iosif, a iconomisit un chip ca acesta: Oarecine având un rob trebuitor, carele fugindu-i, merse la sfântul Teodor Tiron, cel numit Fanerot, de-l rugă ca să-i arate robul. Deci aflându-se la biserică trei zile și trei nopți, și neînțelegând nimic, se mâhni, și vru să se ducă. Deci fiind la Utrenie, și citindu-se cuvântul de folosință sufletească, a adormit puțin, și văzù pre mucenicul, unde-i zise: Pentruce te-ai mâhnit o omule? Să știi că astă noapte a răposat poetul Iosif, și fu cinstit de noi de toți sfinții, pre cari ne-a cinstit sfântul lui suflet. Și acum dară am venit să-ți spui, du-te în cutare loc, că-ți vei găsi robul, pre carele cauți.

Intru aceasta zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Gheorghie din Maleo.

Stih:

Gheorghie cu bucurie sufletul și-a dat,
Lucrătorului de suflete săditorului trupurilor cu adevărat.
S'a ridicat întru a patra zi a lui Aprilie.
La înălțimea cerului Gheorghie.

Intru aceasta zi, sfânta mucenița Fervută, și slujnica ei, și cu soțiile ei.

Stih:

Singură mă plăzmuești Hristoasé îndoitule cu firea,
Dar mă ai pre mine Fervută îndoită prin herăstruire.
Două adevărate roabe ale Stăpânului Dumnezeu,
Sluga și Stăpâna au fost tăiate de herăstrău.

Acestea au fost pre vreme lui Savorie împăratul persesc, surori fiind sfântului Simeon Episcopului, carele a suferit mucenicia în Persia, împreună cu alți o mie. Și fiindcă împărăteasa pătimeà de oarecare boală, au fost clevetite acestea, că fac doftorii otrăvitoare. Deci prinse fiind, s'au înfățișat la arhimagul, și dezvinovățindu-se de prihana pusă asupra lor, spuneau că sunt creștine, și că nu este iertat creștinilor, a face asemenea otrăvitoare lucruri. Deci primind acum ele îndoită vinovăție adăogându-se pre lângă otravă și pricina credinței, li s'a dat hotărâre

de moarte; și fiind întinse și legate de pari, de grumazi și de picioare, au fost tăiate în două cu herăstrăul, și bucățile lor, fiind spânzurate pre lemne; trecând pre acolo împărăteasa, și-a luat vindecare, căci așà zisese pârâșii, că întru alt chip nu se poate vindecà, dacă nu va trece printre trupurile cele moarte ale sfintelor femei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Puplie.

Stih: In ceruri Puplie plata îți este mare,
Unde suindu-te, bucură-te și fă strigare.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Platon egumenul mânăstirei Studiților.

Stih: Platon prea bună plăzmuire s'a plăzmuit,
Amestecându-se streină amestecare, cu Dumnezeu cel ce l-a zidit.

Intru această zi, trei sfinți prea cuvioși: Teonà, Simeon și Forvin, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Trei suflete neîntinate fiind primind,
Locule al dumnezeeștilor suflete celor neîntinate sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zosimà, carele a îngropat pre sfânta Maria Eghipteanca.

Stih: Mai 'nainte Zosimà pre Maria în viață întâmpinând,
Iară acum amândoi unit sunt viețuind.

Intru această zi, cuviosul Teonà carele a sihăstrit în Mânăstirea Pantocratorului, iară mai în urmă s'a făcut Episcop Tesalonicului cu pace s'a săvârșit.

Stih: Teonà proestoșia cea de jos lăsând,
Inaintea Proestosului tuturor acum se află stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Ritori prea învățați s'au arătat „tinerii oarecând. Că din „suflet cuprins de Dumnezeu „teologhisind cu buzele au „cântat: Dumnezeul cel mai „pre sus de dumnezei al Pă„rinților și al nostru bine ești „cuvântat".

Și după somnul morții te-ai silit a nu aveà închiși ochii tăi cei sufletești, căci cânți cântări cu cei ce cântă: Dumnenezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Fericind cu osârdie cetele mucenicilor celor nenumărați ai primit cununa muceniei Părinte, și neîncetat împreună cu dânșii cânți: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca o tămăduire păcatelor celor mari, pre mărturisire ai pus înțelepte, celor ce cântă cântările tale: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Sufletul cel cumplit întunecat cu călcările cele viclene cu razele cele curate ale luminei tale îndreptează-l către lumină, ca una ce ești ușa luminii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca cu cântări să te slăvesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Chipul cel de aur...

Intărindu-ți-se chipul cu puterea lui Hristos părinte Gheorghie, cu tăria lui ai izgonit cetele celor ce te urau, puind împrotiva lor Crucea, cu care fiind păzit, cântai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Fericit eşti, şi bine-ţi va fi acum prea fericite Gheorghie, că ai luat răsplătirea ostenelelor, şi a trudelor tale, şi împreună cu îngerii strigi Domnului: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Locaş luminat te-ai făcut lui Dumnezeu, părinte Gheorghie, arătându-te scaun simţirei şi înţelegerei, plin de sfinţenie, strălucind cu credinţa şi cu Darul, şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnic luminii şi nor luminos, şi loc de sfinţenie te-ai arătat, ceea ce eşti neispitită de nuntă. Căci negrăit ai primit pre Cuvântul cel sfânt al sfinţilor pre carele lăudându-l strigăm ţie: Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:
In cuptorul cel cu foc..

Socotind cu adevărat viaţa aceasta ca o umbră trecătoare, te-ai nevoit a câştigă viaţa cea nestricăcioasă. Pentru aceasta ai zidit multe mânăstiri cinstite, spre mântuirea sufletelor.

Având dreptate către cei blânzi, şi către cei săraci cu Duhul, multă înmulţire ai arătat, ca nu numai pre tine însuţi să te întăreşti a slujì Ziditorului, ci şi pre toţi cei ce te priveau pre tine.

Nerăutatea ta şi vărsarea dragostei tale, de trei ori fericite, a arătat chipul lui Hristos cel iubitor de oameni către carele neîncetat strigai: Să-l înălţăm întru toţi vecii.

A Născătoarei:

O înfricoşată taină! O auzire înspăimântată! Cum a născut Fecioara, cu unirea cea negrăită, pre Cuvântul cel ce s'a asemănat nouă, rămâind precum şi înaintea naşterii curată în veci.

Alt Canon, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Mutatu-te-ai către viaţă nestricată, şi către desfătarea cea neveştejită, către slava cea veşnică, şi către lumina cea neînserată Părinte că te-ai arătat holdă lui Dumnezeu pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Ca un rob lui Hristos, ca un slujitor şi ispravnic tainelor lui, te-ai făcut povăţuitor nerătăcit, tămăduind patimile sufletelor şi al trupurilor, cuvioase Gheorghie.

Binecuvântăm pre tatăl...

Roadă plină de nevoinţe te-ai adus în aria lui Hristos, Părinte, şi ca un strugur copt puindu-te în linurile cele cereşti, ne izvorăşti vin de umilinţă nouă, celor ce te cinstim prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Rodul pântecelui tău mi s'a arătat mie pricină de viaţă nestricată, şi de desfătare veşnică, prea curată Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea bucurându-mă strig ţie, glasul Arhanghelului: Bucură-te Fecioară!

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu, carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucru-„rile, şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ca pre nişte lespezi scriind în sufletul tău cel curat chipurile bunătăţilor prin lucrare, ai dat tuturor sfinţilor, aducând îndoită cântare bunătăţilor din fapte, şi din laudă vrednică de primire.

Cetele cele îngereşti, adunarea apostolilor, Născătoare de Dumnezeu, împreună cu Botezătorul, proorocii, preoţii, şi oştile mucenicilor împreună cu pustnicii, cu cuvioase laude te încuviinţează pre tine Iosife.

Nu încetà aţi aduce aminte de turma ta cea cuvântătoare, ci precum fiind viu, înţelepte, ai fost apărător, aşa fii şi acum dând viaţa cea nestricăcioasă şi curăţind de patimile cele trupeşti şi sufleteşti prin rugăciunile tale cele către Hristos, părinte Iosife.

A Născătoarei:

Nu încetà Fecioară rugând pentru noi pre Fiul tău, pre Dumnezeu cel iubitor de oameni, că pre tine te-am câştigat nădejde, şi cu apărarea ta ne izbăvim din nevoi şi din patimi, de greşeli şi de dureri, cei ce cu credinţă te slăvim.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Fiind întărit cu credinţa, şi îngrădit adevărat cu puterea lui Hristos, prea fericite, ai scăpat de laţurile dracilor, şi fugind de toate năpădirile şi măestriile lor, ai stătut înaintea Stăpânului tuturor, veselindu-te Gheorghie.

Toată dorirea ta Părinte, mutându-o către Dumnezeu şi

îndulcindu-te de dumnezeeasca frumuseţe de care toată firea doreşte, te-ai împodobit pre sine-ţi cu privirea şi cu fapta, şi cu viaţa prea luminată. Pentru aceea te fericim Părinte.

Slavă...

Nu încetà Părinte a te rugà neîncetat lui Hristos pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta ca să ne mântuim de întreite valuri ale supărărilor şi de furtună, de primejdii şi de patimi, rugându-te ca să deà lumii pace.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul, cel ce erà mai 'nainte fără de trup ca un Dumnezeu, din Dumnezeu, singură l-ai născut întrupat spre înnoirea şi mântuirea tuturor oamenilor. Drept aceea toţi credincioşii cu laude te slăvim prea lăudată Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA glasului de 3 ori.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE

Sfinţii mucenici: Claudie, Diodor, Victor, Victorin, Pappia, Nichifor, şi Serapion, şi sfinţii mucenici: Teodul şi Agatopod.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Impungându-vi-se ochii, şi degetele tăindu-vi-se, şi coastele strujindu-vi-se, şi spânzurându-vă, şi zdrobindu-vi-se oasele, şi cu sabie tăindu-vă mădulările, zdrobind şi voi capul celui viclean, nu v'aţi lepădat de Mântuitorul tuturor; şi cu bună cuvântare nu aţi jertfit idolilor, măriţilor marilor Mucenici.

Impreună cu Claudie să cinstim pe Nichifor măritul, pre cinstitul Diodor şi pre Victor, pre Victorin, pre Pappia şi pre Serapion, pre ceata cea cu numărul de şapte, adunarea cea prea sfântă, Biserica cea întreagă, pre poporul carele a tăiat cu sabia bărbăţiei toate mulţimile dracilor.

Cei râvnitori pătimirei celei sfinte a lui Hristos, prin dumnezeescul Dar gonesc patimile sufletului şi ale trupului. Stâlpii cei neclătiţi, luminătorii credincioşilor, cei ce au ucis pre cel

viclean, limanurile cele prea liniștite ale celor ce cad în furtună, Mucenicii cei ce locuesc întru cele de sus, dupre vrednicie să se mărească.

Alte Stihiri ale sfinților mucenici: Teodul și Agatoped, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Patimile și ostenelile însoțirii celei dumnezeești împreunându-se cu credință, au întraripat cugetele către asemenea râvnă, rugând pre Hristos cu osârdie și zicând: Cel ce ca un bun ai prea mărit pre sfinți, întărește-ne și pre noi întru frica ta.

Chemările cele cu un nume numite primind înțelepților, și lucrările cele dumnezeești asemenea săvârșind răbdătorilor de patimi, ați lucrat lui Dumnezeu întru cărările cele drepte, și cu adevărat ați băut paharul cel mântuitor al muceniei.

Nedumnezeirea ca altă mare tăind, în pământul nepătimirei, întru împărăția cerească, dupre vrednicie ați intrat unde curge pârîul hranei și strălucește lumina cea neschimbată și pururea fiitoare, Mucenici ai lui Hristos.

Slavă. Și acum, a Născătoarei:

Pornirile cele arzătoare de foc ale patimilor celor cu totul pierzătoare, cu stropirea dumnezeeștei ploei tale celei de ajuns, stinge-le Fecioară, ca și eu precum cei trei tineri să mulțumesc lui Dumnezeu celui dintru tine, slăvind și binecuvântând Darul tău Stăpână.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut ridicat pe Cruce pre Mielușelul, Fecioara cea cu totul fără prihană, tânguindu-se strigà: Dulcele meu Fiu! Ce vedere nouă și prea slăvită este aceasta; cum cel ce ții toate cu mâna, pre lemn te pironești cu trupul.

LA UTRENIE

CANOANELE,

Două ale Sfinților și Triodul.

CANONUL cel dintâi.

[illegible]

Cinstesc darul cel începtit al Mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì, în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Săvârșind călătoria cea sfântă sfinților Mucenici, stați înaintea scaunului lui Dumnezeu cu slavă, purtând cununi, luminând lumea cu razele luminii Duhului.

Să se mărească astăzi ceata

cea dumnezeească a pătimitorilor celor șapte la număr, care strălucește sfințit cu podoabe dumnezeești, și pururea dănțuește cu cetele celor fără de trup.

Dupre lege trecând nevoința muceniei, înțelepților, și cu tărie suferind năpădiri de tot felul de chinuri, bucurându-vă ați primit moștenirea cea veșnică.

A Născătoarei:

Domnul cel mai pre sus de vreme întrupându-se din tine în vreme, a deslegat greșelile oamenilor cele de multă vreme. Pre carele roagă-l Curată neîncetat, să se milostivească spre sufletele noastre.

Alt Canon al sfinților mucenici Agatopod și Teodul.

Peasna 1, glas și Irmos acelaș.

Cu dumnezeească cununa muceniei încununându-vă, v'ați luminat cu podoaba cugetului, și stați înaintea Stăpânului, rugându-vă pentru noi, marilor Mucenici prea înfrumusețați.

Infrumusețat unindu-vă cu Dumnezeu înțelepților prin buna credință, v'ați depărtat de răutatea cea fără podoabă, și bucurându-vă, v'ați numărat cu cetele purtătorilor de chinuri.

Slavă...

Umplându-vă de apele Duhului celui făcător de viață, pre cei ce erau topiți de zăduful neînțelegerii, i-ați adăpat cu lucrarea cea bună sfinților, supuindu-vă poruncilor celor dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Mântuitorul și a tot făcătorul Domnul l-ai purtat în pântece, pre carele Agatopod împreună cu măritul Teodul, l'au mărturisit a fi adevărat Dumnezeu și om, Fecioară Maică prea curată.

Peasna 3-a, Irmos:
Se veselește de tine..

Pentru Hristos pătimind tot felul de chinuri Sfinților, ați strălucit mai mult decât aurul, prin Darul Sfântului Duh.

Zdrobirea spatelor tale Victorine, lipsirea ochilor și a mâinilor ai suferit, mărite Mucenice.

Fiind legați de dragostea lui Hristos, măriților pătimitori, ați risipit toate măestriile balaurului celui viclean.

A Născătoarei:

Născut-ai Fecioară prea curată pre Domnul tuturor, carele mântuește pre oameni din robia cea înțelegătoare, prea lăudată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu împletirile cuvintelor tale împedicându-se vrăjmaşul, a căzut, şi arătat s'a înfruntat, mucenice purtătorule de chinuri, Teodule.

Intărindu-ţi sufletul cu dragostea cea către Dumnezeu, mucenice Agatopode, ai arătat, că toată puterea vrăjmaşului este fără tărie.

Slavă...

Izvorând tămăduiri credincioşilor din râurile cele pururea curgătoare, prin dumnezeească putere, uscaţi izvorul patimilor, măriţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Mântuitorul cel ce a izbăvit pre oameni din robia vrăjmaşului, îmbrăcat în trupul nostru l-ai născut, prea curată Fecioară.

Irmosul: gl. 4

Se veseleşte de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea, Doamne, şi scă„parea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Suferind chinurile cele de multe feluri, prin cuget nespăimântat purtătorilor de chinuri, străluciţi mai mult decât lumina soarelui. Pentru aceea prăznuim luminată pomenirea voastră, cu credinţă rugându-vă, ca prin mijlocirile voastre, să primim izbăvire de păcate; şi desfătarea bunătăţilor celor veşnice.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea..

Făcându-vă fraţi dupre Darul Duhului, şi de un obiceiu întru buna credinţă Sfinţilor, cu adevărat cu mari numiri petrecând viaţa întru rugăciuni şi întru înfrânări, aţi tras noroade către dumnezeeasca cunoştinţă. Pentru aceasta ca nişte viteji ostaşi bărbăteşte aţi biruit înşelăciunea, şi dupre lege pătimind aţi câştigat cununi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l, fără ardere Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă mântuesc eu de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţii Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea

să-mi dărueşti, că poţi câte voeşti.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, şi cu amar a strigat: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milei, către care să strigăm cu credinţă: Milostiveşte-te spre noi Fecioară, şi dărueşte iertare de greşeli, celor ce se închină patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos.

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se „cuvine strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Tăindu-ţi-se limba, şi zgâriindu-ţi-se coastele, ai izgonit prin Dar răutatea cea otrăvitoare a vrăjmaşului, Victore de Dumnezeu cugetătorule, mărindu-te ca un mucenic.

Fiind îngrădit cu pavăza bunei credinţe, cu răbdare ai suferit zdrobirea trupului mucenice Nichifore, strigând Stăpânului tău: Slavă puterii tale Doamne.

Claudie cel prea ales cu osârdie slăvind pre Dumnezeul tuturor, zdrobindu-i-se fălcile cu pietre prin cruzimea tiranului, s'a lipsit şi de mâini şi de picioare, bucurându-se.

Nu v'aţi spăimântat prea lăudaţilor de întreitele valuri cele de multe feluri ale muncilor, nici de moartea cea pricinuitoare de slavă veşnică, strigând întru credinţă: Slavă puterii tale Doamne.

A Născătoarei:

Cu gândul te vedea mai 'nainte proorocul munte umbros, Cinstită, din care cu adevărat s'a arătat Stăpânul întru asemănare de trup, ca să mântuiască pre om din stricăciune.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Strălucindu-vă cu strălucirile muceniei ca nişte luminători prea luminaţi, toată plinirea lumii luminaţi măriţilor Mucenici, întunecând cugetul cel rău al înşelăciunii.

De însoţirea cea dumnezeească şi bine cugetătoare, care a primit cununa muceniei, îngerii s'au mirat, şi oamenii au lăudat vitejia răbdării lor.

Slavă...

Teodul bucurându-se a strigat: Doamne! Merg în calea

mărturisirii tale, şi bogat mă îndulcesc de strălucirea ta împreună cu Agatopod cel tare.

Şi acum, a Născătoarei:

Propoveduind întruparea Stăpânului, care a strălucit din pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, bucurându-se mărir(„ritii") Mucenici, au băut băutura cea mântuitoare a muceniei.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă care întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Pătimind mari chinuri Diodore, cu osârdie ai răbdat înfierbântările frigărilor şi arsura jeraticelor.

Spânzurându-te, şi multe feluri de munci pătimind, şi prin sabie săvârşindu-te, ai rămas neclătit la minte, Serapioane.

Zgâriindu-te, şi cu piroane pironindu-te, şi în ape înecându-te, Mucenice, ai tâmpit sabiile vrăjmaşului, o Papio.

A Născătoarei:

Indreptat-ai Stăpână căderea oamenilor, născând pre Dumnezeu Cuvântul, cel ce poate să îndrepteze pre cei surpaţi la pământ.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Arătat-ai întărit picioarele tale spre îndreptarea muceniei celei cinstite, şi ai împiedicat pre vrăjmaşi, prea lăudate Agatopode.

Câştigând în inimă apa vieţii cea curgătoare, prin apă aţi primit lăudat sfârşit, purtătorilor de chinuri.

Slavă...

Aruncându-vă în adâncimea mării, şi omorându-vă de voie, aţi secat curgerea valurilor celor idoleşti, răbdătorilor de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun, şi prea fericit, tămăduește întristările sufletului meu.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Să se laude Serapion şi dumnezeescul Diodor, Victorin, Papia, Nichifor, Claudie şi Victor, ca cei ce desăvârşit au biruit înşelăciunea celui viclean.

Arătatu-v'aţi prin Duhul, sabii ascuţite, şi aţi tăiat toate taberile vrăjmaşului, purtătorilor de chinuri, dobândind bine împărăţia Cerului.

O minune! In ce chip bă-

gându-vă în piuă, v'aţi măcinat cu grâul, Victore şi Victorine, şi prin zdrobirea oaselor aţi sfărâmat cursele vrăjmaşului.

A Născătoarei:

Intăreşte puterea sufletului meu cea slăbănogită de lenevirea cea deapururea şi de păcate, ca cu credinţă şi cu osârdie totdeauna să te cânt Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Umplându-vă de apele cele izvorâtoare de viaţă, prin înecarea în ape aţi primit sfârşit vrednic de laudă, întru care aţi înecat răutăţile împrotivitorului.

Fiind păziţi cu Darul şi cu puterea lui Dumnezeu, nu v'aţi schimbat a jertfi idolilor, ci ca o jertfă curată v'aţi adus Stăpânului.

Slavă...

Armele vrăjmaşului au slăbit întru voi, căci săgeţile cele ascuţite ale bărbăţiei voastre cu vitejie aţi înfipt în inima lui, pătimitorilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Tămădueşte patimile sufletului meu Preacurată, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, şi potoleşte turburarea celui ce neîncetat turbură inima mea, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Arătatu-v'aţi luminători luminoşi dumnezeeşti Mucenici cei cu numărul de şapte, şi prin razele minunilor străluciţi toată făptura pururea, gonind întunerecul cel adânc al neputinţelor, şi unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, să ne dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună, în 5 zile, pomenirea sfinţilor mucenici: Claudie, Diodor, Victor, Victorin, Pappia, Serapion şi Nichifor

Stih: Te grăbeşti Claudie pre genunchi căzând,
Să alergi prin tăierea capului către Dumnezeu îngenunchind.
In a cincea zi mâna ucigaşă, prin sabie
A tăiat capul lui Claudie.

Intru această zi, sfinţii mucenici Teodul şi Agatopod.

Stih: Mai întâiu Agatopod în mare intrând.
Cu Teodul prin fapte era bine călătorind.

Din aceşti doi, Teodul adică era mai tânăr, iară Agatopod mai ajuns de vârstă, şi amândoi erau din cetatea Tesalonicului. Deci pentru credinţa lui Hristos au stătut înaintea stăpânitorului Faustin şi neplecându-se a jertfi idolilor, ci credinţa lui Hristos neclătită păzindu-o, au fost aruncaţi în adâncul mării şi aşa s'au săvârşit. Insă li s'a arătat lor ceea ce era să fie prin descoperirea mai 'nainte de sfârşit, căci li se părea amândurora, că au intrat într'o corabie care sfărâmându-se de întreitele valuri ale furtunii şi cei ce împreună înotau pierzându-se,

ei singuri scăpând, s'au suit preste un munte, carele era înalt până la Cer. Arătând vedenia pătimirea lor cea mare şi suirea lor la Cer. Acesta încă şi mai înainte de a fi ei prinşi, s'au arătat prin vis sfântului Teodul prin darea unui inel ca o arvună, dându-i-se lui pentru mucenia ce era să fie.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicii noastre Teodorei celei din Tesalonic.

Stih: De te lauzi Tesalonice pentru multe bunătăţi,
Ai şi pre Teodora cinste şi mărire de bunătăţi.

Această cuvioasă Teodora din tânără vârstă iubind pre Hristos, s'a lepădat de lume şi ducându-se la Chinovie, s'a tuns în shima monahilor, şi lucrând toate bunătăţile, îndată pre toate le-a isprăvit. Dar atâta ascultare şi cinste a câştigat dela toate celelalte călugăriţe şi de la stariţa, în cât şi după moarte a arătat că este vie. Căci viaţa sa păzindu-o curată şi neîntinată, o a lăsat celorlalte surori ale mânăstirii, ca un stâlp însufleţit. Ci după vreme nu puţină după adormirea sa, stariţa mutându-se către Domnul, şi aceasta curată şi duhovnicească fiind, s'a facut multă adunare la îngroparea ei. Căci era şi din cei mai aleşi, şi popor mult adunat, cucernici monahi şi bărbaţi aleşi, şi s'a făcut petrecanie dupre rânduială. Deci deschizându-se mormântul întru carele de multă vreme zăcea cuvioasa Teodora, ca să se pue aproape de ea stariţa; s'a făcut o minune streină, celor ce priveau adică, înspăimântătoare, iară celor ce auziau, umilitoare. Căci fiind locul îndemânatic spre privire, şi toţi uitându-se, Teodora ceea ce cu mult mai'nainte zăcea moartă, s'a strâns pre sine, şi ca şi cum fiind vie dând loc duhovniceştei sale Maice, îi hărăzea cinste. Acest lucru strein văzându-l toţi cu înspăimântare strigau: Doamne miluește. Încă de atuncea şi până acum, multe semne a făcut Dumnezeu, prin cuvioasa aceasta Teodora; căci feluri de îndrăciţi a mântuit, şi orbilor a dat vedere, şi bolnavi nenumăraţi a vindecat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenicii: Teodora şi Didim:

Stih: Te aprinzi Didime cu împreună nevoitoarea prin tăiere,
Suferind împreună cu aceea îndoită muncire.

Pe vremea împărăţiei lui Diocliţian şi Maximian, ighemonul Eustratie în Alexandria, era goană asupra creştinilor. Deci atuncea fiind prinsă fecioara Teodora, a mărturisit pre Hristos înaintea tuturor, pre care bătându-o o a pus la închisoare. Şi trecând câteva zile, iarăş scoţându-o la cercetare, a fost închisă într'o casă de curvii. Şi trimiţând stăpânitorul la ea tineri curvari, aceştia năvăliau asupra ei; iară sfânta se ruga lui Dumnezeu. Deci din rânduială dumnezeească s'a aflat acolo, un prea mărit tânăr cu numele Didim, ce era îmbrăcat cu strae ostăşeşti, şi desbrăcându-şi hainele sale le-a dat fecioarei de le-a îmbrăcat, împreună şi armele sale. Pre care după ce le-a îmbrăcat fecioara, cu sfătuirea lui Didim a ieşit din curvăsărie, şi aşa s'a păzit neprihănită şi curată mulţumind lui Dumnezeu. Deci intrând unul din acei desfrânaţi în casa de curvăsărie şi aflând în loc de fecioară pre Didim acolo şezând, a rămas înspăimântat, şi cugeta întru sine, zicând: Au doară Hristos poate să prefacă fecioarele în bărbaţi? Cel ce a intrat a ieşit, iară fecioara unde este? căci auzind eu oarecând, că Hristos a prefăcut apa în vin, basnă o socoteam aceasta, iară acum mai mare minune văz. Acestea cugetând acela, văzând Didim că este cuprins de nedumerire, a mărturisit întâmplarea, că adică el singur a fost lucrătorul acestui lucru, şi că devoeşte să arate stăpânitorului, adăogând că şi aşteaptă încă acolo, stând în locul fecioarei, căreia i-a dat drumul din curvăsărie fără temere. Aşa a zis el, şi îndată l-a înfăţişat pre Didim la judecata stăpânitorului. Carele i-a zis: Cum ai îndrăznit să faci acest fel de lucru? Şi Sfântul i-a răspuns: Creştin fiind, şi bine ştiind a neguţători, cu o pricină două cununi, mi-am dobândit una, adică am răpit pre fecioara din mâinile voastre cele păgâneşti, curată pre ea păzindu-o,

și alta, că și eu pre sine-mi m'am mărturisit vouă că sunt creștin. Și stăpânitorul a zis: Pentru cutezarea ta aceasta, poruncesc să ți se taie capul; iară pentru că crezi în Hristos, și nu jertfești dumnezeilor, a se topi trupul tău prin foc poruncesc. Și Sfântul a zis: Bine este cuvântat Dumnezeul meu, carele n'a trecut cu vederea uneltirea mea. Și ducându-se la locul muncii după ce a făcut rugăciune, i s'a tăiat capul; și sufletul său s'a înălțat la Cer, precum oarecari văzând au mărturisit; iară trupul său a fost dat focului. Atuncea oarecari creștini, adunând cinstilele lui moaște ce au rămas din foc, le-au îngropat cu cinste.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Termu.

Stih: Termu învăpăere de dumnezească dragoste având,
Văpaia focului arzător ca ghiața este socotind.

Intru această zi, pomenirea sfintelor femei: Stăpâna și Slujnica.

Stih: Trebuia să urmeze și slujnica stăpânei,
Ceea ce de pre pământ mergea la Dumnezeu prin tăierea sabiei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Pompie.

Stih: Ca o oaie a Domnului fiind muls Pompie,
Verși lapte din grumazi prin sabie.

Intru această zi, sfântul Zinon cu smoală uns, și în foc băgat, și cu sulița prin foc pătrunzându-l, s'a săvârșit.

Stih: Intreită a fost nevoința lui Zinon: smoala, focul, sulița,
Precum socotesc acestea pătimea pentru Treime, părăsind viața.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Maxim și Terentie.

Stih: De o potrivă și de cununi precum și de sfârșit s'au împărtășit,
Terentie și Maxim, cari prin tăiere s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților cinci mucenici cei din Lesvia.

Stih: Sabia pune nevoitoare din Lezvu tinere,
Una, două, trei, patru, cinci în fecioare.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gheorghie, carele s'a nevoit în noul Efes, la anul o mie opt sute unul, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Suferind tăiere o Gheorghie prin sabie,
Cu bucurie ai zburat la locul cel de bucurie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credințe, mai vârtos decât „cu văpaia focului fiind a„prinși au strigat: Bine ești cu„vântat în Biserica slavei tale „Doamne".

Intinzându-te Victore mărite, te-ai zgâriat la coaste, și în piuă zdrobindu-te, și limba tăindu-ți-se te-ai săvârșit, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Cu puterea dumnezeescului Duh suferind bătăi pre spate și pre pântece, și zdrobindu-ți-se fălcile, te-ai lipsit de mâini și de picioare, lăudând pre Domnul, mucenice Claudie.

Cu mare îndrăsneală și vitejește ai răbdat cu adevărat lipsirea degetelor, și sfărâmare preste tot trupul Mucenice, primind cununa biruinței cu puterea numelui, o Nichifore.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun prea în-

nalt al celui de sus, și ca pre un sfeșnic de aur, și sicriu al sfințeniei, toți te lăudăm pre tine Fecioară, strigând: Binecuvântată ești între femei, prea curată Stăpână.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Prin cuget dumnezeesc îmbrăcându-te în haina preoției, cu strălucirea muceniei, arătat prea luminoasă o ai făcut, și acum bucurându-te stai înaintea Cuvântului, Agatopode, strigând: Bine ești cuvântat în biserica slavei tale Doamne.

Impodobindu-te cu slujba mucenicului celui dintâi, te-ai învrednicit a slujì Cuvântului, celui ce s'a jertfit pentru noi, fericite Agatopode, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cugetând una cu un gând, o ispită a morții pentru Hristos ați suferit, vrednicilor de minune, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce cu bunătatea a acoperit Cerul, aflându-te pre tine prea înfrumusețată cu lumina bunătăților, Preacurată, s'a sălășluit întru tine, și a îndumnezeit firea omenească.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și..

Inălțând mâinile către Dumnezeu cel ce poate a mântuì, de Dumnezeu fericiților, ați suferit răbdând dureri de multe feluri de sdruncinări, și purtători de biruință v'ați înălțat către dânsul, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm astăzi credincioșii pre Pappia, pre Serapion și pre Diodor, pre Claudie, pre Nichifor și pre Victor, împreună cu Victorin, mucenicii lui Hristos, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Sângiurile care au curs din voi marilor Mucenici au sfințit pământul, și prin dumnezeescul Dar au oprit rîurile necredinței, și din destul au adăpat sufletele celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvinte sfințite să cântăm pre Tatăl cel fără început pre Fiul cel împreună fără început, și pre Duhul sfânt, o Dumnezeire întocmai de o putere, viață întocmai de o împărăție, și să strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Infricoşată naşterea ta birueşte înţelegerea minţei, de Dumnezeu biruită. Căci Dumnezeu fără de început este cel ce a primit începerea de vreme, că să mântuiască pre cei ce strigă lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu cuvintele tale întunecând înşelăciunea înţelepte Teodule, şi fiind luminat cu înţelepciunea Darului ai strălucit, şi înainte divanului ai glăsuit buna credinţă, şi ai astupat gurile celor răi credincioşi, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Adâncul mării nici cum n'a putut ascunde trupurile voastre Sfinţilor, ci prin lucrare dumnezeească la uscat le scoate pre dânsele nestricate, izvorând minunate minuni, nouă celor ce strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu totul robindu-te, celui ce s'a arătat pentru tine în chip de rob, şi după moarte împlinind, ca un bine înţelept rob al Domnului, punerea legii Stăpânului, te arăţi făcând chivernisire săracilor şi văduvelor, prea fericite Teodule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Scutecele voastre şi ranele şi luptele le cinsteşte Tesalonicul, că într'însul arătându-vă crescuţi, într'ânsul cu adevărat şi ca nişte pătimitori aţi primit fericitul sfârşit, şi acum cinstiţilor luminaţi Biserica celor întâiu născuţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Neschimbând firea Hristos, cu totul s'a îmbrăcat în om din tine Stăpână cea cu dar dăruită, a căruia patimă Teodul şi Agatopod vitejeşte închipuindu-o, strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Urmând urmelor cinstitelor patimi ale lui Hristos, aţi răbdat toată ispita muncilor cu cuget întărit, şi cu bărbăţie sfârşindu-vă, în veci vă fericiţi purtătorilor de chinuri.

Ca un prinos şi ca o jertfă cu bună mireasmă aducându-vă la masa cea cerească, aţi luminat Biserica celor întâiu născuţi, strălucind mai mult decât soarele, Mucenicilor.

Astăzi adunându-ne credincioşii, să fericim pe Victorin cel viteaz, pre Claudie şi pre dumneezeescul Pappia, pre Diodor şi pre Serapion, şi pre înţeleptul Victor, şi pre Nichifor.

Pomenirea voastră cea plină de lumină răsărind, luminează toată Biserica lui Hristos, cinstiţilor ostaşi. Intru care rugaţi-vă, să ni se dea nouă iertare de păcate, vrednicilor de minuni.

A Născătoarei:

Ceea ce ai purtat în braţe pre Hristos, carele a luat din tine trup muritor, pre acela roagă-l Fecioară, să dobândim nemurirea noi, cei ce cu credinţă te cinstim şi te slăvim, ca pre o Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Iată acum ce este bun sau ce este frumos; au strigat răbdătorii de chinuri, decât a locuì în cetatea Dumnezeului celui viu; păzind legătura bunei credinţe nedezlegată până la însăşi moartea.

Ca pre nişte pătimitori, cei ce v'aţi săvârşit curgerea mărturisirei, v'au primit pre voi cetele adunărilor celor de sus, încununându-vă cu cununi neveştejite, prea lăudaţilor.

Vestitul Tesalonic astăzi luminat cu înaltă propoveduire prăznueşte, chemând pre fiecare cetate sau oraş, întru pomenirea voastră, o Agatopode şi Teodule.

Slavă...

Ca nişte răbdători de chinuri luminat v'aţi ridicat către slava cea negrăită, căreia să se învrednicească, cei ce pururea cu credinţă săvârşesc pomenirea voastră; ca cei ce aveţi îndrăsneală, rugaţi-vă prea cinstiţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine cel ce zac întru întunerecul necunoştinţei, cu lumina îndurărilor tale luminează-mă singură, ceeace ai născut pre dătătorul de lumină, pre Mântuitorul şi Domnul, cel ce încununează pre sfinţi.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat,

„adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim".

SVETILNA glasului de trei ori și Stihoavna Triodului.

Și ceialaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Eftihie Arhiepiscopul Constantinopolei.

La Doamne strigat am, Stihirile glasul al 8-lea.
Podobie: Doamne de ai și stătut...

Doamne, tu în grădina dumnezeeștei desfătări, ai înflorit pre Eftihie, și dumnezeește l-ai adăpat pre el cu apele înțelepciunei tale. Pentru aceasta a și odrăslit rodurile cunoștinței, veselind cu bună credință, pre cei ce cu laude te slăvesc pre tine.

Doamne, tu cel ce cerci inimile, și mai 'nainte știi cele ascunse, cunoscând mai'nainte pre Ierarhul Eftihie, că este vas alegerii tale, l-ai pus păstor Bisericii tale. Pentru aceea o a îndreptat pre dânsa la verdeața bunei credințe.

Doamne, cela ce ai împodobit pre înțeleptul Ierarh cu Darul, și cu haina cea lungă a Ierarhiei l-ai luminat; luminează-ne ca un milostiv și pre noi întru bunătăți, prin rugăciunile lui. Ca să te lăudăm cu dreaptă credință întru bucurie, și întru bună cuviință.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești prea curată, care ai născut pre Domnul, cel ce odihnește întru sfinți, tu mă curățește de patimi pre mine, cel ce ticăloșește m'am spurcat, și mă povățuește, să umblu pe calea curăției. Că tu ești părtinitoare nerușinată robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, de ți-ai și întins mâinile pre Cruce de voia ta; dar ai suferit patimă împlinind bună voirea Tatălui, că ai venit să mântuești pre oameni ca un milostiv. Așà strigà Născătoarea de Dumnezeu cea prea curată, pre care o slăvim.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Voiu lăudà pre Eftihie făcătorul de minuni.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i „cântăm".

Imbogăţindu-te cu bunătăţi, şi luminându-te cu luminile cele strălucitoare ale darurilor lui Dumnezeu, izbăveşte-mă de patimile ticăloşiei prin rugăciunile tale, ca să te laud înţelepte Eftihie.

Viţă sădită din Cer în curţile lui Dumnezeu ai odrăslit, adevărat îndestulată cu roadele faptelor celor bune, împreună şi cu ale minunilor, părinte Eftihie.

Slavă...

Făcând mintea stăpân, ai biruit tirania patimilor, Cuvioase. Pentru aceea înălţându-te cu aripile nepătimirii, ai ajuns tocmai la locaşurile lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Primind pre Ziditorul tău, precum a voit a se întrupà din pântecele tău fără sămânţă mai presus de cuget, te-ai arătat cu adevărat Stăpână zidirilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt...

Curăţindu-te pre sineţi de noroiul patimilor prin multa osârdie, te-ai făcut locaş Duhului sfânt, purtătorule de Dumnezeu, strălucite Ierarhe Eftihie.

Arătatu-te-ai fiu zilei cu împărtăşirea luminii celei fără materie, şi cu strălucirea tămăduirilor celor adevărate, goneşti stricăciunea patimilor cea întunecoasă, pururea pomenite.

Din pruncie sugând laptele înfrânarii, petrecând pururea întru rugăciuni, ai ajuns la măsura vârstei lui Hristos cu adevărat, Ierarhe strălucite Eftimie.

Slavă...

Deschizându-ţi cinstita gură Părinte, ai tras Duh, şi ai îngrădit gura, care a cugetat nedreptate, spre singură înălţimea întrupării lui Dumnezeu prea înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunea dumnezeeştei naşterii tale Curată, întrece toată rânduiala firei. Că ai zămislit în pântece pre Dumnezeu mai pre sus de fire, şi născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul cre„dincioşilor tăi, Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale“.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Fiind îmbrăcat cu putere dumnezeească, ai dezgolit pu-

terea înşelătorului, făcând minuni alese, purtătorule de Dumnezeu, şi fiind izgonit fără dreptate dela turma ta, iarăş te-ai întors la dânsa cu slavă, Părinte cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărţit de firea cea dumnezeească, trup făcându-se în pântecele tău, ci făcându-se om, a rămas Dumnezeu, cel ce după naştere te-a păzit pre tine Maică Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere Preacurată, însuţi Domnul. Pre carele roagă-l cu osârdie, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu te-ai despărţit de firea cea dumnezeească, măcar de ai şi pătimit de bună voie, ci răstignindu-te cu trupul prea bunule, toată lumea cea de sub soare o cutremuri ca un Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu strigà lăcrămând. Pre care să o lăudăm ca pre o Maică a Domnului, cerând să luăm printr'însa mare milă.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dumne-„zeească cuviinţă, cântă stri-„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Luminându-te cu raza dumnezeescului Dar, ai întunecat toate părerile ereticilor, şi ai luminat adunările popoarelor celor ortodoxe prea înţelepte.

Suferind izgoniri pentru credinţă nu te-ai slăbit. Că ai avut ajutor însuş Hristos, cel ce se huliă, Ierarhe prea cinstite.

Slavă...

Inălţându-te Domnul, a întărit pre piatra adevărului paşii sufletului tău, şi a împiedicat cugetele vrăjmaşilor cele înalte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat negrăite şi nepricepute sunt la cei din Cer, şi la cei de pre pământ tainele naşterii tale celei cu dumnezeească cuviinţă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta, Bunule, sufletele ce-„lor ce mânecă la tine cu drago-„ste mă rog luminează-le, ca „să te vadă Cuvinte al lui Dum-„nezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, pre cela ce chemì „de negura greşelilor".

Izgonindu-te fără dreptate, vitejeşte ai suferit despărţirea turmei, care ţi s'a fost dat, înţelepte Părinte. Dar iarăş te-ai

întors la dânsa cu bucurie, lăudându-te de toţi prea cu mărire.

Nu prin semn de pildă vezi acum slava lui Dumnezeu, de care din pruncie ai dorit fericite Eftihie. Ci mai ales faţă către faţă o vezi, dezlegându-se oglinzile trupului, Părintele nostru.

Slavă...

Umplându-ţi-se sufletul tău de ape dumnezeeşti, cu adevărat a izvorît Bisericii râuri de învăţături, înţelepte Eftihie, şi adapă brazdele ei fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti bună Stăpână a lumii, mântueşte pre cei ce te mărturisim din suflet pre tine Născătoare de Dumnezeu. Căci pre tine te avem părtinitoare nebiruită, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a Irmos:
Marea vieţii văzându-o...

Sălăşluitu-s'a Treimea întru tine ca într' un loc curat de turburarea patimilor, şi cu adevărat te-a umplut de daruri, prin care pururea goneşti toată boala, cugetătorule de Dumnezeu Eftihie.

Având întru inima ta smerire cu adevărat făcătoare de înălţime, te-ai înălţat, şi toate măestriile dracilor de odată le-ai smerit, Ierarhe al Domnului, pururea pomenite.

Trecând marea vieţii fără de valuri, ai ajuns la limanurile împărăţiei cerurilor Părinte, păstrând lui Dumnezeu poverile sufletului vrednicule de minune.

Slavă...

Fiind plin de învăţăturile bunei credinţe, la verdeaţa acestora ai păscut turma ta cea cuvântătoare, şi de apele cele turburi cele împrotiva dogmelor, neîmpărtăşită o ai arătat, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, ceea ce ai născut oamenilor pre ocârmuitorul Domnul, linişteşte cutremurul patimilor mele cel nestatornic şi cumplit, şi dă linişte inimii mele.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl„ţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea, mult „milostive".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Să lăudăm toţi cu credinţă pre dumnezeescul Eftihie, şi cu dragoste să-l fericim, ca pre un mare păstor şi slujitor, şi prea înţelept învăţător, şi izgo-

nitor eresurilor. Că se roagă Domnului pentru noi toţi.

Intru această lună în 6 zile pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Eftihie Patriarhul Contantinopolei.

Stih: Cu cuvinte pre Eftihie cel mort cinstind,
Pre sine-mi eu însumi mă judec foarte norocit fiind.
In a şasea zi poarta Cerului s'a deschis,
Sufletului lui Eftihie ce acolo s'a dus.

Acest dintru sfinţi părintele nostru, şi marele arhiereu Eftihie, a fost pe vremile împărăţiei marelui Iustinian, din Frighia, dintr'un sat ce se chiamă Tiacomì. Deci fiind crescut lângă Isichie preotul, moşul său, carele se învrednicise pentru dragostea ce aveà către Dumnezeu a face minuni, şi botezându-se de dânsul la biserica din Avgustopoli, unde slujià moşul său, şi erà păzitor de sfintele vase. Deci nevoindu-se la sfinţitele cuvinte, şi procopsind în adâncul cunoştiinţei Scripturilor fu chemat de cel ce erà atuncea episcop Amasiei, şi-l tunse anagnost în biserica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, ce se află în locul numit Urvichia, apoi fu hirotonisit diacon şi preot, şi se duse la mânăstirea, ce erà făcută de Meletie şi Selevchie arhiereii Amasiei, se făcù acolo monah, apoi fu şi arhimandrit. Deci strângându-se sfântul al cincilea a toată lumea Sinod de împăratul Iustinian, şi adunându-se de pretutindenea arhiereii, iară arhiereului Amasiei, întâmplându-i-se boală, n'a putut îndrăsnì a călătorì ci fu trimis fericitul acesta Eftihie, să fie în locul lui plinitor, carele mergând la Constantinopol şi dând ispita bunurilor sale şi înţelepciunei. Şi la întrebările ereticilor şi la răspunsuri arătându-se luminat întru cele ce-i înfruntă, şi dovedind cu Scriptura, că se cade a se anatematisì ereticii, a tras pre toţi, chiar şi pre împăratul spre dragostea lui, a tâta cât şi Minà prea sfântul Patriarh a zis din descoperire dumnezeească, cum că acesta era să fie Diadoh în locul lui. Carele preste puţină vreme mutându-se către Domnul, trimis-a împăratul de a adus pre sfântul din Amasia, şi l-a aşezat arhiereu acelei luminate, şi mari cetăţi, cu soarta şi cu judecata arhiereilor şi a tot norodul, şi plinirea bisericii. Iară diavolul, semănătorul zizaniilor, nesuferind a vedeà aşezarea şi buna stare a Bisericii lui Hristos, ispiteà a o clătì prin dogme putrede, ca cu nişte meşteşuguri, până a învitat şi pre unii a hulì, plecându-i cu chip de bună credinţă, cum că trupul, ce s'a luat de Hristos din sfânta Fecioară mai 'nainte de patimă erà nestricăcios. Şi alăturându-se împăratul Iustinian la acea păgânească dogmă, pogorî din scaun pre marele Eftihie, şi-l gonì, căci înfruntă hulele ce scornise, şi mergând la mânăstirea Amasiei, căci acolo erà izgonit, petreceà sihăstreşte, şi arătând multe lucruri de minuni, s'a luat iarăş scaunul, făcând doisprezece ani la izgonire. Deci murind Iustinian, şi luând împărăţia Iustin şi Tiberie, şi primit fiind Sfântul de cei mai de frunte ai sfatului cu luminată priinţă, şi contenind cu rugăciunea sa stricăciunea şi omorul ce se făceà între oameni în Constantinopol, şi ţiind sfânta biserică ani douăzeci şi patru şi şase luni după izgonire, s'a mutat către Domnul, proorocind mai 'aninte împăratului Tiberie pentru împărăţie. Apoi mergând să-l vadă, i-a spus şi de sfârşitul lui, care i s'a şi întâmplat, că după moartea sfântului a trăit patru luni, şi a lăsat şi el trupul. Iară moaştele sfântului Eftihie fură îngropate în Altarul sfinţilor apostoli la temelia sfântului Pristol unde zac sfintele moaşte ale lui Andrei şi Timotei şi ale lui Lucà apostolii. Şi se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor o sută douăzeci de mucenici din Persida.

Stih: De vei numărà pre cei ce focul persesc erà arzând,
Vei află de trei ori patruzeci că sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Platonidei.

Stih: Spatele Cerului pre Platonida poartă,
Care cu bunătăţile pre spatele pământului a fost strălucită.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor doi mucenici cei din Ascalon, îngropaţi în pământ până la brâu, s'au săvârşit.

Stih: Cuvinte nearat rod ţie din pământ odrăslind,
Până la mijloc îngropaţi doi bărbaţi în pământ roade fiind.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Grigorie Sinaitul carele a sihăstrit la anul o mie trei sute zece, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Canon, Grigorie, adevărat te-ai arătat,
De dumnezeeasca rugăciune la care pre toţi ai îndemnat.

Intru această zi, cuviosul Grigorie cel ce a sihăstrit în munţii marei Lavre a Atonului la anul o mie trei sute opt, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pe Grigorie lucrătorul de trezvie,
Cu cuvinte îl cinstesc căci aşa este de datorie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio„şilor tineri. Iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a ple„cat a strigà: Bine eşti cuvân„tat Dumnezeu părinţilor no„ştri".

Avându-ţi sufletul ca zăpada, te-ai asemănat îngerilor prin slăbiciunea bunătăţilor Părinte. Pentru aceasta veselindu-te împreună cu dânşii, dănţueşti strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca o jertfă fără prihană, din pruncie te-ai adus pre sineţi Stăpânului tău Cuvioase prin omorârea dezmierdărilor, şi cu adevărat pentru aceasta veselindu-te, strigi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Izvoarele lacrimilor tale Părinte arătat au stins focul zburdărilor trupeşti, şi s'au făcut rouă de tămăduiri, celor ce pururea cu credinţă strigă lui Hristos: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine prea curată şi Maică pururea Fecioară te-am cunoscut mântuire oamenilor: că Fiul cel nedespărţit de sânurile Tatălui, s'a întrupat din tine. Pentru aceasta binecuvântată eşti de neamurile neamurilor.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie Cuvioşilor...

Lepădând somnul lenevirii ai priveghiat Părinte la purtarea de grije a bunătăţilor, până ce te-ai arătat locaş Dumnezeului lui Iacov, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu pavăza bunei credinţe fiind acoperit, şi luând dogma cea cinstită ca o sabie cu două ascuţituri, cu adevărat ai tăiat toate cetele ereticilor, cugetătorule de Dumnezeu.

Jertfă fără de sânge ai adus lui Dumnezeu, întru smerirea inimii părinte Eftihie, jertfind

pre cel ce s'a jertfit pentru tine ca o oaie. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Inălțându-te prin lipsirea celui mai rău, și asemănându-te îngerilor celor fără materie, fiind încă în trupul tău, prin dragoste neoprită ai purces către Hristos, de carele doreai.

Și acum, a Născătoarei:

Intru naștere ai scăpat de dureri Preacurată, și după ce ai născut, iarăș Fecioară ai rămas, că toate le face Iisus cel ce este Dumnezeu și om; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorît, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars, că toate le „faci Hristoase cu singură voi-„rea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

In locul celor mici câștigând cele mari, și în locul celor stricăcioase cumpărând cele nestricăcioase, ai luat împărăția cea nemișcată, și ai dobândit mărirea cea netrecătoare împodobindu-te cu frumusețile bunătăților tale.

Curat ți-ai petrecut viața ta, și te-ai arătat slugă Fecioarei celei curate, Eftihie Ierarhe al lui Dumnezeu prea adevărat, stâlp ortodoxiei, razim al credinței, zid norodului celui ales, de Dumnezeu fericite.

Cugetul trupului l-ai supus minții, și fiind în trup, ai viețuit pre pământ ca un fără de trup Eftihie. Pentru aceea împreună cu dumnezeeștile puteri cele fără de trup bucurându-te, stai înainte Stăpânului și Dumnezeului tuturor.

Slavă...

Ca lumina, ca zorile, ca soarele cel mare, ai strălucit celor de pre pământ cugetătorule de Dumnezeu Eftihie. Și mutându-te de pre pământ către Dumnezeu, și primind vărsările din lumina lui, iarăș trimiți lumină tuturor, celor ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Intărindu-mă cu puterea și cu Darul tău, ție am dat cu osârdie cântarea cea din inimă, ci primește-o pre dânsa Fecioară prea curată, dăruindu-mi pentru dânsa Darul tău cel mult luminos, din comorile cele nepieritoare, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești. Iar prin tine

„Preacurată, s'a arătat oame-„nilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oştile ce-„reşti, pre tine te fericim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Sfântul mucenic Caliopie. Şi prea cuviosul părintele nostru Gheorghie Episcopul Mitilinei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenice purtătorule de chinuri mărite pentru Hristos Dumnezeu suferind vitejeşte chinurile cele cu multe dureri, şi zdruncinările trupului, cu bucurie ţi-ai săvârşit nevoinţă şi ai dobândit cununile slavei, cerşind milă şi curăţie tuturor, celor ce cu bună credinţă prăznuesc dumnezeească pomenirea ta.

Mucenice pătimitorule prea minunate, răstignindu-te pentru Hristos, carele a răbdat răstignire, ai auzit din Cer dela Dumnezeu Atotţiitorul glas cinstit, chemându-te către locaşurile cele de acolo, fericite, unde alergând, ai primit darurile, ca un biruitor, pururea pomenite. Pentru aceea te lăudăm şi te fericim.

Infierbântându-te de dragostea dumnezeească pătimitorule, prin răcorirea Duhului, ai răbdat focul, carele s'a adus la cinstitul tău trup. Dintru care te-ai arătat făclie de multe lumini, arzând toată înşelăciunea mulţimei dumnezeilor. Pentru aceea dupre datorie toţi prăznuim sfântă pomenirea ta, pre tine fericindu-te.

Alte Stihiri ale sfântului Gheorghie, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Părinte Gheorghie, cu cinste te-ai închinat icoanei lui Hristos celei cinstite şi prea curate, şi întărindu-te cu puterea lui, nu te-ai spăimântat de năvălirile luptătorilor de Dumnezeu. Pre carele roagă-l acum, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Părinte Gheorghie, mânia necredincioşilor ai suferit, acelor ce dobitoceşte se sălbăticeau, pre care i-ai şi văzut prea înălţându-se cu întărâtare păgânească, şi iarăş zdrobindu-se mai rău prea arătat, mişcându-te mărite, din pronie spre răsplătirea celor neînţelepţi.

Părinte Gheorghie, fiind jertfitor lui Dumnezeu, ca un preot, şi ca un lucrător de pământ rod însutit ai adus Stăpânului sufletele, celor ce s'au mântuit acum prin cuvântul tău. Şi acum roagă-te, să se dăruiască pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te rugul cel ne ars al Ingerului statul celui mare; bucură-te una care ai născut; bucură-te voinţa cinstitei Treimi; bucură-te întărirea celor de pre pământ. Bucură-te ceea ce ai odrăslit spicul cel nelucrat al raiului pre Impăratul şi Domnul, carele usucă odrăslirea răutăţilor.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul Cuvântul, Mieluşaua cea prea curată Stăpâna, dacă l-a văzut pre Cruce neavând chip, nici frumuseţe, vai mie plângând a grăit: Unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu Fiu? Unde-ţi este buna credinţă? Unde-ţi este Darul cel strălucitor al feţei tale, prea iubitul meuFiu?

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud bune ostenelele lui Caliopie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea.

Apa trecând-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghi„petului scăpând Israiliteanul, „strigă: Mântuitorului şi „Dunmnezeului nostru să-i „cântăm".

Bine săvârşind nevoinţa Mucenice purtătorule de chinuri, şi păzind credinţa, ai luat cununile biruinţei, şi acum stai cu bucurie înaintea lui Dumnezeu.

Din rădăcina sfântă ai odrăslit ramura pururea înflorită, cu bună rodire mucenicească, hrănind inimile tuturor, celor ce te cinstesc, înţelepte Caliopie.

Cu descoperirea Scripturilor, şi cu citirea cea neîncetată luminându-ţi vederea, ai intrat la luptele mucenicilor cu gând vitejesc, Caliopie.

A Născătoarei:

Cel ce zideşte toate prin voire, s'a întrupat din tine mai pre sus de cuvânt, şi a încununat pre purtătorul de chinuiri, cu carele dimpreună pururea cu credinţă te fericim Maica lui Dumnezeu.

Alt CANON al sfântului Gheorghie.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm noroadelor...

Mie, celui ce sunt plin de greşeli, şi cu cumplite păcate, Hristoase îndură-te străluceşte-mi lumina îndurării, şi prin rugăciunile Ierarhului tău, goneşte întunericul orbirii mele.

Pământul înfrânărei cu durerile, şi cu sudorile tale cu totul l-ai lucrat înţelepte, şi semănând grâul Duhului în inimă, ai adus spicul nepătimirei, fericite Gheorghie.

Slavă...

Luând Crucea ta pre umere, şi lepădând frumuseţile cele pământeşti ale ţiitorului lumii al întunericului ai urmat lui Hristos, şi ai câştigat vistieria împărăţiei celei nematerialnice.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o armă tare, şi liman şi zid, şi tărie şi temelie dumnezeească, şi pod şi acoperemânt având folosirea ta, Mireasă a lui Dumnezeu de toate nevoile ne izbăvim.

Peasna 3-a, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut cele...

Mai pre sus de fire vitejeşte ai suferit nevoinţele cele de multe feluri, împrotivindu-te gonitorului, Mucenice. Pentru aceasta ai dobânit linişteа cea cerească, bine plutind cu suflările Duhului, mărite.

Răbdând chinuri, prin tăria minţei te-ai arătat ostaş viteaz şi biruitor prea ales, că bătându-te, şi pre roată învârtindu-te, de tot ai surpat semeţia înşelăciunei, Fericite.

Spânzurându-te pre lemn, şi rupându-ţi-se trupul prin rane, ai surpat semeţia cea înnaltă a vrăjmaşului, şi împodobindù-te cu frumuseţea ranelor, te bucurai, mucenice Caliopie.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară lauda pătimitorilor şi cinstea sfinţilor apostoli, prin rugăciunile tale, izbăveşte de toată nevoia pre toţi cei ce te cântă cu laude întru bucurie.

Alt Canon, Irmos:
Nu este sfânt ca Domnul...

Suindu-te la înălţimea bunătăţilor, şi cu vrednicie privind adâncurile Duhului, Fericite, şi făcându-te primitor arătării, te-ai sălăşluit împreună, cu cetele îngereşti, prea cuvioase.

Sărăcind cu Duhul, te ai îmbogăţit cu împărăţia cea nematerialnică, întru care cu credinţă ai gătit turmei tale vistieriile cele veşnice. Pentru aceasta te fericim.

Slavă...

Cu obiceiurile şi cu isprăvile tale ai urmat Cuvioase prostimea şi blândeţea sufletului lui Iacov, şi te-ai arătat cu curăţia Duhului minte israiltenească, văzând pre Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără de tată ai născut pre cel fără de mumă mai 'nainte de tine, şi ca pre un prunc ai hrănit pre cel ce hrăneşte toate. Pre carele roagă-l să se mântuiască, cei ce cu credinţă te laudă, Născătoare de Dumnezeu cu adevărat, Curată.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „și nu este drept ca Dumne-„zeul nostru, pre carele îl lau-„dă toată făptura, și nu este „drept afară de tine, Doamne".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: De grab ne întâmpină...

Înălțându-te pre Cruce cu gând neabătut, bine ai închipuit patima lui Hristos cea mântuitoare, înțelepte pătimitorule. Pentru aceea cu credință săvârșim sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cerșind să luăm prin tine iertare greșelilor și mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înțelepciunea...

Prin înălțimea smereniei arătat făcându-te luminos, viteaz și milostiv, până în sfârșit ai surpat înălțările vrăjmașilor; și cu darurile cele îndestulate pre cei flămânzi ai îndestulat, prea cuvioase Părinte. Pentru aceasta după moarte ai moștenit hrana cea neîmbătrânită, bucurându-te în veci, Ierarhe fericite Gheorghie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară, ca pre ceea ce numai tu între femei mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omenești te fericim; căci focul Dumnezeirii întru tine s'a sălășluit, și ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Făcătorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc dupre vrednicie slăvim prea sfântă nașterea ta, și cu un glas strigăm către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să ne dăruiască nouă, căci pre tine te avem nădejde noi robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, și cu amar a strigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milei, către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi Fecioară, și dăruiește iertare de greșeli, celor ce se închină patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lu-„crurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Arătatu-te-ai prea viteaz pătimitor, nevoindu-te în priveliște, și surpând întărirea înșelăciunei, mucenice Caliopie.

Jertfă întreagă te-ai adus Cuvântului celui ce s'a jun-

ghiat, fiind păzit cu buna mireazmă a ostenelilor tale celor cinstite, mucenice Caliopie.

Omorându-ţi-se trupul cu osteneli neîncetate, ţi-a pricinuit ţie viaţă întru cele de sus, mucenice Caliopie prea fericite.

A Născătoarei:

Ca o vie prea roditoare ai crescut strugurul, din carele curge mustul cel dumnezeesc, celor ce pururea cu credinţă te fericim pre tine prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Cuvinte din munte umbros...

Tu ai mântuit corabia cea sufletească, repezindu-te dela valurile cele materialnice ale patimilor către limanul şi liniştea înfrânării, prea cuvioase Părinte.

Câştigând cuget cu chip îngeresc, ai auzit cântarea cea întreită a îngerilor, aflându-te întru uimirea cugetului tău, încă în viaţă fiind prea lăudate.

Slavă...

Tu întrarmându-te cu praştia cea de gând, ca pre alt Goliat ai surpat Ierarhe pre boerul întunerecului cel trufaş, cu credinţa ta cea davidicească şi dumnezeească.

Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea şi folositoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, roagă pre cel ce s'a întrupat din tine, pentru toţi robii tăi, ca pre tine câştigându-te sfântă curăţire, să ne izbăvim de păcate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lu-„mină neapusă; şi m'a acope-„rit întunerecul cel strein pre „mine ticălosul? Ci mă în-„toarce, şi la lumina porunci-„lor tale îndreptează căile mele, „rogu-mă".

Mărindu-te prin osteneli Mucenice, te-ai dat la roată prea viteazule, şi arzându-te cu făclii aprinse, prin ajutor de înger ai primit răcoreală cerească dela Dumnezeu purtătorule de chinuri, înţelepte Caliopie.

Cei fărădelege, cari te munciau pre tine mucenice Caliopie, s'au slăbănogit de puterea cea nevăzută a Izbăvitorului nostru, şi prin voirea Stăpânului tuturor, s'a stins văpaia şi nici cum nu s'a atins de tine.

Luminându-te întru chinuri, ai strălucit ca aurul în cuptor; şi ca un dumnezeesc păzitor cinstitelor porunci ale lui Hristos, te-ai băgat în temniţă, risipind cu sfintele tale legături semeţia nebunii mulţimii dumnezeilor.

A Născătoarei:

Izbăvindu-ne prin tine de căderea cea strămoşească împreună cu Arhanghelul Gavriil, strigăm ţie Fecioară: Bucură-te mântuirea tuturor păcătoşilor; bucură-te întărirea tuturor mucenicilor, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei...

Ca pre un stâlp curăţeniei, şi ca o chee întregei înţelepciuni toţi ştiindu-te pre tine pururea pomenite, prin rugăciunile tale să câştigăm milă.

Prin pronia cea de Dumnezeu văzătoare te-ai îmbrăcat în cinul preoţiei, chemându-te pre tine la aceasta ca pre un curat, Fecioara cea preacurată.

Slavă...

Indurarea milostivirii având sădită înlăuntru, şi pururea vieţuitoare, te-ai arătat săracilor hrană îndestulată.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre stăpânul Cerului zămislind în pântece, Preacurată te-ai arătat mai pre sus decât cerurile, şi decât toate făpturile.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Văzându-te maica ta pre tine împodobit cu podoabele ranelor, fiind plină de bucurie, a slăvit pre Dumnezeu, îmbrăţişându-te, şi cu cinste sărutându-te, înţelepte.

Fiind încuiat în temniţă, ţi s'a arătat ţie lumină neapusă, şi glas din Cer s'a pogorît la tine Sfinte, care te îmbărbătà, şi propoveduia sfinţite nevoinţele tale.

Raiu înţelegător te-ai arătat Mucenice mult pătimitorule, având în mijloc lemnul vieţii pre Hristos, carele te-a mutat la odihnele cele veşnice, Caliopie.

A Născătoarei:

Tămădueşte-mi Preacurată greşelile sufletului meu cele nenumărate, şi-mi luminează gândul, care pururea este întunecat de toate călcările poruncilor, ca dupre datorie cu laude să te fericesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Locaş curat făcându-te pre tine sfântului Duh, ai gonit prin rugăciunile tale lighioanele duhurilor celor viclene, fericite Gheorghie.

Pârâu al alinării, şi izvor blândeţii te-ai arătat, care ne adapă din curgerea dulceţii, prea cuvioase Părinte.

Slavă:

Omorându-ţi desfătările cele trupeşti, ai înviat cu Duhul. Ridică-mă şi pre mine mărite cel ce sunt căzut prin patimi.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, l-ai zămislit în pântece sub ani, pre Dumnezeu Cuvântul mai pre sus de cuvânt, pururea Fecioară.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi „mie, cela ce te îmbraci cu „lumina ca cu o haină, mult „milostive Hristoase Dumne- „zeul nostru".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dumnezeeşte întrarmându-te cu curăţenia cea sufletească, şi neîncetata rugăciune ţiind în mâini ca o suliţă, viteješte ai biruit cetile dracilor, părinte Gheorghie, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea sfântului mucenic Caliopie.

Stih: Caliopie fiind răstignit pre lemn cu capul în jos,
Slăveşte pre Cuvântul cel răstignit cu capul în sus.
In a şaptea zi Caliopie a aflat,
Viaţa cea neîmbătrânită cu adevărat.

Acesta a fost pre vremea împăratului Maximian, fiu Teocliei, învăţat în credinţa lui Hristos şi era din Perghia Pamfiliei, crescut lângă maică-sa cu evsevia şi nevoindu-se cu dumnezeeştile Scripturi. Deci fiind pornită goana asupra creştinilor, întărindu-se pre sine, şi luând învăţături, şi sfătuire dela maică-sa ca să moară pentru mărturisirea lui Hristos, se duse însăşi nechemat, la ighemonul Maxim în cetatea lui Pompie, şi propoveduind înaintea lui numele lui Hristos, fu legat cu coatele mâinilor îndărăt şi bătut cu plumb, şi întins pre o roată, şi ars dedesupt cu foc. Deci arătându-se îngerul Domnului, stătù roata, şi focul se răcì, şi se arătă îngerul cu groază la cei ce-l priveau. Iară pre Sfântul îl luară de-l băgară în temniţă cu carnea sfărâmată, unde intrând maică-sa, îi ştergea sângele de pre rane. Deci împărţindu-şi ea toată averea la săraci, şi iertându-şi robii şi roabele, cari erau până la cincisute şi cincizeci cu toţi, se însoţi cu fiul ei, şi cântau împreună. Iară la miezul nopţii, se făcù lumină în temniţă, şi viind glas de sus, cu care se fericea îndrăznirea şi mărturisirea Mucenicului, mai vârtos se înălţa spre nevoinţă. Deci rămâind întru acestea neclătit, fu osândit a se răstignì şi era părtaş întru patimile cele stăpâneşti, nu numai cu chipul morţii, ci şi cu vremea întru care se întâmplase acestea, fiindcă erà în sfânta Joia cea mare, înaintea Invierii lui Hristos Dumnezeului nostru. Deci răstignindu-l cu capul în jos, că şi maică-sa poftise aceasta, dând încă şi cinci galbeni de aur muncitorilor pentru aceasta; când fu a doua zi în Vinerea cea mare la trei ceasuri şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară dupre ce-l pogorâră de pre Cruce, căzù maică-sa preste dânsul şi leşinând, şi-a dat şi ea sufletul, şi se îngropă cu sfântul mucenic şi fiul ei la un loc.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Gheorghie episcopul Mitilinei.

Stih: Te are pre tine Mitilina şi după moarte fiind,
Apărător mare Gheorghie, precum şi vieţuind.

Acesta din mică vârstă iubind pre Hristos, se călugărì. Şi plinind tot felul de bunătate, a câştigat mai mult de cât alţii smerenie. Şi fiind foarte milostiv, fu înălţat în scaunul Mitilinei. Intru care bine strălucind, şi biruind cu multa înţelepciune pre iconomahi, şi făcându-i a-şi cunoaşte rătăcirea, şi măcar că în trup fiind, iară pentru covârşita sa bunătate cu îngerii adunându-se, s'a mutat din viaţa aceasta, prin dumnezeească stea ieşirea sa arătându-i-se, şi nu numai lui, ci şi întregii turme. Şi dăruind izvor de minuni din dumnezeeştile sale moaşte, este vrednic a fi iubit de toţi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Rufin Diaconul.

Stih: Ca o oaie spre junghiere Rufin fiind socotit,
Junghie pre diavolul lupul cel învechit,

Intru această zi, sfânta muceniţă Achilina cea nouă cu mâinile înapoi legată şi cu pântecele puse pre foc s'a săvârşit.

Stih: Cu mâinile înapoi prin funie fiind legată strâns,
Achilina a ars, pusă fiind cu pântecele pre foc aprins.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor două sute de mucenici cei din Sinopi, cari s'au săvârşit prin sabie.

Stih: Douăzeci de zecimi de bărbaţi au omorît sabia,
A cărora bărbătească era şi mintea şi inima.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeea în Vavilon oare- „când, cu credinţa Treimii, vă- „paia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţi- „lor noştri bine eşti cuvântat".

Ne dând idolilor celor fără cuvântare nicidecum cinste, cu bărbăţie ai răbdat munca focului, mărite Caliopie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu cuget înalt asemănându-te celui ce s'a înălţat pre Cruce, te-ai înălţat pre lemn de de voia ta, cu capul în jos, Mucenice, făcând călătoria spre Cer cu bucurie, rugându-te pentru noi.

Cu vitejesc cuget răbdând multe feluri de chinuri Mucenice, te-ai învrednicit la multe desfătări întru cele dintru înălţime Caliopie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Rodul cinstitului tău pântece, Născătoare de Dumnezeu, ne-a înviat pre noi cari eram omorîţi de rod. Pentru aceasta dupre datorie lăudându-te, strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Coconii în văpaia cuptorului...

Cu lumina dumnezeescului Duh cunoscând mutarea ta către cele mai bune, dănţueşti acum în locaşurile cuvioşilor.

Pre tine cel ce te-ai arătat ca o stea cu viaţa şi cu raza cea luminoasă, cu cuget luminat a vestit mai 'nainte steaua mutarea ta, prea cuvioase.

Slavă...

Imbrăcându-te dupre vrednicie, ai intrat în cămara împărăţiei celei de sus Cuvioase, şi întâmpinându-te cu Mirele, ai şezut la masa dulceţii celei nematerialnice.

Şi acum, a Născătoarei:

Puterile cele cereşti, dupre vrednicie, ca pre o Maică a vieţii tuturor te încunjură, şi te laudă pre tine Stăpână, ca pre o folositoare a sufletelor noastre.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Pentru legea lui Dumnezeu junghiindu-te pătimitorule Caliopie, ai fugit de toată viclenia celor fărădelege, iară la vremea cinstitei patimi Hristos te măreşte Mucenice, căci te-ai răstignit de voie cu capul în jos, şi cu adevărat chemându-te către odihnele cele dumnezeeşti, te-a pus împreună cu dumnezeeştii îngeri, cugetătorule de Dumnezeu.

Răsărind cu totul luminat ca soarele luminezi, pururea cu razele nevoinţelor tale cele de sub Cer, şi pre toţi îndemni prea lăudate a săvârşì acum pomenirea ta cea purtătoare de lumină, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Răbdare neasemănată, suferire prea minunată, Mucenice pătimitorule, arătând de faţă pe vremea chinuirilor tale, pentru aceea acum te-ai numărat cu cetele îngereşti întru slavă, cântând: Preoţi bine cuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Pre Iisus Domnul cel ce ţine toate cu voia cea atotputernică, l-ai născut purtător de trup, şi l-ai ţinut în braţe Preacurată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pre o Maică a lui Dumnezeu, strigând cu laude: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Avându-ţi inima ta ocârmuită de Dumnezeu, goneşte viforul cel întunecat al patimilor mele, şi către încetarea liniştei tale mă întăreşte.

Fiind sădit pre lângă izvoarele apelor celor dumnezeeşti ale dragostei, ai crescut pomul vieţii, şi la vreme ai făcut rodurile bunei credinţe.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un tămăduitor neputinţelor celor netămăduite, şi ca un izgonitor duhurilor celor necurate, tămădueşte şi neputinţele păcatului meu, prea fericite Gheorghie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine va grăì dumnezeiască naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Marie, că fieştece fire a celor născuţi de pre pământ şi a îngerilor se spăimântează şi te fericesc.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum-„nezeu, în cuptor călcând vă-„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom-„nului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu vetreala Duhului sfânt întraripându-ţi-se sufletul, a trecut noianul cel cumplit al chinurilor, şi a ajuns la limanurile cereşti cu bucurie, înecând taberile cele viclene ale celui înşelător, cu dumnezeeasca revărsare a sângiurilor tale, prea fericite.

Arătându-te tânăr frumos cu podoabele chinurilor, ai strălucit mai mult decât razele soarelui şi ai luminat sufletele credincioşilor, celor ce cu dragoste săvârşesc sfânta şi cu adevărat luminată pomenirea ta, purtătorule de chinuri, mucenice Caliopie.

Să adunăm ceată duhovnicească, ca să lăudăm acum cu bucurie pre tarele pătimitor Caliopie, şi să ne ospătăm astăzi cu ostenelele lui care le-a răbdat pentru Hristos, chinuindu-se vitejeşte şi stricând nedumnezeirea mulţimei Dumnezeilor.

Sicriul tău izvorăşte miruri de viaţă, şi varsă minuni ca nişte ape, pre carele credincioşii încunjurându-l totdeauna cu bucurie şi cu dragoste sărutându-l, scot sfinţenie şi lumină, mărind sfântă pomenirea ta, mucenice al Domnului Caliopie.

A Născătoarei:

Cu razele luminii tale cele de taină, goneşte întunericul sufletului meu, şi linişteşte viforul cel cumplit al gândurilor mele, şi mă îndreptează către limanurile cele line, ceea ce eşti singură izbăvirea tuturor, ca să te fericesc cu credinţă, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea pururea fecioarei...

Cu izvoarele lacrămilor tale ai lucrat raiul nepătimirei prea cuvioase, şi aduci mult rod îndestulat, hrănind cu bunătăţile turma cea dumnezeească.

Tu ai adus lui Dumnezeu curată jertfă, şi săvârşind călătoria credinţei prea cuvioase, ai primit acum cununa dreptăţii din mâna lui Hristos puitorului de nevoinţe.

Slavă...

Astăzi saltă şi dănţueşte mulţimea credincioşilor, cetele călugărilor, adunarea preoţilor, căci toţi pre tine te-au aflat chip mântuirii, şi închipuire îndreptărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel născut din tine cu bărbăţie dumnezeească, prea curată Pruncă, ca pre un Dumnezeu şi ziditor veacurilor, nu înceta rugându-l, ca să se mântuiască sufletele celor ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioa„rei, ceia ce s'a arătat mai „'nainte puitorului de lege în „munte prin foc şi prin rug, „spre mântuirea noastră a cre„dincioşilor, cu cântări neîn„cetat o slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfinţii apostoli din cei şaptezeci: Irodion, Agav, Ruf, Asigcrit, Flegont şi Ermù.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca nişe vulturi întraripaţi aţi străbătut tot pământul prea lăudaţilor, semănând învăţăturile voastre cele cinstite cu Darul, tăind neghinile înşelăciunii, şi crescând spic cu multă roadă, care se ţine în jitniţele cele înţelegătoare, strălucit păstrându-se de lucrătorul cel nemuritor.

Pre Irodion, pre Agav şi pre Asigcrit, pre Ruf şi pre dumneezeescul Flegont să-i fericim ca pre nişte viţe prea roditoare ale viei, din care ne curge nouă dulceaţă mântuitoare, veselind inimile cele setoase, ale celor ce cu credinţă adevărată săvârşesc pomenirea lor cea lăudată.

Făcându-vă ceruri, înalţi la cuget, vestiţi slava Dumnezeului nostru, a celui ce s'a întrupat cu voia sa văzătorilor de Dumnezeu apostoli, povăţuitorii credincioşilor, temeliile bisericii, turnurile cele nemişcate, limanurile bunei credinţe, slujitorii tainelor celor negrăite, luminătorii sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată şi curată, cu totul fără prihană, şi neasemănată întru toată sfinţenia, nu mă lepădà pre mine cel întinat şi necurat, şi iscoditor de toată ocara cea fărădelege, şi de lucrarea cea cumplită. Nu mă lăsà să pier de tot; ci mă scapă de patimi, şi mă mântueşte întorcându-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Cel ce mai pre sus de cuget, a luat trup din pântecele tău, fiindu-i milă de tine, care cu amar lăcrămai şi te tânguiai, s'a milostivit spre tine Preacurată, şi picându-ţi răcorire ca un fiu, strigà către tine: Opreşte-te Maică Fecioară de a lăcrămà! Că de am şi pătimit de voia mea şi mor; dar mă voiu sculà, ca să măresc, pre cei ce cu cinste te slăvesc pre tine.

LA UTRENIE

CANONUL Apostolilor.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să împletim dumnezeească cântare apostolilor.
Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Cela ce a împreunat apele „de demult întru o adunare „cu dumnezeeasca voie, și a „despărțit mare norodului is„railitenesc, acesta este Dumne„zeul nostru, cel prea slăvit, „acestuia unuia să-i cântăm că „s'a proslăvit".

Prea sfântă pomenirea sfinților apostoli cu un glas să o prăznuim, și să-i lăudăm pre ei cu veselie sufletească. Căci se roagă prea sfântului Cuvânt, să ne deà nouă iertare și milă.

Izgonind putrejunea nebuniei mulțimii dumnezeilor, prin dumnezeeasca sare a Cuvântului, ați însănătoșit toate sufletele cele nebunite, și pre toate mântuite le-ați pus înaintea lui Dumnezeu; pentru aceea vă slăviți prea măriților.

Prea Măritul Irodion, Ruf și Flegon, Agav, Ermù și Asigcrit, cu cântări să se fericească, fiind prieteni curați Mântuitorului nostru, și înțelepți apostoli, și propoveduitori dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești milostivă, lauda apostolilor, slava pătimitorilor și întărirea credincioșilor, rogu-mă, întărește-mă pre mine, carele mă clătesc de supărările amăgitorului, și cugetul meu, carele se întunecă cu călcările poruncilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce dintru ce...

Făcându-vă ochi Bisericii, ați deschis ochii multora, ca să vadă frumusețea cea neasemănată a lui Dumnezeu Cuvântul, dumnezeeștilor ucenici.

Arătatu-te-ai casă Treimii în chip de lumină, Rufe pururea pomenite, și cu cuvântul Darului ai surpat la pământ capiștile, și ai zidit Domnului biserici.

Slavă...

Cu dumnezeescul tău cuvânt înțelepte Rufe ogorând inimile, ai semănat dogmele cele mântuitoare, și ai secerat spic prea rodit, mântuirea celor ce s'au mântuit.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce dupre ființa cea dumnezeească este neapropiat, acum mi s'a făcut apropiat, și cu luarea trupului cu totul mi s'a unit pentru milostivirea sa cea desăvârșită, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Cela ce dintru ce nu a fost, „toate le-ai adus, cu Cuvântul

„zidindu-le, şi săvârşindu-le cu „Duhul, atotţiitorule Stăpâne, „întru dragostea ta mă întă- „reşte".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Făcându-vă raze Soarelui celui înţelegător, luminaţi pământul cu razele cuvintelor, şi prin Dar goniţi întunerecul necunoştinţei. Pentru aceasta luminându-ne astăzi întru luminată pomenirea voastră, luminaţilor grăitori de Dumnezeu, vă fericim pre voi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Judecătorul se apropie, sfârşitul este lângă uşi, priveghiază suflete, şi suspinând dintru adâncul inimii, strigă către Maica Dumnezeului nostru: Izbăveşte-mă de chinurile cele groaznice, şi în locul odihnei mă pune, prea curată Stăpână.

A Crucii, a Născătoarei:

Când Mieluşaua te-a văzut pre tine Mieluşelule Hristoase pre Cruce, în mijlocul făcătorilor de rele, strigà lăcrămând, şi cu amar văitându-se ziceà: Fiule prea iubite! Ce lucru strein este acesta, care se vede? Ai răspuns către dânsa: Maică fără bărbat! Aceasta se va cunoaşte viaţă a toată lumea.

Peasna 4-a, Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste „Doamne, că pre unul nă- „scut Fiul tău pentru noi la „moarte l-ai dat. Pentru aceea „ta strigăm ţie, mulţumind: Sla- „vă puterii tale Doamne".

Prin limba voastră, aducând credincioşilor vindecare dumnezeiască, pământul cel rău al păgânătăţii l-aţi dat supărării, şi aţi zidit sufletele întru credinţă. Pentru aceea vă fericiţi înţelepţilor.

Cetatea Patrelor luminat s'a îmbrăcat cu putere prin tine fericite Irodioane, că întâiu tu ai împodobit scaunul ei, luminându-te cu dumnezeeşti vărsări de lumină ale Duhului sfânt.

Slavă...

Cetatea Patrelor s'a îmbogăţit, cu adevărat având-te cetăţean mare fericite Irodioane, carele o ai mutat pre dânsa către Sionul cel de sus. Pentru aceea te cinsteşte cu cântări dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt sfinţit ai zămislit pre Cuvântul Tatălui, carele mântueşte de toată necuvântarea pre oameni, Născătoare de Dumnnezeu Fecioară. Pentru aceasta totdeauna te slăvim cu mare glas, prin cuvinte dumnezeeşti.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce eşti nevăzut, pre pă- „mânt te-ai arătat, şi cu oa-

„menii de bună voie ai petre-„cut cel necuprins. Pentru a-„ceasta la tine nânecând, cân-„tăm ție iubitorule de oameni".

Pre Cuvântul, cel ce a venit pre pământ să mântuiască oaia cea rătăcită, l-ați propoveduit dumnezeeștilor Apostoli, și ați izbăvit pre toți oamenii din înșelăciune.

Cu streină cuviință din destul ți s'a vărsat Darul proorociei de la Dumnezeu, cugetătorule de Dumnezeu Agave, căci ai glăsuit prea de față arătarea celor viitoare.

Slavă...

Arătatu-te-ai odinioară proorocind lui Pavel viclenire, legături și întâmplări rele, Agave prooroace când ți-ai legat mâinile tale cu brâul aceluia.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu singură pre pământ ai avut naștere streină, că ai născut pre cel ce singur ne-a împăcat cu singur Tatăl cel fără de început. Pentru aceea numai pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu te cinstim.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos...

Pusu-v'a Cuvântul ca pre niște făclii luminoase, ca să luminați lumea și să risipiți întunerecul, și să arătați calea mântuirii, dumnezeeștilor Apostoli.

Propoveduind omorârea celui fără patimă, pre cei omorîți i-a adus către viață înțeleptul Asigcrit, lauda apostolilor și întărirea cea înțeleaptă a Ircaniei.

Slavă...

Aflatu-te-a Asigcrite, Ircania rîu plin de apele Duhului. Și adăpându-se cu adăpările tale cele cinstite, a adus Stăpânului foarte frumoase odrasle.

Și acum, a Născătoarei:

Sicriul legii te închipuià pre tine, care ai primit plinirea legii celei dumnezeești și o ai născut cu trup, și după naștere ai rămas pururea Fecioară, ca și mai 'nainte de naștere, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al „păcatelor m'a încunjurat și se „sfârșește Duhul meu. Ci în-„tinzându-ți Stăpâne brațul tău „cel înalt, ca pre Petru îndre-„ptătorule mântuește-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Arătatu-v'ați ucenici ai lui Hristos, și apostoli prea cinstiți, Irodioane mărite, Agave și Rufe, Asigcrite și Flegonte, împreună cu Ermù. Rugați-vă pururea Domnului, să ne dea nouă iertare de greșeli, celor ce vă lăudăm pre voi.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfinţilor Apostoli din cei şaptezeci: Irodion, Agav, Ruf, Flegont, Asigcrit şi Ermù.

Stih: Alergând dupre Evanghelie calea cea bună,
Irodion a luat cea mai bună cunună.
Pre sufletul lui Agav prooroc Apostolului,
Il chiamă glasul cel de suflete mântuitor al Stăpânului.
Flegont stingând văpaia cea arzătoare a înşelăciunei.
Pre care David i-a zis foc arzător, vede îngerii.
Ruf împodobind scaunul Tivelor de demult,
La scaunul lui Dumnezeu purtând cunună se află stând.
Asigcrit a aflat neasemănată mărire,
Slăvind pre Dumnezeu pre pământ, cu neasemănare.
Batjocorind pre Mercur, zeul cel cu mincinoasă numire
A câştigat Ermù slava Dumnezeului celui mare.
Irodion în a opta zi cu adevărat,
De pre pământ iubita inimă şi-a ridicat.

Dintre aceşti sfinţi apostoli, Irodion de carele pomeneşte marele apostol Pavel slujià tuturor sfinţilor Apostoli. După acestea fu hirotonit de dânşii preot apoi Episcop cetăţii Neon Patron, şi învăţând pre mulţi Ellini şi întorcându-i la credinţa lui Hristos, fiind zavistuit de jidovi, a pătimit multe. Că mergând la dânsul cu idololatri, întâiu l-au bătut foarte rău, şi i-au zdrobit gura cu pietre, apoi zdrobindu-i capul cu lemne, pre urmă l-au junghiat cu cuţitul. Iară Agav, carele a luat brâul sfântului Pavel, şi şi-a legat mâinile şi picioarele, atuncia aşa a proorocit, zicând: Acestea zice Duhul cel sfânt: Pre omul al căruia este brâul acesta, aşa îl vor legà în Ierusalim jidovii, şi-l vor bate cu rane, care a şi fost; că nu numai l-au legat, ci au ispitit a-l şi omorî. Şi după aceea acest Agav a propoveduit în partea lumii, ce i s'a venit. Iară Ruf, pentru carele şi de acesta pomeneşte Apostolul în Epistola cea către Romani s'a făcut Episcop cetăţii Tiveilor, care este în Elada. Asemenea şi Flegont şi ceilalţi propoveduiau pretutindenea în lume Evanghelia şi întorceau pre necredincioşi la credinţa cea adevărată. Aceştia dară fiind munciţi în multe feluri toţi întru o zi omorîţi de jidovi şi de Ellini, întru Domnul s'au pristăvit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Celestin Papa al Romei.

Stih: Mormântul şi pre tine prea fericite Celestine,
Te despărţeşte de locul care nu are fericire.

Acesta era pe vremea lui Teodosie cel tânăr în biserica Romei celei vechi, bine sporind cu viaţa şi cu cuvântul. Prin care s'a învrednicit şi de scaunul arhieresc, mutându-se din viaţă Papa Zosimà. Deci acest Celestin, zicând şi făcând toate pentru tradiţiile apostoleşti şi părinteşti, a caterisit pre rău credinciosul Nestorie, mustrând prin epistolă, şi lepădând hulele lui cele urâte de Dumnezeu, şi făcându-se împreună lucrător cu fericitul Chiril, la caterisirea aceluia, şi multe alte isprăvi lucrând vrednice de cuvânt şi de pomenire, s'a ridicat cu pace din ceste de aicea, şi s'a mutat la viaţa cea neîmbătrânită şi fericită.

Intru această zi, sfântul Pavsilip, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lăsând Pavsilip a pământului nemernicire.
S'a dus la loc nescârbelnic spre sălăşluire.

Intru această zi, sfântul noul mucenic, Ioan corăbierul, carele a suferit mucenia în ostrovul Co, la anul o mie şase sute şaizeci şi nouă, prin foc s'a săvâşit.

Stih: Innotând marea vieţii prin ardere,
Povăţuitor ai ajuns la limanuri liniştitoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur, cin„stirei perseşti de demult, „tinerii cei trei nu s'au închi„nat cântând în mijlocul cup„torului, ziceau: Dumnezeul „părinţilor noştri bine eşti cu„vântat".

Grăitorii de Dumnezeu întemeind bine plinirile neamurilor pre piatra credinței, au luminat cu înțelepciunea pre cei ce în deșert se închinau pietrilor.

Cu focul dumnezeeștilor tale cuvinte Flegonte sfințite, ai ars înșelăciunea limbilor, aprinzând arătat cu fierbințeala Duhului inimile cele stinse de ticăloșie, mărite.

Slavă...

Locuitorii din Maratona avându-te mare sprijinitor și învățător prea ales, luminător și îndreptător, neîncetat te cinstesc, Flegonte mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Raiul nou te-ai tăcut nouă Prea curată având lemnul vieții, a căruia mâncare a înviat de iznoavă pre cei ce au căzut prin mâncare, Născătoare de Dumnezeu, cea ce ești fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:
Cuptorul Vavilonesc...

Astăzi să se fericească Agav, Flegont și Asigcrit, Ruf, Ermù cel lăudat și Irodion, fiind dumnezeești apostoli ai Cuvântului, luminători lumii și învățători limbilor.

Ermù cel pururea pomenit s'a făcut îndreptător și luminător la toată Dalmația, căci într'însa a venit ca un soare mult luminos făcând lucruri prea alese, și luminând inimile cele mai 'nainte întunecate.

Purtând cuvânt luminător ca un sfeșnic, Ermù mărite ai luminat pre cei ce ședeau în noaptea răutăților, și făcând tămăduiri, și minuni mari, ai tras către credință plinirea celor mulți.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cei ce cinstim pre Treimea, să slăvim pre Tatăl, Fiului să ne închinăm cu credință, și Duhului Sfânt. O Dumnezeire în trei fețe dupre fire cânt, ~~neobosită~~ neosebită și neîmpărțită.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem părtinitoare robii tăi Preacurată și mijlocitoare nerușinată, către Fiul și Dumnezeul tău. Izbăvește-ne de primejdii și de supărări, ca cu credință și cu dragoste pururea să te slăvim, cinstită Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul vavilonesc pre „tinerii nu i-a ars, nici focul „Dumnezeirii, pre Fecioara „nu o a stricat. Pentru aceasta „cu tinerii, credincioșii să stri-„găm: Bine cuvântați lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre cea mai 'nainte...

Cu credință să adunăm ceata prea sfântă întru unirea sufletului, cu fierbințeală să fericim pre Ermù și pre Irodion, pre Ruf și pre Agav, pre Asgrit cel mare și pre Flegont cel dumnezeesc, ca pre cei ce au fost singuri văzători Cuvântului.

Ca niște maslini tainici adevărat arătându-se grăitorii de Dumnezeu, au veselit sufletele și fețele noastre cu Darul, și ne-au mântuit de silnicia nedumnezeirei și de întunerecul necunoștinței. Pentru aceea dupre vrednicie se și fericesc.

Din multe suspinuri, din robia vrăjmașului și de împiedicătorul cel vechiu, ne-ați izbăvit pre noi, înțelepților apostoli ai Mântuitorului, și ne-ați arătat cărările cele ce duc prin nădejde dumnezeească către împărăția Cerului.

Slavă...

Făclia cea cu șase lumini a sfinților ucenici, roagă neîncetat pre lumina cea în trei sori, ca să lumineze sufletele noastre, celor ce săvârșim prea luminată pomenirea voastră, și să ne izbăvească de întunerecul și de osânda cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Ca lingurița cea purtătoare de văpaie, ai primit în pântece jeratecul cel înțelegător, carele arde patimile noastre, ne luminează sufletele, și risipește întunerecul nebuniei idolești, prea curată Fecioară, prea mult lăudată.

Irmosul:

Pre cea mai 'nainte însem-„nată în rug și în foc în Sinai, „lui Moisì puitorului de lege, „și care a zămislit în pântece „dumnezeescul foc fără de ar-„dere, făclia cea cu totul lumi-„nată și nestinsă, pre cea cu „adevărat Născătoare de Dum-„nezeu, cu cântări cinstindu-o, „o slăvim".

SVETILNA zilei și Stihoavna din Triod sau a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 9 ZILE.

Sfântul mucenic Evpsihie cel din Chesaria.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasului al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Prea înțeleptul Evpsihie lovindu-se cu sabia, a umplut de rușine multă pre cugetătorul îndeșert, cel ce se înalță cu trufia; și s'a numărat împreună cu oștile cele cerești bucurându-se. Cu ale căruia rugăciuni, Mân-

tuitorule, dărueşte tuturor mare milă.

Evpsihie cel strălucit, s'a făcut stâlp Bisericii şi turn nemişcat al bunei credinţe, şi surpător vrăjmaşului, izvorând tămăduiri ca dintru o fântână tuturor bolnavilor şi celor ce aleargă la dânsul. Cu ale căruia rugăciuni, Milostive, dă tuturor mare milă.

Ca un crin bine mirosind tot cugetul, cu mirosurile cele dulci ale chinurilor tale, viteazule Mucenice înţelepte, ai împuţinat rătăcirea înşelăciunii şi ai luminat ca soarele până la marginile pământului, rugându-te să se dăruiască tuturor mântuire şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel mântuitor, izbăveşte pre robii tăi, de încercările războinicului vrăjmaş şi luminează simţirile noastre, îndreptând paşii noştri către cărările cele de mântuire, ca toţi cu credinţă să te slăvim pre tine Doamnă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce pironit ceea ce te-a născut pre tine, însuţi îndelung răbdătorule, tânguindu-se vărsà lacrămi ca izvoarele, şi mirându-se foarte tare de multa milostivire şi bunătate ce ai către oameni, lăudà îndelung răbdarea ta, mult milostive.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt cu bună îndrăzneală ostenelile lui Evpsihie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israiliteanul strigà: „Izbăvitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Cu îndrăzneală cântând chinurile tale fericite Evpsihie, mă rog ţie, ca unuia ce ai îndrăzneală, răpeşte sufletul meu dela tirănia patimilor, Mucenice.

Gândul tău cu plecarea cea către Dumnezeu, s'a lepădat de toate cele veselitoare ale vieţii, şi cu totul frumos s'a arătat împărăţind asupra patimilor, fericite Evpsihie.

Slavă...

Ţesându-ţi ţie haină de fapte prea alese, şi roşindu-o muceniceşte, te-ai împodobit cu dânsa şi stai înfrumuseţat înaintea Domnului, Evpsihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Născându-se Stăpânul din

tine dupre asemănarea trupului, a înoit firea noastră cea învechită, Fecioară tânără, și pre noi cei muritori ne-a făcut cerești.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Cei fără minte te-au clevetit pre tine, cel ce erai cu minte, la dregătorul cel vrăjmaș, carele slujià dracilor celor fără minte.

Arătându-se ție îngerul când pătimiai, te-a întărit la înălțimea muceniei, purtătorule de chinuri Evpsihie.

Slavă..

Cântând Domnului tău cu adevărat te-ai umplut de toată bucuria, mucenice înțelepte. Pentru aceea ți-ai și săvârșit mucenia cu bună îndrăzneală.

Și acum, a Născătoarii:

Laudă de mulțămită cântă ție ceata pătimitorilor, Doamnă cinstită, făcându-se purtători de biruință cu îndreptările tale.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu bună vitejie săvârșind calea cea bună, ai biruit pre vrăjmașul cel războinic Mucenice, primind dar de minuni dela Dumnezeu. Pentru aceasta toată biserica credincioșilor te fericește pre tine cu glas în ziua aceasta, Evpsihie.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucurați-vă oamenilor împreună cu Maica lui Dumnezeu, lăudați-o pre dânsa puterile cerurilor. Slăviți pre Preacurata, cei ce împărățiți pământul. Veniți tot norodul iubitorilor de praznic, să zicem Născătoarei de Dumnezeu cu glas: Bucură-te, veselindu-ne cu credință.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune nouă! O taină înfricoșată! Striga Doamna cea curată și fără prihană, dacă a văzut întins pre lemn pre Domnul, cel ce poartă toate în palmă, și ca un osândit se osândește de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit Dumnezeirea ta.

Cu bucurie ți-ai împărțit săracilor toate averile, câștigând în locul acelora avuția muceniei cea nerăpită, și bucurie nemuritoare, mucenice Evpsihie.

Luminându-te sfinţit, ai scos la iveală întunerecul celor nesfinţiţi, cari se ispiteau să te silească, ca să te supui la înşelăciunea cea drăcească.

Slavă...

Nici foamea, nici moartea, nici îndulcirea dezmierdărei celei de faţă nu a putut să te depărteze de dragostea celui ce te-a zidit, mucenice Evpsihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti mai înaltă decât puterile cele cereşti. arată cugetul meu Fecioară, mai înalt de cât patimile cele trupeşti.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile „tale, şi cu braţul tău cel înalt, „pacea ta dăne-o nouă, iubito„rule de oameni".

Răbdat-ai chinurile trupului foarte tare, spânzurându-te asemenea ca Stăpânul a toată zidirea, mucenice Evpsihie.

Şuviţându-ţi-se coastele, şi luându-ţi-se pielea, lăudai pre Hristos cu cuget prea vitejesc, mucenice Evpsihie.

Slavă...

Negura minciunei ai risipit prin adevărul, cu înţelepciunea cuvintelor tale Mucenice, arătând neînţelepţi pre cei ce grăiau ritoriceşte cu înşelăciune.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te Stăpână pentru toţi, cei ce avem nădejdile noastre la tine, ca să ne mântuim de osânda cea viitoare.

Peasna 6-a, Irmos:
Rugăciunea mea voiu vărsa...

Mărimea chinurilor te înviforà, dar n'a putut să te înece Fericite, căci ai avut pre Hristos Dumnezeu ocârmuitor şi ajutor, carele te îndreptà către limanul cel lin al împărăţiei lui, mucenice Evpsihie.

Arătând împrotivnicilor starea sufletului tău cea frumoasă Mucenice, te-ai arătat lor groaznic, spăimântând cu răbdarea cugetul lor cel rău, şi ai primit dela Hristos darurile biruinţei nevoinţelor tale.

Slavă...

Socotind tiranul că va fura comoara sufletului tău, s'a apucat de tine cu meşteşugiri, prin daruri. Şi prin multe feluri de munci se ispitea să-ţi slăbească buna întărire, dar tu răbdând cu tărie, ai biruit, mărite Evpsihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-mă pre mine, carele am căzut cu totul, ca unul ce am deschis uşa patimilor şi cu bună mijlocirea ta

du-mă la intrările pocăinţei şi mă mântueşte, ceea ce ai născut pre Mântuitorul şi Domnul a toată lumea.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsa „către Domnul, şi lui voiu spu„ne scârbele mele, că s'a um„plut sufletul meu de răutăţi, „şi viaţa mea s'a apropiat de „iad, şi ca Ionà mă rog: Dum„nezeule, din stricăciune scoa„te-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Ca o luminoasă şi neînşelătoare stea te-ai arătat lumii, ceea ce cu razele sale a vestit mai 'nainte pre soarele Hristos, şi a stins toată înşelăciunea, şi a dăruit nouă lumină, rugându-te neîncetat pentru noi, răbdătorule de patimi, Evpsihie.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea sfântului mucenic Evpsihie cel din Chesaria.

Stih: Acolo Evpsihie cel de sabie s'a omorît,
La părţile Chesariei, unde Hristos a venit.
Intru a noua zi sabia a tăiat,
Grumazul lui Evpsihie cel lăudat.

Acesta a fost din Capadochia, şi având-u-şi viaţă curată şi fără prihană, şi-a luat femee dupre lege. Deci înfierbântându-se de dumnezeeasca râvnă, şi luând cu dânsul pre cei mai mulţi din creştini, a sfărâmat din temelie capiştea, ce se chemà a norocului, la care cu totul se dădu-se Iulian Paravatul, şi aduceà în toate zilele jertfe. Şi dacă se vădì lucrul, fără de zăbavă poruncì a se izgonì toţi creştinii, şi a se da la multe feluri de munci, şi mucenicului Evpsihie, ca şi cum erà vinovat unei fapte ca aceleia, să i se taie capul, şi aşà îşi luă sfârşitul vieţii sale.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Vadim Arhimandritul.

Stih: Vadim călătorind pre calea cea dreaptă,
A ajuns la Cer unde este şederea lui Dumnezeu cea prea înaltă.

Intru această zi, sfinţii mucenici cei ce s'au săvârşit în robie la Persida.

Stih: In pământul persesc, al închinătorilor focului se nevoeşte.
Ceata slujitorilor lui Hristos prin a grumazului tăiere.

Savorie împăratul persesc, pre la al cincizeci şi treilea an al împărăţiei sale, viind asupra pământului Romanilor, a stăpânit cetatea numită Vizada. Deci omorând pre ostaşii de acolo, şi pre cei ce puteau a purtà arme, pre cealaltă nerăzboinică gloată, împreună cu bătrânii, copii şi femeile, pre Episcopul Iliodor, şi pre Disà şi pre Maniav presviterii, şi pre toţi cei ai clirosului i-au lăsat în pace. Deci când fu aproape de sfârşit, Episcopul Iliodor, a hirotonisit în locul său, pre presviterul Disà. Şi înălţându-se de către cei bisericeşti obişnuita doxologhie, mai marele vrăjitor Adelfor, a înştiinţat pre Savorie, cum că creştinii lăsaţi în pace de el, înaintând pre oarecarele Disà, hulesc asupra împăratului, şi asupra credinţei lui. Deci din porunca împăratului s'au adus trei sute de bărbaţi, şi neplecându-se a aduce cinste soarelui şi focului, li s'au tăiat capetele. Din cari douăzeci şi cinci mai iubitori de viaţă, spre pierzarea lor, s'au lipit de împăratul, şi au alergat la el, plecându-se lui. Insă unul cu numele Avdiisus, neprimind rană de moarte, nu a murit împreună cu ceilalţi. Carele în urmă bărbăteşte propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, oarecarele păgân năvălindu-i asupră-i, l-a omorît cu sabia, şi a primit tăiere cu dulceaţă. Căci se năcăjià şi suspinà, rămâind singur din cei împreună mucenici.

Intru această zi, sfântul Avdiisus prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Rob fiind Avdiisus dela întâmplare.
Slobod s'a făcut, din tăierea spre răscumpărare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz-„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne-„zeule în veci".

Număratu-te-ai cu noroadele mucenicilor, şi cetele dumnezeeştilor îngeri, defăimând patimile trupului, de trei ori fericite, şi vitejind cu tărie prin Dar, pătimitorule al lui Hristos.

O cât este de bună neguţătoria ta, că pentru o mână de sânge ai primit schimb împărăţia Cerului înţelepte, întru care şi cânţi: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Uşile Cerului ţi s'au deschis când te suiai, fiind tăiat cu sabia, şi cetele îngerilor te-au întâmpinat, de trei ori fericite, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Daniil proorocul prin dumnezeescul Duh, munte te-a numit Fecioară, din carele piatra Hristos, s'a tăiat fără mână, şi a făcut sfărâmare idolilor înşelăciunei.

Peasna 8-a, Irmos:
Cei ce s'au făcut cu Darul...

Făcutu-te-ai biruitor tiranilor şi duhurilor celor necurate, şi luminezi pururea inimile oamenilor celor credincioşi. Pentru aceea lăudându-te toţi cu mulţumită pre tine mărite, binecuvântăm pre Hristos în veci.

Rîurile minunilor tale vărsându-se Mucenice cugetătorule de Dumnezeu, vindecă cu Darul patimile bolnavilor şi boalele sufletelor. Pentru aceea noi credincioşii slăvind pomenirea ta, lăudăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu vitejie răbdând chinurile mucenice Evpsihie, te-ai zdrobit până la încheeturi şi până la cele dinlăuntru, dar te-ai arătat cu totul neplecat şi nemişcat; pentru aceea ai primit răsplătire cununile biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostiveşte-te Fecioară, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea milostiv. Milostiveşte-te în dar spre mine cel nemilostiv, carele sunt desnădăjduit de păcate nemăsurate, şi nu mă întorc, ci întru lenevire îmi cheltuesc viaţa.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpăii, „tinerii cei ce au păzit foarte „poruncile tale, au strigat: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Pre Cruce te-ai spânzurat, închipuind patima celui fără de patimă, carele a împuținat cu milostivire patimile celor bine credincioși, mucenice Evpsihie.

Minune mare s'a văzut la sfârșitul tău. Căci tăindu-ți-se capul, în loc de sânge a curs lapte împreună cu apă, mucenice Evpsihie.

Unitu-te-ai fericite cu oștile cerești și te veselești cu cetele Mucenicilor, purtând cunună, și acum te bucuri împreună cu dânsele.

Slavă...

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adu-ți aminte de noi, cari te pomenim, și săvârșim sfințita ta pomenire, mucenice Evpsihie.

Și acum, a Născătoarei:

Cu lumina pocăinței luminează-mă Fecioară, pre mine cel întunecat de noaptea păcatului, și acoperit de ceața lenevirii.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân- „tuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te pre „tine".

SVETILNA zilei, și Stihoavna din Triod, sau a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfinții mucenici: Terentie, Pompie, Maxim, Macarie, African și cei împreună cu dânșii.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasului al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Prea măritul Maxim, și marele Terentie, lăudatul Pompie și Macarie, African cel dumnezeesc, să se cinstească cu cântări, împreună cu dânșii și celalt catalog al Mucenicilor, cari cu sângiurile sale au câștigat împărăția cea de sus, și se umple de slava cea neschimbată.

Nici foamea, nici primejdia, nici viața, nici moartea, n'au putut să vă despartă pre voi de dragostea celui ce v'a făcut, măriților. Pentru aceea ați moștenit împărăția cerurilor, și desfătarea cea nesfârșită, și veselia care nici cum nu se sfârșește. Ci dar cereți nouă dela dătătorul de bine iertare și mare milă.

Adunarea cea cu multe nume de pătimitori, a răbdat multe feluri de chinuri foarte tare, și cu veselie s'a mutat

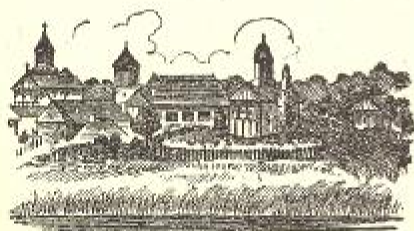
către însuşi Dumnezeul nostru, ca să se bucure cu mulţimile sfinţilor îngeri, ca cei ce prin luptă vitejească şi prin Darul Duhului, au biruit mulţimile cele nenumărate ale balaurului.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine ca pre un izvor de sfinţenie, ca un sicriu cu totul de aur, strălucit cu Duhul Sfânt, te rog, şi mă cuceresc, luminează-mi Stăpână ticălosul meu suflet, cel cu totul dat patimilor, mântuindu-mă de tirănia cea amară a dracilor, şi dându-mi cale de mântuire prin rugăciunile tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica ta cea prea curată şi mult lăudată, văzându-te Stăpâne, că te trăgeai ca un miel spre junghiere de bună voie, lăcrămând, strigà: Ce este aceastǎ călătorie grabnică? Unde mergi prea iubite? Să merg împreună cu tine, voi murì cu tine Cuvinte, nu mă lăsà singură şi fără fiu pre mine, ceea ce mai presus de fire te-am născut.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântueşte-mă pre mine mulţimea Mucenicilor celor buni biruitori.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israiliteanul strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Prea lăudată mulţime a purtătorilor de chinuri roagă-te lui Hristos, carele are mulţime de îndurări, să împuţineze mulţimile răutăţilor mele, ca să laud prăznuirea ta.

Slujind lui Dumnezeu celui viu şi adevărat, purtătorilor de chinuri, nici cum nu aţi dat cinste dumnezeilor celor fără suflet, şi v'aţi adus jertfă vie dătătorului de viaţă.

Purtătorilor de chinuri cei patruzeci, în mijlocul priveliştei aţi defăimat porunca urâtorilor de Dumnezeu, şi aţi propoveduit pre Cuvântul întrupat, pre cel ce a mântuit lumea din necuvântare.

Slavă...

Mânia cea dobitocească a păgânului tiran, vitejeşte o au lepădat înţelepţii, fiind păziţi cu dragostea cea dumneze-

scă, şi porniţi către mânia cea cu dreptate.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te laud prea lăudată Fecioară, căci din cinstite sângiurile tale ai întrupat pre Dumnezeu, şi mai pre sus de cuvânt înfricoşat l-ai născut, Prea sfântă.

Peasna 3-a Irmos

Tu eşti întărirea celor ce...

Pătimitorii chinuindu-se prea tare, au propoveduit pre Domnul cu sfinţite gurile lor, înaintea tiranilor.

Un cuget având pătimitorii au ales mai bine a murì pentru Hristos, şi au călcat toată înşelăciunea mulţimii dumnezeilor.

Slavă...

Legându-se pentru Hristos, cei ce erau cu dumnezeescul Terentie, au dezlegat legătura deşertăciunii.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică curată, ceea ce ai născut pre Domnul cel prea bun, mântueşte-mă, opreşte viforul cel mult turburător al sufletului meu.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine, te laudă Duhul „meu".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Pătimitorii din sângiurile sale văpsindu-şi acum haină roşie, s'au adus lui Hristos înfrumuseţaţi cu ranele, luminându-se cu lumina slavei celei în trei sori, luminându-ne şi pre noi, cari îi fericim pre dânşii. Pentru aceasta săvârşind purtătoarea de lumină şi cinstita lor pomenire, primim daruri de tămăduiri, către cari cu credinţă să strigăm: Rugaţi-vă viteji ai lui Hristos, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim pomenirea voastră cea prea luminată.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Stăpânul şi Făcătorul tuturor luând trup din prea curat pântecele tău, te-a arătat părtinitoare oamenilor, Preacurată. Pentru aceasta toţi către tine năzuim, cerşind iertare greşelilor, Stăpână, şi ca să ne mântuim de munca cea veşnică şi de toată răutatea cumplitului ţiitor al lumii, ca cu credinţă să strigăm ţie: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste te laudă, ceea ce eşti cu totul lăudată.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceata ucenicilor s'a ascuns de frică, şi cei cunoscuţi

stau acum departe. Numai eu singură mă necăjesc, şi de întristare mă rănesc văzând junghierea ta cea fără dreptate, Fiule, zicea Fecioara faţa zgâriindu-şi. Vino toată zidirea, cuprinzându-te acum de frică, întristează-te şi te tângueşte, împreună cu Maica Domnului tău, şi cu frică strigă: Slavă ţie făcătorului tuturor, căci vrând pătimeşti prea bunule, şi te răstigneşti, ca să mântueşti pre om.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am preaslă„vit Dumnezeirea ta".

Infrumuseţatu-v'aţi Mucenicilor, luminându-vă cu adaosul ostenelilor şi al luptelor celor tari, şi aţi strălucit mai mult de cât safirul şi de cât aurul.

Primind dela Treimea cea începătoare de viaţă lucrare purtătoare de viaţă, goniţi departe toată durerea şi toată omorâciunea sufletelor şi trupurilor.

Slavă...

Arzându-vă în foc, şi strujindu-vă cu feluri de chinuri, nu aţi jertfit Dumnezeilor celor morţi, ci v'aţi făcut prinos Dumnezeului celui viu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind încunjurat de nevoi, pre tine te chem întru ajutor Stăpână prea curată, grăbeşte de mă mântueşte ceea ce ai născut pre Cuvântul Mântuitorul.

Peasna 5-a, Irmos.

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim".

Cu săpăturile răbdărei voastre, purtătorilor de chinuri, aţi surpat tăria înşelăciunii, prea lăudaţilor.

Cu curgerile sângiurilor uscând adâncimea înşelăciunii aţi adăpat tot sufletul, fericiţilor mucenici.

Slavă...

Fiind plini de cuvintele cele dumnezeeşti, purtătorilor de chinuri, aţi risipit prin Duhul, necuvântarea celor înţelepţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcându-se om Fiul tău Preacurată, s'a arătat mântuind pre toţi oamenii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Cu puterea ta Iisuse întâlnindu-se cinstiţii şi bunii biruitori Mucenici, au slăbit

tăria vrăjmaşului, şi luptându-se prin neputinţa trupului, şi biruind pre cel puternic, s'au arătat cu adevărat puternici.

Biruit-ai pre şarpele cel cu multe chipuri şi cu picioarele tale zdrobindu-i capul, cu adevărat ai primit diadema biruinţei pre capul tău, Terentie mucenice al al lui Hristos, cela ce eşti părtaşi sfinţilor îngeri.

Slavă,..

Sicriul moaştelor tale, izvorăşte tămăduiri şi curăţă patimile, şi spală întinăciunea sufletelor, şi taberile dracilor le îneacă; iar inimile tuturor credincioşilor le adapă cu Darul.

Şi acum, a Născătoarei:

Munte umbros te-a văzut mai 'nainte proorocul Avvacum, Născătoare de Dumnezeu, că din tine a ieşit Dumnezeu întrupat mai pre sus de cuvânt, şi a mântuit lumea, care erà ţinută greu, de viforul cumplitului păcat.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „nevoile mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi şi viaţa „mea s'a apropiat de iad, şi „ca Ionà mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Astăzi a sosit cinstită pomenirea mucenicilor, a lui Terentie celui înţelept, şi a soţilor lui, veselind toate. Să ne adunăm dar cu căldură, ca să primim tămăduiri, că aceştia au primit dela Dumnezeu Darul sfântului Duh, a tămăduì neputinţele sufletelor noastre.

Intru această Lună în zece zile pomenirea sfinţilor mucenici: Terentie, African, Maxim Pompie, şi alţi treizeci şi şase, cari erau soţii fericitului Zinon, lui Alexandru şi lui Teodor

Stih: Lui Terentie pentru tăiere, care este răsplătirea?
Cele ce nu le cuprinde vederea, auzirea, sau inima sau pipăirea.
Să vedem câţi sunt nevoitorii ce s'au tăiat!
Zecime împătrită! toţi ca un suflet s'au aflat.
In a zecea zi Terentie
A aflat sfârşitul prin sabie.

Aceştia au fost în anii împăratului Dechie, şi a ighemonului Fortunian, însă erau din Africa, şi ieşind poruncă ca să se lepede de credinţa lui Hristos, şi cari se vor ţineà de dânsa, şi n'ar vreà să se plece împăratului, să se muncească în tot chipul. Văzând aceşti patruzeci, că se alunecau mulţi, şi mergeau la rătăcire, se vorbiră întru sine, şi se uniră a sta împrotivă bărbăteşte, şi să se îmbărbăteze bine cu vitejia sufletului şi a trupului pentru mărturisirea lui Hristos, aducând aminte unul altuia cuvintele lui Hristos, care îndemnau pre credincioşi spre mărturisire, zicând: «Să nu se teamă de cei «ce omoară trupul, şi de suflet nu se pot «atinge». Deci stând de faţă înaintea ighemonului Fortunian propoveduiră puterea lui Hristos, şi neputinţa chipurilor celor fără de simţire, ce se cinstiau de Ellini, iară ighemonul porunci de-i băgară în temniţă, şi trimiţând ca să aducă pre soţii fericitului Zinon şi ai lui Alexandru şi Teodor, cari şi mai 'nainte veniseră la întrebare, şi-i îndemnau ca să se despartă de credinţa lui Hristos, şi să se închine la idoli. Insă ei stând împrotivă, şi arătând statornicia credinţei din cuvintele lor, fură bătuţi cu toiege în-

ghimpoase şi clenciuroase, şi cu vine de bou, schimbându-se ostaşii cei ce-i băteau; şi atâta i-au zdrobit, cât li-au căzut măruntaele. După aceea le-au pătruns spinările cu ţepi de fier arse, şi turnând preste dânşii oţet amestecat cu sare, îi frecau cu târsâni de păr. Şi desnădăjduindu-se ighemonul de întoarcerea lor, şi mai vârtos mâhnindu-se foarte, că sfinţii cu rugăciunea lor surpase idolii jos, poruncit-a de le-au tăiat capetele. Deci aducându-se şi soţii lui Terentie, şi propoveduind şi ei credinţa de faţă, îi băgară iarăş în temniţă legaţi de grumazi şi de mâini şi de picioare cu lanţuri, şi suferiră culcaţi pre ciulini de fier ce aşternuse sub dânşii, şi multe zile ne cinaţi, pentru că oprise igemonul pre temnicer, ca să le ducă de mâncare. Dară ei şi întru aceste munci se îndulciră de ajutorul cel dela Dumnezeu, căci căzură legăturile de pre dânşii prin arătare de îngeri, şi îndulcindu-se şi de hrană, iarăş stătură de faţă înaintea ighemonului cu suflet viteaz, şi muncindu-i cu strujirea, i-au dat la fiare să-i mănânce, însă nici una nu s'a atins de dânşii. Deci lipsindu-se ighemonul de nădejdea cea pentru dânşii, a poruncit de le-au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea sfinţei proorociţe Olda.

Stih: Şi-a dat Olda duhul care cele fiitoare erà văzând,
Plină de dumnezeescul Duh proorociţă fiind.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Iacov Preotul şi Aza Diaconul.

Stih: Scriu pre Iacov deşi este tăiat,
Cel ce răsplătire cununa prin tăiere a luat.
Lui Aza slujitorul lui Hristos capul i s'a tăiat.
Cel ce pre Leviatan vrăjmaşul lui Hristos a ruşinat.

Aceştia erau pe vremile lui Savorie împăratul persesc; deci Iacov erà din satul numit Fargata, iară Aza din satul ce se numea Vitniara. Deci fiind prinşi, şi înfăţişându-se la Ahoshargan întâiul vrăjitor, şi în privelişte mărturisind pre Hristos, le-au turnat pre nări muştar cu oţet; apoi au fost bătuţi, şi fiind spânzuraţi sus, goli şi fără de acoperemânt, îngheţau de răceala nopţii. Apoi mai în urmă fiind pogorîţi, şi neplecându-se a jertfi soarelui şi focului, din porunca stăpânitorului li s'au tăiat capetele, şi aşà purtătorii de cununi s'au suit în ceruri.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dima, carele a suferit mucenicia în Smirna, la anul o mie trei sute şasezeci şi trei prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Cu gloatele mucenicilor celor ce de muncitori nu s'au spăimântat,
Dimà noul pătimitor împreună s'a numărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumnezeu„le în veci".

Având urechi cu bună ascultare către plinirea dumnezeeştilor porunci ale lui Hristos, cu osârdie cântaţi înţelepţilor: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Legile cele dumnezeeşti luptătorilor de chinuri, le-aţi pus împrotiva celor fărădelege, cari porunciau să vă lepădaţi de Hristos, căruia strigăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Dându-vă membrele la chinuri, v'aţi lepădat de trup pentru dragostea celui ce s'a arătat pre pământ, şi a luat trup, căruia cântaţi Mucenicilor: Bine

eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Intinzându-vă în sus ochiul cugetului aţi suferit, muncile cu suflet prea tare Mucenicilor, strigând: Bine eşticuvântat Doamne Dumnezeul în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce fără stricăciune ai zămislit în pântece pre Hristos, tu ai înălţat către viaţa cea dintâi pre începătorii neamului, cari au fost căzuţi odinioară prin greşala călcării celei fără de cale a poruncii.

Peasna 8-a, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Terentie cugetătorul de Dumnezeu, African şi Pompie, Maxim, Alexandru şi Zimon şi lăudatul Teodor, împreună cu cei treizeci şi patru, cari vitejeşte pătimind înaintea scaunului tirănesc, prea înalţă pre Hristos Mântuitorul tuturor.

Chinuindu-se pentru Hristos, şi cu vine de bou bătându-se, şi zgâriindu-se fără de milă, şi împungându-se cu ţepi, şi la fiare aruncându-se, şi cu frigări arse arzându-te pre piept pătimitorii, strigau: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Mucenicii cei bine biruitori grăind cuvinte de viaţă, au mântuit pre cei omorîţi de înşelăciune, omorând pre vrăjmaşi, şi asemănându-se morţii lui Hristos, şi patimilor lui celor luminoase, prin chinuri de multe feluri, au primit sfârşitul cel fericit, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca o altă bine tocmită, care se loveşte de Duhul, şi îndulceşte cugetele credincioşilor, aşà este împătrita zecime a dumnezeeştilor purtători de chinuri, având începător pre marele Terentie, carele strigă: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înlţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind sufletul meu omorît, înviază-l; şi căzut, ridică-l. S'a rănit, vindecă-l cu suliţa care a împuns dumnezeeasca coastă a Mântuitorului, celui ce s'a întrupat din pântecele tău Preacurată. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, popoarele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul Haldeilor, la ars „nebuneşte, pentru cinstitorii „de Dumnezeu. Iară văzân-

„du-i pre aceştia cu putere „mai bună mântuiţi, Făcăto- „rului şi Mântuitorului au „strigat: Tineri bine-l cuvân- „taţi, preoţi lăudaţi-l, popoa- „re prea înălţaţi-l întru toţi „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Sicriul mucenicilor izvorăşte tămăduiri, adăpându-se pururea din izvorul dumnezeescului Duh. Veniţi dar să luăm cu osârdie, ca să ne sfinţim trupul, inima şi sufletul, şi cu credinţă să slăvim pre Mântuitorul Hristos iubitor de mucenici.

Ca nişte flori dumnezeeşti ale câmpului, ca nişte trandafiri de taină aţi înflorit, şi aţi umplut Biserica de miros bun şi cinstit, gonind departe înşelăciunea cea împuţită a vrăjmaşului, cu Darul cel dumnezeesc, purtărorilor de chinuri ai lui Hristos, patruzeci.

Astăzi credincioşii pre Maxim şi pre Alexandru împreună, pre Teodor, Zinon, pre Pompie, pre African şi pre Terentie, şi cu ceilalţi împreună pătimitori, cu credinţă să-i cinstim, şi să-i fericim, lăudând bărbăţia lor.

Slavă...

Pământ a primit sângiurile voastre, şi trupurile cu care bine v'aţi nevoit, şi Cerul dumnezeeştile voastre suflete, iară cetele îngerilor, v'au lăudat înţelepţilor pentru biruinţă, şi v'au încununat ca pre nişte biruitori.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşa luminii, luminează sufletul meu, carele este întunecat de cumplitele neguri ale călcătorilor de porunci, şi se primejdueşte. Şi mă arată părtaş zilei celei dumnezeeşti; ca să te slăvesc, ceea ce eşti părtinitoare neruşinată a credincioşilor.

Irmosul:

Spăimânta-tu-s'a de aceasta Cerul, şi marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s'a făcut mai desfătat de cât cerurile. Pentru aceia pre tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim“.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Antipa, Episcopul Pergamului Asiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea,

Podobie: Când de pre lemn...

Scoţând din destul darul cunoştinţei lui Hristos Ierarhe, din izvorul cel nedeşertat, al celui culcat pre piept, şi dumnezeescului propoveduitor, dintru acela ai împărţit bogat tuturor oamenilor săvârşind călătoria întocmai cu apostolii, cuvioase Antipa. Pentru aceasta având îndrăzneală către Dumnezeu, împreună cu dânsul roagă-te pentru toţi, cei ce te laudă.

Viaţă lăudată petrecând pre pământ şi adunând avuţia bunătăţilor prin pătimire, ai mers către Domnul plin de bunătăţi ca şi Avraam cel de demult, cuvioase Antipa. Pentru aceasta te-ai şi învrednicit slavei celei mai bune, bucurându-te împreună cu ucenicii lui Hristos, şi rugându-te pentru noi, cari cu credinţă cinstim pătimirea ta.

Din darurile cele bogate ale Mângâitorului având tu Dar tămăduitor, tămădueşte patimile trupurilor şi ale sufletelor noastre, adormind durerile şi încetând toate ostenelele şi mântuind din nevoi şi din primejdii pre toţi, cei ce cinstesc pomenirea ta Antipa, şi slăvesc pre Domnul.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul cel adevărat al lui Dumnezeu, şi jeţul Impăratului; bucură-te sicriul vieţii; bucură-te izvor nedeşertat al sfinţeniei; vas de mir al Duhului, desfătarea raiului; bucură-te îndulcirea cea tainică a sufletelor; bucură-te bucuria cuvioşilor; bucură-te veselia tuturor, celor ce aleargă către tine Mireasă a lui Dumnezeu.

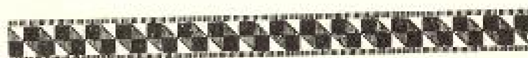
A Crucii a Născătoarei:

Cu plângeri tânguindu-se, şi cu amare lacrămi udându-şi obrazul Mieluşaua cea prea curată, se uita la Cruce, şi întinzându-şi mâinile strigà: Fiul meu! Unde mă voiu duce acum? Vai mie! Cum am rămas singură Fiul meu; lumina mi s'a întunecat, spintecaţi-vă cele din lăuntrul meu, şi vă rumpeţi.

Troparul, glasul al 4-lea.

Surpând înşelăciunile cele idoleşti Antipo şi călcând puterea dracilor, cu îndrăzneală ai mărturisit pre Hristos înaintea luptătorilor de Dumnezeu. Pentru aceasta făcându-te ce-

tățean întru cele de sus, împreună cu cetele îngerești, și aducând doxologhie Stăpânului tuturor, pui înainte și pentru noi rugăciune de mulțămire dăruind Darul tămăduirii; drept aceea te cinstim pre tine sfințite mucenice Antipo; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre luminatul între mucenici Antipa.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Luminându-te cu lumina Darului celui în trei sori, luminează pre cei ce săvârșesc acest luminat praznic al tău, și-i mântuește pre ei de turburările patimilor, mucenice Antipo.

Cuvântul lui Dumnezeu te-a arătat pre tine mărturie curată patimilor sale, prea înțelepte, carele stricai credința cea rea, și pierdeai toată viclenirea dracilor.

Slavă...

Cu adevărat dupre lege ți-ai păstorit sfințita turmă, și o ai hrănit la verdeața învățăturilor lui Hristos, Părinte; iară acum privești de sus, fiind cinstit cu cununa mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Cu fulgerile luminii tale prea curată Fecioară, luminează inima mea cea cuprinsă de noaptea patimilor, și a nevoilor, ca ceea ce tuturor negrăit ai răsărit pre soarele dreptăței.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veselește de tine...

Izvorît-ai pâraie de învățături, care adăpau pre credincioși, și uscau apele cele turbure ale mulțimei Dumnezeilor.

Intărindu-te cu puterea celui ce a ridicat neputința noastră, puterea cea drăcească o ai sfărâmat prin chinuire, prea mărite Antipo.

Slavă...

Pre cei ce se închinau dracilor, i-ai plecat a se închina lui Dumnezeu celui adevărat, carele pentru bogăția milostivirei s'a îmbrăcat cu trup muritor, cuvioase Antipo.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Mântuitorul, carele a mântuit pre oameni din

robia vrăjmaşului, Preacurată. Pentru aceea cu bună credinţă te slăvim.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 3-lea,
Podobie: Pentru mărturisirea...

Aprinzându-te cu focul cel dumnezeesc al dragostei celei dumnezeeşti, mucenice Antipo, ai stins văpaia nedumnezeirii, şi aruncându-te întru meşteşugită aramă arsă în foc, te-ai mutat către lumina cea neapusă, Părinte cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mângâere celor scârbiţi, curăţire celor ce păcătuesc, tu te-ai arătat Stăpână Maică Fecioară, căci născând mântuirea lumii, singură te-ai făcut turn de putere credincioşilor. Pentru aceasta strigăm: Roagă pre Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te tu Stăpâne, pământul s'a cutremurat; omorându-te, lumina s'a ascuns şi morţii au ieşit din legături. Iară prea curată Maica ta vărsând lacrămi, cu amar ziceà: Fiule prea iubite, laud mila ta cea mare, că acestea le-ai pătimit, ca să mântueşti pre oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne".

Improtivirea celor fărădelege, n'a mişcat turnul inimii tale, Mucenice purtătorule de chinuri. Drept aceea arzându-te de râvna credinţei, te-ai arătat mai tare decât focul.

Pre cei biruiţi de somnul nedumnezeirii, priveghind prea lăudate, cu învăţăturile Sfântului Duh i-ai deşteptat către înţelegerea cunoştinţii celei adevărate.

Slavă...

Umplutu-te-ai de darurile Duhului prin gura Cuvântătorului de Dumnezeu celui rezemat pre piept, de unde ai şi izvorît dumnezeeştile învăţături tuturor credincioşilor, cuvioase Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

După naştere ca şi mai 'nainte de naştere te-ai păzit nestricată Maică Fecioară, că ai născut pre Ziditorul tuturor, carele a luat din tine trup omenesc de bună voie.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în- „tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Suindu-te la muntele bunătăţilor Fericite, ai intrat subt norul cel desăvârşit al cunoştinţei, şi cu Dumnezeu ai vorbit.

Cu împletirile cuvintelor tale, din adâncul nedumnezeirii ai vânat pre oamenii cei rătăciţi, şi i-ai mântuit prin dar, Ierarhe.

Slavă...

Propoveduind taina cea mare a venirii lui Dumnezeu sfinţite Mucenice, ai micşorat înălţimea idolilor cea prea fără de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Domnul cel mai pre sus de dumnezei fiind chipul lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu trupul meu, s'a sălăşluit în pântecele tău, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Răstignindu-ţi membrele prin înfrânare, ai încununat nevoinţele cele sihăstreşti cu luptele cele muceniceşti, care le-ai răbdat cu tăria cugetului, fericite Antipo.

Inaintea divanurilor ai stătut, purtătorule de chinuri, propoveduind întruparea celui ce s'a smerit pentru tine, şi a stătut înaintea judecăţii lui Pilat, şi a omorît pre vrăjmaşul cu Crucea.

Slavă...

Dorind de omorârea celui ce pre Cruce s'a omorît, dumnezeescule Antipo, ai intrat în bou de aramă ars, şi omorându-te, te-ai adus jertfă Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfânt este Domnul Iisus, cel ce s'a sălăşluit în pântecele tău Fecioară, cel ce se odihneşte pre sfinţi, şi măreşte pre cei ce cu credinţă adevărată îl slăvesc pre el, Fecioară.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica stri- „gă către tine, de sângele dra- „cilor curăţindu-se cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Impreună şezător pre scaun cu Apostolii, şi podoabă, Arhiereilor te-ai făcut Fericite prea mărindu-te muceniceşte, ai strălucit ca un soare, luminând pre toţi, sfinţite Antipo, şi risipind noaptea cea adâncă a nedumnezeeirii. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un dumnezeesc sifinţit mucenic şi dătător de tămăduiri.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Antipa episcopul Pergamului. și Sf. Cuv. Ierarh Calinic de la Cernica

Stih: Cu taurul te lupţi Antipo bunule Mucenice.
Carele poate a te arde dar nu a te împunge.
Intru a unsprezecea zi băgându-te,
In bou de aramă Antipo, eşti arzându-te.

Acesta a fost în zilele împăratului Dometian, într'o vreme cu sfinţii Apostoli, de cari a fost hirotonisit şi episcop bisericii Pergamului Asiei, când cuvântătorul de Dumnezeu şi evanghelist Ioan erà izgonit la Patmos, precum scrie şi în epistola sa, numindu-l pre acesta preot credincios şi mucenic. Deci sfântul Antipa fiind Arhiereu al aceleiaşi biserici foarte bătrân, păstoreà şi ocârmuià turma lui Hristos cu toată pioasa petrecere. Pentru aceea fu şi prins de idololatri, vădindu-l singuri dracii cărora se închinau ei, jeluindu-se că nu pot trăì în locul acela, nici a primì jertfele ce li se aduceau, că-i goneşte Antipa. Deci stând de faţă înaintea ighemonului, se sileà a-l plecà cu cuvinte, ca să se lepede de Hristos, zicând cum că lucrurile cele mai vechi sunt mai cinstite, iară cele nouă şi de curând ivite sunt mai necinstite, şi cum că legea Ellinilor este veche, şi s'a crescut în mulţi ani, iară credinţa creştinilor, s'a început în urmă, şi de puţini oameni primită. La care răspunse Sfântul împrotivă, aducând la mijloc istoria lui Cain, şi cea dintru început răsărită răutate. Căruia nu se cade a urmà bunii credincioşii, măcar de au fost şi vechi dintâiu. Dintru aceste cuvinte pornindu-se ighemonul cu mânie, porunci de băgară pre mucenic la acea măestrie de muncă, ce erà făcută în chip de bou, întru care rugându-se Sfântul mult la Dumnezeu, şi luând puterea sa cea mare, şi mulţumind pentru că s'a învrednicit a pătimì pentru dânsul, şi rugându-se şi pentru cei ce-i vor face pomenirea, ca să fie feriţi nepătimaşi şi de alte boale, iară mai ales de nesuferita durere a dinţilor, se rugà şi pentru iertarea păcatelor, şi pentru mila la viitoarea judecată. Şi dobândindu-şi cererea dupre poftă, s'a mutat către Domnul. Şi s'a îngropat în biserica din Pergam, izvorând pururea minuni şi tămăduiri. Şi se face amintirea lui în prea cinstita biserică a sfântului şi întru tot lăudatului apostol Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru acestă zi, pomenirea prea cuvioasei Trifinei celei din Cizic.

Stih: Se despărţeşte Trifinia de trupul cel de lut,
Ceea ce desfătările le socotea ei-şi lut.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Farmutie.

Stih: A ieşit din ceste de aicea Farmutie,
In luna Farmutì, care este Aprilie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre„dinţe, mai vârtos decât cu vă„paia focului fiind aprinşi au „strigat: Bine eşti cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne".

Inchipuind pre cei trei tineri Mucenice mărite, ai stătut ca în cuptor în mijlocul măestriei de aramă arsă, făcută cu vicleşug, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Fiind încunjurat de toate părţile cu rouă dumnezeească, nu te-ai ars nici cum fiind în mijlocul focului, nici dracilor nu ai jertfit, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Putere dumnezeească întărind neputinţa vârstei, Părinte, ca o nicovală tare, ai alergat

către priveliște, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă...

Impodobit fiind cu dumnezeescul Dar al ierarhiei, iarăș te-ai înfrumusețat și cu porfira sângelui tău înțelepte, și ai alergat către împărăția cea de sus, bucurându-te arătat.

Și acum, a Născătoarei:

Din sângiurile tale cele fecioreşti, Doamnă, s'a întrupat Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, ca să îndrepteze zdrobirea noastră: Binecuvântată ești tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-și Daniil...

Acum nu vezi ca prin oglindă, nici prin semne binele cel desăvârșit, căci au trecut vedeniile, ci față către față, cu bucurie strigând celui ce te-a mărit: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine oaia cea dumnezeească a păstorului Hristos celui mare, carele ai păstorit bine turma lui prea înțelepte Antipo, te-au ars de tot în foc cei fărădelege ca pre un miel, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pașii inimii tale întărindu-ți pre piatra dumnezeeștilor porunci, nu te-ai mișcat de vânturile chinurilor celor cumplite, nici de înnecările celor făcători de dumnezei idololatri, prea înțelepte Antipo, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu adevărat ai câștigat slavă lui Hristos, mucenice Antipo prea înțelepte, și îndoită cunună ai primit, ca un păstor adevărat, și pătimitor purtător de biruință, cu care și împodobindu-te, strigi: Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătorei:

Ca o Maică a Făcătorului tuturor, ca un dumnezeesc locaș al Atotțiitorului, ca un pământ nearat, ce ai odrăslit spicul cel nesemănat, Maică Fecioară, mântuește și păzește pre cei ce pururea cu credință, strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Da„niil, gurile leilor cele des„chise în groapă le-a încuiat, „și puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna „credință, strigând: Binecu-

„vântaţi toate lucrurile Domnu-
„lui pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Săvârşind călătoria cea sfinţită, ca un ierarh, Ierarhe, viaţa cea prea sfinţită, cu sfinţenie o ai dat făcătorului şi Ziditorului tău prea sfinte mucenice Antipo.

Ca unul ce te-ai făcut frumos cu felurile bunătăţilor, prea fericit, te-ai înfrumuseţat şi cu mărirea muceniei, şi te-ai mutat către Domnul cel frumos, îndumnezeindu-te dupre daruri de Dumnezeu cuprinsule.

Astăzi Pergamul se bucură, pentru dumnezeeasca prăznuire a prea sfinţitului păstor, şi chiamă cetăţile care sunt împrejurul lui, cu care împreună şi noi bucurându-ne, să-l încunună pre el cu laude.

Slavă...

Sicriul sfintelor tale moaşte, sfinţite Mucenice, izvorăşte mir de tămăduiri, gonind putoarea cea rea a patimilor, şi pre cei ce cinstesc pomenirea ta, îi umple de bună mireasmă cu adevărat.

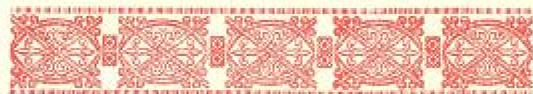
Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul soarelui şi al stelelor şi a toată făptura, ne-a răsărit nouă lumină din pântecele tău cel purtător de lumină, pre carele roagă-l neîncetat Fecioară, ca să lumineze pre cei ce te laudă.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată
„de mână, cea din marginea
„unghiului, din tine muntele
„cel netăiat Fecioară s'a tăiat,
„adunând firele cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvim“.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinţi prea cuviosul părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, Episcopul Pariului.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucind pomenirea ta mai mult decât soarele ai răsărit credincioşilor, luminând lumea cu dumnezeeştile luminări, gonind negura patimilor, şi întunerecul dracilor. Pentru aceasta te fericim, şi preste ani cinstim sfinţită adormirea ta, slăvind pre Mântuitorul, fericite Vasilie.

Cu săgeata cuvintelor tale, ai rănit adunările celor fără de lege prea fericite. Pentru

aceea au dat glas norii cerurilor, cetele îngerilor cu bucurie au lăudat răbdarea nevoinţelor tale. Drept aceea bucurându-ne, împreună cu dânşii, cu credinţă te cinstim ca pre un luminător a toată lumea, şi ca pre un rugător prea fierbinte.

Inţelepţeşte câştigând cele cereşti în locul celor pământeşti, şi în locul celor stricăcioase, cele nestricăcioase, bucurându-te ai schimbat slava cea pieritoare, cu slava cea nepieritoare. Şi în locul goanelor şi a supărărilor celor de multe feluri ai câştigat împărăţiile lui Dumnezeu cele mai pre sus de cuvânt; întru care şi veselindu-te împreună cu îngerii, Vasilie, roagă-te pentru cei ce cu credinţă te laudă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut jeratecul, care a văzut Isaia mai 'nainte în linguriţă, şi în vremile cele mai de pre urmă a luat trup din tine Născătoare de Dumnezeu, şi a curăţit toate patimile omeneşti, cu focul Dumnezeirei arde păcatele mele şi de toată spurcăciunea mă spală, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curata Stăpână văzând pre Hristos omorându-se, şi omorînd pre vicleanul, lăcrămând ca o Maică, lăudà pre cel ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea lui, strigà: Fiul meu prea iubite, nu uità pre roaba ta, nu zăbovì iubitorule de oameni, cela ce eşti dorirea mea.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt cu osârdie sfârşitul tău Părinte.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghipetu„lui scăpând Israiliteanul stri„gà: Mântuitorului şi Dumne„zeului nostru să-i cântăm".

Lumina cea negrăită şi în trei lumini ţi-a răsărit ţie întru împărăţia Cerului cea nemişcată, şi dupre vrednicie te-a primit veselia drepţilor Părinte.

Deschisu-s'au uşile Edemului, şi la Arhierie te-ai adaos arhiereu, şi te-ai numărat în Biserica celor întâi născuţi, o mucenice Vasilie.

Slavă...

Curăţindu-ţi trupul mai 'nainte decât cugetul, te-ai suit în muntele bunătăţii, ca alt Moisì. Pentru aceea văzând pre cel ce este pururea, te-ai lipit de dânsul, cuvioase Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul tuturor unindu-se dupre Ipostas cu trupul, care l-a luat din tine, a ieşit negrăit, Născătoare de Dumnezeu, şi bine a voit a vorbì cu oamenii.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Pomenirea ta cea vrednică de minune şi pururea pomenită, cu bucurie veseleşte adunările ortodocşilor.

De norul trupului dezbrăcându-te Cuvioase, şi dezlegându-te de legături, te-ai apropiat de Dumnezeu.

Slavă...

Pătimit-ai osteneli şi multe supărări pentru Hristos, Cuvioase. Pentru aceea te-ai învrednicit şi împărăţiei lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ajutor şi folositoare, nu mă voiu ruşinà, ci mă voiu mântuì de vrăjmaşii mei, prea curată Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca soarele ne-a răsărit nouă sfântă pomenirea ta înţelepte, şi luminează lumea, luminându-o cu dumnezeeştile tale minuni, Vasilie. Care săvârşindu-o astăzi, strigăm: Roagă-te lui Hristos pentru noi Ierarhe, ca să ne mântuim.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mulţimea se veseleşte, lăudând cu credinţă numele tău în toate zilele, şi cu dragoste mărind înălţările tale pururea, Născătoare de Dumnezeu. Că tu eşti lauda şi ajutorul şi părtinitoare neruşinată, tuturor celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te-ai suit Cuvinte pre lemnul Crucii, lumina soarelui s'a ascuns, şi toată lumea s'a spăimântat şi de frică s'a cutremurat. Iară Maica ta stând lângă tine, strigà: Fiule prea iubite, cum de voia ta mori, lumina mea cea neapusă?

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înţeles-am lu„crurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Făcând rugăciune către Domnul, ai surpat cugetul cel înalt al eresului celui rău cugetător, şi ai veselit Biserica, Părinte.

Puitorul de nevoinţe primind lupta cea neslăbită către vrăjmaşi, te-a sălăşluit în locaşurile cele cereşti, Părinte.

Slavă...

Inălţându-te către Dumnezeu, limbile cele ce se înălţau, şi micşorau slava dreptei credinţe, le-ai smerit, Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte umbros, bucură-te înălţime negrăită, adâncime nespusă. Bucură-te pod, carele treci pre oameni către viaţă, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne pre noi. „Că tu eşti Dumnezeul nostru, „afară de tine pre altul nu ştim".

Darul cel dumnezeesc sălăşluindu-se întru tine, purtătorule de Dumnezeu, te-a arătat pre tine păstor credincios Bisericii lui.

Omorându-ţi cugetul şi patimile trupului, ai urmat după duhul vieţii, mărite.

Slavă...

Stând înainte apărător dogmelor dreptei credinţe, ca un arhiereu prea ales, ai gonit dogmele cele rele, Fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Fiind locaş prea sfânt, ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Impingându-te de ferbinţeala cea veselitoare a celor cereşti, ai părăsit scaunul cel de pre pământ, şi ca un prea blând ai câştigat moştenirea cea nepieritoare, în pământul celor blânzi, Cuvioase.

Defăimând rătăcirea eresului celui hulitor, şi având cuget dumnezeesc şi bună credinţă ortodoxă, ai învăţat, cu osârdie pre toţi a cinstì chipul Mântuitorului, vrednicule de minune.

Slavă...

Ca un biruitor prea mare, cu adevărat ai biruit taberile celor rău credincioşi Cuvioase, tăindu-le cu împrotivirea ta, şi încununând plinirea credincioşilor cu dogme dumnezeeşti, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuit-ai pre neamul omenesc de omorâciune şi de stricăciune, căci mai presus de fire ai născut pre cel din fire dătător de viaţă, spre facerea de bine a credincioşilor celor ce cu credinţă te laudă, Fecioară cu totul fără prihană.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminându-te cu lumina

celui de sus Fericite luminezi pre toţi, cei ce cu dragoste cinstesc cinstită pomenirea ta, părinte Vasilie, sfinţite pătimitorule. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie Mărturisitorul, Episcopul Pariei.

Stih: Bucurându-te săvârşeşte-te, de trei ori fericite Vasilie,
Căci acolo vei merge unde te vei umplea de multă bucurie.
Intru a douăsprezecea zi Vasilie mort,
Cu cele de îngropare s'a îmbrăcat.

Acest sfânt Vasilie, pentru covârşitoarea bună faptă a sa şi cea de Dumnezeu plăcută viaţă, se făcù Episcop Pariei, pre vremea necuraţilor hulitori de icoane. Carele după dumnezeescul Pavel, pentru ca să nu se unească cu iconomahii, şi să se iscălească la lepădarea sfintelor icoane, şi-a săvârşit toată viaţa în goane şi suferinţe şi necazuri; izgonit fiind şi umblând din loc în loc, ajutând şi întărind părinteştile dogme, urând adunările răilor credincioşi, şi iubind buna credinţă. Pentru aceasta slujind în tot lucrul lui Dumnezeu, şi cu bună plăcere fiind până în sfârşit, cu pace a adormit.

Intru această zi, la anul dela zidirea lumii şase mii patru sute cincizeci, s'a adus cinstitul brâu al prea sfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, dela Episcopia Zila, la cetatea cea împărătească, în zilele împăraţilor Constantin şi Romanò Porfiroghenitii, nouă sute nouăsprezece. Şi după aceea s'a mutat în sfânta raclă din Halcopration, adică unde se vând arămile, în treizeci şi una de zile ale lunei lui August.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Antusa, fiica împăratului Constantin Copronim.

Stih: Din rădăcină murdară rod foarte bine mirosind,
Cucernica Antusa de pe pământ şi din viaţă a desflorit.

Această sfântă de multe ori fiind silită de tatăl său ca să se însoţească cu bărbat, nu s'a plecat; iară după moartea lui având prilej, toată averea ei împărţindu-o la săraci şi la biserici şi la sfintele case, s'a făcut maică a multor săraci şi văduvelor apărătoare. Deci în mai multe rânduri, prin multe îndemnări fiind silită de împărăteasa cea ortodoxă Irina, ca să petreacă şi împreună să împărăţească cu ea, nici cum n'a primit; ci câte zile petrecea în palat, pre dinafară adică erà îmbrăcată cu haină împărătească, iară pe dinlăuntru, aveà haină de păr. Băutura îi erà apă şi hrana sihăstrească, cu ochii plini de lacrămi, şi cu cântare de laudă în gură. Pentru care a şi luat viaţa monahicească, fiind tunsă de mâna sfântului Tarasie, în mânăstirea ceea ce se numeà a celor de un cuget, şi de atuncea nici ea n'a ieşit din mânăstire, nici alta din surori. Aceasta nu a rămas dela slujba bisericii, nu a slăbit, nu s'a lenevit întru rugăciuni. Ochii săi niciodată s'au stins din lacrămi, smerenia ei erà nemăsurată, slujeà tuturor surorilor, împodobeà biserica, căra apă, la masă sta în picioare şi slujeà. Deci aşà făcând în toată vremea vieţii sale, s'a mutat împreună cu rodurile bunătăţilor, la Dumnezeu, de cincizeci şi doi de ani fiind.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Dimà şi Protion.

Stih: Protion întâi de cap s'a lipsit,
După carele Dimà a întins grumazul la călău.

Intru acestă zi, pomenirea sfinţilor trei mucenici: Minà, David şi Ioan.

Stih: Cu săgeţi ucigaşii de oameni au omorît,
Trei robi ai lui Dumnezeu monahi, cari prin dragoste au murit.

Intru această zi, cuviosul Acachie cel nou carele la Sfântul Munte în schitul Cavsocaliviului a sihăstrit, la anul o mie şapte sute treizeci, în pace a dormit.

Stih: De şi nou tu Acachie cu anii te-ai arătat,
Insă pre cei vechi prin ostenele i-ai întrecut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz-

„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne-„zeule în veci“.

O ce veselie nespusă este ceea ce te-ai învrednicit a luà prea fericite, sălăşluindu-te în lumina cea fără materie, şi cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Fiind împodobit frumos cu cununa dumnezeeştei bune podoabe, dănţueşti împreună cu oştile cele de sus prea fericite, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Impodobindu-ţi turma cu cuvinte şi cu faptele dumnezeeştilor tale bunătăţi, te-ai împodobit înţelepte cu cunună, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Blestemul Evei cel dintâi l-ai mutat Curată în binecuvântare, născând pre Fiul lui Dumnezeu, căruia strigăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8-a, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Fiind mântuit de întristări şi de turburarea cea cumplită a vieţii, ai câştigat bucuria şi veselia cea mai pre sus de cuvânt, prea fericite, cântând: Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu fierbinţeală părtinind dogmelor celor părinteşti, lesne ai stricat bârfirile celor hulitori, Părinte arătătorule de cele dumnezeeşti, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu mulţămită săvârşind nevoinţele cele cinstite mărite, ai dobândit sfârşitul cel fericit întru Hristos, învăţătorule de cele sfinte, şi te-ai învrednicit a locuì în corturile sfinţilor şi purtând cunună dănţueşti în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Apărătoare te avem credincioşii prea sfântă, şi prin rugăciunile tale ne izbăvim de cele rele, lui Hristos strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpă-„iei, tinerii cei ce au păzit foar-„te poruncile tale, au strigat: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cu sfinţenie săvârşindu-ţi viaţa Părinte, şi slujind lui Dumnezeu cu faptele tale, cu adevărat ai dobândit împărăţia cerurilor.

Săvârşind călătoria şi păzind credinţa, şi nevoinţa isprăvind, bucurându-te, ai primit cununa dreptăţii, Vasilie.

Slavă...

Indulcindu-te de lumina cea neschimbată, şi stând înaintea lui Hristos prea sfinţite, adu-ţi aminte de toţi, cei ce cu dragoste îşi aduc aminte de tine, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Luând Ziditorul pentru milostivire din pântecile tău firea cea stricăcioasă, o a îmbrăcat pre dânsa cu haina nestricăciunei, prea curată Fecioară.

Irmosul

Cu adevărat Născătoare „de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, slăvindu-„te pre tine".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Artemon.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu. Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Vieţuind pre pământ, te-ai împreunat cu îngerii cei fără de trup, şi împreună cu dânşii neîncetat slujeşti Treimii, Artemoane, de Dumnezeu fericite, unde pururea, ca un om ceresc, umblând cu minunile cele dumnezeeşti, înveţi pre cei de pre pământ cele de sus.

Luminându-te cu dumnezeeasca lumină, cu multe munci ţi-ai trudit trupul tău, şi te-ai mutat către luceafărul cel nematerialnic, prin carele, cu rugăciunile tale, goneşti noaptea cea întunecoasă a patimilor, luminând sufletele noastre, înţelepte.

Pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, lauda şi multele nevoinţi ale cinstitei muceniciei tale, sfinţite Mucenice, nu înceta rugându-te pururea, ca să fie păziţi de nevoi şi de scârbe, şi să se izbăvească de stricăciunea ceiace va să fie, mucenice Artemoane, propoveduitorule de Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu năravul cel stricăcios, zac împlântat, ci către naşterea ta alerg Fecioară, izbăveşte-mă de viforul cel împrotivnic, şi de multe feluri de ispite, ca neîncetat să laud Darul tău, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă crucea Fiului şi Dumnezeului tău, şi văzând

îndelungă răbdarea lui, prea curată Maică, plângând grăiai: Vai mie prea dulce Fiule! Cum pătimești acestea fără dreptate? Cuvinte al lui Dumnezeu, ca să mântuești pre oameni.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat „și din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israiliteanul, stri-„gà: Mântuitorului și Dumne-„zeului nostru să-i cântăm.

Dătătorul înțelepciunii descoperind vistieriile ei, din destul dă darul cuvintelor, celor ce cu credință laudă pre pătimitorul său Artemon.

Pre tine cel ce te-ai rănit cu săgeata dragostei celei prea dulce a lui Hristos, pătimirea trupului, din tinerețele tale, nu a putut să te despartă de dragostea acesteia, înțelepte Artemoane.

Slavă...

Cu deadinsul privind la adâncimea dumnezeeștei Scripturi, Artemoane, înțelepțește ai scos avuția cea mai bună a înțelepciunei, cu care pre toți credincioșii i-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei:

Noi cei pre pământ născuți, de pre pământ la înălțimea Cerului ne-am înălțat prin nașterea ta Născătoare de Dumnezeu curată, și stărei cetelor îngerești ne-am împreunat.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea...

Cu puterea Duhului îmbrăcându-te, ai biruit taberele cele asupra Ziditorului, prea viteazule Artemoane.

Cu ploile sângiurilor tale celor pătimitoare, ai stins văpaia nedumnezeirii, prea cuvioase Artemoane.

Slavă...

Infierbântându-te cu grija, și aprinzându-te cu dragostea cea dumnezeească prea cuvioase, pentru aceasta ai pătimit.

Și acum, a Născătoarei:

Naștera ta Preacurată a dezlegat greșelile noastre, și cu dreptate a legat pre toți credincioșii.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne; tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Asemănându-te cu mărturisirile cele sfințite și mucenicești, săvârșind viața, la Cer

te-ai suit, înțelepte Artemoane, și ai primit dela Dumnezeu cunună neveștejită. Pentru aceasta prăznuim sfântă pomenirea ta, strigând: Adu-ți aminte de noi sfințite Mucenice, stând înaintea lui Hristos.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăcea nici odată noi nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ne-ai fi părtinit tu, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta, dela tine Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea de tot felul de răutăți.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată și Fecioara, dacă a văzut pre Fiul său pre carele l-a născut, pre Cruce întins, cu dureri de moarte și-a turburat sufletul, și cu osârdie a strigat: Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale, prea iubite Fiule, cu care s'a îndulcit norodul cel nemulțămitor? Însă ca să mântuești neamul omenesc, acestea acum le pătimești.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Jertfa ta s'a înălțat la jertfelnicul cel ceresc, și s'a făcut acum bine primită Stăpânului tuturor.

Inălțându-ți cugetul către privirea cea mai aleasă, te-ai învățat tainele lui Hristos, pentru care ai și pătimit, prea cuvioase Artemoane.

Slavă...

Intemeindu-te pe piatra cea neclătită a dragostei Ziditorului prea cuvioase, nici cum nu te-ai clătit cu cugetul de asuprelele și întreitele valuri ale vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o vistierie nedeșertată a darurilor avându-te pre tine Stăpână, toți primim dela tine darurile minunilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile ta„le, și cu brațul tău cel înalt, „pacea ta dă-ne-o nouă, iubi„torule de oameni".

Oprind valurile nedumnezeirii, ai mântuit pre poporul cel bine plecat, și l-ai îndreptat către limanul credincioșilor înțelepte.

Ca un luminător luminos cu lumina bunătăților, ai descoperit întunerecul înșelăciunei, și pre oameni i-ai îndreptat către lumină.

Slavă...

Făcându-te tăinuitor al lui Hristos al tainelor lui celor negrăite, prin patimă te-ai adus pre tine jertfă plăcută prea cuvioase Artemoane.

Şi acum, a Născătoarei:

De spurcăciunea patimilor şi de tină, curăţind sufletul meu, curat du-l înaintea lui Dumnezeu, prin rugăciunile tale, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Dupre lege pătimind pentru Hristos, Artemoane, porunca cea rău credincioasă a vrăjmaşilor celor fărădelege ai înfruntat. Pentru aceasta te-ai şi arătat mucenic dupre lege, încununându-te cu biruinţele cele dumnezeeşti.

Cu focul cuvintelor tale secând păraele cele turbure ale nedumnezeirii, ai izvorît credincioşilor rîuri luminoase ale credinţei, prea cuvioase Artemoane.

Slavă...

Cu alcătuirea cea vitejească înfrarmându-ţi cugetul asupra şarpelui celui luptător, surpându-l pre acesta l-ai arătat mort, şi ai primit dela Dumnezeu cununa biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu Darul cel dumnezeesc al naşterii tale, cei muritori ne-am făcut nemuritori, şi ne-am mântuit de stricăciunea cea dintâi, şi cu haina nestricăciunei ne-am împodobit, Născătoare de Dumnezeu curată.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a-„dâncul răutăţilor, rogu-mă, „căci către tine am strigat; şi „mă auzi Dumnezeul mântui-„rii mele".

Intru această lună în 13 zile, sfântul sfinţitul Mucenic Artemon.

Stih: Aflat-a cununi Artemon cele de curând tăiat,
Cuvenite capului lui celui tăiat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie Peloponisiul, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute trei.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Maxim, Chindian şi Dada.

Stih: Cari sunt aceştia, fără de capete zac aicea.
Chindilian, Maxim şi Dada.

In zilele împăraţilor Maximian şi Diocliţian rău credincioşii, prinzându-se Sfinţii aceştia în satul Oxivia, au fost duşi la ighemonii Tavrichie şi Gaie. Şi stând la cercetare, şi mărturisind pre Hristos, fură băgaţi la închisoare; deci când dormiau ei a venit diavolul semuindu-le lor cele din protivă; şi după ce s'au sculat ei au stătut la rugăciune, întărindu-se unul pre altul, şi viind îngerul Domnului, i-a făcut pre ei îndrăzneţi. Iară după ce s'a făcut ziuă, sculându-se ei şi foarte silniciţi fiind de rău credincioşi, nu s'au lepădat de Hristos, ci arătat şi cu îndrăsneală mărturisindu-l Dumnezeu adevărat, şi făcător totului, au fost bătuţi cumplit şi puşi la închisoare; apoi mai în urmă, împreună cu ceilalţi fiind cercetaţi li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Elevterie Persul.

Stih: Elevterie de înşelăciune nu s'a robit.
Ci de voie spre ascuţitul sabiei a stătut.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Teodosie.

Stih: Dumnezeilor nici cum plecându-te a aduce jertfire,
Ascuţitului sabiei te-ai făcut Teodosie uneltire.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zoil.

Stih: De lovirea arcului Zoile fiind rănit pre lemn,
Răneşti pre cel ce a adus înlăuntru stricăciunea prin lemn.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeia în Vavilon oare- „când, cu credinţa Treimii, vă- „paia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţi- „lor noştri bine eşti cuvântat".

Aprinzându-te cu focul cel dumnezeesc al dragostei Stăpânului mărite mucenice, prin voie cu osârdie ai alergat către nevoinţa ostenelilor, zicând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Imbrăcându-te cu puterea Mângâitorului, prin răbdarea ta cea vitejească, ca şi apostolii ai biruit taberile înşelăciunii şi ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Viaţa cu întreagă înţelepciune, şi trupul cu curăţie înfrumuseţându-ţi, curat ai lucrat cele sfinte, lui Hristos cântând, şi cu mulţămită strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să aducă pre toţi către slava cea cerească, Ziditorul tuturor bine a voit a se naşte din tine Născătoare de Dumnezeu, şi ca un iubitor de oameni şi făcător de bine, Dumnezeu împreună cu noi a vieţuit cu trupul.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Pre Impăratul cel ceresc dupre vrednicie socotindu-l mai pre sus de cele pământeşti, împreună cu dânsul te bucuri Artemoane în veci.

Pre tine cel ce cu sufletul te-ai înălţat către Ziditorul, asupreală muncitorilor nici cum n'a putut să te despartă de dragostea lui, răbdătorule de chinuri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminându-te cu strălucirile luminii celei dumnezeeşti, ca un tăinuitor al celor negrăite, ai intrat în jertfelnicul cel neapus al tainelor, răbdătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce mai pre sus de cuget şi de cuvânt a luat firea omenească din tine Născătoare de Dumnezeu, şi pre fii omeneşti i-a făcut ai săi.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Cu adevărat Născătoare...

Trecând iarna nedumnezeirii, ai ajuns către primăvara bunei credinţe, şi te-ai învrednicit luminii Soarelui slavei.

Cu ochii sufletului şi ai cugetului văzând pre Domnul mai 'nainte stând deadreapta ta, nu te-ai clătit de valurile muncilor, Artemoane.

Slavă...

Ca unul ce împreună cu răbdătorii de patimi, şi cu ucenicii lui Hristos te-ai învrednicit negrăitei slavei lui celei dumnezeeşti, roagă-l pentru noi ca pre un bun îndurat.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, cu îndurarea ta, cercetează de sus sărăcia noastră, şi de stricăciune şi de nevoi mântueşte-ne pre noi.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre „tine".

SVETILNA zilei, şi Stihoavna din Triod sau a praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

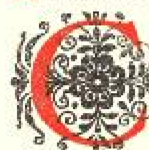
INTRU ACEASTA LUNA

IN 14 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Martin Mărturisitorul Papă al Romei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce te vom numì...

Ce te voiu numì acum Martine, învăţător prea lăudat de învăţături ortodoxe? Corifeu sfinţit cu adevărat dumnezeeştilor dogme? Defăimător minciunei prea adevărat? apărător prea tare al Cuvântului? Lucrător de cele sfinte prea sfinţit? Făcător de minuni prea cinstit? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì acum Martine? rîu pururea plin de ape duhovniceşti, care adapă sufletele spre bună rodire înţelegătoare? Sfeşnic, care luminează lumina bunei credinţe? Munte, din carele pică dumnezeească veselie? Arătător dumnezeeştilor cuvinte? Doveditor a tot eresul? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì acum Martine? Lucrător prea credincios de cele sfinte, al cortului celui

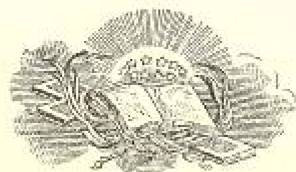
adevărat? Mijlocitor cu cuviinţă dumnezeească între Dumnezeu şi între oameni? Pahar izvorîtor de băutură dumnezeească? Luminător ca unul ce ai Cuvântul vieţii, trăgându-te dela apus, şi arătându-te la răsărit? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ce este mai luminat decât bunătăţile tale Fecioară? Că vindeci şi mântueşti pre toţi de patimi, gonind năpădirile cele fărădelege ale vrăjmaşilor. Şi păzeşti de primejdii pre cei ce te cinstesc, şi scârbele le opreşti, dumnezeească Mireasă, fă-te pricină de bucurie mai bună robilor tăi, rugându-te să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Ce vedere înfricoşată este aceasta? Fecioara strigă către Domnul ca o Maică. Durerile care nu le-am cunoscut când te-am născut Fiule, iute pătrund inima mea. Nu sufer a te vedeà pre Cruce, o lumina ochilor mei! Grăbeşte de te scoală, şi slăveşte rânduiala ta cea înfricoşată.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului Martin.
Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o a „tăiat, şi a văzut soarele „pământul pre care nu-l văzuse. „Pre pierzătorul vrăjmaş apa „l-a înnecat, şi cea neumblată „o a trecut Israil, şi cântare s'a „cântat: Domnului să-i cântăm, „că cu slavă s'a proslăvit".

Multe dureri ai răbdat Martine pentru Hristos Dumnezeu, şi acum nevoindu-te bine, te-ai mutat către viaţa cea fără durere. Pentru aceasta uşurează-mi durerile sufletului cele cumplite, luminându-mă prin rugăciunile tale, ca să te laud pre tine.

Propoveduit-ai pre unul din cinstita Treime, pre Hristos Dumnezeu, cel mai pre sus de fiinţă, în două firi şi în două voiri, şi în două lucrări, Fericite; şi pre cei ce nu cred într'acest chip, pre toţi i-ai lepădat, Martine prea sfinţite.

Slavă...

Pre scaun înalt te-a pus Domnul tuturor, ca pre un sfeşnic luminos, ca să luminezi pre cei ce dormiau în noaptea înşelăciunei, şi să-i povăţueşti către lumina cea adevărată a

credinței. Drept aceea pre toți îi luminezi cu dogmele tale Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce dupre firea cea dumnezeească este nevăzut, s'a arătat prunc din tine făcându-se om, arătând cu adevărat două voiri și două lucrări într'un Ipostas, căruia roagă-te Preacurată, ca să ne mântuim noi toți, cei ce cu dragoste te cinstim.

Peasna 3-a, Irmos:
Frica ta Doamne...

Fiind plin de dumnezeească râvnă prea fericite, ai adunat cinstit sobor, și ai întărit dogma Bisericii, ierarhe Martine.

In mijlocul soborului ai lepădat pre Pir, pre Serghie, pre Teodor și pre Chiru și pre cei ce bârfiau asemenea cu dânșii, Cuvioase.

Slavă...

Izvoarele eresurilor le-ai uscat, și ai izvorît rîuri de dogme sfinte, cu care adăpi fața Bisericii, mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de cuvânt ai născut pre cel de o cinste și de un scaun cu Tatăl, carele poartă două lucrări și două voiri, prea sfântă Fecioară.

Irmosul:

Frica ta, Doamne, o sădește „în inimile robilor tăi, și fi „nouă întărire, celor ce întru „adevăr te chemăm pre tine".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Din pruncie fiind dat lui Dumnezeu, și crescând întru bunătăți duhovnicești, te-ai învrednicit a fi următor Apostolilor, păstorind cu dreaptă credință turma Domnului, și gonind cetele ereticilor, prea lăudate. Pentru aceasta la sfârșitul tău te-a încununat cu cununa muceniei, pururea pomenite, ca un pătimitor nebiruit, o Martine de Dumnezeu însuflate! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Alunecându-mă după cugetele cele rele, am căzut întru adâncime de păcate, ci suspinând strig din inimă: Minunează-ți întru mine mila cea bogată, și noianul cel nemărginit al milostivirii, Preacurată, și bogăția cea nemăsurată a îndurărilor tale, și-mi dă pocăință, și iertare greșelilor, ca totdeauna să strig ție: Roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mi se deà iertare de păcate, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușeaua văzând pre Mielul și Păstorul, și Mântuito-

rul înălțându-se pre Cruce fără dreptate, tânguindu-se strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Fiul meu cel prea dulce, cum voiu suferì a vedeà privire prea înfricoşată, la cele dinlăuntru mă rump, inima mi se răneşte, şi nu pot suferì junghierea ta cea fără dreptate. Ci tu cel din fire îndelung răbdător, grăbeşte de te scoală îngrab, şi plineşte făgăduința ta, ca să mă slăveşti şi pre mine, ceea ce te-am născut pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Suitute-ai pre cai pre apo„stolii tăi Doamne, şi ai luat „cu mâinile tale frânele lor, şi „mântuire s'a făcut călătoria ta, „celor ce-ți cântă cu credință: „Slavă puterii tale Doamne".

Fiind tu cel drept izgonit din scaunul tău fără dreptate de oamenii cei nedrepți, ai ales mai bine a pătimì rău, ca să păzeşti nevătămată dogma cea dreaptă a Bisericii, înțelepte Părinte.

Tu cel dupre lege nevoitor, stând în mijlocul celor fărădelege, şi de dânşii chinuindu-te şi batjocorindu-te şi târându-te în zadar, ai rămas neclătit la minte, de Dumnezeu cuprinsule.

Slavă...

Bine cugetând în legea Domnului, prea sfințite, ai defăimat legile celor fărădelege. Iară credincioşilor le-ai dat legea cea dumnezeească, întărind dogma bunei credințe foarte tare, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre unul din Treime, cunoscut în două ființe, dumnezeească şi omenească, Dumnezeu împreună şi om, având voiri asemenea cu firile lui, Fecioară prea curată.

Peasna 5-a, Irmos:

Pre mine cel ce deapururea „mă rătăcesc de noaptea „necunoştinței, spre calea cea „pierzătoare de suflet, cu lumi„na cunoştinții tale Doamne, „povățueşte-mă, ducându-mă „la cărarea poruncilor tale".

Cu prea sfințitul tău cuvânt Părinte, arătat ai întărit dogma cea prea sfântă, şi ai surpat ceata eresurilor, răbdând izgoniri şi închisori şi scârbe foarte multe.

Nu ai dat adormire genelor tale, Cuvioase, până ce te-ai făcut locaş lui Dumnezeu, şi ai răsturnat din temeiu toată rătăcirea eresurilor, muceniceşte nevoindu-te.

Slavă...

Strălucind întru bunătăți, ai şezut pre scaunul cel prea înalt înțelepte, şi cu lumina dogmelor tale celor dumnezeeşti, ai

luminat toată turma ta, Martine de trei ori fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai născut cu trup pre Dumnezeu cel necuprins, omoară-mi patimile trupului, şi-mi înviază sufletul cel omorît de păcate.

Peasna 6-a, Irmos:
Adâncul păcatelor..

S'a despicat vicleanul înaintea cinstitelor tale picioare, purtătorule de Dumnezeu, şi prin cuvântul tău s'au îngrădit gurile cele fără de uşă ale oamenilor celor vicleni, şi s'a arătat dogma cea dumnezeească, strălucind mai mult decât soarele.

Cei înşelători te întindeau fără de milă, şi cu funii te legau pre tine cel ce ai legat toată înşelăciunea, şi ai rumpt legătura eresurilor cu legăturile dumnezeeştilor tale dogme Ierarhe Martine, prea sfinţite Părinte.

Slavă..

Ca un soare luminos strălucind în sobor, ai întunecat înşelăciunea ereticilor ca pre o negură, iară mulţimile credincioşilor le-ai luminat cu razele învăţăturilor tale cele ortodoxe, părinte Martine.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firii întru tine se desleagă prea lăudată, că negrăit ai născut pre Ziditorul tuturor ca pre un Dumnezeu şi om, în două voiri şi în două lucrări, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, şi viforul greşelilor mă turbură, şi „întru adâncul desnădăjduirii „celei silnice mă surpă pre „mine. Ci îmi întinde şi mie „mâna ta cea tare ca lui Petru „o îndreptătorule! Şi mă mântueşte“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Ceia ce te-ai înălţat...

Intre Arhierei vieţuind cu bună credinţă, şi muceniceşte calea săvârşindu-ţi, bârfelile eresurilor le-ai stins, făcându-te apărător dreptei credinţe, prea sfinţite Martine. Pentru aceasta te rugăm, mântueşte-ne de nevoi şi de scârbe, prin rugăciunile tale, mărite Ierarhe al lui Hristos.

Intru această lună in 14 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Martin Mărturisitorul, Papă al Romei.

Stih: Cel ce mânca trupul tău Stăpâne bucurându-se.
Martin prin desbrăcare de trup petrece veselindu-se.
Intru a patrusprezecea a lui Aprilie zi,
Vestitul Martin din viaţă se săvârşi.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Constantin, ce s'a poreclit Pogonat, adică bărbosul, carele Constantin fu ucis în baia Dafnei în Sicilia, lovit în cap cu o cărămidă. De aceea pentru dreapta credinţă trimiţând împăratul, a adus dela

Roma cu sila pre fericitul acesta pătimind multe necazuri la mergere şi la întoarcerea sa, că fiind împăratul tot una şi la un gând cu eresul monoteliţilor, de vreme ce sfântul Martin gonise dela biserică cu ale sale scrisori de obşte pre Serghie, pre Pir şi Teodor, şi a pus hotar bunei credinţe, cu soborul ce s'a strâns cu sine spre căderea şi înfruntarea eresului monoteliţilor, trimis-a de l-au luat, precum a zis împăratul, din Roma; şi băgându-l în legături, ca şi cum ar fi fost făcător de rele, l-au pus la închisoare, de aceea l-au trimis în surghiun la Hersona, unde săvârşindu-şi rămăşiţa vieţii pustniceşti, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celor mai sus sfinţi mărturisitori episcopi de apus, cari au fost împreună cu sfântul Martin.

Stih: Drepte cugetând, bărbaţi sfinţiţi,
Foarte cu bucurie la izgonire au fost osândiţi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Ardalion glumeţul.

Stih: Acum glumeţ lăudat a fost Ardalion, nu de demult,
Căci făcând asemenea ca mucenicii, focul a suferit.

Acesta a fost pe vremile împăratului Maximian, aflându-se prin teatre, şi făcând schimile unuia şi altuia, şi făţărnicindu-se, arăta patimile, şi întâmplările celorlalţi. Deci fiindcă odată a socotit să se făţărnicească, arătând împrotivirea creştinilor către tirani în vremea muceniciei, pentru aceasta s'a spânzurat singur, şi se zgâria; ca şi cum nu voia să aducă jertfă dumnezeilor. Deci norodul văzând acestea plesnea cu mâinile, şi lăuda prefacerea lui cea iscusită şi vitează. Atuncea Ardalion a strigat cu glas mare către norod ca să tacă, şi aşa s'a mărturisit pre sine că este adevărat creştin. Deci ighemonul iarăş l-a sfătuit să-şi prefacă socotinţa dar el nevrând, şi rămâind în credinţa lui Hristos, a fost aruncat intr'un cuptor ce era ars cu foc, şi aşa săvârşindu-se a primit cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Tomaidei.

Stih: Pre Tomaida din veacul de aicea o ai ridicat,
Dupre Scriptură Părinte, pentru veacul cel aşteptat.

Această sfântă Tomaida s'a născut în Alexandria, şi bine fiind crescută, şi învăţată de părinţii săi, fu însoţită cu bărbat, şi eră în casa bărbatului său, cu multă credinţă, şi petreceă cu întreagă înţelepciune şi cinste. Şi vieţuiă împreună cu ei şi trupescul părinte al tânărului, carele luase luişi noră pre Tomaida. Deci într'una din zile neaflându-se acasă fiul său, pierzătorul de suflete diavol, a băgat în bătrânul, cuget de ocară împrotiva nurorei sale, şi cugeta să se împreune cu tânăra, toate chinurile uneltind spre împlinirea scopului său. Deci fericita Tomaida, mult sfătuind şi rugând pre bătrânul, nimic isprăveă; căci întunecat cu mintea de diavol, luând sabia fiului său, şi lovind pre tânăra foarte tare o a tăiat în două; şi ea ş'a dat sufletul Domnului, şi s'a făcut muceniţă pentru întreaga ei înţelepţie; iară bătrânul, îndată pierzându-şi vederile, umblà prin casă orb. Şi dară mergând oarecari spre aflarea fiului său, au aflat pre tânără, zăcând moartă pre pământ; cari văzând acestea, şi pre bătrânul ce se purtà orb incoace şi încolo, şi rătăceă prin casă îl întrebau ce este aceasta ce se vede? Iară el descoperind adevărul, şi mustrându-se pre sine, că cu mâna sa a făcut uciderea, mai adăogând încă şi rugându-se ca să fie dus de ei, la ighemon şi să-şi primească osânda. Aceştia plecându-se l'au dus pe el la ighemonul şi cunoscându-se adevărul, din porunca lui s'a tăiat capul bătrânului. Deci înştiinţându-se de acestea Avvà Daniil dela schit s'a pogorît la Alexandria, şi luând moaştele Sfintei, le-a dus la Schit, şi le-a aşezat în cimitirul său, pentrucă Sfânta s'a nevoit prin sânge şi s'a săvârşit pentru curăţenie. Şi oarecarele din schit, stăpânindu-se de pofta curviei, s'a dus la mormântul fericitei, şi luând undelemn din candela ei, şi ungându-se, mai luând încă şi binecuvântarea ei care s'a arătat lui în vis, deşteptându-se s'a izbăvit de patimă. Deci de atuncea şi până astăzi fraţii din acel schit, mare ajutor au pre fericita Tomaida întru războaiele trupului.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeia în Vavilon oare„când, cu credința Treimii, vă„paia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinți„lor noștri bine ești cuvântat".

Cei ce au lipsit pre Hristos de două lucrări și de două voiri, te-au lipsit de scaun, dându-te la izgoniri prea depărtate, Părinte, carele strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Suferind închisorile cele prea lungite, ca un păzitor credinței celei fără prihană, ai micșorat întunerecul eresurilor, și ai luminat pre credincioși a cântà: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Chinuindu-te cu izgonirile cele prea îndelungate și cu scârbele, nici cum nu te-ai clătit Părinte, ci te bucurai Fericite neîncetat, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce negrăit s'a născut din tine, cu două voiri și cu două lucrări, Preacurată, acela păzește pre cei ce cred într'acestaș chip, cari strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori de...

Strâmtorându-te de boale și de izgoniri cumplite, și de multe feluri de chinuri, ca un Mucenic ai primit cununa muceniciei, Părinte.

Fiind izgonit, ca unul ce te țineai de departe, ai izgonit din mijloc eresul cel fără dreptate, și te-ai învrednicit fericirii celei zise de Dumnezeu, părinte Martine.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine te-am cunoscut temeiu Arhiereilor, și stâlp ortodoxiei, și învățător bunei credințe. Drept aceea cu credință te lăudăm, Ierarhe Martine.

Și acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât oștile cele de sus, și mai înaltă decât Heruvimii ești Maica lui Dumnezeu. Drept aceea fă-mă pre mine mai pre sus de stricăciunea păcatului.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu, în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântați lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Trecut-au preste hotarele...

Făcându-te prea sfințit lucrător de cele sfinte, și mărturisitor, și mucenic, dupre vred-

nicie te veseleşti împreună cu cetele Patriarhilor, Martine prea alesule. Pentru aceea cu credinţă te fericim.

Ca un un soare luminos răsărind dela apus către răsărit, ai luminat tot pământul cu razele bunei credinţe, şi ai izgonit întunerecul cel prea adânc al ereticilor, fericite Martine.

Să stăm în casa Dumnezeului nostru, propoveduind nevoinţele, luptele şi mărturisirile părintelui nostru Martin, cugetătorului de cele cereşti, şi cu dragoste să-l fericim pre dânsul.

Slavă...

Strălucit-a pomenirea ta Fericite ca steaua cea de ziuă la marginile pământului, şi luminează pre toţi, cei ce te laudă pre tine cu laudă, de Dumnezeu mărite, părinte Martine.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând graiurile părinţilor, cu credinţă mărturisim pre unul din Treime, carele s'a născut din tine în două firi şi în două voiri, şi pre tine Fecioară curată te mărturisim.

Irmosul:

Hotarele firei le-ai trecut „pre Ziditorul şi Domnul zămislind, şi uşă de mântuire „lumii te-ai făcut. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare, „pre tine neîncetat te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 15 ZILE.

Sfinţii Apostoli din cei şaptezeci: Aristarh, Pud şi Trofim.
Şi sfântul mucenic Criscent.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Cu Cuvântul dumnezeeştei cunoştinţe, desăvârşit aţi mărit popoarele din necunoştinţă, prea înţelepţilor Apostoli, şi le-aţi adus pre dânsele mântuite, către Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl cel nenăscut. Căruia rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Să lăudăm pre Pud şi pre Aristarh cel înţelept, şi pre dumnezeescul Trofim, propoveduitorii lui Hristos cei adevăraţi, căci cu credinţa dumnezeescului Dar, au topit iarna înşelăciunii, şi acum s'au sălăşluit întru lumina cea neapusă, ca să culeagă răsplătirile ostenelilor, îndumnezeindu-se de împărtăşirea cea negrăită.

Urmând lui Pavel învăţătorului celui mărit, închizându-vă în temniţă, şi primind chinuri, multe primejdii aţi răbdat măriţilor, şi prin sabie tăindu-vi-se capetele, desăvârşit v'aţi nevoit.

Rugaţi-vă lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti locaş desfătat al lui Dumnezeu, mai slăvit de cât cerurile, măreşte-mă pre mine, carele m'am strâmtorat cu patimile, şi m'am strâmtorat întru scârbe, de năpădirile supărărilor, măreşte-mă liniştindu-mi cu rugăciunile tale, cele ce mi se vor întâmplà în toate zilele, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a pătruns inima mea, o Fiule! ziceà Fecioara, dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, şi o rumpe Stăpâne, precum mai'nainte oarecând a zis Simeon, ci te scoală şi mă slăveşte împreună cu tine cel ce eşti fără de moarte, pre mine Maica şi roaba ta, rogu-mă.

VEZI: Pentru slujba sfântului mucenic Criscent s'a aşezat să se cânte întru această seară la Pavecerniţă.

CANONUL.

Al căruia acrostih la greci este acesta:

Voiu lăudà pre Criscent izvorul minunilor.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării roşii...

Astăzi credincioşii să pleznim în mâini cu bună credinţă, bucurându-ne întru pomenirea pătimitorului Mucenic, carele s'a chinuit, şi a biruit pre stăpânitorul întunerecului prin dumnezeescul Dar.

Trecând cu vederea nestatornicia celor trecătoare, Munice mult pătimitorule, cu tot sufletul te-ai dat pre tine, la munci şi la bătăi, şi făcându-te biruitor, stai înaintea lui Dumnezeu purtând cunună.

Slavă...

Zi de bucurie să săvârşim credincioşii prăznuind astăzi, întru pomenirea cugetătorului de Dumnezeu Criscent, şi veselindu-ne să cinstim luptele lui cele cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine Fecioară s'a întrupat Domnul pentru multa bunătate, şi pentru noi se vede asemenea ca noi, cel ce este dupre fire nevăzut. Pre carele roagă-l neîncetat Preacurată pentru noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine...

Spânzurându-te mărite, prin vitejia trupului ai suferit ranele, arătat dezbrăcându-te de grăsimea stricăciunii.

Te întărià pre tine Iisus, când te luptai cu tărie, mărite, şi suferiai durerile trupului prin gând bărbătesc.

Slavă...

Rănindu-te cu adevărat de dragostea lui Hristos, Criscente

mărite, tare te-ai chinuit, necruţând ostenelele trupului.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cântări cinstite să cinstim pre ceea ce singură între femei negrăit, a născut pre Dumnezeu şi Stăpânul a toată lumea.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Arătându-te moştenitor bunătăţilor celor veşnice, prin mucenia bunei credinţe, mare mucenice slăvite, stai înainte luminându-te de slava Stăpânului tuturor. Pentru aceasta prăznuim sfântă pomenirea ta pătimitorule Criscente, cerşind ca să luăm prin rugăciunile tale dezlegare greşelilor.

Peasna 4-a, Irmos:
Ridicat pre Cruce...

Fiind spânzurat pre Cruce, cu cuget vitejesc ai răbdat muncile, Mucenice purtătorule de chinuri, pentru că închipuiai patima cea dumnezeească şi curată, prin care am aflat nepătimire.

Stând înaintea tiranilor, ai mărturisit numele Domnului cu credinţă neîndoită, şi te-ai nevoit bucurându-te. Pentru aceasta cu buna credinţă te cinstim, Criscente.

Slavă...

Urmat-ai pre urmele Mântuitorului, şi închipuind mântuitoarele lui patimi, ai suferit bătăi şi moarte silnică, Mucenice purtătorule de nevoinţe pururea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce a născut mai pre sus de fiinţă pre Ziditorul tuturor făpturilor pentru facerea de bine a zidirii sale, Stăpâna cea prea curată, cu vrednică cuviinţă se fericeşte.

Peasna 5-a, Irmos:
Tu Doamne lumina mea...

Umplându-te de apele Duhului cele de viaţă, ai uscat pâraiele răutăţei Mucenice de Dumnezeu însuflate.

Prin moarte câştigând viaţa cea nemuritoare, izvorăşti daruri nemuritoare celor ce cu credinţă se apropie de tine prea lăudate.

Slavă...

Nici de sabie, nici de foc, nici de moarte nu te-ai spăimântat viteazule mucenice Criscente, ci te-ai arătat fără frică, jertfindu-te pentru Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudându-te pre tine prin care ne-am izbăvit de stricăciune, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, şi strigăm ţie: Bucură-te veselia Mucenicilor.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie...

Prin mădulările tale s'a slăvit Stăpânul tău, de Dumnezeu însuflate, pentru aceea acum te mărește cu răsplătire întru semne și întru multe minuni, mucenice Criscente.

Aprinzându-te de focul dragostei Domnului, prin foc ai primit dumnezeescul sfârşit Mucenice, arzând înşelăciunea nedumnezeirei celei fără de Dumnezeu, purtătorule de chinuri.

Slavă...

Cinstită s'a arătat înaintea Domnului moartea ta Criscente prea fericite, că în mijlocul focului te-ai arătat nears, mărind şi slăvind pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre un scaun în chip de foc al Stăpânului tuturor te slăvim Fecioară şi ca pre un palat veselitor, şi ca pre un sfeşnic şi cămară de mire, ca pre o masă primitoare de Dumnezeu, Preacurată.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Prea mare îndreptător te-ai arătat nouă Sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Drept aceea astăzi te cinstim pre tine mucenice Criscente, pururea mărite.

Peasna 7-a, Irmos:
In cuptorul persesc tinerii...

Inchipuind pre cei trei tineri coconi, Mucenice mărite, te-ai aruncat în mijlocul focului pentru Hristos, şi într'însul ţi-ai primit fericitul sfâşit, lăudând pre Dumnezeu, prea fericite.

In mijlocul văpăii celei nesuferite ai stătut ca aurul cel lămurit întru credinţa cea adevărată strălucind Fericite, şi luminând pre cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Spânzurându-te pre lemn, te-ai rănit mărite, cinstind pre cel ce şi-a întins mâinile pre lemn pentru noi, din bunătatea sa, şi în cuptor fiind băgat, l-ai slăvit pre dânsul, Criscente.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai sfântă decât Heruvimii, Preacurată, ca ceea ce prin cuvânt ai zămislit pre Cuvântul Tatălui, pre carele lăudându-l strigăm ţie: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Dorind să vezi pre Hristos te-ai luminat cu podoabele bunătăţilor, care ţi s'au ţesut

de sus, și stai înaintea Impăratului celui nemuritor, prea fericite, cu veselie strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin tăria cugetului ai răbdat moartea cea amară, cocându-te în mijlocul focului ca o pâine dulce a împăratului tuturor mărite, înaintea căruia stând cu suflet vesel strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luând de sus dela Dumnezeu Dar, a tămăduì boalele și a gonì duhurile, rogu-te Mărite, tămădueşte sufletul meu, carele totdeauna este bolnav de năpădirile păcatelor ca să strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

O minune! cum ai născut pre Dumnezeu, făcându-se om, ceeace ești de Dumnezeu dăruită? Cum ai rămas nearsă, primind întru tine focul cel nesuferit? Pentru aceasta cu glasuri de mulțămită te slăvim, și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Da„niil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încuiat; și pu„terea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se tinerii cei „iubitori de credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mâna cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine, Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

Cu dumnezeești cuvântări de sfințenie te lăudăm pre tine Mucenice al lui Hristos, ca pre unul ce cu totul bine ai plăcut Impăratului veacurilor, și ai surpat idolii periciunii prea vitejește.

Foarte peste fire sunt ostenelele tale, foarte lăudate sunt sudorile tale care ai suferit pentru Hristos. Pentru aceasta te-ai învrednicit slavei celei negrăite, rugându-te pentru noi, care cu bună credință te fericim pre tine Mucenice.

Slavă...

Astăzi cetatea Mirelor luminat prăznuește cântând chinurile tale, și primejdiile și luptele, care ai petrecut vitejește, nevoindu-te pentru Hristos, mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditorul soarelui și al lunei, Hristos Domnul, ne-a răsărit nouă lumină din pântecele tău cel purtător de lumină, Fecioară, pre carele roagă-l neîncetat, ca să se lumineze sufletele noastre.

Stihirile Sfântului cele dela Vecernie, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu cuget vitejesc, Criscente prea înțelepte, ai mers către nevoințele ostenitoare, către cursele cele cu multe împletituri, către luptele cele cumplite, nepărtinindu-ți trupul, ci alegând mai bine a murì pentru dragostea cea dumnezeească. Drept aceea toată Biserica lui Hristos te fericește, săvârșind pomenirea ta, mare Mucenice prea mărite.

Cu cruzime șuvițându-te, și împungându-ți-se coastele, și cu mulțime de bătăi rumpându-te, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos cel cinstit, podoaba pătimitorilor, bună cuviința Bisericii. Pentru aceasta cu laude te cinstim, prăznuind sfântă pomenirea ta, și închinându-ne moaștelor tale.

De dragostea Ziditorului arătat aprinzându-te Criscente, pururea pomenite, ai stătut în mijlocul focului nearzându-te nici cum, și fericitul tău duh l-ai pus în mâinile lui Dumnezeu. Pentru aceasta ai primit cununile biruinței, rugându-te ca să dobândească iertare de păcate, cei ce te laudă pre tine.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată, curată și cu totul fără prihană, și mai pre sus de toată sfințenia, nu mă lepădà pre mine cel spurcat și necurat, și aflător de toată lucrarea cea de ocară, și fărădelege și cumplită. Nu mă lăsà să pier de tot, ci mă izbăvește de patimi, și mă mântuește pre mine, întorcându-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne, Fecioara și Maica ta răstignit pre Cruce, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce răsplătire ți-a dat Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de tine cu darurile cele multe; dar mă rog, nu mă lăsà singură în lume, ci grăbește să te scoli, înviind împreună pre strămoși.

Și cealaltă slujbă dupre rânduială și Otpustul.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților Apostoli.
Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Dumnezeească cântare cânt dumnezeeștilor Mucenici.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Cei ce stați înaintea scaunului lui Dumnezeu ca niște

slujitori, și ca niște slugi ale lui, și ca niște luminători înțelegători, cereți luminare nouă celor ce cinstim pomenirea voastră, Apostolilor.

Cela ce pentru milostivire s'a arătat pre pământ, v'a ales pre voi ucenici și slujitori împreună cu alții mulți, ca să vestiți voirea lui cea dumnezeească, înțelepților. Slava

Puindu-vă întru rânduială cu ceata cea prea sfințită a sfinților șaptezeci de ucenici ai lui Hristos, luminați tot pămâtul spre cunoștință, cu dumnezeească lumina învățăturilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să împreune Dumnezeu pre cei de jos cu cei de sus, din noianul milostivirii sale, acum a luat trup din tine Preacurată, și a rămas și după întrupare tot ceea ce a fost.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Fiind împreună cu lăudatul Pavel, împreună cu dânsul ați încunjurat toată lumea ca niște stele cu soarele, gonind întunerecul necunoștinței cu lumina sfintei propoveduiri.

Ucenicii Cuvântului arvunind credincioșilor odihna cea fără durere întru cele dintru înălțime, prin mari osteneli ale trupului, au ridicat din mijloc păcatul cel cu durere.

Slavă...

Arătat propoveduind Apostolii pre Dumnezeu Cuvântul cel născut din Tatăl negrăit întru început, cum că s'a întrupat pre pământ, și a defăimat stăpânirile veacului acestuia.

Și acum, a Născătoarei:

Aplecat-ai cu lapte pre hrănitorul a toată lumea, carele fără stricăciune s'a născut din curatul tău pântece, și a zidit din nou pre oamenii, cari erau sfărâmați de stricăciune.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale“.

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Ca un luceafăr cu bună podoabă strălucind lumii, ați gonit prin credință, întunerecul cel adânc al înșelăciunii, și ați luminat sufletele. Pentru aceasta toată Biserica cea zărită de lumină, cântă astăzi Apostolilor pomenirea voastră cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos.

Slavă, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Fiind vițe din via cea purtătoare de viață, v'ați adus struguri, din care ne curge nouă

vin de viață, cereștilor învățători, Apostoli ai Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu curată! prin rugăciunile tale curăță sufletul meu, carele este spurcat de patimile păcatului. Că tu ești cea bună, curățire mântuitoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată, și Maica cea fără prihană văzând pre Mielul pironit pre lemn, glăsuind strigà: Laud Cuvinte dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Treimea cea mai pre sus de ființă și în trei lumini, a aprins făclii pre sfinții Pud, Trofim și pre Aristarh, ca să lumineze pământul cu cuvântul cel dumnezeesc.

Impreună călători cu Pavel v'ați arătat înțelepților, răbdând de bucurie împreună cu dânsul multe feluri de izgoniri, multe feluri de chinuri și primejdii de nevoi, pentru viața cea viitoare măriților.

Slavă...

Cu curgerile sângiurilor, prin strălucire, ați sfințit toată zidirea, oprind sângiurile cele spurcate ce se aduceau dracilor, Apostoli ai lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi mie tărie și scăpare și zid neîncunjurat și rugătoare către Dumnezeu, mântuește-mă de văpaia cea veșnică și de gheenă, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Stâlpii și capiștile cele idolești le-au sfărâmat lăudații propoveduitori de Dumnezeu, zidind cu Darul inimile oamenilor, ca pre un cort căzut prin călcarea poruncilor.

Cu adevărat făcându-vă cai prea lăudați ai lui Hristos, turburând marea nedumnezeirii prin dumnezeească propoveduire, ați înviat din nou, pre cei ce erau înnecați mai 'nainte într'însa.

Slavă...

Uitându-vă către Dumnezeu, prin dumnezeeștile voastre cercetări ne-ați mântuit pre noi, cari eram întru răutatea nebuniei idolești primejduiți, făcându-vă nouă mântuitori.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia cel sfințit luminându-se oarecând prea sfințit cu dumnezeescul Duh, a strigat: Iată Fecioară va luà în pântece pre Dumnezeu cel necuprins, întrupat pentru milostivirea sa.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o ..

Prea înțeleptul Trofim și Aristarh, împreună și minunatul Pud, ca niște Apostoli ai Cuvântului, și cinstiți călători împreună cu Pavel, să se laude cu cântări sfințite.

De apele Duhului cu adevărat fiind plini, înțelepților, tot sufletul l-ați adăpat prin învățături, gonind din mijloc văpaia înșelăciunii cu Darul cel dumnezeesc.

Slavă...

Fiind uniți cu duhul, nu ați avut despărțire nici cu însăși despărțirea trupului, căci împreună cu Pavel propoveduitorul vi s'a tăiat capetele, mărindu-vă împreună cu dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Streină este zămislirea ta Doamnă, streină și înfricoșată este nașterea cea mai pre sus de cuget, care ne-a împăcat cu Dumnezeu pre toți cei înstreinați dela dânsul, și ne-a dat podoaba cea dintâi.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înăl„țându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-s'a astăzi praznicul cel cinstit al Apostolilor, luminându-ne pre noi, și gonind întunerecul păcatului, celor ce strigăm: Arătatu-s'a lumina și a venit izbăvirea.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfinților apostoli, din cei șaptezeci: Aristarh, Pud, și Trofim.

Stih: Cinstind pre Aristarh ca pre un biruitor,
Carele bine s'a nevoit până și de sabie răbdător.
Dară unde te-ai mutat Pude dupăce te-a tăiat,
Unde m'am mutat? Decât către slava cea nestricăcioasă am alergat.
Trofim cereasca hrană a dorit,
Și dar hrană sabie s'a făcut celui ce l-a lovit.
Intru a cincisprezecea a lui Aprilie zi,
Aristarh tăierea capului primi.

Aceștia fiind din cei șaptezeci de Apostoli, urmau marelui apostol Pavel și pătimeau rău împreună cu dascalul lor toate goanele lui, iară după moartea lui li s'au tăiat și acestora capetele de Neron; însă acestea le-a lăsat scrise în limba latinească a tot fericitul Dorotei mergând la Roma, și nu numai de aceștia, ci și de alți apostoli și de sfinți și de prooroci a făcut istorisire, că era pentru iscusința firei sale foarte învățat și mult știut, ca nimenea altul.

Intru această lună pomenirea sfântului mucenic Criscent cel din Mira Lichiei.

Stih: Spaimă era a vedea pre Criscent în mijlocul focului,
Carele socotea grădină veselitoare arderea văpăiei.
Intru a cinsprezecea a lui Aprile zi,
Criscent în văpaia focului arzător se săvârși.

Acesta a fost din Mira Lichiei de neam strălucit și minunat, mare la stat, de aceea văzând păgânătatea că se semețește, și legea idolilor se înalță, și pe mulți supuși sub robia rătăcirei, de se închinau celor fară de suflet, el intrând în mijlocul lor, îi dojenea ca să

părăsească deşertăciunea, şi i învăţa ca să se întoarcă spre Dumnezeu, cel ce se cinsteşte de creştini, ca un făcător al tuturor şi a toată suflarea, şi de viaţă dătător. Iară ighemonul făcându-l becisnic şi nenorocit, căci însuşi de bună voia lui şi-a ales a intra la munci, Sfântul zise, că mai vârtos lucru săvârşitei norociri şi cinste este a pătimi cineva pentru Hristos. Şi întrebându-l a-şi spune întâmplarea, şi patria şi numele, el pentru toate zicea că este creştin. Deci nevrând nici cu chipul a da cinste idolilor dupre cum îl sfătuia ighemonul, ci înaintea tuturor mărturisindu-se, şi zicând că nu poate trupul a face alta, fără cât ceea ce sufletul se pare, ca şi cum se ocârmueşte şi se mişcă de dânsul, drept aceea întâi spânzurându-l îl bătură, de aceea îl strujiră, mai apoi făcând foc mare, fu judecat de-l aruncară într'însul, şi nestricându-i nimica, nici un păr măcar, şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi pomenirea sfinţitelor muceniţe femei: Vasilisa şi Anastasia.

Stih: Mielului lui Dumnezeu mieluşele două s'au junghiat,
Anastasia şi Vasilisa, cele ce grumazii spre sabie ş'au dat.

Acestea erau din marea cetate Roma, de bun neam şi bogate, ucenițe fiind sfinţilor Apostoli. Deci după sfârşitul lor, acestea adunând noaptea sfintele lor moaşte, şi îngropându-le, fură pârâte la rău credinciosul Neron; carele aducându-le faţă, de odată le-a pus la închisoare. Apoi mai în urmă fiind scoase, şi spuind ele că rămân întru mărturisirea lui Hristos, fură spânzurate, şi tăindu-li-se ţâţele, şi mâinile şi picioarele şi limbile, în sfârşit li s'au tăiat şi capetele de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Leonid episcopul Athenei.

Stih: Intunerec mare pre Athenieni a cuprins,
Dupăce Leonid soarele lor a apus.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Teodor preotul şi Pavsolipie.

Stih: Lui Pavsolipie şi Teodor preotului,
Dar oarecarele contenitor de scârbe cu adevărat a fost ascuţitul sabiei.

Intru această zi cea întru Pasha Domnului Dumineca slăbănogului.

Stih: Cuvântul lui Hristos a fost slăbănogului întărire,
Asemenea Darul şi cuvântul lui i-a fost spre întărire.
Că aceluia este slava şi puterea în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Dătător de rouă cuptorul...

Cu ploile cinstitei propoveduiri cuptorul necredinţei l-aţi stins ca nişte apostoli, iară ca nişte dumnezeeşti pătimitori, aţi ars materia cea idolească cu curgerea sângiurilor, pentru aceea vă slăviţi, înţelepţilor.

Ca nişte întraripaţi străbătând tot pământul, prea lăudaţilor Apostoli, dumnezeeasca propoveduire aţi semănat în sufletele limbilor, ca nişte plugari aleşi, şi pre toţi i-aţi adus la Hristos ca nişte grâu.

Slavă...

Infrumuseţatu-v'aţi cu ranele voastre cele frumoase, Aristarhe şi Trofime, şi străluciţi mai mult decât tot aurul cel curat, împreună cu Pud cel cu adevărat minunat, totdeauna rugând pre Hristos pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai fericită de Duhul cel sfânt, ca ceea ce ai întrupat pre vestitorul sfatului celui mare, cel ce a trimis în lume pre dumneezeştii săi Apostoli, ca pre nişte fulgere

dumnezeeşti, ca să lumineze pre cei credincioşi, Preacinstită.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Cu secerea cea dumnezeească tăind rădăcinile nedumnezeirii, aţi sădit credinţa cea adevărată şi îndreptare desăvârşit în inimile celor cu bună credinţă, grăitorilor de cele dumnezeeşti.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc aţi ogorît inimile, şi semănând sămânţa cunoştinţei, aţi secerat spic cu multă roadă, mulţimea celor ce s'au mântuit, înţelepţilor Apostoli.

Binecuvântăm..

Turnurile cele nemişcate ale Bisericii lui Hristos, strugurii cei dumnezeieşti ai viei celei dumnezeeşti, din cari curge dulceaţa vieţii, Aristarh, Pud şi Trofim, să se cinstească.

Şi acum, a Născătoarei:

Omenirea cea sfărâmată, prin naşterea ta ce nouă, toată o ai înnoit Fecioară, înoind legile firii mai pre sus de fire, Maica lui Dumnezeu celui viu, ceea ce eşti plină de Dar.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea. Pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Puterea vrăjmaşului s'a răpit, şi a căzut trufia lui cea înaltă, căci sfinţii luptându-se, cu dânsul, prin neputinţa trupului l-au răsturnat, şi pre credincioşi i-au mântuit din tirănia lui.

Ca ţărâna aţi zdrobit înşelăciunea, prea lăudaţilor apostoli, luminătorii lumii, şi v'aţi arătat cetăţeni împreună cu îngerii, cântând dimpreună cu dânşii: Sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl şi Fiul, şi sfântul Duh.

Apostoli ai Domnului, vindecând boalele trupului şi neputinţele sufletului, şi făcând minuni prea alese, pre toţi cei ce erau întru necunoştinţă i-aţi tras către lumina cea adevărată a cunoştiinţei. Pentru aceasta vă măriţi.

Slavă...

Strălucind dumnezeească pomenirea voastră, Apostolilor, luminează biserica lui Hristos, pre care cu dumnezeeştile voastre rugăciuni mântuiţi-o de stricăciunea eresurilor, păzind nevătămat pre norodul cel cu bună credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce mai pre sus de cuget ai născut lumina cea nesuferită, mântueşte-mă de văpaia gheenei, şi a aprins sufletul meu spre dragostea celui ce a venit să pună pre pământ focul cunoştinţei, de Dumnezeu dăruită prea curată Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a „căutà cetele îngereşti. Iară „prin tine Prea curată s'a a„rătat oamenilor Cuvântul în„trupat; pre carele slăvindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim".

SVETILNA zilei şi Stihoavna din Triod sau a praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Sfintele mucenițe fecioare: Irina, Agapi şi Hionia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu. Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Fecioare tinerele, cele cu numele bunătăţilor celor de cinste, şi hrănite cu bunătăţi, vitejeşte aţi ajuns către hotarul cel desăvârşit al bunei credinţe, şi acum aţi alergat la Cer, rugându-vă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Fecioare tinerele, arătat cu iscusire aţi luat pofta îndumnezeirii a strămoaşei Evei, îndumnezeindu-vă, prin neîncetată plecare către Dumnezeu, umplându-vă de dumnezeiască vedenie; şi acum rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Ca unele ce au îmbrăţişat pre Hristos cu suflet vitejesc, vitezele mucenițe au plecat pre cel puternic, carele a amăgit pre Eva odinioară cu viclenie, şi desăvârşit biruindu-l, se roagă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu carele cumplit boleşte de patimi foarte rele, tămădueşte-l prea lăudată ceea ce ai născut pre doftorul şi Mântuitorul tuturor, Hristos, pre cela ce vindecă toată slăbiciunea, carele a rănit cugetul cel rău al diavolului, şi pre noi ne-a scos din moarte.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate, văzându-o Fecioară, Hristoase, tânguindu-se strigà către tine: Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate? cum

te spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsà singură, făcătorule de bine mult milostive, pre mine Maica şi slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfintelor.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Muceniţelor lui Hristos dumnezeească cântare voiu aduce.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:
Să cântăm Domnului.

Cereţi-mi acum Har dela Cer, Muceniţele Domnului, ca să laud pre pământ prăznuirea voastră cea purtătoare de lumină.

Prin dumnezeescul Duh rumpând fecioarele legăturile dorirei cele trupeşti, s'au legat cu Hristos, prin puterea Dumnezeirii.

Slavă...

A putut Veliar să înşele odinioară pre Eva, iară acum s'a ruşinat, călcându-se cu adevărat de picioarele voastre, cinstitelor Muceniţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Negrăit ai născut pre cel ce l-a născut Tatăl fără schimbare, şi ai aplecat la ţâţe, pre cel ce hrăneşte toată lumea, Stăpână.

Peasna 3-a, Irmos:
Tu eşti întărirea...

De ploile dumnezeescului Duh adăpându-se fecioarele, au odrăslit spice muceniceşti, prin dumnezeeasca lucrare.

Iubind muceniţele mai mult cele nevăzute, decât cele văzute, au biruit pre dracii cei văzuţi şi pre cei nevăzuţi.

Slavă...

Dorind numai de dragostea şi de iubirea lui Hristos, fecioare cinstite, nici cum nu aţi avut grijă de dorirea cea pământească.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe Stăpână zapisul cel cumplit al păcatelor mele, ceea ce ai rumpt legăturile iadului cu naşterea ta mai pre sus de fire.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu dumnezeească cuviinţă logodindu-vă cu Domnul, v'aţi adus lui zestre sângele şi junghierea, purtătoarelor de chinuri tinerelor, şi dupre vrednicie aţi câştigat dumnezeească cămară de Mire, neîncetat um-

plându-vă de lumină nespusă. Pentru aceasta întru Duhul săvârșind sfântă și cinstită pomenirea voastră, slăvim pre Mântuitorul, și cu credință strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea și Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pre cela ce ţine lumea, și în braţe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor și făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă izbăvesc eu de greșeli, când voiu vreà să stau înaintea feţii Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruești, că poţi câte voești.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, și cu amar a strigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi Fecioară, și dăruește iertare de greșeli, celor ce se închină patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos:

Auz'-t-am Doamne taina...

Dragostele trupului dând loc dragostei celei dumnezeești, au făcut pre fecioarele lui Hristos locașuri Duhului.

Cu unire cugetătoare de Dumnezeu puindu-vă împrotiva celor împrotivnici, ați câștigat dumnezeească biruință și v'ați învrednicit dumnezeeștilor cununi.

Slavă...

Lipindu-vă de dragostea Împăratului tuturor, fecioare tinere v'ați suit prin pătimire la dumnezeească cămara cea cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai întrupat pre Domnul, Doamnă a toată zidirea, pre carele roagă-l prea sfântă Fecioară, ca să ne mântuim de vrăjmașul, cel ce ne domnește.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne...

Fecioarele cele cugetătoare de Dumnezeu au mânecat împreună către Hristos lumina cea neapusă, și s'au luminat mai mult decât lumina soarelui.

Bărbătește v'ați dat mădularele spre chinuri, chinuind pre tiranul cu întărirea credinței, vrednicilor de minuni.

Slavă...

Flori sfinţite v'aţi arătat Muceniţelor, suflând Bisericii bun mirosul dumnezeeştei cunoştinţe prea lăudatelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te Fecioară să-mi fie mie sfârşit bun, ca să scap de chinurile cele fără sfârşit, care mă aşteaptă, şi să mă mântuesc.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Bărbăteşte au răbdat durerile trupului, şi chinurile focului, purtătoarele de chinuri şi miresele lui Hristos, Hionia, Agapi şi Irina, şi au primit răsplătire cununa cea frumoasă, slava cea nespusă.

Târându-vă pre pământ ca nişte pietre, aţi stricat toată zidirea înşelăciunii, cu puterea Cuvântului, şi ducându-vă către Biserica cea sfântă, cu bucurie staţi înaintea Stăpânului a toată zidirea, tinere fecioare.

Slavă...

De dragostea cea dumnezeească înfierbântându-se muceniţa Hionia şi viteaza Agapi, bărbăteşte au intrat în văpaia cuptorului, şi mărita Irina rănindu-se cu săgeata, s'a suit la ceruri.

Şi acum, a Născătoarei:

Lepădând Adam hainele cele de piele ale omorârii, prin întruparea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, s'a îmbrăcat cu podoaba slavei celei dumnezeeşti, slăvindu-te cu bucurie ca pre o Maică a lui Dumnezeu, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu văr„să către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, „şi viaţa mea s'a apropiat de „iad, şi ca Ionà mă rog: Dum„nezeule, din stricăciune scoa„te-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Prin credinţă întraripându-ţi tare sufletul Irino, arătat ai ruşinat pre cel viclean, şi mulţime de întunerece de oameni ai adus lui Hristos, fericită, şi purtând porfiră de sângiuri, te veseleşti acum împreună cu îngerii.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfintelor muceniţe fecioare: Irina, Agapi şi Hionia.

Stih: Zăpadă ca şi când focul la Hionia erà.
De care şi Agapi a se împărtăşi doreà.
Săgeata la locul cel de pace pre tine te-a mutat,
Ca ceea ce tu Irino muceniţă în sângiurile tale te-ai îmbrăcat,
In a şasesprece a lui Aprilie zi,
Hionia şi Agapi prin foc se săvârşi.

Pre vremea în care s'a tăiat capul mucenicului Hrisogon de către Dioclitian pentru mărturisirea în Hristos, aproape de iazerul unde locuià aceste trei surori: Agapi, Irina şi Hionia cu oarecarele Zoil, rob al lui Dumnezeu, arătatu-s'a Hrisogon lui Zoil în vis, zicându-i că sfânta Anastasia va să fie la nevoinţă cu acele

trei surori, şi cu dânsul să-şi săvârşească nevoinţa muceniei. Acestea dacă aflâ sfânta Anastasia, urmă după Zoil, şi intră la Sfinte, şi le sărută, şi le slujià apoi. Aflând aceasta Diocleţian, trimise de le aduse, şi le-a dat pre seama domnului ţării de le-a muncit, şi iarăşi s'au dat pe seama altui domn, anume Sisinie carele pre Agapi şi pre Hionia le-au ars în foc, iară pre sfânta Irina, unul din slujitori umplându-şi arcul, şi săgetându-o, i-a dat sfârşit.

Intru această zi, pomenirea sfântului Filic Episcopul, Furtunat, şi Ianuarie Preotul, şi Septemin.

Stih: Pătrime de nevoitori, ce prin sabie s'a jertfit,
Acum cu miile de îngeri într'un danţ s'au unit.

In al optulea an al împărăţiei lui Dioclițian şi Maximian, a ieşit poruncă pre la toate locurile, ca să se ardă toate cărţile creştinilor. Deci trimis a fost în cetatea Biucan oarecarele Marian, bărbat prea spurcat carele a adus înaintea sa pre Filic Episcopul, pre Ianuarie Preotul, pre Furtunat şi pre Septemin, şi citindu-le porunca împărătească, cerea numai decât cărţile ce erau la ei. Iară prea sfântul Episcop a zis către el: Scris este o ighemoane: «Nu daţi cele sfinte câini-«lor, nici aruncaţi mărgăritarul înaintea «porcilor. Deşi în zadar te nevoeşti, deşi «ai cu tine poruncile împărăteşti». Ighemonul a zis: «Lasă vorbele nebuneşti, şi «fă voia împăratului, căci întru alt chip, «te voiu trimete legat la Antipatul» Şi Sfântul i-a zis: «Precum mă aflu către «tine, asemenea şi către toţi, şi către «însuşi împăratul tău mă voiu aflà». Atuncea închizându-l pre el în temniţă, fără de nici o îngrijire l-a lăsat pre el trei zile, apoi scoţându-l, l-a mai cercetat; şi legându-l pre el şi pre cei împreună cu el, i-a trimis la Antipatul. Acela iarăş cercetându-i, i-a pus la închisoare. Şi după şase zile scoţându-i pre ei, i-a trimis legaţi la eparhul pretorilor. Carele după ce i-a primit şi i-a îngrozit foarte mult cu multă pază, i-a aruncat pre ei întru o cumplită temniţă; şi după patrusprezece zile, scoţându-i de acolo, şi mai cercetându-i, i-a băgat pre ei într'o corabie împreună cu cai, legaţi de picioarele cailor; iară sfinţii tăvălindu-se, printre picioarele cailor fără să guste hrană sau apă patru zile, mulţumiau lui Dumnezeu, şi ajungând la limanul oarecăreia cetăţi, au fost cercetaţi pre ascuns de către creştini. Şi de acolo mergând la cetatea numită Tavromenia, şi mai înnotând pre la Licaonia, au venit la cetatea Eluron. Atuncea ticălosul acela eparh, dezlegând pre sfinţi din legături, cu glas lin le făcea întrebările; iară sfinţii grăind din protivă, că nici cărţile nu dau, nici idolilor nu jertfesc, a poruncit să fie tăiaţi de sabie; şi luând hotărârea, după ce a făcut rugăciune li s'a tăiat capetele, şi au primit cununile din mâna Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Leonid, Harisie, Nichi, Galini, Calid, Nunehia, Vasilisa, şi Teodora.

Stih: Leonid în sânurile mării aruncat fiind.
A ajuns până la sânurile lui Avraam înotând.
Zicea Harisa: Marea pre mine nu mă îngrozeşte,
Căci adânc de daruri îmi pricinueşte.
Galini şi Nichi în adânc aruncate fiind,
Biruinţă şi linişte din turburare sunt dobândind.
Pre Calida adâncul mării o a primit,
Frumuseţea Mirelui celui iubitor de suflet iubind.
Câştig pre mântuire din adânc aflând.
Inţelepciunea ta, Nunehie eşti arătând.
Pre două tinere pântecele mării primind·
Care au scăpat de pântecele relei credinţe cel flămând.

Aceşti sfinţi mucenici erau din Elada, şi Leonid adică a fost prins în Trizina, începător fiind duhovniceştei cete în zilele de prăznuirea sfintei Invieri a lui Hristos, şi a fost adus la Corint. Iară Harisa şi Nunehia şi maica Nunehiei Vasilisa; şi Nichi şi Galini şi Calis şi Teodora, fiind şi acestea din Elada, adusus'au şi ele la Corint, către ighemonul. Carele aflând pre sfântul Leonid că aveà neclătită credinţa în Hristos, a poruncit, să-l spânzure şi să-l strujească fără de milă. Şi apoi să fie aruncat întru adâncul mării cu cei ce erau împreună cu el.

Când atuncea se zice, că fericita Harisa cântă strigând precum oarecând Mariam, când s'a aruncat în mare Eghiptenii: «O «milă am alergat, Doamne, şi oaste m'a «gonit Doamne, şi nu m'am lepădat de «tine, Doamne, mântueşte sufletul meu». Iară ceilalţi cari împreună ascultau şi cântau, au ajuns până la mare; şi intrând în corabie, îndelungând cântarea, au înnotat până la treizeci de stadii; apoi fiind legaţi cu pietre, i-au scos afară şi i-au aruncat în mare; şi s'a făcut mucenia lor cu o zi mai 'nainte de Paşti.

Intru această zi, pomenirea sfintei mceniţe Irina.

Stih: Muceniţa Irina cu pace vieţuind,
Nu în pace, ci de sabie este murind.

Aceasta eră de loc din Elada. Pe vremea Paştilor, când şi sfântul Leonid a mărturisit cu cei împreună cu el întru aceiaş casă de rugăciune slăvind pre Dumnezeu eră şi Sfânta împreună cu creştinii din acea vreme aci. Deci pârâtă fiind la ighemonul, o a pus la închisoare. Din care scoţându-o, şi tăindu-i-se limba, şi scoţându-i-se dinţii, mai în urmă i s'a tăiat şi capul.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Mihail Vurliotul, carele a suferit mucenicia în Smirna, la anul o mie şapte sute şaptezeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Vopsindu-te Mihaile cu curgerile sângiurilor tale.
Te-ai arătat luminat ca zăpada, de nevoinţă purtătorule mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Fecioarele lui Hristos, înţelepţeşte nu s'au spăimântat nici de fiarele cele sălbatece care veniau asupră-le, nici de năvălirea cea aprinsă a focului celui nesuferit, nici de tăerile mădulărilor, nici de ostenelele cele de multe feluri.

Mieluşelele lui Hristos, având ochii inimii către Domnul şi Impăratul cel ce mântueşte, au alergat către toată tabăra vrăjmaşului, şi bărbăteşte o au biruit.

Slavă...

Purtătoarele de chinuri întinzându-şi tot cugetul către Mirele Hristos, au socotit muncile cele amare ca nişte desfătări, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Omoară Preacurată păcatul meu cel viu, care omoară sufletul meu, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc vieţii celei dumnezeeşti, ceea ce ai născut viaţa, şi pre şarpele l-ai omorît.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Mieluşelele lui Hristos, minunat fiind învăţate, cele dumnezeeşti, au luat gând bărbătesc în vremea luptelor, nevoindu-se bărbăteşte.

Fiind întunecat gonaciul de beţia păcatului celui întunecat, se purtă ca unul ce eră de rîs, iară fecioarele lui Hristos, se arătau ca lumina.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind împodobite cu haina cea mohorîtă a fecioriei, şi primind dela Hristos cununile fe-

cioriei, locuiţi în locaşurile cele împărăteşti împreună cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuptorul purtând odinioară semnele naşterii tale, nu a ars pre cei trei tineri, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecele tău, Maică, Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu, în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Trecând fecioarelor valurile cele sălbatece ale supărărilor, v'aţi îndreptat către limanurile cele dumnezeeşti, prin ocârmuirea lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Ca nişte stele, ca nişte făclii luminătoare, Irina cu Hionia şi cu Agapi, luminează din destul toată plinirea Bisericii.

Cu cetele celor fără de trupuri v'aţi împreunat, purtătoarelor de chinuri, şi fiind în trup, arătat aţi biruit pre vrăjmaşii cei fără de trupuri.

Slavă...

Mai mult de cât soarele strălucind pomenirea voastră, luminează toată plinirea credincioşilor. Pre care o cinstim preste an, fecioare muceniţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Iubitoare de bunătate Fecioară, îmbunează sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatul, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te pre „tine".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic părintele nostru Simeon Persul. Şi prea cuviosul părintele nostru Acachie Episcopul Meletinei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul 4.
Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucit-a astăzi ca soarele dumnezeească pomenirea ta, luminând pre cei credincioşi, strălucind în lume cu luminări dumnezeeşti. Simeoane prea fericite, gonind negura patimilor, şi întunerecul dracilor. Pentru aceea te fericim, ca pre un luminător a toată lumea, şi ca pre un rugător prea fierbinte.

Inţelepţeşte câştigând cele cereşti în locul celor pământeşti, şi în locul celor trecătoare cele netrecătoare, bucurându-te ai primit răsplătire, în locul măririi celei stricăcioase slava cea nestricăcioasă, şi în locul norilor de munci şi de chinuri grele ai câştigat împărăţiile lui Dumnezeu cele mai pre sus de cuvânt; întru care veselindu-te împreună cu cei ce au pătimit cu tine, roagă-te pentru toţi, cei ce cu credinţă te laudă Simeoane cinstite.

Cu săgeata cuvintelor tale ai rănit adunările călcătorilor de lege, mucenice Simeoane. Pentru aceea norii cerurilor au dat glas, cetele îngerilor au lăudat răbdarea nevoinţelor tale. Drept aceea şi noi toţi veselindu-ne, cu credinţă prăznuim sfântă adormirea ta, slăvind pre Mântuitorul.

Alte Stihiri ale cuviosului Acachie, glasul al 8-lea. Podobie: O prea slăvită minune...

Ca un Arhiereu plăcut lui Dumnezeu, prin cuget priveşti umbrele cele neapuse, şi te-ai învrednicit a vedea cele mai pre sus de lume, şi îmbrăcându-te întru cuviinţă, şi înfăşurându-te cu dreptatea, şi cu buna podoabă, faţă către faţă priveşti la frumseţea celor înţelegători, fericite Acachie.

Prea cuvioase părinte Acachie, întraripându-ţi prin credinţă cugetul către Dumnezeu, te-ai scârbit de amestecarea şi nestatornicia lumii, şi luând Crucea ta, ai urmat văzătorului a toate, şi cu puterea dumnezeescului Duh, prin lucrările înfrânării, voile trupului cele neînfrânate le-ai supus cugetului prea fericite.

Arătându-te corifeu împreună cu Chiril, şi unit dumnezeescului Sobor, Acachie, pre Nestorie cel fără de minte l-ai dat pierzării, descoperind nebunia lui, Fericite, şi prin cuvintele cele duhovniceşti ai ruşinat deşertăciunea lui. Pentru aceasta tot sufletul te fericeşte pre tine, prăznuind cu credinţă dumnezeească pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă Stăpână prea curată, ceea ce nespus ai născut pre Hristos, că pre tine singură folositoare şi zid neclătit şi acoperământ, şi bucurie şi mângâere dumnezeească a sufletului meu te-am câştigat; tu dar mă mântueşte de viermele cel neadormit, şi de focul cel veşnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara şi Maica ta pre Cruce pironit, şi patimi de

bună voie priimind, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, doftorul cel ce ai vindecat neputința omenească, și prin milosârdia ta pre toți i-ai mântuit din stricăciune.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Simeon.

Cu cântări te încunune pre tine, fericite Simeoane.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul și pre călărașul...

Cela ce te-ai încununat cu cununa nepătimirii, și stai înaintea scaunului Domnului, prin rugăciunile tale prea fericite, păzește pururea pre cei ce cu credință cinstesc pătimirea ta cea luminată.

Purtătorule de Dumnezeu Simeoane arătatu-te-ai vas cinstit dumnezeescului Duh, din care ungându-te, ai păstorit norodul cel ales la apa cunoștinței, prin toiagul dumnezeeștilor dogme, Mucenice.

Strălucit-ai în lume cu fapta și cu cuvântul întru viață luminată, și ai păstorit norodul la verdeața cea dătătoare de viață Cuvioase, carele cinstește dumnezeească pomenirea ta înțelepte.

A Născătoarei:

Purtat-ai pre mâini pre cela ce poartă toate, și ai aplecat ca pre un prunc pre dătătorul de lapte, ci roagă-l pre dânsul Fecioară să se milostivească către tot norodul lui, carele cu credință te laudă pre tine.

ALT CANON al sfântului Acachie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat a tăiat...

Ca cel ce ai biruit tot viclеșugul șarpelui, și întru nerăutatea sufletului ai viețuit, Acachie înțelepte, scoate-mă din răutatea și din patimile cele aducătoare de moarte, și mă înfrumsețează cu chipuri bune, ca să te laud pre tine, ca pre cel ce cu bărbăție te-ai nevoit.

Meletina cea prea luminoasă te-a răsărit pre tine marele Acachie înfrumsețată odraslă care aduce multe roduri, și mai mult de cât mierea îndulcește inimile credincioșilor, gonind amărăciunea cea stricătoare de suflet a patimilor, prin dumnezeescul Dar, prea cuvioase.

Slavă...

Fiind nașterea părinților ca un sfințit Samuil, te-ai adus lui Dumnezeu Acachie, că din pruncie te-ai dat ca să crești în Crucea cea sfințită, și să slujești lui Dumnezeu Atotțiito-

rului, celui ce prin dumnezeeştile lucrări a luminat sufletul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce netâlcuit ai întrupat pre Dumnezeu, şi pre noi, cei ce eram depărtaţi, ne-ai împăciuit cu dânsul, prea lăudată Curată, rogu-mă, prin patima Fiului tău, tămădueşte patimile inimii mele, şi mă mântueşte pre mine, cel ce pururea strig: Că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna 3-a, Irmos:
Cel ce ai înfipt...

Făcându-ţi mişcările sufletului frumoase, şi umblând pre calea care duce sus, de la toată slăbănogirea căii celei rele te-ai abătut, şi te-ai adus către uşa vieţii, mărite, spre odihna cea veşnică.

Depărtându-ţi cugetul de patimile cele trupeşti, ai adus jertfă fără sânge celui ce s'a jertfit pentru noi, şi vestind dumnezeeasca lui întrupare cea mai pre sus de cuvânt, te-ai junghiat ca un miel fără de răutate, Părinte.

Ca o jertfă curată şi fără prihană te-ai adus la masa lui Dumnezeu fericite, junghiindu-te, de voia ta pentru credinţă, te-ai priimit ca o ardere de tot bine priimită, mărindu-te cu mărire de bună laudă, pururea pomenite.

A Născătoarei:

Izbăvitu-ne-ai pre noi de blestemul cel strămoşesc, ca ceea ce ai întrupat pre Cuvântul cel ce a încununat pre toţi cu binecuvântări, pururea binecuvântată, podoaba pătimitorilor, şi curăţitoarea păcătoşilor, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:
Tu eşti întărirea...

Plecându-te legii celei începătoare de viaţă, prea cuvioase, din suflet ai urît toată fărădelegea cea omorâtoare.

Ca cel ce cu totul, prin lucrările cele dumnezeeşti, te-ai făcut arătător de lumină, Duhul Sfânt te-a pus pre tine Arhiereu.

Slavă...

Limba ta ca un izvor a izvorît învăţăturile, secând pârîul cel turbure al înşelăciunii, prin dumnezeeasca putere.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa cea neumblată, deschide-mi uşa pocăinţei, şi mă îndreptează către cărările cele drepte, Preacurată.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Ca soarele ne-a răsărit nouă sfântă pomenirea ta înțelepte Ierarhe Simeoane, și a mucenicilor celor dimpreună cu tine, luminând pre cei credincioși. Care săvârșindu-o astăzi strigăm: Rugați-vă pentru noi celui singur iubitor de oameni, purtătorilor de chinuri.

Slavă, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Impodobindu-te cu mărturisirea, purtătorule de Dumnezeu, pentru înfrânare, bucurându-te, ai primit dela Dumnezeu cununa biruinței, și cu poruncile tale cele dumnezeești ai înfruntat toată deșertăciunea eresurilor; prea cuvioase părinte Acachie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de firea cea dumnezeească, făcându-se trup în pântecele tău, ci făcându-se om a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit pre tine Maică Fecioară, ca mai 'naintea nașterii prea curată, însuși Domnul. Roagă-l pre el neîncetat să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua Cuvântului cea nespurcată, Fecioara Maica cea fără de stricăciune, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintru dânsa fără de dureri, tânguindu-se precum se cădeà ca unei maice, strigà: Vai mie Fiul meu! Cum pătimești, vrând să mântuești pre om din necinstea patimilor?

Peasna 4-a Irmos:
Dumnezeească deșertarea ta...

Ducându-te legat sfințite învățătorule, ai dezlegat măestriile celui viclean, și vitejește chinuindu-te, ai primit cununile nestricăciunii, prea fericite.

Cu săgetăturile cuvintelor tale, sfințite mucenice Simeoane, ai rănit adunările celor fărădelege, și cu focul sângiurilor ai ars înșelăciunea mulțimii dumnezeilor.

Ostenelele tale pică vindecări celor ce sunt bolnavi la suflete, căci te-ai arătat de față, asemenea cu apostolii la obiceiuri și râvnitor, dumnezeeștilor purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei:

Mai pre sus de cuget răsărind din tine Soarele dreptății, a luminat lumea, și a topit iarna înșelăciunii, Fecioară de Dumnezeu dăruită Preacurată.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...

Asemenea dumnezeeștilor

apostoli te-ai făcut părinte Acachie, căci cu puterea acestora te-ai îmbogățit a legà și a deslegà.

Organ Duhului te-ai arătat, glăsuind învățăturile cele mântuitoare, Părinte, pierzând înșelăciunea cea nebunească a lui Nestorie celui fără minte.

Prin rugăciunea ta cea prea luminoasă ai dat pământului ploaie și brazdele lui cari au fost cu anul secate, le-ai adăptat fericite Părinte.

Slavă...

Infrumusețatu-s'a prea cuvioase fața ta cea bine mirositoare, cu dumnezeeasca poruncă gonind dela cei credincioși împuțiciunea înșelăciunei.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine cel ce sunt omorît înviază-mă, și pre cel ce sunt rătăcit degrabă mă întoarce, ca una ce ești calea cea nerătăcită, și îndreptătoare tuturor Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:
Cela ce te îmbraci cu lumina..

Ca unul ce prin pătimirea ta te-ai arătat stîlp și întărirea Bisericii lui Hristos, păzește-o pre dânsa neclătită și nemișcată în veacuri, prin rugăciunile tale prea fericite.

Cu cântări fericim viețuirea ta, și goanele și luptele tale, prin care te-ai învrednicit sfârșitului celui fericit, Simeoane prea fericite.

Cu credință cinstind o Dumnezeire în trei Ipostasuri, ai risipit înșelăciunea mulțimii dumnezeilor, și prin chinuri ai primit cununa Părinte.

A Născătoarei:

Eu, cel ce cu credință măresc nașterea ta cea negrăită, să te aflu mântuitoare din osândă în ceasul judecății, Stăpână Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat..

Minunată s'a arătat viața ta, că înconjurându-te de darurile dumnezeescului Duh prin rugăciune, ai încetat repezirile cele fără hotar ale apei, puind ei piatra chee și hotar, sfințite Acachie.

Dumnezeesc apărător ai fost poruncilor celor sfințite, în mijlocul Soborului părinților, mărturisind împreună cu dumezeescul Chiril pre Fecioara curată, Maica lui Dumnezeu, și ai biruit pre Nestorie cel viclean, fericite.

Slavă...

Cuvântul tău mai mult decât mierea îndulcitor s'a arătat Melitianilor, cu măr-

turisirile cele sfinţite îndulcind sufletele acestora, şi arătând amărăciunea păcatului, vrednicule de minuni Acachie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel prea înfiinţat nepărăsind sânurile Părintelui a fost văzut ca un prunc ţinut în braţele tale Fecioară, îmbrăcându-se întru sărăcia mea cea prea multă pentru milostivirea lui cea bogată, ca un iubitor de oameni.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea Patimilor...

Plin de dumnezeeasca veselie te-ai arătat fericite Simeoane, priimindu-ţi fericicitul sfârşit prin sabie, împreună cu o sută de dumezeeşti mucenici.

Vineri şi bătrâni, monahi şi preoţi, săvârşindu-vă nevoinţa cea bună pentru Hristos, v'aţi jertfit ca nişte miei.

Vieţuind fericit, cu adevărat aţi isprăvit săvârşire fericită întru Hristos, săvârşindu-vă prin sabie cu veselie, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei:

Răsărit-a din tine prea sfântă, Ziditorul şi cu razele dumnezeeştei cunoştinţe, a luminat pre cei din noaptea necunoştinţei, Fecioară curată.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Biserica cea cinstită a curatei Maicei lui Dumnezeu ai ridicat, făcându-te mai 'nainte lăcaşi Duhului, sfinţite Acachie, prin care sfinţindu-o, o ai arătat izvor al minunilor.

Glasurile tale cele sfinte ce făceai către turmă viersuind le tăià rândureaua Acachie, dar priimind legea limbei tale, neschimbat o a păzit.

Slavă...

Văzându-te pre tine împăratul ca un rob viind, a plinit cererile tale, căci te-a cunoscut pre tine plăcut vrednic de minune al Impăratului celui ceresc, purtătorule de Dumnezeu, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Biruinţele cugetului meu, şi înălţările inimii tămădueşte-le prin milostivirea ta Curată, rogu-mă; şi de păcatul cel ce mă stăpâneşte mântueşte-mă pre mine, cel ce cu credinţă te fericesc pre tine.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a-„dâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, şi „mă auzì Dumnezeul mân-„tuirii mele“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Ca un soare a răsărit nouă credincioşilor sfântă pomenirea voastră, carea astăzi o săvârşim prea înţelepţilor, sfinţite Simeoane şi Acachie, strigând: Rugaţi pentru noi pre unul iubitorul de oameni.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Simeon, Episcopul Persidei cu soţii săi Avdela Preotul, Hotazat, Fusic şi alţii o mie o sută cincizeci.

Stih: Simeoane eu te-am cunoscut pre tine Episcop mare,
Iară prin sabie te cunosc nevoitor mai mare,
Avdela a ursului cumplită gură închizând,
De nesăţioasă spurcată gura satanei este fugind.
Fiindu-i poruncit a murì sau a jertfì,
Hotazat a ales prin tăiere de sabie a murì.
Zice Fusic, voiu suferì despoiere de piele şi despărţire,
Ca de o haină ţesută, cu care împreună şi de a satanei înväluire.
Ca la o mie de bărbaţi, ce de sabie tăiaţi au murit,
Pavele văzându-i, nor de mucenici a fi i-ai numit.
Intreită cincizecime de bărbaţi a tăiat,
Carii fiinţei celei în trei feţe s'au închinat.
Intru a şaptesprezecea zi,
Simeon de sabie se săvârşi.

Domnind Ctesifon şi Salic în cetăţile Persidei, împărăţind atuncea ţara Persidei Savorie, scriseră la împăratul că Arhiereul creştinilor Simeon, şi alţi mulţi nu vor să se supue împărăţiei, şi să dea dajdie ci îşi aleg mai mult a murì pentru Hristos, de cât să slujească cu ponos şi cu necinste. Deci mâniindu-se pentru acestea împăratul, poruncì de aduseră pre sfântul Simeon legat cu două lanţuri, şi trimiţându-l la temniţă, întoarse spre credinţa în Hristos pre prepozitul Hotazat carele fusese mai 'nainte creştin, dară pentru cinstea ce avea la împăratul, şi de frică se închinase soarelui dupre legea Perşilor, pre carele prinzându-l, îi tăia capul, în loc de binele ce i-a făcut, că el crescuse pre împăratul, de când s'a înţărcat dela ţâţă, însă aceasta numai a poftit ca să arate; că nici pentru vre-o neînfrânare de limbă netocmită nici pentru vre-o altă vină, din cele ce sunt fărădelege a luat acesta, moarte, ci pentru credinţa în Hristos, din carea mai înainte slăbindu-se se scăpătase şi aceasta îi făgăduise şi împăratul. Deci auzind de dânsul sfântul Simeon în temniţă, se bucura şi se ruga lui Dumnezeu cu ceilalţi, ca şi el să se săvârşească întru acestaş chip. Deci scoţându-i şi pre dânşii din temniţă, şi tăindu-li-se capetele, fiind la număr o mie o sută cincizeci. Intâi pre sfântul Simeon tăiară îndemnând spre aceasta şi pre ceilalţi, însă spun că unul dintru acei ce se tăia, s'a înfricoşat, iară curopalatul carele se numea Fusic, îl îmbărbăta să nu se sperie, ci să strângă ochii să priimească tăerea, că este grabnică moartea; carele fiind pârît pentru aceasta, şi mărturisind cu îndrăsneală că crede în Hristos, i-a tăiat limba, şi l-a despoiat de piele; şi aşa şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Acachie Episcopul Miletinei.

Stih: Murind Acachie îngerul cel pământesc.
Ingerii i-au gătit loc în lăcaşul ceresc.

Acest prea cuvios a fost din Miletina Armeniei, din părinţi bine credincioşi, temător de Dumnezeu, cari fiind neroditori, prin rugăciune şi prin înfrânare au cerut loruşi dela Dumnezeu această roadă bine credincioasă, pre cuviosul Acachie, pre carele crescându-l întru învăţătura cărţilor, l-a dus la Episcopul cetăţii aceleia, şi l-a dat spre slujba lui Dumnezeu, căci aşa s'au fost făgăduit când a cerut dela Dumnezeu să le dea acest rod, când întru acea vreme era Episcop fericitul Otrie cel ce a fost unul din cei o sută cincizeci de sfinţi, la soborul al doilea, împrotiva eresului lui Machedonie luptătorul în contra Duhului Sfânt. Deci cunoscând Darul lui Dumnezeu ce era întru Acachie încă din pruncia lui, l-a făcut cliric bisericesc şi trecând Acachie din putere în putere, întru faptele cele bune şi întru osteneli bisericeşti cu vieaţa cea plăcută lui Dumnezeu, de aceea se suì la treapta preo-

ției, și făcându-se vas ales Sfântului Duh, se învrednici treptei Arhieriei ca un vrednic, și fu Episcop cetății Miletinei, după moartea Episcopului Otrie, fiind ales de toți cu un glas. Acesta a fost la Soborul al treilea ce s'a făcut la Efes, dimpreună cu sfântul Chiril Patriarhul Alexandriei, împreună și cu ceilalți sfinți părinți, asupra lui Nestorie Patriarhul Constantinopolei, carele hulea pre prea curata Fecioară de Dumnezeu Născătoarea, pre carele surpându-l, l-au dat anatemei, ca pre un eretic și păgân, și așa Acachie fiind iubit de toți sfinții părinți și lăudat; încă și de împăratul, cel bine credincios, Teodosie cel mic, mult a fost lăudat și întru mulți ani păstorind Biserica lui Hristos, și multe minuni făcând, s'a mutat către Domnul, puindu-se sfintele moaște, lângă mormântul sfântului mucenic Polievct, cu carele împreună acum stă în cetele sfinților, prea slăvind pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh, pre unul Dumnezeu carele a zidit toate fápturile, de care se prea mărește totdeauna.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Adrian.

Stih: De n'ai cunoscut cine este, cel ce în mijlocul văpăii a fost stând,
Adriane așteaptă că îl vei cunoaște vorbind.

Și acest mucenic Adrian eră unul din cei ce oarecând au fost prinși, și au fost puși la feluri de închisori. Deci fiind scoși din închisoare, în vremea când Elinii se aflau în rătăcire și jertfeau dumnezeilor lor celor mincinosi, eră silit și acesta să se apropie de jertfelnic, și să aducă tămâere. Iară el nu numai că nu s'a plecat a o face aceasta; ci tare fiind cu trupul și viteaz, alergând a răsturnat jertfelnicul, și jertfele ce erau deasupra lui, le-a vărsat și focul l-a împrăștiat. Deci pornind spre urgie pre ighemonul și aprinzând mânia închinătorilor de idoli ce erau față, fu prins, și-l bătură fără cruțare; căci unul îl bătea pre el cu toiag, altul îi zdrobea gura cu pietre, iar altul îi dă cu pumnii preste cap, și în sfârșit fiind un cuptor mare ars cu foc, l-au aruncat acolo, și așă s'a săvârșit cu pace.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Agapit Papa Romei.

Stih: Ce strigi murind, Mântuitorule pre tine te-am iubit,
Agapite, de ai fost și mai mult iubit.

Acest întru sfinți părintele nostru Agapit eră pe vremea împărăției lui Iustinian, crescut fiind prin sihăstrie și bunătate, și învrednicit de cinstea preoției. Deci purcezând să meargă la Constantinopol, ca să se întâlnească cu împăratul Iustinian, îndată pe cale, a dat dovadă de bunătatea sa și de îndrăzneala către Dumnezeu, căci ajungând în Elada, văzând un om cuprins de două neputințe, și nepuputând nici cum nici a vorbì, nici a umblà, ci din însăși nașterea sa fiind mut, și abia târându-se, apucându-l de mână, l-a făcut cu picioare noui, și băgându-i în gură sfântă părticea din stăpânescul Trup, l-a arătat bine grăitor. Dar și dupăce a ajuns la poarta de aur, puind mâna pre oarecarele orb ce s'a apropiat de el, i-a dăruit puterea vederii. Drept acea dupre vrednicia bunătăței sale fiind primit de cei întru chinuri, și de sinclit, și de însuși împăratul și de toată cetatea, și izgonind din scaunul Constantinopolei pre Antim Episcopul Trapezuntei, carele rău trecuse la acel scaun, ca cel ce cugetà ale lui Evtihie și ale lui Sevir, și dându-l pre el anatemei; și hirotonisind pre prea cucernicul preot al prea sfintei marei Biserici, Mină, încuviințat cu viața și cu cuvântul, și cu carele aveà drepte cugetările credinței. Pre acesta așezându-l în scaunul patriarhicesc, după câtăvă vreme s'a mutat către Domnul; și se face soborul lui în Biserica sfinților apostoli celor mari.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Domnul părinților cel prea...

Sfeșnic te-ai cunoscut, arătând lumina cunoștinței, și prin străduire minunat ai risipit întunerecul necunoștinței dela

oamenii cari fără minte se închinau focului, Cuvioase.

Arătatu-te-ai povăţuitor adunării pătimitorilor, cu care împreună săvârşindu-te prin sabie, de Dumnezeu cugetătorule Simeoane, strigai: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Norodul cel de mult număr al mucenicilor, şi al dumnezeeştilor preoţi, şi al celor împreună nevoitori ce s'au adunat din multe cetăţi, cu cuviinţă să-l cinstim.

A Născătoarei:

Vindecă patimile inimii mele, ceea ce eşti cu totul fără prihană, linişteşte turburarea care îmi învitorează mintea, şi mă mântueşte pre mine, cel ce strig: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Impodobindu-te cu milostivirea cea desăvârşit, ai fost îndestulare săracilor, şi te-ai arătat sănătate tuturor celor neputincioşi, şi mijlocitor celor ce strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Văzând pre muşte supărând pre cei bolnavi, le-ai gonit, şi ai poruncit ca să nu se apropie nici cum către dânşii, cântând Acachie: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Ca un strugure stors ne-ai dres nouă vinul înţelegerii, veselind inimile cu înţelepciunile cele mari, şi poruncind a cântà: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o pricinuitoare mântuirii noastre, pururea toţi robii tăi te cântăm pre tine, de Dumnezeu dăruită, şi cu credinţă te fericim, zicând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Ţie făcătorului a toate...

Arătându-te Simeoane jeraratec înţelegător, nu te-ai închinat focului, ci arzând materia cea amară a mulţimei dumnezeilor, dupre vrednicie te-ai mutat către lumina cea neapusă, prea fericite.

Vindecă neputinţele noastre Mucenice, goneşte întunerecul inimilor noastre, şi ne arată părtaşi vieţii celei veşnice, prin mijlocirile tale cele către Domnul, cugetătorule de Dumnezeu.

Chinurile tale Părinte ne pică nouă veselie sufletească, şi gonesc multe feluri de patimi, şi boalele trupurilor ale celor ce cu credinţă năzuesc la sicriul tău.

A Născătoarei:

Arătatu-s'a rugul nears, ca să însemneze mai 'nainte cinstită naşterea ta Preacurată, că priimind în pântecele tău focul cel dumnezeesc, nici cum nu te-ai ars. Drept aceea te lăudăm Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei de Dumnezeu...

Impreună cu cetele cele de sus şi cu toţi sfinţii roagă pre prea sfântul Domnul, ca să ne sfinţească şi să ne izbăvească pre noi, Părinte.

Strigarea broaştelor celor ce făceau gâlceavă, prin cuvântul tău cel blând o ai oprit să nu strige, şi le-ai arătat pre ele a fi mute, Acachie.

Scriind cuvinte asupra lui Arie celui rătăcit, ca o piatră cinstită ai întărit Biserica pre piatra credinţei celei curate, fericite Acachie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impreună cu cetele cele de sus, cu credinţă să strigăm Treimei: Sfânt, Sfânt, Sfânt Părinte şi Fiule şi Duhule sfinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti izvorul nestricăciunei, pre mine cel ce sunt stricat cu înnecările cele multe ale păcatului, învredniceşte-mă tămăduirei tale, Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împreună cu focul şi văpaia călcându-o au săltat. Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Isaie dănţueşte...

Adusu-te-ai Impăratului tuturor ca o tămâe bine priimită, ca o junghiere sfinţită, ca un mir, ca un prinos, ca un trandafir cu bun miros, ca o veselie a mucenicilor, înţelepte Simeoane.

Făcându-te întărire tuturor credincioşilor Ierarhe, te-ai jertfit ca un berbec, şi te-ai mutat la curţile împărăteşti cele înţelegătoare, şi strălucindu-te de dumnezeeasca slavă stai înaintea Dumnezeului, şi Impăratului tuturor, bucurându-te.

Tabăra cea cinstită a mucenicilor, propoveduind pre Hristos în mijlocul păgânilor, a prăpădit mulţimea dracilor celor vrăjmaşi, şi s'a împreunat cu oştile cele îngereşti, mărindu-te cu dumnezeeasca mărire.

A Născătoarei:

Prea sfântă Maica lui Hristos Dumnezeu, cu străluciri prea luminate luminează cugetul meu cel cuprins de în-

tunerecul cel rău al necunoştinţei, ca dobândind lumină dumnezeească, să povestesc slăvirile tale pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Prin rugăciunea ta cea tare ai deschis cerurile cele închise Părinte, şi prea mărit ai nevoit ca să izvorească piatra, întru slava Mântuitorului celui ce te-a prea mărit pre tine Acachie.

Ca un soare mare dela Meletina ai strălucit, revărsând razele cuvintelor tale, şi strălucirea minunilor, şi pre toţi cei ce te fericesc pre tine cu bună credinţă i-ai luminat, Acachie.

Impodobindu-te cu înţelepciunea cuvintelor, şi strălucindu-te cu frumseţile preoţiei, şi cu multe străluciri ale tămăduirilor Acachie, de către cele pământeşti către cel mai pre sus de lume te-ai mutat.

Slavă...

Dumnezeească pomenirea ta chiamă astăzi pe cei de sub Cer, ca să laude durerile şi nevoinţele şi îndreptările tale, prea fericite Acachie luminătorule al inimilor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te-ai arătat lăcaş luminei celei înfrumseţate, carea toate a luminat prea lăudată Fecioară. Pentru aceasta luminează-mă pre mine cel întunecat cu răutatea ca cu credinţă să te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, „şi Fecioara cea neispi-„tită de nuntă, pre tine ceea „ce ai născut mai pre sus de „minte prin cuvânt pre Dum-„nezeu cel adevărat; pre cea „mai înaltă de cât prea cura-„tele puteri, cu doxologhii „fără de tăcere te slăvim“.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Ioan ucenicul sfântului Grigorie Decapolitul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 6-lea. Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Ocârmuindu-te cu frica lui Dumnezeu, Cuvioase, te-ai abătut de către pornirile trupului, şi de tirănia cea amară a patimilor, şi pre Dumnezeu l-ai veselit, înfrumseţându-ţi inima cu podoabele bunătăţilor, şi acum te-ai sălăşluit, unde sunt cetele cuvioşilor, aflându-ţi odihnă întocmai poftei tale Părinte unde fiind, nu lipsì a-ţi aduce aminte de noi, cari cu

credinţă săvârşim pomenirea ta, Ioane cuvioase.

Căutat-ai pre Dumnezeu cu inimă neîndoită, întraripându-te cu cântări sfinţite, şi pururea dându-te cu totul plecărilor către dânsul, de Dumnezeu însuflate. Iară către aceasta ai avut îndemnător şi pornitor, pre cel şi cu numirea Grigorie, carele a strălucit întru minuni, cu ale căruia luminări luminându-te, fără vătămare ai trecut viforul trupului acestui smerit, fericite.

Cu cuvioşie ai vieţuit nefiind cuprins de grijile vieţii, împodobindu-te cu lucrările cele mai bune Cuvioase. Că foc purtând în inima ta, ai răbdat în linişte fiind dat la priveghere şi la stări de toată noaptea, curăţindu-te cu deadinsul şi arătându-te cu chip dumnezeesc. Pentru aceea dupre osteneală ai câştigat îndulcirea cea fără osteneală, cerând dumnezeeasca veselie, celor ce te cinstesc pre tine.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Neîntinată, nespurcată, Maica lui Dumnezeu prea sfântă pruncă pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cum te voiu lăudà pre tine lăcaşul lui Dumnezeu, eu cela ce sunt spurcat la suflet şi la cuget, şi cum voiu povestì mărirea minunilor tale? Darul şi mila care le verşi pentru mine totdeauna? Ci cu frică cad înaintea ta, şi cu smerenie strig ţie: Bucură-te, Bucură-te mângâerea credincioşilor celor ce se roagă ţie.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea prea curată şi fără prihană, văzând patima cea de bună voie a nepătimitorului, ca o Maică se tânguià, şi strigà: O ce vedere înfricoşată! Cum cel ce a zidit toate cele văzute şi nevăzute, Domnul slavei, Împăratul cel mai 'nainte de veci, fără dreptate s'a osândit acum, şi împreună cu tâlharii se socoteşte; munţi şi văi, picaţi acum pentru mine lacrămi amare, şi mă plângeţi pre mine, ceea ce am născut pre Ziditorul, şi am rămas singură.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà...

Învăluindu-mă totdeauna cu întreitele valuri ale patimilor, şi acum fiind încunjurat de valurile gândurilor, prin rugăciunile tale fericite Ioane, îndreptează-mă către limanul nepătimirii, şi către liniştea mântuirii, Cuvioase.

Cu alegerea voirei mutându-te către Cer, cu adevărat ca un înger ai vieţuit pre pământ, Părinte cuvioase, omorându-ţi cugetul cu înfrânarea trupului prin care te-ai arătat lăcaş lui Dumnezeu, dumnezeescule Ioane.

Slavă...

Având ascultare bine plecată şi smerenie, le-ai avut acestea ca nişte aripi de aur, prin care ai zburat dela smintelele cele lumeşti către Dumnezeu, pre carele l-ai căutat, cel ce te-a mântuit prin furtuna vieţii, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel unul născut carele este împreună cu Tatăl şi cu Duhul împreună veşnic ca un om s'a arătat pre pământ, Născătoare de Dumnezeu Marie, şi pre toată lumea o a mântuit, care îi înalţă lui laudă.

Peasna 3-a, Irmos:
Cel ce ai întărit..

Prin trezvirea cugetului, nălucindu-ţi-se frumseţile cerurilor, nici cum nu te-ai înfipt întru grijile cele lumeşti, şi uşurându-te cu aripile neaverei Părinte, cu totul te-ai făcut înălţat.

Dorind de liniştea păstorului Grigorie celui iubitor de linişte, Ioane de trei ori fericite, cu osârdie, ai părăsit turburările lui şi prin rugăciuni neîncetat ai împodobit dumnezeeasca linişte.

Slavă...

Cu liniştea cugetelor încetând turburarea fără turburare ţi-ai trecut viaţa, ocârmuindu-te de Darul Duhului, vieţuind cu cuviinţă, înţelepte Ioane de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa cea neumblată a Împăratului tuturor veacurilor, cea către noi luminătoare, tu te-ai arătat cu adevărat, prin care însuş a trecut lăsându-te iarăş pecetluită, ceea ce eşti prea curată.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, „şi pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor „tale Hristoase mă întăreşte, „că nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Ca cel ce ai îngropat pândirile cele viclene ale dracilor, cu multă nevoinţă şi cu rugăciuni, zăcând mort în mormânt ai rămas netopit Părinte. Pentru aceea bucurându-te întru veselia inimii, prăznuim sfântă pomenirea ta, slăvind pre Hristos.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mulţimea credincioşilor se veseleşte, Născătoare de Dumnezeu, chemând totdeauna numele tău, şi cu dragoste mărindu-ţi înălţările, că tu eşti laudă şi ajutătoare, şi apărătoare neruşinată, tuturor celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea prea curată văzând pre Mieluşelul său mort, întins pre Cruce, strigà: Fiul meu cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială? Prin carea ai mântuit Inţelepte zidirea prea curatelor tale mâini.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Piatră răbdărei te-ai arătat fericite, lovindu-te totdeauna de valurile cele împrotivnice, şi nemişcându-te nici cum din socoteala bunei credinţe. Pentru aceasta Stăpânul ca pre o piatră de mult preţ te-a pus în comorile cele veşnice.

Pre tine te-a priimit Părintele îndurărilor, ca pre cel ce l-ai iubit pre el curat, şi ai priveghiat întru poruncile lui, şi făcându-te întocmai numărat cu fiii Darului, te-ai învrednicit slavei celei veşnice, Ioane de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă...

Suindu-te pre scara bunătăţilor, cu adevărat ai văzut slava lui Dumnezeu cea necuprinsă cu mintea, şi luminându-ţi-se cugetul şi inima cu dumnezeeasca strălucire a Duhului, te-ai arătat cu totul luminat ca soarele, luminând pre mulţi în viaţa ta Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Singură tu Maica lui Dumnezeu ai fost pricină adevărată mântuirei noastre, ca ceea ce ai împrumutat trup Făcătorului şi Ziditorului din prea curatele tale sângiuri, prin care s'a sfărâmat porţile morţei, şi s'a dăruit oamenilor vieaţă.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat..

Ca pre un miel fără de răutate hrănit la verdeaţa sihăstriei, te-a priimit pre tine Păstorul cel mare, în curţile cele veşnice, Ioane fericite, şi te-ai arătat în numărul oilor celor deadreapta, cuvioase Părinte.

Tare ai răbdat Părinte greutatea şi zăduful zilei, bine lucrând viea faptelor celor dumnezeeşti. Pentru aceea ţi-ai luat plata cea cuvioasă la apusul adormirei tale din vieaţă.

Slavă...

Pre temeiul poruncilor ai zidit Părinte turn înalt, prin care ai şi zburat către însăşi

bunătatea cea desăvârşită, şi pre cât se poate văzând pre cel ce este cu adevărat iubitor de suflete, din tot sufletul ai mers după dânsul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind omorît de boldul călcărei de poruncă, şi zăcând jos, ridică-mă Fecioară, ceea ce ai născut vieaţa cea nemuritoare, pre Mântuitorul lumei şi Izbăvitorul şi Impăratul, şi mă îndreptează Preacurată către lumină.

Peasna 6-a, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule,..

Cu picăturile lacrămilor tale ai uscat noianul patimilor, şi toată puterea cea fără tărie a vrăjmaşului celui înţelegător o ai înnecat Fericite, întărindu-te pre tine Hristos.

Hristos Impăratul cel nemuritor, ca pre nişte aur lămurit ispitit cu focul sihăstriei te-a pus pre tine în vistieriile vieţei veşnice cele nemuritoare, pururea pomenite Părinte.

Slavă,..

Ca o grădină preste tot bine înflorită şi roditoare teai arătat cu adevărat, adăpându-te bine cu curgerile lacrămilor, şi ai adus Ziditorului roadă cu miros de mir, cuvioase Ioane.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu bună credinţă să lăudăm pre Maria cea prea curată, pre lăcaşul lui Dumnezeu cel cu adevărat cinstit şi dumnezeesc, priimind pre cel neîncăput şi necuprins.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fără-delegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogumă. Căci către tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat,..

Impodobindu-ţi vieaţa cu înfrânarea şi omorându-ţi trupul, ai biruit asuprelele vrăjmaşilor, prea fericite Părinte, şi ca un vrednic ai ajuns către vieaţa cea fără întristare şi veşnică, căruia roagă-te Ioane, să ne mântuim noi.

Intru această Lună în 18 zile pomenirea, sfântului prea cuviosului părintelui nostru Ioan ucenicul fsântului Grigorie Decapolitul.

Stih: Ioane ca un alt Ioan fiind săltând.
Nu în pântecele maicei, ci în Edem fiind.
In a optsprezecea zi s'a mutat,
Din vieaţă Ioan cel lăudat.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Ioan, din cruda vârsta urând lumea şi iubind pre Hristos, s'a dus către marele Grigorie Decapolitul, şi făcându-se de către acela monah, eră de aceea împreună cu el nevoindu-se întru toate şi slujind lui Dumnezeu. Şi aşa de vestit s'a făcut întru ascultare, şi plecat întru supunere, şi prea gata spre slujbă în cât şi Marele Grigorie se bucură de el, şi slăvea pre Dumnezeu. După săvârşirea sfântului Grigorie apoi s'a mutat la loc strein şi necunoscut (pentru Dom-

nul cel ce s'a înstreinat, și pre pământ strein s'a născut) și acolo se nevoià. De aici mergând la sfintele locuri, s'a mutat la Lavra sfântului Hariton, și s'a dat pre sine spre mai multe nevoințì de fapte bune și așà cu pace s'a odihnit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Sava Gotul.

Stih: Sava apa dulceței cea stricăcioasă a fost trecând,
Ca să bea apa dulceței cea nestricăcioasă dorind.

Acesta erà pe vremile lui Valentinian cel mare și Valent împărații avându-și petrecerea în Gotia, întru care s'a născut. Deci prunc fiind încă a ales credința în Hristos și din cele jertfite idolilor nu numai el nu se atingea, ci și pre cei ce voiau să guste îi opreà, credința lui Hristos puindu-le înainte; și multora s'a făcut pricină de mântuire. Pentru care ridicându-se asupra lui slujitorii idolilor, l-au izgonit din cetate, iară după câtăva vreme, făcând cercetare printre creștini, mergând sfântul Sava și vestindu-se pre sine, iarăși clevetindu-l l-au izgonit. Apoi mai în urmă mergând acolo Atanarih, fu prins, și legându-l și bătându-l și pre roată întinzându-l, l-a spânzurat de grinda casei. Și neplecându-se a gustà din cele jertfite idolilor, l-a adus la râul Museu, și legând preste grumazii lui un lemn, l-a înnecat, având vârsta de treizeci și opt de ani, și așà a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului părintelui nostru Cosma Episcopul Chalchedonului.

Stih: Zdrobindu-ți săgețile și mutându-te din viața de aicea,
Afară de săgeți s'a aflat Cosma dupre cum se zice.

Sfântul Cosma Arhiereul și mărturisitorul lui Hristos, a fost din cetatea lui Constantin. Și din copilărie pre Hristos iubindu-l, a lăsat lumea aceasta deșartă, și în cinul monahicesc s'a tuns. Și cu postirea și cu celelalte fapte bune pre sineși curățindu-se s'a făcut lăcaș al sfântului Duh, și a fost pus Episcop în Chalchedon, în vremea rău credincioșilor luptători de icoane; și multe nevoințe a arătat, ajutând dreptei credințe. Și silit fiind de împărații eretici, ca să se lepede de închinarea sfintelor icoane, nu i-a ascultat pre dânșii. Pentru aceea izgonire a suferit și multe ispite a răbdat. Și iarăși chemat fiind, și silindu-l ca să se împreuneze cu eresul acelora, n'a vrut să-i asculte. Deci întru scârbe fără de număr a fost aruncat și împreună cu cuviosul Avxentie se nevoià. Și ispitindu-se și chinuindu-se de cei rău credincioși și ticăloși luptători de icoane, s'a săvârșit și către Domnul s'a dus.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Atanasiei.

Stih: Creștetului Atanasiei sunt aducând, Nepieritoare cunună prin cuvânt.

Această fericită, cu numirea nemuririi, s'a născut de părinți drept credincioși în oarecare ostrov Egena. Invățând apoi Psaltirea, și toată slujba bisericească, s'a dat pre sine lui Dumnezeu; iară părinții ei nevrând ea o au însoțit cu bărbat; însă după șaseprezece zile de însoțire, năvălind barbarii, au tăiat și pre bărbatul său cu sabia. Deci Sfânta iarăș înnoindu-și cugetul său cel dintâi se nevoià cum ar puteà scăpà de părinți, ca să nu vie la a doua însoțire; și în acestea zăbovindu-și ea cugetul, a sosit poruncă împărătească, ca toate femeile de acolo cele întru văduvie să se însoțească cu păgânii, pentru care iarăș fără voia ei, a venit la a doua însoțire. Insă și de mântuirea sa pururea îngrijindu-se, se zăbovià întru rugăciuni, împrăștiindu-și bogăția sa la săraci; iară după câtăva vreme a plecat pre bărbatul său să se facă monah, deși erà barbar. Carele și în câtăva vreme cu cuvioșie fiind împodobit s'a mutat către Domnul; și de atuncea câștigând ea slobozenie, și-a împărțit toată averea, și luând cu sine și alte femei, s'a dus la o sihăstrie unde făcându-se călugăriță, foarte se nevoià împreună cu acelea; căci brânză și pește nici odată nu mâncà de cât la Sfintele Paști, și în cele douăsprezece zile, și întru acelea numai gustând. Hrana ei erà numai puțină pâine și apă după al noulea ceas, dar și acestea cu înfrânare. In cele

trei posturi de preste an, numai cu singure verdeţurile se hrăneà şi acestea după două zile. Apoi după patru ani s'a rânduit să fie stareţă Schitului şi de atuncea a ales să fie ea cea mai mică de cât toate călugăriţele; în cât nici se cunoşteà că este stariţă. Când dormià nu pre aşternut, ci pre o piatră, înadins spre aceasta gătită culcându-se, se împărtăşeà de puţin somn. Iară după trecerea a patru ani îmboldită fiind de dorul liniştei, eşind de acolo împreună cu cele ce merseseră la sihăstrie, având spre aceasta împreună lucrător, pre oarecarele Matei, bărbat îmbunătăţit, s'a dus la loc liniştit; unde din destul secerând rodurile liniştei, arătatul Matei dându-le lor cele spre trebuinţa trupească din lucrul mâinilor lor, s'a dus la Vizantia pentru oarecare trebuinţe şi neapărată nevoie, iarăş împreună lucrător având, pre oarecarele preot Ignatie Famenul împodobit cu tot felul de bunătăţi; pentru că pomenitul mai sus monah Matei strălucit fiind cu minunile şi cu semnele în locul cel de linişte, se mutase către Domnul. Deci acolo în Vizantia închinându-se într'o sihăstrie, a rămas acolo ca la şapte ani, necăjindu-se pururea şi îngrijindu-se pentru sihăstria sa, pentru care şi videnie arătându-se ei, îndată s'a sculat de acolo şi s'a dus la sihăstria sa; şi sărutând surorile, se bucură împreună cu ele şi cu Presviterul, în puţine câteva zile sfătuindu-le şi învăţându-le, cele spre câştigarea dumnezeeştilor bunătăţi, şi spre plinirea poruncilor lui Dumnezeu. Iară mai înainte cu douăsprezece zile cunoscând mutarea sa către Dumnezeu, şi vestindu-o surorilor călugăriţe, mulţămià adică Domnului, iară pre ele adunându-le a rânduit pre ceea ce erà să fie în locul ei stareţă celorlalte; şi în ziua de pre urmă când erà să fie mutarea ei către Domnul, stăruind ea la cântarea Psaltirei împreună cu surorile, şi ajungând la sfârşitul ei, partea ce a rămas o a lăsat surorilor, şi făcând pentru ele rugăciune şi-a dat duhul la Dumnezeu. Iară îndrăciţi şi bolnavi nu puţini s'au vindecat în vremea îngropărei sale şi după îngroparea sa, şi orbi au câştigat vedere. A spus încă mai înainte surorilor, că ceea ce erà să câştige va câştigà în ziua a patruzecea; drept aceea au şi văzut două din surorile călugăriţe, un lucru înfricoşat şi strein: Doi bărbaţi străluciţi ca fulgerul stând în preajma Sfintei afară de sfintele uşi ale Altarului, ţineau în mâini porfiră împărătească de aur, şi pietre scumpe, şi de mărgăritar şi o îmbrăcau pre ea. Deci aducându-şi aminte de cuvântul Sfintei cel mai înainte văzător, şi văzând săvârşirea prin acea videnie, a mulţămit lui Dumnezeu, carele cu aşà chip prea măreşte pre cei ce-l iubesc pre el.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Ioan cel din Ianina, carele a suferit muceina în Constantinopol, la anul o mie cinci sute douăzeci şi şapte, de foc şi de sabie s'a săvârşit.

Stih: Ioan în mijlocul cuptorului fiind aruncat,
Cântări de mulţămire lui Hristos a cântat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Ioan Culică, carele a suferit în anul o mie cinci sute şasezeci şi patru când s-a săvârşit.

Stih: Dară pre Culică cum îl voiu da tăcerei,
Carele a murit în cătuşi pentru Domnul slavei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Având în cuget venirea cea de a doua a lui Hristos, ai lepădat somnul lenevirei dela ochii sufletului, înţelepte, şi prin priveghere strigai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Din pruncie ai ales partea cea bună Părinte înţelepte, a slujì Domnului, şi a săvârşì întru frică dreptăţile lui, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Depărtându-te de legăturile trupului, ai purtat grije de suflet, slujind Domnului cu cuget curat Ioane, și pururea strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Doamnă a lumei ceea ce ne-ai născut nouă pre Domnul întrupat, mântuește sufletul meu cel stăpânit de multe păcate fără de cale, ca să te fericesc, binecuvântată Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Cu bună cuviință moștenind, ca pre un cojoc, darul păstorului tău celui mărit, părinte Ioane, cu acela ai rumpt noianul desfătărilor, și scăpând neînnecat, te-ai arătat împreună cetățean cu îngerii, cu cari strigi: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Cu bună credință asemănându-te Domnului celui prea bun, carele a sărăcit pentru noi, părinte Ioane, căci ai avut neavere întocmai cu pasările și ai câștigat avuția bunătăților celor veșnice, cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Darul Duhului cel curat sălășluind în sufletul tău, ți-a zidit inima ta curată, și Duh drept a înnoit în cele din lăuntrul tău. Pentru aceea și viețuind cu viețuire curată Ioane, strigai: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind sfințită cu Duhul, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cu adevărat ai primit în pântece pre Fiul cel fără început și veșnic, carele s'a întrupat dintru tine, spre facerea de bine a celor ce cu credință strigă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul muncitorul Haldeilor l-a ars ne„bunește pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceștia cu putere mai „bună mântuiți, Făcătorului și „Mântuitorului a strigat: Tineri „bine-l cuvântați, preoți lăuda„ți-l, noroade prea înălțați-l în„tru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu plugul rugăciunilor ogorând brazdele sufletului

tău Ioane, ai aruncat într'însul seminţele bunătăţilor cele de bună credinţă şi purtătoare de viaţă. Pentru aceea ai secerat spic înmulţit al tămăduirilor celor cuvioase lui Dumnezeu, prin care hrăneşti pre cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu.

Sihăstreşte săvârşind călătoria, şi credinţa păzindu-o, fericite, fiind plin de vârstă duhovnicească, cu adevărat ai primit dela Hristos cununa dreptăţei, cugetătorule de Dumnezeu, şi acum te odihneşti în corturi prea luminate împreună cu drepţii, pururea pomenite.

Slavă...

Ca întru o căruţă de bunătăţi cu patru cai te-ai pus prea fericite, şi ca alt Ilie te-ai înălţat către Cer, Părinte înţelepte, şi locueşti cu cuvioşii, lăsându-ţi pre pământ trupul cel mult pătimitor vistierie de tămăduiri, celor ce te cinstesc şi dracilor gonitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind lepădaţi din petrecerea cea cerească, şi căzuţi cu ticăloşie la moarte, iarăş ne-ai chemat Preacurată, făcându-te Maică Mântuitorului, şi ne-ai învrednicit a ne întoarce înapoi la moştenirea cea dintâi. Pentru aceasta Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a fă„cut mai desfătat decât ceru„rile. Pentru aceea pre tine Năs„cătoare de Dumnezeu, înce„pătoriile cetelor îngereşti şi „omeneşti te slăvim".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Ioan al Lavrei celei vechi. Şi sfântul sfinţitul mucenic Pafnutie.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Prea cuvioase părinte Ioane vrednicule de minune, rănindu-te cu dorirea cea dumnezeiească a lui Hristos Dumnezeu, celui ce de voie s'a înstreinat pre pământ pentru tine, şi din Fecioară s'a îmbrăcat cu trup desăvârşit, înstreinându-te de toate dulceţile lumei, ai alergat către partea cea streină, prea fericite, şi vieţuind înstreinat, ai câştigat bunătăţile, şi cu starea cea de toată noaptea, şi cu grija morţei, şi cu înfrânarea ta înfrânându-ţi patimile,

te-ai arătat râvnitor celor ce mai 'nainte de tine s'au nevoit și te-ai prea mărit împreună cu dânșii.

Prea cuvioase părinte Ioane prea mărite, învățându-te în turma dumnezeescului Hariton, căreia lui celei dumnezeești ai râvnit, și petrecându-ți viața întru singurătate, te-ai învrednicit cinstitei preoții, și ca un vrednic jertfitor, ca un miel fără prihană totdeauna te-ai junghiat, și curățindu-te cu razele cele dumnezeești, și prin cuget luminându-te, te-ai înălțat cu gândul către privirile cele de taină, și către fericirea cea aleasă.

Prea cuvioase părinte Ioane prea fericite, întărindu-te de puterea Treimei, ai scăpat de toată stricăciunea ereticilor, și prin vederea și dumnezeeasca lucrare te-ai lipit de cel înființat înțelepte și ai ajuns la toate cele dorite, către cea desăvârșit dumnezeească slavă, și după sfârșitul tău cu adevărat ai dobândit cele vrednice și te bucuri împreună cu cetele îngerești, strălucind împreună cu dânșii, și stând înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta adu-ți aminte de cei ce fac dupre vrednicie pomenirea ta, vrednicule de minune.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Infricoșată și prea mărită este și mare taină, căci cel neîncăput în pântece s'a încăput, și Maica după naștere, dacă a născut dintr'însa pre Dumnezeu întrupat iarăș a rămas Fecioară. Aceluia să-i grăim laude, cu cuvioșii să cântăm: Slavă ție Hristoase Dumnezeule, cel ce te-ai făcut om pentru noi, slavă ție.

A Crucei, a Născătoarei :

Văzând de demult Fecioara Maica și prea fericita Mireasă, pre Mielușelul și Fiul său ridicat pre Cruce, plângând strigà: Vai mie Fiul meu ! Cum mori cu firea, cel ce ești Dumnezeu fără de moarte.

VEZI : Pentru slujba sfântului Pafnutie s'a așezat să se cânte întru această seară la Pavecerniță.

CANONUL.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos :

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu...

Veniți să săvârșim prăznuirea cea de preste an a pătimitorului Pafnutie, lăudându-l cu cântări luminate, și să slăvim pre cel ce l-a încununat pe el.

Ca un luminător ai strălucit în lume slujitorule a lui Iisus fericite Pafnutie. Pentru aceasta prăznuim astăzi sfințită pomenirea ta.

Slavă...

Cu dogme ai luminat pre poporul cel prea ales Ierarhe, și ai băut paharul Domnului prin sabie chinuindu-te foarte tare.

Și acum, a Născătoarei:

Intru cântări te cinstim pre tine Fecioară ca pre un munte netăiat, din care s'a arătat Hristos piatra cea netăiată de mână, dupre vrednicie te fericim.

Peasna 3-a, Irmos:
Arcul celor puternici...

Cu sfințite cântări cinstind astăzi cea prea lăudată sfințită pomenirea lui Pafnutie purtătorului de chinuri, veselindu-ne duhovnicește să ne bucurăm.

Ungându-te cu dumnezeescul untdelemn, carele izvorăște din moaștele tale Pafnutie, îl punem credincioșii ca pre un zid nesfărâmat și neclătit împrotiva dracilor.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea lui Hristos, ai propoveduit dumnezeeasca lege, în mijlocul celor fărădelege și chinuindu-te dupre lege, ai priimit cununa biruinței, Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Maică neispitită de nuntă, ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai născut întrupat ca pre un Dumnezeu împreună și om.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină,..

Roșindu-ți în sânge cinstită podoaba ta, te-ai adus pre tine jertfă bine plăcută lui Dumnezeu, Pafnutie mărite. Zdrobit-ai semeția cea fără putere a dracilor, veselit-ai pre îngeri cu lupta ta cea tare. Pentru aceasta nu încetà rugându-te să ne mântuim noi.

Peasna 4-a, Irmos:
Acoperit-au cerurile...

Acum veselindu-ne toți prăznuim, dănțuind împreună cu Arhanghelii și cu îngerii, săvârșind pomenirea ta mărite, purtătorule de chinuri Pafnutie.

Slăvitu-te-ai cu adevărat de Darul cel dumnezeesc, și împreună cu îngerii stând acum înaintea Stăpânului, adu-ți aminte de noi mucenice Pafnutie.

Slavă...

Cu cuget nespăimântat și viteaz, ai răbdat muncile și durerile, Fericite, și cu adevărat ai priimit cununile din mâna Impăratului tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Pruncă ceia ce ești mai aleasă de cât cetele Heruvimi-

lor, și ceea ce pre Dumnezeu cu trup ai ținut în brațe, bucură-te Născătoare de Dumnezeu nenuntită.

Peasna 5-a, Irmos:
Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce ne-ai arătat nouă pomenirea viteazului mai luminată decât soarele. Slavă ție, slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cu prea sfințite cugete și cu minți credincioase lăudăm pomenirea ta, slăvind pre Hristos, Mucenice mărite.

Slavă...

Nici de sabie, nici de hiare, nici de foc, nici de moarte nu te-ai spăimântat Mucenice, strigând: Slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului aduce ție Fecioară zidirea neîncetat: Bucură-te ceea ce ai născut pre Iisus, Cuvântul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Strigat-am mai 'nainte...

La toate marginile pământului s'a vărsat Darul ce ți s'a dat, pătimitorule preamărite; pentru aceasta toți cu credință slăvim pre dătătorul Hristos.

Sluga cea foarte mare a Treimei, Pafnutie, s'a arătat groaznic puterilor celor protivnice, gonindu-le pre ele, și luminând adunările credincioșilor.

Slavă...

Cu minuni și cu semne te-a mărit pre tine Hristos, pătimitorule, și tuturor te-a dat doftor, prea fericite Pafnutie. Pentru aceea cinstim sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te pentru slugile tale Dumnezeului nostru celui ce s'a întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pre toți de supărările șarpelui cele de multe feluri, Mireasă a lui Dumnezeu.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Preoțind mai întâi cu suflet curat, și pre urmă pătimind cu minte prea tare, ai plăcut lui Dumnezeu. Drept aceea petrecând întru cele cerești Părinte, dănțuești cu Mucenicii, și te bucuri împreună cu Ierarhii, sfințite mucenice prea fericite Pafnutie.

Peasna 7-a, Irmos:
Cel ce ai mântuit din foc...

Sicriul moaștelor tale Pafnutie, s'a dat toiag de putere credincioșilor împrotiva dracilor, dând vindecare îndestulată, celor ce strigă: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Cu bună credinţă noi pământenii săvârşind pre pământ ziua ta cea prea lăudată, purtătorule de chinuri, strigăm: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Biserica lui Hristos dobândind acum ca o comoară sicriul moaştelor tale Pafnutie, cu veselie strigă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce a priimit în pântece negrăit şi mai pre sus de fiinţă pre Dumnezeu cel neschimbat, carele a vorbit cu oamenii, pentru milostivire, aceleia cu credinţă să ne închinăm, ca ceea ce una este Maică a Domnului binecuvântată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Hristos Dumnezeu cel ce...

Luminata prăznuire a purtătorului de chinuri străluceşte acum ca o zi arătătoare de lumină şi prea luminoasă, pre care toţi săvârşindu-o cu dragoste, strigăm: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Bărbăteşte te-ai nevoit prea fericite, stând în privelişte, şi ai primit răsplătire semne de biruinţă, cântând neîncetat Stăpânului Hristos şi slăvindu-l pre el întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu adevărat frumos te-ai arătat întru multe lupte, sfinţite Mucenice, ca cel ce te-ai împodobit cu haină sfinţită, roşită cu sângele tău, şi ai priimit dela Dumnezeu cunună în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce fără sământă a zămislit în pântece, şi a născut pre Hristos cel singur milostiv şi mântuitor nouă celor pizmuiţi de vrăjmaşul cel viclean, să o lăudăm ca pre o singură Născătoare de Dumnezeu întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a văzut în chip „de înger în cuptorul cel cu „foc la cuvântătorii de cântare, „pre Hristos Dumnezeu lăudaţi-l tineri, preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultărei, blestem în lăuntru „a adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. „Pentru aceasta toţi te slăvim".

Dai din destul dar, purtătorule de chinuri, tuturor celor ce cu credinţă merg la dumnezeească biserica ta, şi laudă

în cântări pre Mântuitorul și Domnul, și prăznuesc pomenirea ta, pururea pomenite.

Roagă-te întru pomneirea ta Domnului, ca prin mijlocirile cele prea sfinţite să fie milostiv tuturor credincioșilor ortodocși, cari de pretutindenea aleargă cu credintă a săvârși dumnezeeasca ta prăznuire, nebiruite purtătorule de chinuri Mucenice.

Slavă...

Prin rugăciunile tale Părinte alinează turburarea, care învăluește Biserica, și se ispitește să răzvrătească prin suflările eresurilor, căile cele drepte ale Dumnezeului nostru, și să ridice pacea, întru tot mărite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Propoveduit-au proorocii semnele nașterei tale Preacurată, alcătuindu-ți numiri minunate, unii într'un chip, alții într'alt chip; pentrucă ai născut celor din iad vieață care a stricat puterea morței.

Stihirile Sfântului cele dela Utrenie, glas 1.

Podobie Ceea ce ești bucuria...

Zidurile cele cu tărie ale necredinței le-ai surpat cu răbdarea ta, purtătorule de chinuri al Domnului, și ai priimit biruință din cer înțelepte Pafnutie; deci nu încetă rugându-te, pentru cei ce cu credință săvârșesc sfântă și cinstită pomenirea ta.

Cu credință cinstim sfintele tale patimi, care prin ostenelele mucenicești le-ai săvârșit cu bucurie pentru Hristos, cel ce a suferit răstignire, și cu bucurie prăznuim întru cântări sfântă pomenirea ta, de trei ori fericite Pafnutie.

Sicriul moaștelor tale sfințite Mucenice al lui Hristos, ca un rîu izvorăște rîurile tămăduirilor, și adapă inimile tuturor credincioșilor, celor ce vin totdeauna către dânsul, și laudă patimile tale Pafnutie.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești, și pre pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară, mântuește-ne pre noi cei ce scăpăm la tine. Că întru tine nădejdile, după Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioara cea prea curată și neispitită de nuntă, văzând pre Cruce pre Stăpânul și Ziditorul oamenilor, cu amar tânguindu-se și suspinând strigà: Ce este aceasta, care văz, prea dulcele meu Fiu? Laud îndelungă răbdarea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala și Otpustul.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Ioan,

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Din tinereţe întărindu-te cu nădejdea cea către Dumnezeu, ai alergat către Dumnezeul cel bun, fericite Ioane, nevoindu-te cu înfrânările cele mai alese ale călugăriei.

Fiind plin de Dar bogat, şi purtător de lumină, sălăşluindu-te în locuri cinstite, cinstit ai petrecut, ducând suirile către faptele cele bune, Fericite.

Fiind îndreptat cu tăria Duhului, ai alergat la grădina purtătorului de Dumnezeu Hariton, întru care petrecând, ai fost lucrător de cele sfinte.

Slavă...

Instreinându-ţi cugetul tău de cele pământeşti, prea cuvioase, pre acesta l-ai pironit întru bunătăţile cele cereşti, Ioane, şi ai dobândit de acolo lumina cea prea luminoasă.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine Preacurată de Dumnezeu dăruită s'a arătat nouă Soarele dreptăţei Hristos, şi cu lumina a luminat pre cei ce şedeau din început întru tăria întunerecului.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Prin înfrânare omorându-ţi cugetul cel trupesc, te-ai apropiat de Duhul cel făcător de vieaţă, părinte Ioane.

Slavă...

Lumina cea dumnezeească şi zăritoare de lumină, arătat s'a sălăşluit în inima ta, părinte Ioane fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură celor de pre pământ mai pre sus de fire, te-ai făcut mijlocitoare de cele bune, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta bucură-te strigăm ţie.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea, Doamne, şi scă-„parea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Rănindu-ţi sufletul de dumnezeească dorire fericite, te-ai înstreinat, şi lăsând îndestularea mâncărei, şi desfătarea vieţii, cinstit ai locuit în părţile cele streine, şi prin durerile înfrânărei veştejindu-ţi trupul tău, şi petrecând în sihăstrie bărbăteşte, ai ajuns către săvârşirea faptelor celor bune, prea cuvioase Ioane. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te

lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele acum se cufundă ca un fără de ocârmuire, în viforul ispitelor vieței, ceea ce ești cu totul fără prihană, și se arată plin preste măsură de povara păcatelor, și se primejduește să cază în fundul iadului, apucă înainte, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunea ta cea fierbinte, și îl mântuiește dându-i liman bine liniștit, ca să strig ție cu credință: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-mi dea mie iertare de greșale, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Din sângiurile mele om te-ai făcut, iară din sângiurile tale pre oameni i-ai îndumnezeit, și te-ai pogorît ca un prea bun căutând pre cei ce s'au stricat prin mâncare, strigat-a de demult cu plângere cea fără prihană, plângând pre Hristos, când erà spânzurat pre Cruce. Pre carele văzându-l omorît vărsà izvoare de lacrămi, zgâriindu-și obrazul și slăvindu-l pre dânsul.

Peasna 4-a, Irmos:
Pentru dragostea chipului tău...

Hrănindu-te în părțile cele de Dumnezeu luminate, și luminându-te cu vărsarea luminei Părinte, ai viețuit întru înfrânări și în faptele cele bune, de Dumnezeu înțeleptite.

Instreinându-te de patrie și de ai tăi, și prin nevoința cea de bună voie, luând Crucea, te-ai apropiat către Hristos, de Dumnezeu înțeleptite fericite.

Slavă...

Arătându-te tuturor mort, prin purtarea cea de vieață purtătoare, cu înfrânare ai petrecut, către carea te-ai și mutat Ioane prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Cel mai pre sus de fire s'a sălășluit în pântecele tău cel priimitor de Dumnezeu Fecioară, acesta și după naștere cu puterea cea dumnezeească te-a păzit pre tine Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:
Tu Doamne lumina mea...

Prin singurătate câștigându-ți cuget curat Părinte, prin puterea sfântului Duh ai scăpat de cursele vrăjmașului.

Slavă...

Intru Darul cel Dumnezeesc, întru înțelepciune și întru învățătură arătată de Dumnezeu petrecând, ai fost preot sfințit prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Toate neamurile cu bună credință te fericesc pre tine

Preacurată, ca pre ceea ce ai născut mai pre sus de fire pre Cuvântul cel cu adevărat fericit.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu Ţie...

Făcându-te râvnitor dumnezeeştei înţelepciuni, te-ai încununat dela dânsa cu cununa darurilor, şi cu toate chinurile ai fost ucenic al lui Hariton cel purtător de lumină.

Slavă...

Prin lucrarea faptelor celor bune, puindu-ţi picioarele tale pe piatra lui Hristos, te-ai suit către Dumnezeu înţelepte, puind suirile în inima ta cu cuget dumnezeesc, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin naşterea ta, de blestemul maicei noastre Evei celei dintâi ne-am mântuit, căci tu Maică Fecioară născând pre Hristos, în locul acestuia, ai izvorît tuturor binecuvântare.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire „din coasta ta".

Intru această lună în 19 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Paleolavritul, adică dela Lavra cea veche.

Stih: Câştig nou pre Ioan Paleolavritul l-au aflat Îngerii.
Şi de aflarea lui s'au bucurat.

Acesta de mic pornindu-se de poftă dumnezeească s'a lipit de Dumnezeu, şi părăsind desfătarea şi mândria lumei, şi înstreinându-se dela patria sa şi dela rudeniile sale, şi ridicând Crucea, a mers în ţară străină şi necunoscută, pentru Domnul, carele s'a înstreinat şi s'a născut în pământ strein, şi sosind la cinstitele locuri, a mers la mânăstirea fericitului Hariton. Şi săvârşind tot felul de faptă bună, s'a mutat din cele deşarte către veşnicile şi fericitele lăcaşuri. Iară de vreme că acest prea cuvios Ioan a vieţuit întru acea peşteră veche, slujind în biserica peşterei, pentru aceea şi al vechei peşteri a fost numit.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Pafnutie.

Stih: Pre Pafnutie cel ascuns în mormântul pământului,
Nu se cade a-l ascunde în mormântul tăcerei cuvântului.
Intru a nouăsprezecea zi,
Pafnutie în Domnul adormì.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor Socrat şi Dionisie cu suliţe împunşi s'au săvârşit.

Stih: Cu suliţa trupul celui prea înalt de demult împungând,
Impunge şi acum pre doi mucenici încă vieţuind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Gheorghie mărturisitorul episcopul Antiohiei.

Stih: Gheorghie ca o mare arătură de pământ,
S'a mutat, tot felul de bunătăţi în sine având.

Acest sfânt erà pe vremea luptătorilor de icoane, din pruncie fiind dat lui Dumnezeu. Şi pentru covârşitoarea lui bunătate s'a hirotonisit episcop Antiohiei din Pisidia. Deci fiindcă cu viclean sfatul diavolului s'a pornit eresul luptătorilor de icoane, şi se trimeteà scrisori pretutindenea, ca cu grăbire toţi episcopii să meargă la Constantinopol, s'a dus şi acesta care neplecându-se a se face de un cuget cu ereticii şi a se lepădà de închinăciunea sfintelor icoane, fu osândit la surghiune şi la rea pătimire, întru care şi murind s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Trifon arhiepiscopul Constantinopolei, căruia i se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Stih: Trifon cel ce urà hrana, de Dumnezeu dorind.
In lăcaşul lui Dumnezeu faţă acum se află stând.

Intru această zi, cuviosul Simeon Igumenul sfintei mânăstiri Filoteu din muntele Atonului, cel ce avea o singură haină, şi umbla desculţ carele a fost şi ctitor, în acelaş munte al Flamuriei sfintei Treimi, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Desculţ Simeoane fericite umblând.
Preste şarpele ce a înşelat pre oameni te afli călcând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc...

Cu puterea cea dumnezeească ca cu o haină îmbrăcându-te, ai putut scăpa de toată năpastea ereticilor, prea fericite, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Domnul cel ce s'a înstreinat pre pământ pentru noi, acesta întru înstreinare arătat te-a păzit pre tine, ca pre cel ce strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti lăcaş sfinţit dumnezeesc al celui prea înnalt, bucură-te. Căci prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Şi cu trupul şi cu sufletul, şi cu bună credinţă înfrumseţându-te Cuvioase, te-ai făcut organ dumnezeescului cuget, şi cel mai de aproape al poruncilor, şi trâmbiţa cântării celei curate, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mutându-te către vieaţa cea nemuritoare şi către fericirea cea fără sfârşit, te-ai învrednicit a dobândi bucuria cea nestricăcioasă, Fericite, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Scuturând praful morţei prin naşterea ta cea dumnezeească, ne-am făcut nestricăcioşi Preacurată, căci ai născut curată Stăpână vieaţa cea firească şi adevărată, şi pururea fiitoare. Pentru aceasta toţi te fericim pre tine Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil „gurile leilor, cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi pute„rea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii

„cei iubitori de buna credinţă „strigând: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Prin înfrânare, mutându-te către Hristos, ai câştigat prea fericit sfârşit părinte Ioane, şi după moarte te-ai sălăşluit întru viaţa cea fără pătimire şi fără durere.

Slavă...

Invrednicindu-te a te sălăşluì în pământul celor blânzi Părinte, te-ai făcut asemenea sihastrilor şi bărbaţilor celor purtători de Dumnezeu, cu cari împreună arătat ai şi dobândit fericită îndulcire prea cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Izvorul nemuririi ne-ai izvorît nouă Fecioară născând pre Hristos apa curăţiei, cu care ne curăţim de toată spurcăciunea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul un„ghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firele cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumnezeu „te slăvim".

STIHOAVNA Praznicului.
Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Teodor dela Trihină.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune...

Cuvioase părinte Teodore, dar ales te-ai adus pre tine lui Dumnezeu, având priveghere de toată noaptea şi dragoste, cugetare de Dumnezeu, smerire desăvârşită, nădejde, credinţă şi curăţie, milosârdie desăvârşită, înfrânare adevărată şi rugăciune, care te arătà ca un stâlp foarte luminos.

Cugetătorule de Dumnezeu părinte Teodore, căutând a te îmbrăcà cu podoabă adevărată, şi cu îmbrăcăminte de mântuire, prin cuget bine credincios, nu ai părăsit a nu-ţi acoperi trupul tău totdeauna cu haină de păr, şi întărindu-te cu puterea dumnezeescului Duh, ai despoiat măestriile celui ce ne-a despoiat pre noi.

Ca un sărac cu duhul te-ai adus pre tine jertfă vie şi prinos deplin, şi dar cinstit Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat din Maică prea curată, şi pentru noi a sărăcit. Pentru aceea ai priimit îndulcirea ce-

rurilor, prea fericite, către carele pururea mijloceşte, rugă-mu-ne să ne miluiască pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cu ce ochi voiu vedeà sfinţită faţa ta, eu cel ce mi-am spurcat ochii cu patimile trupului, sau cum voiu sărutà chipul tău cel de Dumnezeu închipuit, fiindu-mi buzele spurcate, ticălosul de mine? Şi cum îmi voiu întinde eu ticălosul către Darul tău cel dumnezeesc mâinile, care le-am făcut netrebnice? Stăpână mântueşte-mă.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele vâzându-te Iisuse întins pre Cruce de voia ta, s'a întunecat, şi pământul s'a cutremurat, pietrile s'au despicat, şi mormânturile de frică s'au deschis, şi toate puterile s'au spăimântat. Iară ceea ce te-a născut fără de bărbat, văzându-te, cu suspin strigà: Vai mie! Ce este aceasta, ce văz?

LA UTRENIE

CANONUL

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mării Roşii...

Pomenirea purtătorului de Dumnezeu astăzi pune înainte tuturor credincioşilor florile bunătăţilor, care trimit mirosul cel bun de taină al Duhului, şi minuni prea alese.

Cu sabia cea înţelegătoare tăind tu Teodore năvălirile patimilor, ai ridicat împrotiva lor semne de biruinţă. Drept aceea te-ai încununat cu darurile minunilor, şi cu ale tămăduirilor, Cuvioase.

Slavă...

Dorind de sărăcia Domnului Cuvioase, arătat ai urît toată mărirea cea de pre pământ şi vremelnică, Teodore. Pentru aceea ai câştigat mărire nepieritoare şi luminată.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără sămânţă ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, cu voia Tatălui, dela dumnezeescul Duh, şi ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de Maică, şi pentru noi din tine fără de tată, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Zburdările trupului le-ai omorît prin înfrânarea cea adevărată, şi ai luminat toate puterile sufletului, Cuvioase.

Ostenelele tale înţelepte, cu lacrămi semănându-le cu adevărat au dat roadă de bune spice, care s'a adus Impăratului tuturor.

Slavă...

Cu adevărat nu ai dat dormitare genelor tale Cuvioase, până ce te-ai făcut lăcaş desă-

vârşit lui Dumnezeu, fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu Maica lui Dumnzeu te-ai făcut celor de pre pământ pricinuitoare bunătăţilor celor mai pre sus de fire; pentru aceea aducem ţie cuvântul cel de bucurie.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Prin rugăciune neîncetată, şi prin curăţie ca un curat apropiindu-te de cel Curat, te-ai sfinţit prin Duhul, Teodore. Pentru aceea acum sălăşluindu-te împreună cu îngerii, cânţi lauda cea întreit sfântă Stăpânului tuturor, pre carele roagă-l pururea, să miluiască pre cei ce cu dragoste te laudă Cuvioase.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă strigând, dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce ceea ce în vremile cele de pre urmă te-a născut cu trup pre tine Hristoase, cel născut din Tatăl cel fără început, plângea lăcrămând. Cu ale căruia rugăciuni pentru milostivirea milelor, unule prea bunule mult milostive Doamne, îndură-te şi mântueşte lumea, cel ce ridici păcatele ei.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Crescut-au împreună cu trupul tău frumseţile bunătăţilor, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea ai înflorit ca un finic, puind înaintea turmei tale roduri, care izvorăsc dulceaţă, Teodore.

Prin înfrânare ţi-ai omorît patimile, şi te-ai arătat lăcaş dumnezeesc al sfântului Duh, prin care tuturor ai izvorît daruri de tămăduiri, cugetătorule de Dumnezeu Teodore.

Slavă...

Cu sărăcia duhului, şi cu strâmtoare petrecând pururea Părinte, acopereai trupul cu petece de păr, privind numai la avuţia cea nepieritoare şi veşnică.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăş Fecioară.

Pentru aceea cu glasuri neîncetate cu credință neîndoită strigăm ție: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Tu Doamne ai întărit pre sihastrul tău, tu l-ai încins pre el cu putere și cu bărbăție împrotiva luptătorului.

De tine Doamne dorind Cuviosul întru sihăstria lui, ție s'a adus arătat pre sineși, ca o jertfă fără prihană, prin focul înfrânării.

Slavă...

In sete și în foame căutând pre Domnul, Teodore te îndulcești acum de izvorul desfătărei împreună cu cetele cuvioșilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine armă neînfrânată asupra vrăjmașilor te punem înainte, pre tine întărire și nădejde mântuirei noastre te-am câștigat, dumnezeească Mireasă.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Săgețile vrăjmașului le-ai sfărâmat Cuvioase, oștindu-te împrotiva lui cu armele smerirei, și cu ajutorul lui Hristos, ai priimit biruință Teodore.

Patimile ispitelor le-ai lepădat departe Cuvioase ca pre niște valuri prin lucrarea înfrânărei întru răbdare, bine ocârmuind-te cu liniștea lui Hristos Părinte.

Slavă...

Neîncetat socotind de ceasul morței, îți spălai patul cu lacrămi și cu suspinuri, și cu frică slujind Domnului totdeauna părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile, că fără ispită bărbătească Fecioară priimind în pântece pre cela ce toate le păzește, le-a cuprins nu ca în strâmtoare.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Arătatu-te-ai prea luminat cu vieața înțelepte Teodore, socotind petecele cele de păr mai mult decât visteriile cele împărătești de pre pământ. Pentru aceasta ai și dobândit haina cea cerească, roagă-te pururea pentru noi, prea cuvioase.

Intru această lună în 20 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Trihină.

Stih: Mori tu părinte carele prin haină de păr ai surpat
Pre cel ce cu haină de frunze pre strămoşi i-a îmbrăcat.
Teodore întru a douăzecea zi
Sufletul tău cel mare de trup se osebì.

Acest fericit dându-se spre toată răbdarea şi petrecerea grea, îngheţat de frig şi de ger, îşi acoperea trupul cu îmbrăcăminte de păr aspră, dintru care, s'a numit şi Trihină. Drept aceea a descoperit şi înşelăciunea dracilor. Şi mormântul său este izvorâtor de mir, spre toţi câţi năzuiesc la dânsul cu dragoste, şi-şi iau sufleteasca şi trupeasca tămăduire.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teonă şi Antonin.

Stih: Impreună cu Achindin pre patru sabia omoară,
Cari din primejdia rătăcirei scăpară.
Plini de praful cu sânge cel din cuptor,
S'au apropiat de Hristos cei depe lângă Hristofor.

Aceştia toţi, au săvârşit lupta muceniei pe vremile lui Diocliţian rău credinciosul, când şi mult pătimitorul mucenic al lui Hristos Gheorghie fiind prins se muncea, şi în vremea muncilor săvârşia prea mărite minuni. Şi Victor, Achindin, Zotic, împreună cu Zinon, şi Severian, văzând pre sfântul Gheorghie, întins pe roată, şi întru nimic vătămându-se cu un glas s'au mărturisit pre sine creştini, cărora li s'au tăiat capetele de sabie. Iară Hristofor, Teona şi Antonin, fiind cei mai de aproape păzitori ai împăratului, şi cari stau înaintea lui, întru una din zile, în vremea ce se certà marele Mucenic cu cruzime, văzând învierea elinului celui mort, ce îndată s'a făcut prin rugăciune şi prin chemarea lui Hristos Dumnezeu, degrabă aceştia aruncând brâele şi armele lor înaintea împăratului şi a toată priveliştea, au mărturisit pre Hristos că este Dumnezeu adevărat. Pentru care fiind prinşi i-au pus la închisoare. Iară după câtevà zile stând înaintea tirannului fură spânzuraţi şi strujiţi, şi coastele li s'au ars cu făclii aprinse. Şi în sfârşit fiind aruncaţi în foc, au priimit cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Anastasie al Antiohiei.

Stih: Anastasie, dar pentru tine ce voiu scrie?
Carele pentru Hristos ai grăbit a murì de sabie.

Intru această zi pomenirea sfântului apostol Zacheu.

Stih: Nu îţi zice pogoară-te, ci sue-te,
Zachee, Hristos la Cer chemându-te,

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Atanasie carele a zidit Mânăstirea din Meteor, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Tu Atanasie piatra Meteorul ai zidit,
Cel ce către piatra cea din capul unghiului ai călătorit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosulu Iosaf, împreună sihastrul cu pomenitul cuvios Atanasie din Meteor cu pace s'au săvârşit.

Stih: Iosafe în ceruri împreună cu Atanasie fiind.
Acum dănţuiţi ca cei ce împreună de ostenele v'aţi fost împărtăşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
In cuptorul persesc...

Darul lui Dumnezeu cel ce odinioară a dat rouă tinerilor în cuptor, acela a veştejit cuptorul patimilor tale Părinte, vărsând ploaie de răcoreală preste tine, ca dintru un nor.

Cu sudori amestecând pâraele lacrămilor, prin Darul lui Hristos le-ai făcut scăldătoare Cuvioase, întru care spălându-te, ai şters întinăciunile patimilor, înţelepte Părinte.

Slavă...

In cuptorul lacrămilor arzând patimile trupului, cu totul te-ai arătat curat prea luminat ca aurul, strălucind cu daruri dumnezeeşti întru slava Dumnezeului nostru, părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeesc lăcaș cel prea sfințit al celui prea Inalt, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Fiind împodobit prin înțelegere cu obiceiurile bunătăților, ai suflat în lume bună mirosirea lor, Cuvioase, și mirurile minunilor tale le trimiți tuturor credincioșilor, cari strigă lui Hristos: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Către Dumnezeu întinzându-ți mâinile Cuvioase, prin rugăciunile tale ai legat gurile hiarelor celor înțelegătoare, care s'au ridicat asupra ta Părinte, și veselindu-te cu cuget curat ai cântat: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ridicatu-te-ai Cuvioase de pre pământ la Cer, din strâmtoare la lărgime necuprinsă în lăcașurile sfinților, în loc de haină proastă împodobindu-te cu vison, părinte Teodore, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu Fecioară curată în toate neamurile te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, tu te-ai făcut lăcaș Dumnezeirii, Preacurată, nearzându-te de focul luminii celei neapropiate. Pentru aceea toți bine te cuvântăm, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Dorind să aibi viețuire în ceruri, te-ai slujit cu bunătățile ca cu o scară, prin carea ai ajuns acolo, și ai câștigat ceea ce ai dorit părinte Teodore.

Casă bunătăților te-ai făcut Părinte, întru care s'a ținut credința, nădejdea, dragostea și curăția. Pentru aceasta te-ai mutat prea ales plin de bucurie, Cuvioase.

Slavă...

Unde sunt mulțimile cuvioșilor și cetele drepților, unde

este mulțimea sfinților și adunările celor întâi născuți, acolo arătat te-ai sălășluit Părinte, cu cari împreună adu-ți aminte de noi totdeauna.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine, tu ești veselia lumei, și dulceața inimei noastre a robilor tăi, tu ești îndulcirea și dorirea celor ce te laudă, Maică Fecioară prea curată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firele cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 21 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Ianuarie și cei împreună cu dânsul; și sfântul sfințitul mucenic Teodor cel din Perga Pamfiliei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Preot dupre lege te-ai făcut, pătimitor prea sfințit, o Ianuarie, nu cu sângele altuia, ci mai ales cu al tău, intrând la ceruri unde este mergătorul înaintea tuturor Iisus, neîncetat uitându-te la dânsul Părinte, și văzând cele ce văd îngerii.

Și pielea luându-ți-se, și în foc aruncându-te, și la hiare dându-te, și în temniță închizându-te în multe zile, prin dumnezeeasca putere ai rămas cu gând nesupus, vrednicule de laudă, și ai săvârșit nevoința, pătimind dupre lege, sfințite purtătorule de minuni, cela ce ești întocmai cu îngerii.

Pre Disiderie, pre Procul, pre Sosson, pre Faust, cu Eutihie, și pre Ianuarie cel pururea pomenit, și pre înțeleptul Acution, cu un glas să-i cinstim, ca pre niște înțelepți lucrători de cele sfinte, ca pre niște mucenici purtători de chinuri, ca pre niște cetățeni ai sfintei cetăți și ca pre unii ce sunt rugători adevărați pentru cei ce-i fericesc pre dânșii.

Alte stihiri ale sfântului Teodor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Stând înaintea divanului celui fără dreptate, nedumnezeirea idolilor ai înfruntat, mare mucenice Teodore, și fără dreptate ai fost bătut, și întinzându-te pre grătar ars, și cumplit arzându-te, te-ai stropit cu roua Duhului celui ce cu tărie te-a întărit pre tine, ca să risipești iuțimea împrotivitorului.

Căruță a Dumnezeului nostru descoperit te-ai arătat, purtând pre acesta în inima ta cea curată Fericite, și legat fiind de căruță, pre cei ce te-au legat pre tine, i-ai deslegat din legături, și'i legi de dragostea lui Hristos, cu cari împreună fiind aruncat în cuptor, nu te-ai ars Teodore, slăvind cu dânșii pre Domnul, vrednicule de minune.

Asemănându-te celui ce și-a întins mâinile pre Cruce, te-ai răstignit fericite Teodore, și ai fost spânzurat trei zile, până când ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, și ai săvârșit curgerea pătimirii, Verhovnice al mucenicilor, stâlpul cel dintâi al Bisericii, înfrumsețarea credincioșilor, și împreună lăcuitorule cu îngerii.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Rourează Stăpână cu adâncul milostivirei tale și inima mea cea arsă de zăduful patimilor, ca o milostivă, adapă-o Fecioară, și mă fă rogu-mă, ca neîncetat să izvorască pâraele umilinței, prin care să mă învrednicesc mângâerei, cari vor dobândi cei ce plâng cu adevărată inimă, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea prea curată văzând răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, și coasta pătrunsă cu sulița, plângând striga: Ce este aceasta fiul meu? Ce ți-au răsplătit ție nemulțămitoarele noroade, pentru bunătățile cele ce ai făcut lor? și te sârguești să mă faci pre mine lipsită de fiu, prea iubite! Mă minunez bunule îndurate de răstignirea ta cea de bună voie.

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Ianuarie.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăuda ceata cea veselitoare a mucenicilor

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Fiind împreună cu oștile îngerilor celor fără materie, și de împărtășirea luminei celei neapuse luminându-te Sfințite, la suflet, luminează-mi inima mea celui ce-ți laudă astăzi praznicul cel purtător de lumină, fericite Ianuarie.

Din pruncie ai fost cu totul prea sfințit, crescând împreună cu bunătățile și primind ungere sfințită, te-ai preoțit, păstorind norodul, și cu sângele muceniei luminându-te ai strălucit mai mult decât soarele, prea cuvioase.

Luminându-ți-se inima cu lumina cea dumnezeească, bărbătește ai intrat la luptă, având râvnă dumnezeească, și surpând toată înșelăciunea ido-

lească, ai priimit cununa biruinţei, pururea pomenite.

A Născătoarei:

Fericit este norodul cel ce te slăveşte pre tine cu adevărat Maica lui Dumnezeu, şi te fericeşte pururea Născătoare de Dumnezeu, precum ai zis mai'nainte, proorocind cu sfinţire, când purtai pre Hristos în pântecele tău Preacurată.

Alt CANON al sfântului Teodor

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Dar bine plăcut şi iubit stăpânului, şi podoabă mucenicilor te-ai arătat Teodore. Pentru aceasta ca un dar cântare aduc ţie, dă-mi ajutorul tău.

Fiind împodobit cu duhul, şi înfrumseţat cu trupul, ai depărtat pre cel viclean, şi pre acesta vătămându-l, ai primit cununa biruinţei.

Slavă:

Biruind graiurile celui rău credincios, Teodore, descoperit te-ai arătat pre tine plăcut Domnului, şi ostaşi împăratului Hristos, şi mucenic desăvârşit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel neapropiat cu firea sălăşluindu-se în pântecele tău, ne-a arătat pre noi lăcuitori raiului prin negrăită milostivire, din care am fost izgoniţi prin înşelăciunea şarpelui, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici...

Fiind înflorit cu lumina sfântului Duh, dănţuiau în mijlocul cuptorului, asemănându-te cu cuvioşii tineri cei mai de 'nainte, prea fericite.

Cete de puteri sfinţite dănţuiau împreună cu tine în mijlocul cuptorului, cu cari împreună lăudai pre Făcătorul de bine, rămâind nears de foc, cugetătorule de Dumnezeu.

Având pre Hristos întru ajutor, stând în mijlocul tiranilor, erai fără frică; şi răbdând munci, te-ai arătat mucenic prea slăvit.

A Născătoarei:

Rumpe lanţurile păcatelor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai rumpt legăturile iadului cu naşterea ta, şi toate le-ai umplut de bucurie.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Făcându-te lăcaş dumnezeescului Duh, înţelepte, ai surpat capiştile idolilor cele pierzătoare, şi cu cuvinte ai înfruntat aducerile cele spurcate ale celor fărădelege, Teodore.

Cu mânie bătându-te judecătorul cel fărădelege, ca pre unul ce întăriai legile Dumnezeului nostru, Teodore; pre

carele văzându-l înaintea ta, ai rămas neclătit.

Slavă...

Cu osârdie te-ai pus în tigae arsă, și te-ai aprins de dumnezeească dragoste Teodore, aprinzându-te cu râvna lui Dumnezeu celui atotțiitor.

Și acum, a Născătoarei:

Cel fără de ani cu firea s'a văzut din tine sub ani, născându-se cu adevărată asemănarea trupului, văzând mai' nainte, prin milostivirea cea negrăită păcatele mele în ani.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreți Născă„toare de Dumnezeu, ceea ce „ești izvor viu și îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov„nicească întărește-i, și întru „dumnezeească slava ta, cunu„nilor slavei învrednicește-i".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cu văpselele sângiurilor tale văpsind haina Preoției, o ai arătat mai luminoasă, slugă a lui Hristos. Drept aceea te-ai suit la veșnicile lăcașuri, izvorând noianuri de tămăduiri celor ce te cinstesc, și rugându-te totdeauna lui Dumnezeu, să dea tuturor iertare păcatelor.

Slavă, a sfântului Teodor.

Pre cel cu un nume numit al darului Mântuitorului, pre moștenitorul fericirei acestuia, ca pre cel întocmai mucenic al lui Hristos Dumnezeu, veniți să-l lăudăm prăznuind acum cinstită pomenirea lui, și să strigăm către dânsul: Mare mucenice Teodore, roagă-te ca să se dăruiască nouă iertare de greșale.

Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odată noi nevrednicii, a vestì puterile tale Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ne-ai fi părtinit tu, cine ne-ar fi mântuit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà de la tine Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea de tot felul de răutăți.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce în vremile cele de pe urmă te-a născut cu trup, Hristoase, văzându-te spânzurat pre Cruce pre tine cel născut din Tatăl fără început, strigà: Vai mie prea iubitul meu Fiu! Ce răsplătire ți-a dat norodul jidovilor? Ci, scoală-te și mântuește pre cei ce au crezut întru tine, ca un iubitor de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Pre Sosson levitul și purtătorul de chinuri, și pre cinstitul Faust, și pre marele

Procul, şi pre Desiderie, toţi cu un glas să-i cinstim.

Nedormitând nici cum cu dormitarea necredinţei, prin dumnezeeşti privegheri, ai adormit gândul cel rău al celor fără de Dumnezeu, mucenice Procule.

Pre ostaşii cei viteji ai adevărului, pre Procul, Faust, Sosson, pre Eutichie şi pre Ianuarei, toţi să-i cinstim cu laude.

A Născătoarei:

Să slăvim pre ceea ce una este binecuvântată, prin care cel prea bun, carele s'a născut dintr'însa, cu adevărat, din destul a binecuvântat pre toţi.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Suindu-te pre tigae, îngerul din Cer stând înainte, te-a rourat, păzindu-te pre tine nears, Teodore. Prin curgerile apelor, cu cutremur şi cu sunet şi cu înfricoşate arătări.

Lucrând tu minuni, Dioscor cel învăţat cu înşelăciunea, îndată ca o piatră tăvălindu-se către credinţă, s'a numărat în ceata mucenicilor, ca cel ce s'a sfârşit prin foc.

Ca un păzitor poruncilor Ziditorului te-ai pus în temniţă, şi ai păzit lui Dumnezeu credinţa, care din pruncie ai avut, şi cu înţelepciunea cea desăvârşită ai lepădat pre cei fără de minte, cari nu păzeau credinţa cea dreaptă.

Slavă...

Suferind ispitele muncilor celor cu multe dureri, te-ai învrednicit a tămădui multe boale, Mucenice, şi te-ai făcut moştenitor lăcaşurilor celor fără durere şi vieţei, şi îndulcirei celei cu adevărat fără întristare.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără durere ai născut pre Dumnezeu cel fără de trup, pre cel ce a deslegat durerile strămoaşei Evei, şi a mântuit din durerile iadului, pre păcătoşii cei ce aveau vieaţă cu durere.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamene lumina mea...

Cu sânge sfinţit ai făcut haina ta mai luminoasă, şi la Biserica cea de sus te-ai suit ca un preot, prea fericite.

Curgând la pământ sângele tău cel de mult preţ, s'a făcut rîu de tămăduiri, care usucă pâraele patimilor, Părinte.

Făclia cea cu şease lumini a mucenicilor luminând a ars zecimile de mii ale dracilor, iară pre credincioşi îi luminează cu dumnezeescul Dar.

A Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, prin

care a răsărit celor dintru întunerec lumină neapusă, Stăpânul tuturor, și cu dragoste te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate..

Inșelăciunile nedumnezeirei ai înfruntat, pentru aceasta fiind legat de o căruță, ai rămas întreg, ridicându-te cai de foc ca pre slăvitul Ilie, Teodore.

Mâniindu-se cel fărădelege, te-a aruncat pre tine dimpreună cu Socrat și cu dumnezeescul Dionisie, într'un cuptor ars cu carii împreună ai cântat cântarea proorocilor cea sfințită, ca un viteaz Teodore.

Slavă...

Dumnezeescul Dionisie împreună cu viteazul Socrat, cei ce în mijlocul cuptorului s'au rănit cu sulița, întru cântări să se laude, ca niște tari mucenici, cei ce s'au plecat dumnezeeștilor învățături ale lui Teodor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace cu adevărat ești prea curată, una de Dumnezeu Născătoare, întărește-mă ca să stăpânesc patimile cele ce m'au robit pre mine, ca bucurându-mă, cu cuget curat să te fericesc pre tine mântuirea credincioșilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Mulțimea călcătorilor de lege, văzându-te că faci minuni cu cuvinte, învățătorule de cele sfinte, alergà către făcătorul cu tot sufletul, luminându-se minunat.

Arătatu-te-ai Ierarhe, și mai 'naintea sfârșitului, și după dumnezeescul tău sfârșit făcător de mulțime de minuni, căci din pruncie ai luat Darul sfântului Duh.

O ființă în trei fețe cinstind Părinte, ai stricat înșelăciunea dumnezeilor celor mulți, și chinuindu-te, te-ai numărat cu adunările cetelor celor nenumărate.

A Născătoarei:

Spre facerea de bine a oamenilor s'a întrupat Dumnezeu Cuvântul din curate sângiurile tale, pre carele roagă-l neîncetat Maica lui Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Ințelepții lui Dumnezeu...

Cu dumnezeeească pogorârea îngerului s'a stins văpaia cuptorului, iară inima ta prea fericite umplându-se de îndrăsneală, se răcoria, cu chemarea cea către Ziditorul.

Auzind muncitorul graiurile

cele sfinte ale celeia ce te-a născut pre tine, sabiei o a dat pre dânsa, săvârşindu-şi curgerea cu dumnezeească mucenicie.

Slavă...

Dorind Filipia ca să moară dimpreună cu fiul, cu grăbire a venit nechemată înaintea divanului, şi a priimit mărirea mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată muntele cel sfânt, iată puitoarea de mir a Duhului, şi podul carele trece pre toţi către Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara, pre care o slăvim.

Irmosul:

Cugetătorilor de Dumne-„zeu, săvârşind acest praznic „dumnezeesc, şi cu totul cinstit „al Maicei lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile slăvind „pre Hristos, cel ce s'a născut „dintru dânsa".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu ungerea preoţiei şi cu sângele muceniciei v'aţi împodobit mărite Ianuarie şi Teodore, şi întru cele de sus lăcuind, pretutindenea străluciţi. Căutaţi spre noi, cei ce am venit în Biserica voastră, şi într'însa neîncetat strigăm: Păziţi-ne pre noi pre toţi, rugând pre Dumnezeu cel iubitor de oameni.

Întru această lună în 21 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ianuarie episcopul, şi cei împreună cu dânsul: Procul, Sosson, şi Faust Diaconii, Disiderie Citeţul, Eutihie, şi Acution.

Stih: Pre Ianuarie viteazul bărbat,
Luna lui Ianuarie l-a văzut tăiat.
Împreună cu Procul pre Sosson, încă şi pre Faust,
Procule plecându-se sabia i-a tăiat.
Disiderie dând grumazul sabiei,
A suferit tăerea şi s'a înfăţşat Domnului.
Ascultă glasul lui Acutie.
Ce zice, sufere împreună cu mine tăierea Eutihie,
În a douazeci şi una zi,
Ianuarie tăierea capului suferì.

Aceştia, au fost în zilele împăratului Diocliţian şi a lui Timoteiu stăpânitorul Campaniei, cari s'au dat la multe munci, şi mai pe urmă neînfricoşindu-se, nici plecându-se poruncilor păgâneşti, li s'au tăiat capetele. Iară arhiereul Ianuarie fu băgat în cuptor, şi mântuindu-se dintr'însul, i s'a tăiat vinele, de aceea tăindu-i-se şi lui capul cu sabia, îşi priimì sfârşitul. Iară o oarecare femee văduvă, anume Maximina, având numai un fiu unul născut, carele se întâmplă de murì, şi plângând ea fără mângâiere, pentru lipsirea lui. Mai pe urmă îşi veni în fire oare ce, şi căutând deasupra la uşa bisericei, văzù o pânză în care erà zugrăvit chipul sfântului Ianuarie. Şi aducându-şi ea aminte de ceea ce făcuse oarecând proorocul Eliseu, de a înviat pre feciorul Samaritencii, pornindu-se dela Dumnezeu, făcù şi ei asemenea; că tocmindu-şi binişor trupul copilului, închipuì şi asemănarea sfântului Ianuarie, şi puse la ochii copilului ochii icoanei sfântului, şi la urechi şi la gură, şi alcătuind asemenea şi alte mădulări, zicea cu plâns şi cu fierbinţi lacrămi: Robul lui Dumnezeu fie-ţi milă de mine, şi înviază pre fiul meu, că-mi este singur născut. Iară Sfântului făcându-i-se milă de dânsa l-a dat pre copil viu femeei nevăzut. Această minune văzându-o toţi, câţi se strânseră la îngroparea copilului, s'au cutremurat slăvind şi binecuvântând pre Dumnezeu.

Întru această zi, pătimirea sfântului sfinţitului mucenic Teodor celui din Perghia Pamfiliei şi celor împreună cu dânsul.

Stih: Teodore, părtaş patimei te-ai arătat, A celui ce a pătimit şi decât patimile este mai înalt.

Intru împărăţia lui Antonin, stăpânind Teodot ighemonul în Perghia Pamfiliei, alegeà la rânduiala ostăşească pre tinerii cei frumoşi şi tari cu trupul spre slujba împărătească. Deci cu acei de bun neam tineri au luat împreună şi pre acest fericit Teodor, frumos la vedere şi la ighemonul Teodot l-a dus; iară ighemonul a pus pre dânsul ca şi pre ceilalţi tineri semnul cel ostăşesc. Iară sfântul Teodor pre semnul acela îndată l-a aruncat dela sineşi, zicând: Eu însemnat sunt din pântecele maicei mele, cu împăratul meu cel ceresc, cu Domnul Iisus Hristos, şi nu voesc ca să fiu ostaş la alt împărat. Şi l-a întrebat pre el ighemonul: căruia împărat te-ai făcut ostaş? Răspuns'a Sfântul: M'am făcut ostaş aceluia ce a făcut Cerul şi pământul. Şi îndată ighemonul cunoscându-l pre el că e creştin, i-a zis: Au nu vei aduce dumnezeilor noştri jertfe? Răspuns'a Sfântul: Eu dracilor celor necuraţi jertfă nici odată n'am adus, nici voiu aduce. Deci a poruncit ighemonul ca să-l bată pre el, şi foarte bătându-l, iarăşi l-a întrebare l-a pus înainte, şi i-a zis: Acum oare plecatu te-ai, şi mai cu blândeţe ne vei răspunde nouă, şi te vei închină dumnezeilor. Răspuns'a Sfântul: De ai fi cunoscut tu pre Dumnezeul cel ce te-a făcut pre tine, singur ai fi voit ca să te închini aceluia. Şi a poruncit ighemonul ca să aprinză un foc, şi să aducă o tigaie mare de fier, şi să topească multă smoală, pucioasă şi ceară, şi să pue în tigae pre mucenicul gol, şi să toarne preste dânsul cele topite. Şi făcându-se aceasta, de năpraznă a făcut Dumnezeu o minune prea slăvită. Pentrucă un huet mare ridicându-se, şi făcându-se cutremur, a crăpat pământul în două în acel loc, unde se află focul şi tigaia, şi apă multă din crăpătura pământului a izvorît, şi a stins focul şi tigaia, iară sfântul Mucenic cu totul a rămas sănătos, şi către ighemonul a zis: Iată vezi că nu al puterei mele este lucrul acesta, ci al lui Hristos Dumnezeului meu, căruia eu slujesc; iară tu de voeşti ca să cunoşti puterea dumnezeilor tăi, clădeşte alt foc şi tigaia iarăş o arde, şi porunceşte ca pre unul din ostaşii tăi să-l întinză pre dânsul întru numele dumnezeilor tăi, şi atunci vei vedea puterea lor, şi pre tăria cea întru toate a Dumnezeului meu o vei cunoaşte.

Iară ostaşii cei ce-i stau înainte auzind acestea, au zis către ighemonul: Nu Domnule, să nu ne faci nouă aceasta, ci mai ales popii dumnezeilor să-i faci aşà. Pentrucă de asemenea va asculta tigaia pre popa, ca şi pre Teodor, şi nu-l va arde pre acela precum şi pre dânsul. Iară ighemonul îndată poruncind să cheme pre un popă, l-a întrebat pre el: Cum îţi este numele? Răspuns'a popa Dioscor îmi este mie numele. Zis-a către dânsul ighemonul: Cu ce fel de vrajă şi buruiană se ung creştinii, şi intră cu îndrăzneală în foc, şi nearşi rămân, precum şi Teodor acum de foc nevătămat este? Răspuns-a Dioscor: Creştinii nu sunt vrăjitori, ci numele lui Hristos este aşà de puternic în cât unde se chiamă acela, acolo toată buruiana şi basnele cele vrăjitoreşti se strică, şi dracii se cutremură. Zis-a ighemonul: Au doară mai tare este Hristos decât Dia al nostru? Răspuns'a Dioscor: Dia şi ceilalţi dumnezei cu dânsul, idoli sunt surzi, şi nesimţitori, şi te rog pre tine, nu mă silì pre mine ca să mă sui pre tigae, ci de voeşti ca să ştii puterea lui Dia, pre acela singur mai ales să-l pui pre foc. Zis-a ighemonul: Şi cine poate să o facă aceasta? Pentrucă cine va îndrăznì ca să pue pre dumnezeu în foc? Zis-a Dioscor: Porunceşte-mi mie, şi eu voiu face aceasta. Şi de se va împotrivì mie Dia, atuncea îl voiu crede pre el, că este Dumnezeu, şi poate să se apere pre sineşi de foc. Zis a ighemonul: Cu adevărat de acum nu mai eşti tu popă de vreme ce unele ca acestea asupra dumnezeiilor le grăeşti. Răpuns-a Dioscor: Am fost popă, asemenea ţie întru credinţa păgânească, însă văzând acum pre fericitul Teodor de muncile ce i se dau lui de la tine nebiruit, şi de foc nears am cunoscut puterea lui Hristos, şi neputinţa mincinoşilor dumnezei o am înţeles, şi m'am întărit întru credinţa lui Hristos, şi voesc astăzi să mă fac împreună ostaş cu Teodor. Zis-a către dânsul ighemonul: Dacă aşa grăeşti Dioscore, apoi sui-te pe tigae, ca şi Teodor. Atuncea Dioscor căzând către mucenicul lui Hristos, a zis: Robule a lui Hristos, adevăratului Dumne-

zeu Teodore, roagă-te pentru mine; şi s'a rugat Sfântul pentru Dioscor. Deci a desbrăcat pre Dioscor, şi pre tigaea cea înfocată întinzându-l, tare a strigat: mulţămesc ţie Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul lui Teodor, că cu robii tăi mă rânduești pre mine, deci priimeşte cu pace sufletul meu, şi aceasta zicându-o, s'a dat duhul, şi a luat într'un ceas cununa muceniei, ca şi tâlharul pre Cruce raiul.

După săvârşirea fericitului Dioscor, pre sfântul Teodor l-a aruncat în temniţă. După aceea întru altă zi, de picioare împiedecându-l, şi de un cal sălbatec legându-l, îl tărà pre uliţele cetăţei, gonind foarte tare pre calul acela; deci calul fără de rânduială purtându-se, preste prăpăstii căzând s'a sfărâmat, şi a perit, iară mucenicul cu nevăzută puterea lui Dumnezeu păzindu-se, şi din legare dezlegându-se, a rămas întreg şi fără de vătămare, toţi mirându-se de o minune ca aceea. Iară doi din ostaşi: Socrat şi Dionisie, cei ce legase pre Sfântul de cal povesteau o vedenie oarecare minunată. Că gonindu-se calul, a văzut o căruţă de foc din Cer pogorându-se la mucenic, care pre mucenicul cel târât l-a luat în sineşi şi-l trăgeà, şi l-a pus pre acela în divan întreg. Aceşti doi ostaşi spuindu-o aceasta la toţi, au strigat: *Mare este Dumnezeul creştinilor.* Aceasta auzindu-o ighemonul, a poruncit ca şi pre aceea împreună cu sfântul Teodor în temniţă să-i închiză, şi găteà un cuptor trei zile cu foc mare arzându-l pre el. După aceea în cuptorul acela a aruncat pre mucenicul, şi pre amândoi ostaştii cei ce crezuse întru Hristos, pre Socrat şi pre Dionisie, şi îndată nişte rouă dumnezeească s'a pogorît de sus, şi i-a rourat pre dânşii, şi văpaia o a răcorit, şi şedeau Sfinţii în mijlocul cuptorului ca în mijlocul unui vânt răcoros şi vorbià unul cu altul.

Deci şi-a adus aminte sfântul Teodor de fericita maica sa, care mai înainte de trei ani se robise de cei de alt neam, şi în ţară streină cu alţii mulţi o dusese, şi s'a rugat pentru dânsa lui Dumnezeu, zicând: Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule al minunilor, arată-mi mie pre maica mea, precum tu ştii, cu dumnezeească puterea ta. Pentru că doresc ca să o văz pre ea, iară ţie toate îţi sunt cu putinţă, arată-mi mie pre aceea, ca şi ceilalţi să cunoască măririle tale. Aşa Sfântul rugându-se, se stingeà văpaia prea încet fiindcă încă şi ploae cu rugăciunile Mucenicului se pogorâse, şi foarte a stins cuptorul, şi se plecau Sfinţii spre somn întru dânsul, şi acum erà noapte. Şi în vis îngerul stând înaintea sfântului Teodor, i-a zis: Nu te mâhnì Teodore pentru maica ta, că iată o vei vedeà pre ea, şi deşteptându-se Sfântul din somn, a spus prietenilor săi vedenia cea din vis. Şi încă el aceea spuindu-o a stătut în mijlocul cuptorului maica Sfântului, care se numia Filipia, şi văzându-şi pre fiul său cel iubit, s'a bucurat, şi l-a sărutat pre acela cu dragoste, şi pre ostaşii cei ce erau împreună cu dânsul, şi le-a spus de unde şi cum a venit, cu nevăzută mână purtându-se. Iară sfântul mucenic Teodor la Cer mâinile ridicându-şi, mulţămirea cea cuviincioasă a dat lui Dumnezeu. Iară a doua zi ighemonul din somn sculându-se, a zis către ai săi: Mi se pare mie că nici un os n'a rămas în cuptor de ale lui Teodor şi ale ostaşilor celor aruncaţi împreună cu dânsul.

Acestea acela grăindu-le, unul din strejarii cei ce păzeau cuptorul, a mers la ighemonul, spuindu-i, că vii sunt mucenicii în cuptor, şi focul încă de aseară tot s'a stins, de o ploaie care preste cuptor de sus s'a vărsat stingându-se, şi maica lui Teodor dela robie fără de veste venind, şade în cuptor ca într'o cămară cu fiul şi cu ostaşii vorbind pentru Dumnezeul lor. Aceasta auzindu-o ighemonul s'a spăimântat, şi singur sculându-se a mers la cuptor, şi chemând pre fericita Filipia, a zis către dânsa: Oare tu eşti maica lui Teodor? Răspuns-a fericita: Eu sunt. Zis-a către dânsa ighemonul: Invaţă pre fiul tău ca să se închine dumnezeilor, ca nu şi singur rău să piară, şi pre tine fără de fiu să te facă. Iară ea a răspuns: Fiul meu, precum de dânsul mai înainte de zămislirea lui dela Domnul meu înştiinţare am luat, răstignit va fi de tine, şi va jertfi lui Dumnezeu jertfă de laudă. Zis-a ighemonul: De vreme ce tu singură

ai hotărît fiului tău moarte de Cruce, așà dar să și fie. Și îndată a poruncit ca pre sfântul Teodor să-l răstignească, iar sfintei Filipiei cu sabia să-i tae capul, iară pre cei doi ostași, pre Socrat și pre Dionisie să-i împungă cu sulițele. Și așà sfinții Mucenici cununile sale și-au luat. Iară sfântul Teodor trei zile pre Cruce spânzurând viu, după aceea către Domnul s'a dus. Atuncia oarecarii din drept credincioși luând trupurile Sfinților, le-au învălit pre acelea cu cinstite giulgiuri cu aromate, și la loc însemnat le-a pus cu cinste, slăvind pre Tatăl, și pre Fiul, și pre sfântul Duh, pre un Dumnezeu în Treime slăvit în veci. Amin.

Intru această zi, sfânta muceniță Filipia maica sfântului Teodor, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Iubesc pre Filipia ca pre maica nevoitorului celui lăudat,
Și ca pre purtătoarea de chinuri cu adevărat.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Alexandra împărăteasa, și a slugilor ei: Apolo, Isachie și Codrat.

Stih: Alexandra se bucură de întunecoasa închisoare.
Așteptând ca să-i pricinuiască cunună strălucitoare.
Doi nevoitori suferă moartea cea prin nemâncare,
Și scapă de sugrumarea drăcească, cea de suflete pierzătoare.
Codrate zemurile oalei sudorile tale,
Tăiat fiind tu prin sângiuri îndulcește-le ca cu sare.

Alexandra mucenița lui Hristos Dumnezeu erà soție împăratului Dioclițian; deci văzând pre sfântul Gheorghie că se munceà, și se rănea în pântece cu sulița, fără să se vatăme; după aceea întins pre o roată ce aveà cue de fier ascuțite și că s'a aruncat preste o râpă, și trupul în multe bucăți i s'a tăiat; și iarăși a rămas sănătos, și s'a înfățișat împăratului, în vremea ce făceà jertfă idolilor, și că cu prea mărită aceasta priveliște, pre mulți a făcut să crează în Hristos; din cari unora li s'au tăiat capetele afară de cetate, iară alții au fost puși la închisori, acestea zic văzându-le, a lăsat mărirea împărăției, și crezând în Hristos s'a mărturisit pre sine creștină înaintea împăratului. Deci fu pusă la închisoare; după acestea dându-se hotărâre ca să fie tăiați Gheorghie și Alexandra, aflându-o ea aceasta în închisoare s'a rugat lui Dumnezeu, și și-a dat sufletul. Iară Apolos, și Isachie, și Codrat, fiind slugi împărătesei Alexandrei, și văzându-o pre ea că a defăimat vremelniceasca și stricăcioasa împărăție, și pre muritorul împărat, și că crezând în Hristos a și murit pentru el, au crezut și ei în Hristos. Și înfățișându-se cu îndrăzneală au mustrat pre împăratul numindu-l călcător de lege și sălbatec, și că nu i-a fost milă de însăși femeea sa, cu care a făcut copii. Deci mâniindu-se împăratul pentru aceasta, a poruncit ca să-i pue la închisoare, și aceasta făcându-se, gândià el toată noaptea cu ce moarte îi va pierde, iară dimineața scoțându-i din temniță, pentru Codrat a poruncit să fie tăiat; iară Apolos și Isachie, iarăși să fie puși la închisoare, și să se omoare cu foamea; cari după câteva zile fiind istoviți de foame, și-au dat sufletele lor Domnului.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Maximian Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Fiind uns cu untuldelemn al Duhului mai înainte de sfârșit,
De duhurile înșelăciunei Părinte te-ai arătat nebiruit.

Acesta era din Roma veche, fiu de părinți bogați și de bun neam; deci din oarecare trebuințe lăsând Roma s'a dus la Constantinopol, unde strălucind cu bunătatea vieței, și cu cealaltă deplinătate, și cunoscut fiind de isteț cu mintea și foarte învățat, fu hirotonisit Preot de fericitul întru pomenire Patriarhul Sisinie. Deci ajungând el până în vremea ereticului Nestorie, carele a fost în urma prea sfântului Sisinie, a fost prohirisit Patriarh în Constantinopol, prin alegerea împăratului și a tot norodul. Deci bine păstorindu-și turma sa doi ani și cinci luni, și Biserica nevătămată de sminteli păzindu-o, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosulu părintelui nostru Anastasie Sinaitul.

Stih: Nou Moisi fiind în Sinai Anastasie cel mare,
Poate vedeà pre Dumnezeu și mai înainte de mutare.

Acest dintru sfinţi părintele nostru lăsând lumea şi cele din lume, şi luându-şi Crucea sa pe umere, dupre cuvântul Domnului, tunzându-se, urmă lui Hristos cu osârdie; deci dorind de mai mare nevoinţe de fapte bune, s'a dus la Ierusalim, şi închinându-se cinstitelor locuri şi cu credinţă sărutându-le s'a suit la muntele Sinaiului; şi acolo aflând monahi foarte desăvârşiţi în sihăstreasca petrecere, a rămas împreună cu ei supuindu-li-se şi slujindu-le. Deci făcându-se foarte smerit cugetător, a luat dela Dumnezeu darurile cunoştinţei şi multei înţelepciuni. Prin care scriind vieţi ale sfinţilor Părinţi, şi cuvinte de suflet folositoare alcătuind, ajungând la adânci bătrâneţe s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cei trei tineri...

Cu cei trei tineri te-ai asemănat în mijlocul văpăei, o Ianuarie, dănţuind împrejur cu pogorârea îngerilor, şi lăudând cu cântări de taină pre Mântuitorul.

Stătut-ai înaintea divanurilor celor tirăneşti Mucenice, pătimind foarte tare, şi ruşinând pre cei cu credinţă rea, şi arătând adevărul tuturor celor rătăciţi.

Purtând tu în trupul tău omorîciunea cea purtătoare de vieaţă, şi după moartea ta ai înviat mortul ca şi cum ar fi fost viu Părinte. Mărindu-te pre tine Dumnezeu, pătimitorule Ianuarie.

A Născătoarei:

Omoară-mi mişcările trupului Preacurată, ceea ce ai născut vieaţa, înviază-mi sufletul meu Fecioară, carele este omorît de patimi, şi de multe păcate.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Păzindu-te cu roua Duhului ca cei trei tineri, ai rămas nears în mijlocul focului, de Dumnezeu înţelepţite Teodore, împreună cu dânşii cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Inşelăciunea Elinilor, cu cuvântul Darului carea îndestulat izvorà din buzele tale, o ai înfruntat, mucenice Teodore, şi ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Mai 'nainte de zămislire cunoscând chemarea şi pătimirea ta, ceea ce te-a născut pre tine, mare mucenice şi mult pătimitorule Teodore, a strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii mie curăţire către cel ce s'a născut din tine Preacurată, mijlocindu-mi dumnezeească intrare întru împărăţia lui Dumnezeu şi îndulcirea hranei şi împărtăşirea luminei,

tămăduindu-mi datoriile cele cumplite.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Să se laude acum marele Procul şi dimpreună cu Eutihie, Acutie şi dumnezeescul Desiderie, Faust şi Sosson cel cu cuget viteaz, mucenicii cei măriţi ai Mântuitorului.

Ceata pătimitorilor cea mărită, având-te pre tine începător, sfinţite învăţătorule, a călcat capetele dracilor, şi semeţia nedumnezeirei cea înaltă o a surpat, mărite.

Bine săvârşindu-ţi nevoinţa, şi păzindu-ţi credinţa, prin chinuri şi prin tăiere ai ajuns la cetele celor de sus prea mărite, şi ai dobândit slava Domnului.

A Născătoarei:

Cel ce s'a sălăşluit negrăit în pântecele tău Preacurată, şi-a făcut lui şi lăcaş pre cei cu bună credinţă, căruia îi strigăm neîncetat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi..

Suindu-te pre Cruce, trei zile ai fost spânzurat pre dânsa, arătat închipuind patima Stăpânului tău cea pururea pomenită, carea a fost preste trei ceasuri; pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind pus pre lemn, şi primind durerile ranelor, ai vătămat pre şarpele cel luptător, carele prin gustarea lemnului a pricinuit lui Adam, şi strănepoţilor lui moartea cea cu durere Pentru aceasta te cinstim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Perghia laudă nevoinţele tale, durerile, răbdarea, ranele şi pătimirea cea fericită, prin care prin moartea cea cinstită, către vieaţa cea fără de moarte te-ai mutat Teodore, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

O adâncimea tainei celei negrăite! cel ce odinioară a zidit pre om cu mâna, se zideşte întrupat, sălăşluindu-se în pântecele pururea Fecioarei, şi mă mântueşte pre mine cel ce cu frică strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a

„mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iar acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii„.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Luptele cele de cinste ale lui Ianuarie, chinurile şi ranele, lupta cea până la sânge, durerile şi moartea cea silnică, şi noianul cel necuprins al minunilor, cu veselie le mărim.

Arătatu-te-ai la înălţimea cinstitei mucenii ca un soare neapus, pururea fericite, aducând mulţimea mucenicilor ca pre nişte stele dumnezeeşti, şi acum luminaţi marginile pământului cu luminile patimilor celor mari.

Cu cântări să săvârşim credincioşilor ziua de praznic, lăudând pre Acution, pre Procul cu Sosson, şi cu Faust, pre Eutihie înţeleptul cu Desiderie şi pre Ianuarie, ca pre cei ce se roagă acum pentru toţi.

A Născătoarei:

Cu strălucirile luminei, carea este întru tine, luminează sufletul meu cel orb Fecioară, şi mă povăţueşte, ca să umblu pre căile cele mântuitoare, şi să scap de poticnelele rătăcirei, ca cu credinţă să te fericesc.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Urmând urmelor lui Hristos, prea înţelepte, ca mucenicul cel dintâi, ai suferit răstignirea, priimind legături şi ranele piroanelor, şi te-ai înălţat de pre pământ către cele cereşti, şi ai priimit soarta purtătorilor de cununi, şi împărăţia lui Dumnezeu cea nefurată.

Stând în mijlocul focului, ca aurul cel strălucitor, lumină te-ai arătat Teodore, că aprinzându-te de dorirea Stăpânului, prin pogorârea îngerului celui cinstit, ai rămas nears. Cu carii împreună ai cântat cântare de mântuire, luminat bucurându-te.

Să stăm în casa Dumnezeului nostru cu bună cuvinţă, mărind cu credinţă pre pătimitorul cel ce prin cuget bărbătesc s'a nevoit, şi a priimit de sus cununa biruinţei.

Slavă:

Cu bucurie suindu-te către lăcaşurile cele de sus, ai ajuns la cetele celor fără de trup, mucenice Teodore, şi în trup biruind cu tărie pre dracii cei fără trup, te rogi pentru cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine, ca să ia iertare datoriilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează ochii sufletului meu prea curată Născătoare

de Dumnezeu, ca să nu mă cuprinză întunerecul cel greu al păcatului, nici să mă acopere pre mine adâncul deznădăjduirei, ci ca ceea ce ești mijlocitoarea cea nerușinată a credincioșilor, izbăvește-mă și mă îndreptează pre mine.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind luminat, „și să prăznuiască firea minților „celor fără de trup, cinstind sfin„țita prăznuire a Maici lui Dum„nezeu și să strige: Bucură-te „prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu, Curată pururea „Fecioară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 22 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Teodor Sicheotul, Episcopul Anastasiupolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Invățător prea sfințit al Cuvântului făcându-te Părinte, și cu lumina Duhului strălucind întru buna credință, de trei ori fericite Teodore, ne dai daruri de tămăduiri nouă, celor ce venim la această sfântă pomenire a ta, și pre tine te cinstim.

Cu puterea lui Hristos luminându-te de razele cele cerești, dai tămăduiri celor ce cer dela tine cu credință, și săvârșesc pomenirea ta, cu bună cuviință, de Dumnezeu fericite făcătorule de minuni, vrednicule de laudă, părinte Teodore.

Prin lucrarea poruncilor lui Hristos te-ai arătat lucrător viei, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta priimind dinarul cel de taină al împărăției celei de sus, te rogi neîncetat pentru noi, cari te cinstim pre tine Teodore.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu fericită Fecioară, dăruită de Dumnezeu, părtinitoarea cea tare a păcătoșilor, sprijineala cea puternică și tare a celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară scăparea tuturor credincioșilor cea lăudată.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce spânzurat pre tine Hristoase, Fecioara cea prea curată, care fără sămânță te-a născut, tânguindu-se striga: Fiule și Dumnezeule! Ce este această nespusă a ta rânduială Cuvinte? prin care ai mântuit pre oameni din blestem.

Tropar, glasul al 2-lea.

Cunoscând fiind din scutece sfințit, și arătându-te plin de

daruri, ai luminat lumea cu minunile, şi mulţimile dracilor ai gonit, lucrătorule de sfinţenie Teodore. Pentru aceasta roagă-te Domnului pentru noi.

LA UTRENIE

CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine Părinte darul cel dumnezeesc, cu cântări te laud prea fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Celui ce a povăţuit...

Soarele cel înţelegător pre tine înţelepte te-a arătat stea de Dumnezeu luminată spre întărirea Bisericei, care trimiţi totdeauna razele minunilor, şi risipeşti negura patimilor.

Din pântecele Maicei tale Cuvioase, sfinţindu-te făcătorul, ca şi pre Ieremia odinioară, te-a făcut vas de bună trebuinţa Duhului, care goneşti duhurile cele viclene, părinte Teodore.

Slavă...

Cunoscând Hristos mai 'nainte inima ta Teodore, ungându-te cu ungere proorocească, ca pre Samuil odinioară, te-a arătat prooroc, de vedeai prin dumnezeescul Duh cele de departe, ca şi cum ar fi de faţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Strugurul cel nelucrat a înflorit din pântecele tău Maică Fecioară, izvorând dulceaţă de iertăciune şi de veselie tuturor, celor ce şi-au ieşit din minţi de beţia răutăţilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce întăreşte tunetul...

Cât este de minunată vieaţa ta cugetătorule de Dumnezeu, cât îţi sunt de înfricoşate minunile, cât îţi este de înaltă unirea către Dumnezeu, şi plecarea şi suirea cea neabătută, cuvioase Teodore.

Pornirea patimilor o ai oprit cu adaosul ostenelelor, şi pândirile cele viclene ale dracilor le-ai surpat cu puterea prea sfântului Duh prea fericite Teodore.

Slavă...

Din pântece fiind dat Domnului, te-ai făcut vas de cinste şi prea curat, înţelepte, înălţând mireasmă de miros dumnezeesc al Duhului, celui ce s'a sălăşluit întru tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei se înnoesc întru tine Fecioară, că mai pre sus de cuvânt ai născut pre Stăpânul, pre carele roagă-l neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Cela ce întăreşti tunetul, şi „zideşti Duhul, întăreşte-mă „Doamne, ca să te laud pre

„tine adevărat, şi să fac voia „ta. Că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Nevoindu-te bine Ierarhe, ai priimit puterea dela Domnul împrotiva duhurilor celor viclene, a tămădui neputinţele, şi a vindecà tot felul de boale ale tuturor celor ce aleargă totdeauna cu credinţă la cinstitul tău sicriu, căruia închinându-ne pururea, te lăudăm Teodore.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mulţimea cugetelor mele celor necurate, şi patimile gândurilor celor necuvioase, şi viclenirile şi pândirile lor, cine va puteà să le spue deplin? Fecioară prea curată, Născătoare de Dumnezeu Marie, mântueşte-mă de toate acestea, ca dupre cuviinţă, cu credinţă să te slăvesc pre tine Curată.

A Crucei, a Născătoarei:

Maica ta ceeace nu ştie de mire, Hristoase, dacă te-a văzut pre tine ridicat pre Cruce, ca o Maică tânguindu-se striga: Ce minune nouă streină şi prea mărită este aceasta? Cum te-a răstignit pre Cruce adunarea cea fărădelege pre tine vieaţa tuturor, lumina mea cea prea dulce.

Peasna 4-a Irmos:

Auzit-am Dumnezeule slăvită...

Rîu arătat eşti plin de ape dumnezeeşti, şi de darurile Duhului, carele adăpi toată Biserica, părinte Teodore.

Cu coardele ostenelilor tale prea fericite, ai sugrumat pre vrăjmaşul, şi prin sabia rugăciunilor tale ai pierdut oştile cele viclene, Teodore.

Slavă:

Tu te-ai arătat cu adevărat păstor turmei tale, iară nu năimit, că urmând lui Hristos, ţi-ai jertfit sufletul ;b ine apărându-o, înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Din toate neamurile tu te-ai arătat fericită, căci ai născut pre Hristos, carele face fericiţi pre cei ce slujesc lui, Maică Fecioară Stăpână prea curată.

Peasna, 5-a Irmos:

Să-mi răsari mie Doamne...

Lumina cea mai per sus de vreme te-a arătat pre tine făclie neadormită, şi sfeşnic nestins, celor ce erau cuprinşi de întunerecul patimilor şi de negura păcatelor celor multe, Teodore.

Bine ai avut pre mucenicul Gheorghie, învăţându-te de copil mic, şi întru toate asemănându-te sârguelei lui, şi dragostei către Domnul, cuvioase Părinte.

Slavă:

Toate puterile îngereşti se spăimântează de Darul minunilor tale, părinte Teodore, şi oamenii cu credinţă luând din darul tău, cu adevărat se sfinţesc la trupuri şi la suflete.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu picăturile milei tale adapă-mi cugetul meu, cel ce se topeşte de văpaia păcatului, şi aprinde-mi sfeşnicul inimii mele cel stins, ceea ce eşti uşa luminei, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos

Cuprinzându-mă de viforul..

De grija celor de pre pământ te-ai lepădat, şi toată dragostea ţi-ai pornit către Stăpânul, îndulcindu-te de frumseţile lui, şi de strălucirile care izvorăsc de acolo, Părinte.

Trudindu-te de frig, ai topit gerul păcatului, când stai în mijlocul închisorei şi priimind lovirile vântului, sufereai, încălzindu-te cu darul cel dumnezeesc Părinte.

Slavă...

Ca finicul ai înflorit în livada curţilor Ziditorului tău, adăpându-te cu picăturile lacrimilor tale, Părinte, şi ai adus roduri dumnezeeşti cu multă roadă, a bunătăţilor tale Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

Intreitele valuri ale patimilor mă turbură, adâncimea deznădăjduirei îmi înfiorează inima. Fecioară ceea ce ai născut pre ocârmuitorul şi Mântuitorul Hristos, izbăveşte-mă rogu-mă, şi mă mântueşte.

Irmosul:

Viforul gândurilor apucân-
„du-mă, întru adâncul greşale-
„lor celor nemăsurate mă trage.
„Ci tu ocârmuitorule bune, mai
„'nainte apucând cârmueşte-mă
„ca pre proorocul, şi mă mân-
„tueşte".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioară astăzi...

Ca pre unul ce prin faptele cele bune te-ai suit ca pre o căruţă de foc, purtătorule de Dumnezeu, ai alergat către lăcaşurile cele cereşti, şi ca un înger vieţuind, împreună cu oamenii ca un om, dănţueşti împreună cu îngerii. Pentru aceasta te-ai şi arătat lăcaş dumnezeesc al minunilor, prea cuvioase Teodore.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Sicheotul episcopul Anastasiupolei.

Stih: Şi lui Teodor şi trupului lui Teodor celui adormit,
Darul facerei de minuni dela Dumnezeu s'a dăruit.
In a douăzeci şi doua zi pre Sicheotul,
L-a ascuns mormântul.

Acesta a fost din ţara Galatilor, din satul ce se cheamă Sicheot, născut fiind în vremile lui Iustinian cel bătrân, carele se vedeà a nu fi de naştere lăudat, fiindu-i naşterea pre ascuns. De vreme ce spun că maică-sa Maria, strălucind în frumuseţe şi bunătăţi, trase la dânsa pre oarecare din curierii împărăteşti, anume Cosma, din

carele fu născut prea cuviosul, ci dară fără cuviinţă ar fi fost a ascunde cele ce se întâmplase după naşterea lui sau cele mai 'nainte de naştere; că îndată într'acea noapte ce s'a necinstit maică-sa cu acel bărbat, i s'a arătat în vis, că s'a pogorît un luceafăr, şi a intrat în pântecele ei, carele arătà strălucirea ce erà să aibă mai pre urmă pruncul. Deci a făcut Sfântul ca această strălucire nu numai să o socotească cei mulţi cu gânduri nedomirite, ci să o crează cu adevărat şi fără îndoială. Dându-se pre sine dintru întâia vârstă spre dragostea lui Dumnezeu şi a sfântului mucenic Gheorghie, atâta cât i se păreà că este tot cu dânsul de-l învaţă şi-l face a se spori spre cele mai bune pofte şi cu totul a-l iubi cu o dumnezeească şi minunată dragoste. Deci făcând aceasta aşà, sfântul Teodor, şi sporind înainte, despre partea suişilor i se arătà pururea Sfântul, şi fu numărat Sfântul acesta întâi în ceata călugărilor. De aceea întrecând pre cei ce umblau în săvârşită buna faptă, şi îmbogăţindu-se cu lucrarea minunilor, întru arătarea celei deplin bunătăţei sale, şi către Dumnezeu apropiere, se suì la cea mare a arhieriei înălţime, şi luà grija bisericei Anastasiupolei; unde învăţând pre mulţi cunoştinţa lui Dumnezeu, şi dojenindu-i şi arătându-le cele ce trebuesc a face, şi tămăduind pretutindenea creştinătatea cu cele mari prea mărite faceri de minuni, înfricoşând pre toţi, şi arătându-se minunat, şi la împăraţi şi la arhierei şi iubit. Şi proorocind multora cele ce erau să fie, îşi primi sfârşitul vieţei, priimind cu o zâmbire de râs cuvios, şi cu cinste pre îngerii ce-i stau înainte, şi spun că cu puţin mai 'naintea morţei, i s'a arătat măritul marele mucenic Gheorghie în vis şi i-a dat un toiag ca să-i urmeze. Apoi i s'a arătat a doua oară călare pre un cal trăgând împreună cu sine şi alt cal, pre care zicea să încalice prea cuviosul, arătându-i cu aceste vedenii calea ce aveà să facă acolo. Şi se face soborul lui în casa mucenicească a sfântului marelui mucenic Gheorghie, care este la locul ce se numeşte Devteron.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nearh, prin foc s'a săvârşit

Stih: Mântuitorule, de dumnezeească dragoste cea fierbinte spre tine,
Nearh a zis: Nici focul nu mă va despărţi pre mine.

Intru această zi, pomenirea cunoştinţei sale către Hristos, a sfântului apostol Natanail carele este Simon Zilotul.

Stih: Pre marele Nazarinean, Natanaile cunoscând,
De a zice că Nazaretul este netrebnic eşti tăcând.

Acesta a fost din Cana, cetatea Galileei, unde Hristos Dumnezeul nostru fiind chemat la nuntă cu prea curata sa Maică, făcù întâia minune, prefăcând apa în vin; aşteptà şi acesta venirea lui Hristos ca un legiuitor ce erà. Pre carele aflându-l Filip cel din Vitsaida, şi cunoscând că aşteptà venirea lui Hristos, îi zise cu multă bucurie: „Aflat-am pre Iisus fiul lui Iosif „cel din Nazaret, de carele a scris Moisì „în lege şi prooroci". De aceea mergând Natanail şi văzând pre Hristos, crezù într'însul, şi urmă după dânsul. Deci după patimă şi după Inviere propoveduindu-l Dumnezeu adevărat, a luat sfârşitul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre cel ce a păzit în cuptor...

Ca un nemincinos Ierarh, ai adus jertfă fără de sânge întru Duhul, şi prin omorârea patimilor, jertfă bine mirositoare te-ai adus pre sineţi Stăpânului întru credinţă, prea fericite.

Focul poftelor l-ai stins cu sudorile înfrânărei, şi pământul cel uscat cu mulţimile ploilor l-ai odrăslit. Ca şi Ilie deschizând cerurile cele încuiate, prin rugăciunile tale făcătorule de minuni Teodore.

Slavă...

Lucrând minuni alese, ai

gonit boale dela oameni, dăruind lumină orbilor, şi ologilor întregime, căci ştie Dumnezeu a slăvì, dupre vrednicie, pre cei ce-l slăvesc pre dânsul, Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine frumseţea lui Iacov te-a ales Domnul, şi întru tine s'a sălăşluit, şi pre tine te-a păzit şi după naştere Fecioară, precum ai fost şi mai 'naintea naşterei, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pământul şi toate cele...

Pre piatra răbdărei întărindu-ţi temeiurile sufletului, nu te-ai clătit de năpădirile cele împotrivnice, nu te-ai mişcat de supărări, o Părinte! Ci te-ai suit către înălţimea cea dumnezeească, rugându-te pentru cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine.

Rîu de vindecări iese din sicriul tău, făcătorule de minuni, şi spală spurcăciunile patimilor şi curăţă putrejunile răutăţilor, şi adapă inimile tuturor credincioşilor, celor ce te cinstesc pre tine cu credinţă, Teodore.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Lăcuind pre pământ ca un pământean, te-ai arătat mai pre sus de cât cei de pre pământ, căci vieţuirea ta şi în vieaţă trăind o aveai în Cer, către carele te-ai şi mutat, ca să vezi curat pre Domnul, cu carele împreună te şi bucuri, cugetătorule de Dumnezeu, Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţitele glasuri ale cinstiţilor prooroci te propoveduiau pre tine, prin semne, uşă şi munte şi cort, şi nor sfânt al luminei din care a răsărit soarele Hristos, dătătorul de lumină celor ce şed întru întunerec şi în umbră, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pământul, şi toate cele ce „sunt pre dânsul, mările şi „toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunerecul, gerul şi zăduful, fiii oamenilor, „şi preoţi binecuvântaţi pre „Domnul, şi-l prea înălţaţi pre „el în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Pentru că mi-a făcut...

Sosit-a praznicul tău ca zorile şi ca o zi luminoasă luminând inimile noastre, celor ce cu credinţă lăudăm cinstitele tale osteneli, prea înţelepte Teodore.

Făcându-te împreună cetăţean cu îngerii, cu apostolii, cu mucenicii, şi cu cuvioşii, cu drepţii, şi cu Ierarhii, pururea te rogi în Cer lui Hristos pentru noi, Părinte.

Slavă...

Sicriul sfintelor tale moaşte Părinte înţelepte, ca altă scăldătoare de Siloam s'a cunoscut credincioşilor, la care cei ce ne apropiem, ne sfinţim sufletele.

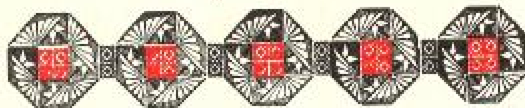
Şi acum, a Născătoarei:

Infricoşată îţi este naşterea, Maica lui Dumnezeu Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea te fericim pururea, şi te slăvim cu credinţă neamurile neamurilor în veci, Amin.

Irmosul:

Pentru că mi-a făcut mie „măriri cel puternic, şi sfânt „numele lui. Şi mila lui este „din neam în neam spre cei „ce se tem de dânsul".

SVETILNA şi STIHOAVNA Praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 23 DE ZILE

Sfântul slăvitul marele mucenic, purtătorul de biruinţă GHEORGHIE. De va fi hramul, şi de va vrea cel mai mare, facem Priveghere.

LA VECERNIA
CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 4 glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Primăvara adevărului, luminat a sosit, şi înnoeşte făptura, cu creştinească cunoştinţa lui Hristos dătătorul de vieaţă. Pentru că arătat fiind luminat la minte, viteazul Domnului, a călcat semeţia vrăjmaşilor. De două ori.

Impăratului veacurilor tu fiind ostaş înţelepte, toate taberile celor fărădelege ai surpat, Gheorghie de trei ori fericite, tare viteaz te-ai arătat, cu Darul cel dat ţie dela Dumnezeu, de minuni făcătorule. Pentru aceasta roagă-te să ne mântuim noi.

Curgeri de tămăduiri dai, celor ce aleargă la tine, Gheorghie de trei ori fericite. Şi ajutător sufletelor şi trupurilor tu eşti, celor ce vin cu caldă credinţă la acoperemântul tău, vrednicule de minune Mucenice al lui Iisus, podoaba purtătorilor de chinuri.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Al marelui împărat, ostaşule Gheorghie, bucură-te şi te veseleşte; că lui Dumnezeu bine ai plăcut. De toate negrijindu-te, vieaţă veşnică ai aflat în ceruri, şi trupul tău toată boala dela oameni goneşte. Că Hristos pre cale l-ai iubit, acela te măreşte pre tine Fericite.

Şi acum, a praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Casa Eufratului...

Bucură-te de bucuria cea mai pre sus de minte, căreia te-ai învrednicit Gheorghie de trei

ori fericite, dela Hristos Ziditorul, ca un mucenic neosebit.

Stih: Dreptul ca finicul va înfloii, şi ca Cedrul cel din Livan se va înmulţi.

Bucură-te cela ce eşti mare începător al cetelor pătimitorilor, şi tuturor credincioşilor scăpare şi zid, bine biruitorule Gheorghie.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Mântueşte-mă de nevoile, cele ce turbură acum smerit sufletul meu, ca un mărit mai întâi stătător, mucenic al lui Hristos, Gheorghie.

Slavă, glasul al 4-lea.

Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu Mântuitorul nostru, că pre lemn s'a înălţat, şi în mormânt pogorându-se, iadul a prădat şi a sculat pre morţii, cei ce au strigat lui: Slavă Mântuitorule înfricoşatei învierei tale, prin carea ai mântuit lumea.

Şi acum, a praznicului.

Troparul, glasul al 4-lea.

Cu nevoinţă bună te-ai nevoit prin credinţă, purtătorule de chinuri al lui Hristos, şi păgânătatea muncitorilor ai mustrat, şi jertfă bine priimită lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta şi cunună de biruinţă ai luat, şi cu rugăciunile tale Sfinte, tuturor le dat iertare de greşale.

Slavă, şi acum a praznicului.

LA VECERNIA CEA MARE

Citim Catisma, Fericit bărbatul, Slava, dintâi. Iară de va fi Sâmbătă seara, Catisma toată. La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 8. Stihirile praznicului 3, şi ale Sfântului 5, glasul al 4-lea, însăşi podobie.

Ca pre un viteaz între mucenici, purtătorule de chinuri Gheorghie, adunându-ne astăzi te lăudăm pre tine. Că alergarea ai săvârşit, credinţa ai păzit, şi ai luat dela Dumnezeu cununa biruinţei tale. Pre carele roagă-l, ca să mântuiască de stricăciune şi din nevoi, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pururea cinstită pomenirea ta.

Intru înţelepţia ta cea tare nădăjduindu-te, de bună voie ai alergat la chinuri ca un leu mărite. Că neuitându-te la trup, ca la cel ce era să se strice, de nestricăciosul suflet înţepteşte te-ai grijit. Şi cu multe feluri de chinuri de munci te-ai aprins, ca nişte aur lămurit de şapte ori, Gheorghie.

Impreună cu Mântuitorul ai pătimit, şi cu moartea morţei lui de bună voie mărite urmând, împreună cu dânsul împărăteşti prea luminat, cu porfiră de sânge luminat fiind îmbrăcat, şi cu sceptrul chinurilor tale înfrumseţat; şi cu stemă de biruinţă împodobit, în veacurile cele nesfârşite, mare mucenice Gheorghie.

Cu zaua credinței și cu pavăza Darului, și cu sulița Crucei fiind întrarmat, de cele protivnice nebiruit ai fost Gheorghie. Şi ca un dumnezeesc viteaz, taberile dracilor biruind, cu îngerii dănțuești, și pre cei bine credincioși aperi, sfințindu-i, și-i mântuești când te chiamă.

Ca pre o stea mult luminoasă, ca pre un soare strălucitor te știm pre tine, ca pre un mărgăritar de mult preț, ca pre o piatră strălucitoare, ca pre un fiu al zilei, ca pre un viteaz între mucenici, și ca pre un apărător credincioșilor în primejdii te lăudăm, săvârșind pomenirea ta, purtătorule de biruință Gheorghie.

Slavă, glasul al 6-lea:

Dupre vrednicia numelui ai viețuit ostașule Gheorghie, că luând Crucea lui Hristos pre umere, bine ai lucrat pământul cel înțelenit de înșelăciunea cea diavolească; și credința idolilor cea spinoasă dezrădăcinându-o, ai sădit vița dreptei credințe. Drept aceea izvorăști vindecări credincioșilor din toată lumea, și te-ai arătat drept lucrător al Treimei. Rugămune ție, roagă-te pentru pacea lumei, și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum, a praznicului.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și Parimiile.

Din Proorociea Isaiei citire.

Cap. 43, Vers. 9.

Acestea zice Domnul: toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adunà boerii dintru ei. Cine va vestì acestea întru dânșii, sau cele din început cine auzite le va face vouă? Aducă și mărturiile sale, și să se îndrepteze și să asculte și să zică adevărul. Fiți mie mărturii, și eu sunt martor, grăește Domnul Dumnezeu. Și pruncul pre carele am ales, ca să știți, și să credeți, și să cunoașteți că eu sunt; mai'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit și am mântuit, și am defăimat, și n'am fost întru voi strein. Voi mie mărturii, și eu martor Domnul Dumnezeu. Incă din început eu sunt, și nu este cine să scoață din mâinile mele, face-voiu și cine va întoarce aceasta. Așà zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne mântuește pre noi, Sfântul lui Israil.

Dela Ințelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3, Vers. 1.

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsele

munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a murì, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor. Şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dăruì; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat lui-şi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetărei sale vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugì. Judeca-vor limbi, şi vor stăpânì noroade, şi va împărăţì într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul; şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Inţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 5, Vers. 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi dela Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii dela cel prea înalt. Drept aceea vor luà împărăţia podoabei şi stema frumseţei din mâna Domnului; că cu dreapta sa, va acoperì pre ei, şi cu braţul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întărì făptura cu arme spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-va în loc de platoşă dreptatea, şi-şi va pune lui-şi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate; şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va ridicà războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din praştia mâniei cea zvârlitoare de pietre, pline vor cădea grindine. Infierbânta-se-va asupra lor apa mărei, şi apele cele mari repede vor curge. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vânturà pre ei; şi va pustiì tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Ascultaţi dar împăraţi, şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultaţi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru noroadele limbilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea şi puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE.
Stihirile glas 1, ale lui Anatolie.

Luminatul viteaz Gheorghie, întru mărită chinuirea sa, puterile cele de sus veseleşte. Şi împreună cu dânsele şi pre credincioşi i-a ridicat, să prăznuiască pre pământ, bucurându-se acum şi împreună cu noi, cei ce ne-am adunat pentru dânsul, să prăznuiască, că a venit ca o slugă a lui Hristos. Pentru aceasta dupre vrednicie să-l cinstim pre dânsul, ca pre cel ce se roagă neîncetat Dumnezeului tuturor, să ne dăruiască nouă mare milă.

Cu vitejeştile chinuri lucrând cele mai bune, ostenelele rodurilor tale, lui Hristos le-ai adus, prea fericite mucenice Gheorghie; cu credinţa dorul întărindu-ţi, cu nădejdea frica lepădând, cu dragostea cele cereşti ai dobândit, prea lăudate. Deci îndrăzneală având, cu rugăciunile cele bine priimite, cere sufletelor noastre pace, şi curăţire de păcate, şi mare milă.

Al marelui Impărat, ostaşule Gheorghie, bucură-te şi te veseleşte, că lui Dumnezeu bine ai plăcut, de toate negrijindu-te, vieaţa veşnică ai aflat în ceruri, căci trupul tău toată boala dela oameni goneşte. Că Hristos pre carele ai iubit,

acela te prea mărește pre tine, Fericite.

Glasul al 4-lea.

Veniți iubitorilor de mucenici, cântare de laudă să aducem lui Hristos, celui ce a înviat din mormânt; că astăzi primăvara cea înțelegătoare a răsărit nouă dând flori cuvântătoare, pomenirea cea a toată lumea a înțeleptului marelui mucenic Gheorghie. Ale căruia rane pomenind, luăm izvoare de tămăduiri. Pentru care și acum pre dânsul rugăm, să se roage neîncetat Mântuitorului Hristos, ca să dăruiască pace lumei, și sufletelor noastre mare milă.

A lui Anatolie.

Toate neamurile bateți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu Mântuitorului nostru, că pre lemn s'a înălțat, și în mormânt pogorându-se, iadul a prădat; și a sculat pre morții, cei ce au strigat lui: Slavă Mântuitorule înfricoșatei învierei tale, prin care ai mântuit lumea.

Cununa slavei pre capul tău ți-a pus, de cunună purtătorule Gheorghie. Că pre vrăjmașul cel nevăzut, precum Pavel strigà, nevăzându-l l-ai surpat. biruitor făcându-te amăgirei lui. Slavă Mântuitorule înfricoșatei învierei tale, prin care ai mântuit lumea.

Laudă de cântări împreună dănțuind să aducem lui Hristos iubitorului de mucenici. Că pre tiranul vrăjmaș, măritul viteaz biruindu-l l-a surpat. Pentru aceasta toți să cântăm cu glasuri neîncetate: Slavă Mântuitorule înfricoșatei învierei tale, prin care ai mântuit lumea.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ioan Monahul.

Să arate cu clipeala cele drepte, zis-a Solomon, genele oamenilor, că se va miluì, cel ce vede cele drepte, dela Hristos Dumnezeu, mai 'nainte a grăit, și acestea luându-le în urechi, o mult pătimitorule Gheorghie! învățăturilor Stăpânului ai urmat. Și celor fărădelege dându-te pre tine ai răbdat, jertfele înșelăciunei le-ai scuipat ca pre niște spurcate, că trupul ți-ai dat pentru dragostea Ziditorului, să se taie tot din mădulare, și Veliar mai vârtos tot rușinându-se s'a rănit, văzându-te pre tine purtătorule de cunună prea înflorit. Pentru aceasta lăcuind în curțile Domnului tău cu puterile cele de sus, roagă-te lui Hristos purtătorule de chinuri, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Laudă noroadele cu psalmi

şi cu cântări, a ta prea mărită pomenire Gheorghie; că cu bună cuviinţă a strălucit, şi de lumină purtătoare este, şi împodobită cu mărire şi cu Dar. Pentru aceasta şi dănţuesc acum cetele îngereşti, şi măresc mucenicii cu apostolii, nevoinţele vitejiilor tale Mucenice, şi laudă şi slăvesc pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce te-a prea mărit pre tine. Pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca Chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Imbrăcat fiind întru toată arma lui Hristos te-ai aflat Gheorghie, celor ce nu te căutau pre tine, că cu dragostea cea pentru Hristos fiind aprins, şi batjocorind amăgirea cea stricătoare de suflete, a dumnezeilor celor deşerţi; ai strigat celor fărădelege: Atuncea, voiu fi ostaş Impăratului meu Hristos; că nici hiarele, nici roatele, nici focul, nici cuţitele nu pot să mă despartă pre mine, de dragostea lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele îl laud şi îl slăvesc, împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Stih: Sfinţilor celor din pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.

Nebăgând seamă de uneltele de munci cele de multe chipuri, şi de feluri de chinuri, şi de arma cea înfricoşată, purtătorule de cunună Gheorghie, alergarea bunei credinţe muceniceşte o ai sfârşit. Pentru aceasta prea luminată pomenirea ta, cu flori de cântări o încununăm, şi cinstitele tale moaşte cu credinţă le sărutăm. Ci ca un purtător de strălucire, stând înaintea scaunului lui Hristos Dumnezeului nostru, roagă-te să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Studit.

Pre diamantul răbdărei cel înţelegător, duhovniceşte să-l lăudăm fraţilor, pre măritul mucenic Gheorghie. Pre carele ca pre cel aprins cu dragostea pentru Hristos, primejdiile l-au bătut, şi muncile l-au strujit; şi feluri de chinuri i-au topit trupul cel din fire stricăcios. Că a biruit dorul pre fire, prin moarte îndemnând pre doritorul, să meargă la doritul Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, a Praznicului.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ca un izbăvitor al celor robiţi, şi celor săraci folositor, neputincioşilor doftor, împăraţilor ajutător, purtătorule de biruinţă mare mucenice Gheorghie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre. De două ori..

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...
Odată.
Și citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de două ori. Slavă: al Sfântului, Și acum: iară al Praznicului.
După întâia Stihologhie: Sedealna Praznicului, Slavă, Și acum, aceeași.
După a doua Stihologie: Sedealna Sfântului, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Iată a răsărit primăvara Darului, strălucit-a învierea lui Hristos tuturor, și împreună cu dânsa s'a ivit acum, ziua cea cu totul prăznuită, și de lumină purtătoare, a mucenicului Gheorghie. Veniți toți purtând făclii, dumnezeește luminat să prăznuim.

Slavă, glasul acelaș.
Podobie: Ceata îngerească...

Urând oștirea cea de pre pământ Mucenice, ai dorit de slava cea din ceruri, și ai răbdat dureri și moarte cumplită. Pentru aceasta aducând laudă lui Hristos, prăznuim prea sfântă prăznuirea ta prea fericite Gheorghie.

Și acum, a Praznicului.
După Polieleu, Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

De dragostea Stăpânului cea fierbinte, fiind aprins, prin bărbătească înțelepție cămările înșelăciunei le-ai surpat, și în priveliște pre Hristos ai mărturisit, de biruință purtătorule fericite Gheorghie, mucenice mărite, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Semănând cu osârdie sămânța dumnezeeștilor porunci, ai împărțit săracilor toată bogăția ta cu bună credință, în locul acesteia agonisindu-ți, mărite, slava lui Hristos. Pentru aceasta nădăjduindu-te, spre lupte mergi și spre dureri lungi, mucenice Gheorghie. Și părtaș făcându-te patimei, celui fără patimă, și sculărei și împărăției lui împărtășindu-te, pentru noi acum te rogi.

Și acum, a Praznicului.
Apoi treptele, Antifon 1. al glasului al 4-lea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru...

Toată suflarea..

Evanghelia dela Luca:

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Nimic nu este acoperit...
Invierea lui Hristos văzând...

Psalm 50.
Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Gheorghie Milostive curățește mulțimea păcatelor noastre...

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea se luminează cu razele purtătorului de chinuri, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobindu-se Gheorghie, strigă către tine: Sluga lui Hristos, folositorule prea calde, nu încetà a te rugà pentru noi către Domnul.

CANONUL
Praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale sfântului două pe 8.

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te laud pre tine Gheorghie eu David prin dragoste căci trebueşte.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:
Ziua Invierei...

Mai pre sus decât soarele a strălucit pomenirea ta acum, Mucenice viteazule al lui Hristos. Căci ca nişte raze prea luminoase, strălucirile minunilor în tot pământul luminat le-ai vărsat, de lumină purtătorule Gheorghie.

Insuţi oştitorule, mult biruitorule, viteazule al lui Hristos, dă-mi mie ca să laud chinurile şi vitejiile tale, care le-ai suferit bărbăteşte pentru dragostea lui Hristos înţelepte sfărâmându-te, căruia şi viezi bucurându-te.

Alt David nou te-ai arătat în războaie vitejeşte vrednic de mână. Că precum acela pre Goliat, şi tu pre împrotivă luptătorul l-ai biruit, surpându-l cu săgeţile cuvintelor tale, încununate Gheorghie.

A Născătoarei:

Cât este de înfricoşată, negrăită şi minunată naşterea ta cea frumoasă, Fecioară. Căci ca pre un prunc pre Dumnezeu cel cu totul desăvârşit l-ai hrănit cu ţâţă trupeşte; prea mărită auzire! Hrănitoarea de prunc, Maică fără bărbat.

Alt CANON al Sfântului
Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu adevărat fierbinte apărător eşti Mucenice.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:
Intru adânc a aşternut...

Pre cei ce cu prea căldu-roasă credinţă, şi cu dragoste te chiamă pre tine mucenice al lui Hristos, purtătorule de cunună Gheorghie, stând cu totul luminos înaintea cinstitului scaun, al celui ce stăpâneşte toate, cu rugăciunile şi cu folosirile tale, păzeşte-i.

Semănătură de bună rodirea lui Dumnezeu te-ai făcut Gheorghie, prin muceniceştile fapte fiind arat, şi ca o bogăţie însufleţită în visteriile cereşti te-a pus marele ostaşilor pre tine, ca pre cel ce viteje͏şte te-ai oştit.

Tare şi cu răbdare te-ai pornit sprelupte, de tine însuţi fiind chemat, prea fericite Gheorghie. Şi întorcând înapoi tabăra cea cumplită a tiranilor, rugători pentru toţi cei ce te cheamă pre tine, te-ai făcut.

Slavă...

Fericita vieaţă cea ascunsă întru Hristos acum priimind mărite Gheorghie, pentru carea te-ai nevoit până la sânge, roagă-te să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine cu credinţă, de toată primejdia, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cer cuvântător te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai încăput în pântece pre Cuvântul cel ceresc, prin carele toate s'au făcut, Cerul şi pământul şi cele mai pre sus de acestea. Pentru aceasta cu îndrăzneală te roagă, să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Ziua Invierei...

Peasna 3-a, Irmos:
Veniţi să bem băutură...

Strălucitu-ne-a nouă prea mărită pomenirea slugei lui Hristos, cea împreună mergătoare cu învierea lui. Intru carea adunându-ne credincioşii, luminat să prăznuim.

Veseleşte-te pământule şi Cerule, munţii şi toate dealurile săltaţi, pentrucă râuri de minuni varsă nouă de sus mucenicul Gheorghie.

Tot pământul şi seminţia omenească, şi Cerul împreună se bucură şi oastea îngerească, că mai întâiul ostaş al lui Hristos Gheorghie acum de pre pământ merge la Cer.

A Născătoarei:

Veseleşte-te şi te bucură Marie, că de a şi trecut ieri ca o sabie prin inima ta Crucea Fiului tău, dar ca dintru o cămară din mormânt a răsărit.

Alt Canon, Irmos:
Inflorit-a pustiul...

Cu cununa pătimirei strălucind mărite, roagă-te Mântuitorului şi Dumnezeu, să mântuiască pre cei ce te chiamă pre tine cu bună credinţă, de toată nevoia, Fericite.

Cu bogate străluciri fiind luminat prea înţelepte, goneşti întunecoasa mâhnire şi negura patimilor dela noi, cei ce cu credinţă te lăudăm pre tine.

Slavă:

Cu nădejdea fiind întărit, şi cu dragostea şi cu credinţa îngrădindu-te Gheorghie, şi cu puterea lui Hristos puternic făcându-te, înşelăciunea idolilor ai surpat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel ce a luminat marginile, Preasfântă, l-ai născut cu trup pre cel fără de trup; şi carele mai 'nainte de toate este împreună fără de început cu Tatăl. Pentru aceasta pre

tine Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă te cinstim.

Catavasie:

Veniţi să bem băutură...

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu chipurile bunei credinţe bărbăteşte purtându-te şi înşelăciunea păgânătăţei surpând Mucenice, ai călcat întărâtările vrăjmaşului, că cu dumnezeească râvnă mintea aprinzându-ţi, ai stins semeţia tiranilor cea fără de Dumnezeu. Pentru aceasta dupre vrednicie ai luat cunună, răsplătire pentru munci şi dai tămăduiri celor ce aleargă la tine cu credinţă, purtătorule de chinuri Gheorghie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă asemenea.

Pământeasca bogăţie cea de pre pământ, împărţindu-o tuturor, Mucenice înţelepte, bogăţia cerească ai moştenit cu ostenelele tale; căci cu prea curata Cruce, ca cu o zea te-ai îmbrăcat, şi cu dânsa ai ruşinat întărâtarea tiranilor. Pentru aceasta cu rugăciunea dai celor ce te roagă pre tine dumnezeeştile daruri, şi hărăzirile de tămăduiri, purtătorule de chinuri Gheorghie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului.

Peasna 4-a, Irmos:

La dumnezeeasca strajă...

Întrecut-a pre împărăteasa despre amiază-zi, cea mai de 'nainte, înţelepte, acum împărăteasa Alexandra, că mirându-se a alergat la înţelepciunea ta. Pentru aceasta stă împreună cu tine Mucenice, deadreapta lui Dumnezeu, ca o împărăteasă.

Dovedirile limbei tale nesuferindu-le păgânul, a poruncit să te bată preste gură, defăimându-o, Gheorghie; măcar că aceasta lovindu-se, ca un chimval împrotivă a răsunat, strigând: Unul Hristos este Dumnezeu nemincinos.

Adevărate prietene al lui Hristos, mai marele pătimitorilor lui; prea luminate luminătorule al lumei; stea prea luminoasă; sfeşnice prea strălucit; păzitorule neadormit al celor ce te cinstesc pre tine, păzeşte-ne pre noi, mucenice Gheorghie.

A Născătoarei:

Iată ai şi născut Curată, şi Fecioară ai rămas întru aceasta. Minune mult minunată cu adevărat! Infricoşată, streină auzire! Că pre Dumnezeu împăratul

tuturor purtându-l în brațele tale, cu țiță l-ai hrănit ca pre un prunc, pre Hristos dătătorul de hrană, Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Lăudăm vitejiile tale, prea fericite Gheorghie, prin care ai surpat capiștile idolești, și ai stricat toată înșelăciunea drăcească, prea fericite.

Alinează turburarea ispitelor și a primejdiilor, și toată bântuiala dracilor o gonește dela cei ce te laudă pre tine ca pre un ostaș al lui Hristos, vrednicule de minune.

Slavă...

Răsărit-ai ca o stea purtătoare de lumină Gheorghie cu vitejia sufletului, și cu tăria credinței, întunecarea înșelăciunei gonind, și mântuind pre cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuirea cea înființată Fecioară ai născut, carea cu bogata milostivire și cu firească bunătate mântuește pre om, și chipul cel stricat iarăși îl zidește.

Catavasie:

La dumnezeească strajă...

Peasna 5-a, Irmos:

Să mânecăm cu mânecare...

Cinstită Invierea Mântuitorului, cea de praznic, o laudă Biserica săltând, și mutarea purtătorului de chinuri acum cântând. Căci aceste două bunătăți împreună merg.

Mărește streină minunea ta izvorâtorule de minuni, bunul Glicherie, al căruia boul cu minune l-ai înviat, și pre el Domnului tău jertfă vie l-ai adus.

Ca să laud mărirea ta umple-mi gura mea de laudă, dând har și minței mele Gheorghie. Că se bucură Duhul meu când cântă ție.

A Născătoarei:

Prea curată cum ai fost hrănitoare de prunc, și Fecioară mai pre sus de cuvânt, nu mă pricep de această a ta înfricoșată taină! Deci, cinstind naşterea ta, mă închin ție prea sfântă a mea Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ești luminarea celor...

Ca cel ce ai mucenicească îndrăzneală către Stăpânul, cere cu osârdie mântuire celor ce te laudă pre tine, de neputințele sufletești mântuindu-i cu rugăciunile tale, mucenice purtătorule de chinuri, prea fericite Gheorghie.

Cu îngereștile cete împreună dănțuind ca un mucenic, și de mărirea cea nemuritoare și fericită purtătorule de cunună fiind plin, pre cei ce aleargă la acoperemântul tău, din întreitul val și din vifor, scoate-i.

Slavă...

Mântueşte-ne pre noi de toată nevoia ca un milostiv, gonind turburarea păcatului şi a primejdiilor cea de multe feluri; rugăciunile lui Gheorghie slugei tale priimindu-le Hristoase.

Şi acum, a Născătoarei:

Datoria strămoaşei Evei, Maica lui Dumnezeu, tu ai plătit născând pre Mântuitorul lumei cu trup îmbrăcat din tine. Pentru aceasta toţi te fericim pre tine Fecioară ceea ce eşti cu Dar dăruită, cu totul fără prihană.

Catavasie:

Să mânecăm...

Peasna 6-a, Irmos:

Pogorâtu-te-ai în cele mai de...

Iată rânduneaua una cea veselă Gheorghie, de Dumnezeu adunate noroade! Te umple pre tine de harul primăverei minunat. Deci împreună cu veselia lui vă veseliţi toţi.

Chinurile muncilor celor iuţi suferindu-le, acelea le-ai socotit ca nişte desfătări, răbdând ai răbdat, cântând mărite; şi glasul rugăciunilor tale, ca întru o învârtire de tunet a răsunat.

Veseleşte-te şi săltează ceata pătimitorilor, aflând acestei prăznuiri de acum începător pre Gheorghie, şi vă bucuraţi împreună cu dânsul ca David, că a Domnului este ziua aceasta.

A Născătoarei:

Şi ai născut, şi iarăşi curată eşti ca şi întâi, înfricoşată şi negrăită naştere, Maică Fecioară carea nu ştii de mire, pre cel mai pre sus de ani, carele s'a făcut prunc cum suntem noi, născându-l mai pre sus de minte.

Alt Canon, Irmos:

De adâncul greşalelor...

Mai pre sus de fire şi de cuvânt şi de cuget, sunt lăudate neîncetat bărbăţiile vitejiei tale, prea fericite mucenice Gheorghie.

Impreună vorbitor cu oastea cerească Fericite fiind, şi dumnezeească arătare cât este cu putinţă văzând pre cei ce te cinstesc pre tine cu credinţă, mântuieşte-i.

Slavă...

In tot chipul fiind adus lui Dumnezeu, şi strălucirile minunilor luând, daruri împarţi, celor ce le trebuesc prea fericite Gheorghie.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum la tine scap Preacurată, mântueşte-mă prin rugăcunile tale şi mă păzeşte, că poţi câte voieşti ca o Maică a celui ce toate le poate.

Catavasie:

Pogorâtu-te-ai în cele...

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător prea cin-

stit bunei credinţe, spicele faptelor bune adunându-ţi ţie. Că semănând cu lacrimi, cu veselie seceri, şi chinuindu-te prin sânge, pre Hristos ai luat. Şi cu rugăciunile tale Sfinte, tuturor le dai iertare de greşale.

ICOS:

De Impăratul Hristos, cel ce şi-a pus sufletul său pentru vieaţa lumei, dorind ostaşul, s'a grăbit să moară pentru dânsul, şi râvnă dumnezeească mare în inimă având, însuşi pre sine s'a adus. Deci şi noi toţi pre dumnezeescul Gheorghie acesta, ca pre un cald folositor să-l lăudăm cu credinţă, ca pre cel ce este mărită slugă lui Hristos, şi a urmat cu adevărat Stăpânului său, şi roagă pre Mântuitorul ca să deà tuturor iertare de greşale.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfântului şi măritului marelui mucenic Gheorghie purtătorul de biruinţă.

Stih: Gheorghie cel ce în războaie pre vrăjmaşi erà tăind,
De vrăjmaşi prin sabie acum se taie voind.
In a douăzeci şi treia zi sabia a tăiat,
Grumazul lui Gheorghie cel lăudat.

Măritul acesta şi minunatul şi vestitul marele mucenic Gheorghie, a fost în vremea împăratului Diocliţian, trăgându-se din Capadochia, de neam strălucit şi luminat, din ceata ostaşilor ce se chemau tribuni; iar când vru să mărturisească, erà la cinstea dregătoriei de comis, adică eparh, sau ighemon, sau stratilat. Deci, având împăratul gând să pornească războaie asupra creştinilor, dete poruncă să se cinstească cu cinstiri împărăteşti şi cu daruri, cei ce se vor lepădà şi vor părăsì pre Hristos. Iar cei ce nu se vor supune poruncei, să aibă a luà moarte silnică. Atunci Sfântul acesta fiind de faţă, se propoveduì la arătare că este creştin, mustrând deşertăciunea şi neputinţa idolilor şi râzând de cei ce credeau într'înşii. Deci, neplecându se nici cu amăgituri, nici dupre făgăduinţele tiranului, carele făceà multe ca acestea, nici de îngroziri, ci se vedeà nebăgător de seamă de toate, pentru aceea întâi îl loviră în pântece cu o suliţă. Şi când îi înfipse suliţa în trup, a curs sânge mult; iară vârful suliţei s'a întors înapoi şi a rămas Sfântul nevătămat. Apoi legându-l de o roată ce erà ţintuită cu fiare ascuţite, fu pornită dintr'un câmp spre o vale, şi rumpându-se trupul tot bucăţi, iarăşi cu ajutorul dumnezeescului înger fu sănătos. Şi stând Sfântul înaintea împăratului şi a lui Magnentie, carele şedeà alăturea cu el pe scaun unde făceà jertfă la idoli, şi văzându-se sănătos şi fără nici o rană, trase pre mulţi spre credinţa în Hristos, cărora din porunca împăratului li s'au tăiat capetele afară din cetate. Şi viind către Hristos şi Alexandra împărăteasa, mărturisì pe Hristos Dumnezeu înaintea tiranului. Deci crezură şi alţii mulţi în Hristos, văzând că Sfântul ieşi sănătos dintr'o varniţă cu var în care erà băgat. După aceasta îi pătrunseră picioarele cu încălţăminte de fier ce erau cu piroane, şi fu silit să alerge. Şi iarăşi puseră de-l bătură, fără de nici o milă, cu vine de bou uscate. Iară Magnetie cerând semn ca să învieze pre un mort, din cei ce erau îngropaţi, din mormânturile ce erau acolo, carii erau de multă vreme morţi, şi făcând Sfântul rugăciune deasupra mormântului, o minune! învie mortul şi se închină Sfântului, şi slăvì Dumnezeirea lui Hristos. Şi întrebând împăratul pre mort cine este, şi când a murit? zise că este din cei ce au trăit mai înainte de venirea lui Hristos, adică mai înainte de trei sute de ani şi mai mult, şi cum că ardeà în foc atâţea ani pentru rătăcirea idolilor. Pentru care minune crezând mulţi, şi înmulţindu-se spre credinţă, slăveau cu un glas pre Dumnezeu, între carii erà şi Glicherie, căruia îi murise boul, şi l-a sculat Sfântul. Dintru care minune adeverindu-se şi el

că crede în Hristos, luă cununa muceniei, făcându-l păgânii multe bucăţi cu săbiile. Deci, viind mulţi către Hristos pentru aceasta ce vedeau, şi încă pentru că sfântul mucenic Gheorghie intrând în capiştea idolilor, poruncì unui chip idolesc cioplit, ca să spue de este el Dumnezeu, şi de i se cade să i se închine lui oamenii. Iară demonul cel ce erà într'însul plângând răspunse, că unul este Dumnezeu adevărat: Hristos. Şi dintr'aceasta se turburară idolii toţi şi căzură şi se sfărâmară. Carea neputând-o răbdà cei ce credeau într'înşii, prinseră pre Sfântul şi-l duseră la împăratul, şi cerură degrab răspuns de moarte asupra lui; iară împăratul a poruncit ca să taie pre Sfântul şi pre Alexandra împărăteasa cu sabia, deci Sfântului i s'a tăiat capul, iară sfânta Alexandra făcând rugăciune în temniţă, şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Şi se face pomenirea lui în sfânta sa biserică mucenicească ce este la locul ce se zice Devteron.

Insă trebue să povestim oarecare parte din cele multe minuni ale Sfântului.

In părţile Siriei se află o cetate numită Ramel, întru care erà o biserică zidită pe numele marelui mucenic Gheorghie. Deci neaflându-se acolo bae de piatră, ca să se tae stâlpi, se aduceau stâlpii bisericii din loc depărtat, şi se făceà multă nevoinţă la aflatul lor, şi cu adusul. Deci oarecare femee cu frica lui Dumnezeu având adevărată şi întărită credinţă la sfântul marele mucenic Gheorghie, cumpără şi ea un stâlp asemenea cu cei ce erau făcuţi şi înfrumuseţaţi, şi pogorându-l la mare, se rugà celui ce erà purtător de grijă să ducă stâlpii, să ia, să ducă şi pe acela, pre carele îl cumpărase ea. Iară el nu vrea, ci puind numai pre al lui, purcese de se duse. Atunci femeia de supărare căzând la pământ plângeà şi se rugà Sfântului să-i ajute să poată duce stâlpul. Deci afându-se ea într'un astfel de chip, văzù în vis unde i se arătă Sfântul în chip de Voevod, şi-i zise: De ce eşti tristă femee? spune-mi; iară ea îi spuse pricina întristăciunei, şi sfântul descălecând depre cal zise către femee: Unde-ţi este voia să se pună stâlpul? Şi ea răspunse: De-a dreapta parte a bisericei. Şi Sfântul îndată însemnă marmura cu degetul, scriind aceasta: „Să se pue în dreapta" al doilea stâlpul văduvei, (după cel întâi). Şi ridicând Sfântul de capătul stâlpului ce erà despre mare, zise femeei: ajută şi tu, şi ridicându-l amândoi, l-au dat în mare, şi cu îndreptarea Sfântului sosì stâlpul mai înainte de celelalte, şi dimineaţa se află la liman. Care văzând Vasilicos, căci aşà se numea purtătorul de grijă pentru ducerea stâlpilor, s'a minunat şi mai vârtos dacă văzù şi scrisoarea, carea rânduià şi locul, unde trebuià să se pue. Deci mulţămind lui Dumnezeu, cereà şi dela Sfântul iertăciune pentru greşala neascultărei, şi luând şi el prin vedenie iertăciune dela Sfântul, puse stâlpul văduvei în rând cu ceilalţi, în locul care porunciă scrisoarea cea însemnată de Sfântul. Carele stâlp stă şi până în ziua de astăzi întru neştearsă pomenirea femeei, şi întru mărirea Sfântului pentru prea mărita minune.

ALTA.

Iară minunea ce s'a făcut la Mitilin înfricoşează tot gândul şi tot auzul. Căci întru acest ostrov este o biserică a marelui mucenic Gheorghie, foarte slăvită şi vestită. Şi este obiceiu de se strânge la ziua Sfântului mulţime multă de norod în toţi anii, de fac la acea biserică prăznuire. Aceasta aflând Agarenii ce erau în Crit, loviră fără veste la vremea Privegherei pre câţi aflară în biserică, şi îi luară legaţi, împreună cu câţi au putut prinde din cei de afară, că cei mai mulţi scăpase. Deci pre cei ce i-au prins, i-au dus la Crit, între cari erà şi un tinerel, pre carele l-a dăruit lui Amirà, celui ce erà mai mare preste Agareni, Saracinul acela ce-l prinsese. Şi trecând câtăvà vreme, până se plinì anul, de ajunse iară la prăznuirea prea măritului mucenic, aşà tânărul acela slujià lui Amirà; iară părinţii lui nelăsându-şi obiceiul lor şi nici nemulţămitori pentru pierderea copilului fiind, ci puindu-şi nădejdeà la Dumnezeu şi mulţămind Sfântului, şi făcând praznic dupre obiceiu eşiră ca să cheme la masă pre cei ce aveau chemaţi; iară maica copilului întor-

cându-se la biserică, căzù jos la pământ, plângând, şi rugând pre Sfântul, ca să-i izbăvească pre fiul ei din robie, în ce chip va şti, cu atotputernicul şi dumnezeescul Dar al sfântului Duh, ce lăcuià într'însul. Iară cel grabnic spre ajutor, netrecând cu vederea lacrămile femeei, foarte degrab sosì fără aripi la Crit. Deci după ce-şi sfârşi femeea rugăciunea, şezând oaspeţii la masă, pomenì bărbatul femeei la masă întâi ajutorul Sfântului, şi stau gata cei ce dregeau vinul. Atuncia din voia lui Dumnezeu se făcù minune mare şi prea mărită şi mai am puteà zice necrezută, la cei ce nu ştiu lucrurile cele slăvite ale lui Dumnezeu. Dară însă când va cugetà cinevà şi va socotì pre Avvacum, că din răpirea îngerului întru o clipeală de vreme se aflà din Ierusalim la Vavilon, nu se va arătà necredincios nici de aceasta. Că în ceasul acela ce pusese tânărul vin în pahar, şi gătià ca să dea lui Amirà în Crit, o prea mărită minune! Se aflà în Mitilin, dând maicei sale vinul. Pre carele văzându-l toţi cei ce erau la masă, se minunară. Deci întrebându-l de unde şi cum se aflà în mijlocul lor? El zise: Umplând paharul acesta de vin, ca să-l dau lui Amirà în Crit, m'am răpit de un bărbat prea mărit, şi puindu-mă pre calul lui, ţiind cu mâna cea dreaptă paharul, şi cu stânga ţiindu-mă de mijlocul lui, mă aflai precum mă vedeţi în mijlocul vostru. Acestea auzindu-le şi văzându-le, se miră de acea mare minune. Şi sculându-se dela masă, au dat laude şi mulţămite toată noaptea Atotputernicului Dumnezeu, slăvind pre a tot măritul său Mucenic.

ALTA.

La locul Paflagoniei, este o biserică vestită a sfântului marelui mucenic Gheorghie, căria îi zic cei de loc Fatrinon. Deci, această biserică fusese dintru început mică, şi erà să cază şi ne întâmplându-se prilej, ca să se poată drege sau a se zidì de iznoavă, se făcù o minune ca aceasta. Oarecând strângându-se acolo copii de se jucau, pre unul dintr'înşii îl biruiau toţi ceilalţi şi-l ocărau; iar el întorcându-se către biserica Sfântului zise: Sfinte Gheorghie, învredniceşte-mă să biruesc, şi voiu aduce în biserica ta o plăcintă bună. Şi îndată apucându-se copilul cu ceilalţi, îi biruì, nu numai odată şi de două ori, ci de multe ori. Atuncea mergând copilul la muma sa, se rugă, ca să se dea Sfântului darul ce s'a făgăduit. Iară femeea iubindu-şi copilul, şi mai vârtos pre Mucenicul, făcù îndată ceea ce-i zise, şi o a dat copilului. Deci el luându-o se duse de o puse în läuntrul bisericei înaintea Altarului, şi ieşi afară. Şi îndată sosind patru neguţători călători, merseră în biserică, ca să se roage, şi dacă găsiră plăcinta mirosind şi mergându-i aburii, ziseră între dânşii: Aceasta nu-i trebue Sfântului, ci să o mâncăm noi, şi să dăm pentru dânsa tămâe, carii dacă o mâncară, nu puteau să iasă afară din biserică. Deci puind acolo fieştecarele câte câţivà bani, tot se opriră; atuncea au dat un galben, şi se rugau Sfântului, să-i lase să iasă. Şi nici aşà nu putură să iasă din biserică, oprindu-se din putere nevăzută; iară dacă puseră toţi acei patru câte un galben de aur, se rugară cu mare căldură, şi eşiră neopriţi. Iară dacă eşiră ziseră: Sfinte Gheorghie, scumpe îţi vinzi plăcintele, nu vom mai cumpărà altă dată dela tine, ci şi tu pentru aceasta ne iartă. Insă într'această biserică s'a făcut nespuse minuni, şi se fac până în ziua de astăzi, şi nu numai la aceasta, ci şi la Ipochefalon, şi la alte case de rugăciune ale Sfântului.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Valerie.

Stih: Dumnezeescul cap al lui Valerie l-a răpit
Prin sabie, călăul cel cu cap înrăutăţit.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici, Anatolie, şi Protoleon Stratilaţii.

Stih: Anatolie prin tăierea capului apuind,
Răsăritul luminei celei înţelegătoare a Domnului este văzând.
Protoleon mucenicul lui Hristos tăiat fiind,
Spre Hristos, ca leul întru puterea sa este nădăjduind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Atanasie cel dintre fermecători.

Stih: Atanasie pre a capului tăiere,
Sufletului celui bolnav o a aflat streină vindecare.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Glicherie plugarul.

Stih: Grumazul tău ca un pământ, iară sabia ca un plug închipuind.
Prea potrivit le judec Glicherie lucrătorule de pământ.

Intru această zi, sfinții Donat și Terinos, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Terine împreună cu Donat de sabie secerându-vă,
Amândoi vă faceți lui Dumnezeu mănunche streine bucurându-vă.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gheorghie, carele a mărturisit în cetatea Ptolemaidei, la anul o mie șapte sute nouăzeci și doi, de sabie bucăți tăiat s'a săvârșit.

Stih: Gheorghie acum împreună cu Gheorghie cu adevărat,
Noul împreună cu cel vechiu aicea s'a alăturat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Lazăr Bulgarul, carele s'a chinuit la anii o mie opt sute doi.

Stih: Lazăre tu nenumărate chinuri ai suferit,
Pentru doritul Hristos, pre carele l-ai iubit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce a mântuit pre Coconi...

Doresc a lăudà minunile tale, și foarte mă spăimântez; căci când voiu să le număr acestea, mai mult de cât nisipul se află în mulțime. Deci priimește pătimitorule această a mea scurtă laudă.

Nu este nici pământ, nici mare, nici cetate, nici pustietate, unde să nu se verse cu adevărat izvoarele cele pline ale minunilor tale Mucenice; că numele tău cel minunat în tot pământul se cântă.

Spăimântatu-s'a oastea îngerească de patima ta Voevodule, de tine mirându-se, și Impăratul îngerilor a iubit frumuețea ta Mucenice. Pentru aceasta împreună cu dânsul pururea a împărăți te-a învrednicit.

A Născătoarei:

Prea luminate cortule cel de Dumnezeu lucrat, sfeșnice cu totul de aur, năstrapă, sicriule, Biserică întru carea Dumnezeu lăcuește, toiag, carele minunat ai crescut, Maică fără de bărbat, pre noi rugătorii tăi păzește-ne, cea cu multe numiri Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Urmând Stăpânului tău Mucenice, de bună voie ai alergat la lupte mărite, și biruință luând, Bisericei lui Hristos păzitor ai fost, pre aceea pururea păzindu-o cu folosințele tale.

Ca un mucenic nebiruit, ca un purtător de chinuri, ca un apărător al credinței neînfruntat, fă-te acum turn neclătit celor ce te laudă pre tine prea înțelepte Gheorghie, îngrădindu-i cu rugăciunile tale.

Slavă...

Ințelepțește ai semănat dumnezeeasca sămânță, și o ai înmulțit, udându-o cu curgerile sângelui tău Fericite, și cu sârguirea ostenelelor, și cu fe-

cioară Maică l-ai născut. Pentru aceasta pre tine Născătoare de Dumnezeu toate neamurile te slăvim.

Catavasie...,
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Această numită și sfântă...
Peasna a 9-a, Irmos:

Luminează-te, luminează-te...

Rouă prea dulce munților picați; și tu, muntele cel mai ales sfânt săltează. Dănțuește acum și te bucură luminat, că ai aflat, prea puternic păzitor de multe, pre marele Gheorghie.

Laudă acum împreună toate moștenirile neamurilor, binecuvântând cântă, și cu un glas strigă: Bucură-te Mântuitorul credincioșilor și bucuria. Bucură-te și tu, lauda purtătorilor de chinuri, Gheorghie prea minunate.

Loviturile cu toiege, strujirile și bătăile cu vine de bou, încălțămintele cele de fier, groapa cu varul le cinstesc, și altele câte ai răbdat, pătimind Mucenice al lui Hristos, toate le fericesc, și roata o sărut.

Dimitrie mucenice, împreună cu lăudatul Gheorghie, că amândoi sunteți buni, nici acum nu părăsiți, păzind locul acesta pururea. Și toate mulțimile ispitelor împrăștiindu-le amândoi.

A Născătoarei:

Slava, frumsețea și podoaba credincioșilor, veselia îngerilor și mântuirea lumei, prea curată Maica lui Hristos Dumnezeu, pre cei ce aleargă la acoperemântul tău, păzește-i Stăpâna mea.

Alt Irmos:
Fiul Părintelui...,

Neîncetat roagă pre Domnul, pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine Fericite, ca pre un mucenic al lui Hristos, ca pre cel ce ai biruit pre tiran, ca pre un gonitor al viclenelor duhuri, ca pre un neadormit păzitor, ca pre un folositor nerușinat.

Răsplătiri pentru chinuri din destul ți-a dăruit ție Stăpânul tuturor. Căruia stându-i înainte cu îndrăzneală mucenicească, de trei ori fericite, și cu veselie, pre cei ce te cheamă pre tine cuprinzând păzește-i.

Slavă...

Pământul te-a acoperit, și Cerul te-a priimit, și s'a deschis ție ușa raiului adevărat. Intru carele cu bucurie purtătorule de chinuri dănțuind și lăcuind, pre cei ce te laudă cu credință, cu rugăciunile tale păzește-i.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine cortul mărturiei mai 'nainte te-a închipuit Prea-

curată, întru carele tăbliţele şi năstrapa şi sicriul cel de aur erà. Că precum acela pre acelea, aşa şi tu pre Cuvântul cel fără de început, în pântece l-ai încăput întrupat, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie

Luminează-te, luminează-te...

SVETILNA.

Podobie Cu ucenicii să ne suim...

Primăvara ne-a strălucit nouă, luminată şi dumnezeească Invierea Stăpânului, carea ne trece pre noi de pre pământ la Paştile cele cereşti, cu care împreună străluceşte şi pomenirea cea cu raze luminoase a prea slăvitului mucenic Gheorghie, pe care luminat să o săvârşim, ca să ne învrednicim dumnezeescului Dar dela Hristos Mântuitorul.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi toţi, cei ce prăznuim Invierea cea luminată şi slăvită, iarăşi să prăznuim şi luminată pomenirea mucenicului Gheorghie, şi să-l încununăm pre el cu flori de primăvară, ca pre cel ce este nebiruit, ca să luăm cu rugăciunile lui mântuire de necazuri, împreună şi de greşale.

Pre tine însuţi te-ai adus celui ce ţi-a dat ţie vieaţă cu totul desăvârşit prea fericite, ca un prinos viu şi însufleţit, şi jertfă bine priimită, şi prea curată. Pentru aceasta te-ai făcut rugător prea călduros, din turburare scoţând pre toţi, cei ce te laudă cu credinţă mucenice, şi te chiamă pre tine Gheorghie.

Sământa Cuvântului cea semănată în curat sufletul tău, lucrând-o cu deadinsul, o ai înmulţit cu durerile chinuirei, şi înţelepţeşte fiind pus în cereştite jitniţe, ai aflat nestricată desfătare, de carea acum săturându-te Fericite cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, pre cei ce te laudă pre tine, mântuieşte-i.

Mucenice al lui Hristos, purtătorule de chinuri, pre cei ce sunt în feluri de nevoi mântuieşte-i cu rugăciunile tale, de toată primejdia scăpându-i; şi gonind cumplită mâhnirea cea stricătoare de suflet, şi dar şi milă nouă cerându-ne; ca cu rugăciunile tale mântuindu-ne, bucurându-ne să cinstim toţi cinstite vitejiile tale Gheorghie.

Slavă, glasul al 5-lea, al lui Teofan.

Răsărit-a primăvara, veniţi să ne desfătăm! Strălucit-a Invierea lui Hristos, veniţi să ne veselim; Arătatu-s'a pomenirea

purtătorului de chinuri, carea luminează pre cei credincioși. Pentru aceasta, iubitorule de prăznuire, veniți cu taină să o prăznuim. Că acesta ca un bun ostaș s'a luptat împrotiva tiranilor, și pre aceia i-a rușinat, următor făcându-se patimei Mântuitorului Hristos. Nu și-a miluit vasul cel de lut al său, ci gol l-a strujit cu muncile zdruncinându-l. Aceluia să strigăm: Purtătorule de chinuri roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După sfinte Dumnezeule, Troparul Sfântului, Slavă, Și acum, al Praznicului, Ectenia și Otpustul. Și dăm untdelemn sfințit fraților din sfânta candelă. Apoi ceasul întâi, la care se zice Troparul Praznicului, Slavă, Troparul Sfântului, Și acum, al Născătoarei-Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului și al Sfântului le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând, și din Canonul Sfântului Peasna 3, Prochimenul Praznicului și al Sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul zilei și al Sfântului din Fapte: *In vremea aceia pus-a Irod împăratul mâinile...* Aliluia al zilei, și al Sfântului, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului... Evanghelia zilei, și a Sfântului, dela Ioan: *Zis-a Domnul apostolilor săi: Acestea poruncesc vouă ca să vă iubiți...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică...

La masă se face mângâerea fraților.

VEZI: Pentru sfântul marele mucenic Gheorghie, ori în ce zi se va întâmpla din sfânta și marea zi Vinerea Patimilor, până în Joia a cincia săptămână după Paști, că până acolo se sue pre larg la Penticostar să cauți învățătură.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Sfântul mucenic Sava Stratilat, și prea cuvioasa maica noastră Elisavet, făcătoarea de minuni.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6.

Ale Mucenicului 3, și ale Cuvioasei 3.

Stihirile Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

Voevod nebiruit, viteaz pătimitor, și luminător a toată lumea te-ai arătat, cu răsăriturile nevoințelor tale luminând marginile, și gonind întunerecul dracilor, mare Savo, înfrumsețarea mucenicilor, împreună moștenitorule cu sfinții cei fără de trupuri, și rugătorule pentru sufletele noastre.

In temniță închizându-te și cu foc arzându-te, și cu multe munci chinuindu-te, și fiind întins pre lemn și de ger chinuindu-te, și cu multe bătăi rănindu-te, și priimind cu osârdie sfârșitul cel fericit în ape, ai rămas neclătit.

Tânăr frumos ai fost prea bogate, de care pururea toți

se mirau, şi fără frică te-ai apropiat către ostenelele chinuirei, cu nevoinţele tale cele mari şi sfinţite, ridicând biruinţă asupra tuturor vrăjmaşilor. Pentru aceasta întru laude cu bucurie te cinstim pre tine, vrednicule de minune.

Stihirile Cuvioasei, glasul al 8-lea

Podobie: Mucenicii tăi Doamne..

Petrecând cu răbdare ostenelele sihăstriei, ai priimit Darul, maică cinstită: a gonì boalele sufleteşti şi trupeşti, a depărtà duhuri prin dumnezeescul Duh; a pǎrtini tuturor, celor ce sunt în scârbe. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, cere-ne tuturor sănătate şi mare milă.

Ţărâna moaştelor tale izvorăşte vedere orbilor, şi vindecare tuturor boalelor, celor ce cu credinţă se apropie şi cer ajutor dela tine maică Elisavet, vrednică de minuni. Pentru aceea prin rugăciunile tale cere tuturor sănătate şi mare milă.

Nevoitu-te-ai pentru blândeţe, pentru credinţa cea ortodoxă, pentru dragostea cea către Domnul, şi pentru cea către aproapele fericită de Dumnezeu cinstită. Pentru aceea s'a odihnit preste tine Darul cel dumnezeesc al Duhului, maică Elisavet. Drept aceea, prin rugăciunile tale dăne nouă pace, sănătate şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a praznicului:
STIHOAVNA praznicului.
Troparul Sfântului, glasul al 5-lea.

Lepădând dregătoria şi cinstea cea pământească, înaintea muncitorului împăratului celui viclean, ai mărturisit pre Hristos Dumnezeu, şi pentru dânsul multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cunună prea frumoasă a biruinţei, dela Împăratul cel ce preste toţi împărăteşti, luminat împodobindu-te. Şi cu oştile cele cereşti stând înaintea lui Hristos, Savo mucenice. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.
CANONUL Mucenicului.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroade...

Tu firea noastră mântuind Doamne din porţile iadului, l-ai închis pre acesta întru întunerecile cele veşnice, şi omorând pre moarte, ai izvorît vieaţă.

Lăsând ostăşia cea de pre pământ, prin nevoinţele cele dumnezeeşti mărite, te-ai nu-

mărat cu cetele și cu oastea cerească, murind prea mărite Savo.

Cu putere de sus îmbrăcându-te înțelepte, neclătit și nebiruit te-ai arătat împrotiva vrăjmașilor, cu vitejie biruind lupta lor prea mărite.

Luminându-te pururea, ai strălucit ca un luminător în noaptea înșelăciuniei, drept propoveduind tuturor pre soarele Hristos, și gonind întunericul nedumnezeirei.

A Născătoarei:

Dini pământul cel mai de desubt ne-a scos pre noi Fiul lui Dumnezeu cel ce s'a născut din tine. Și prin învierea sa ca un milosîrd, a adus către vieața cea veșnică, pre cei ce pururea te laudă pre tine.

Alt CANON al Cuvioasei.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Fiind încunjurat de toate părțile cu întreite valuri ale patimilor, și cu valurile cugetelor turburîndu-mi-se sufletul, îndreptează-mă către limanul cel lin al voirilor lui Hristos, prin rugăciunile tale Elisavet, ca să te laud pre tine.

Fiind împodobită cu darurile feciorіei de Dumnezeu fericită, din pruncie te-ai logodit prin sihăstrie cu Cuvântul cel curat. Și ai mers după urmele lui cele purtătoare de vieață, purtând cu sine-ți omorârea patimilor, mărită.

Slavă...

Depărtându-te de dorirea cea lumească, și lipindu-te de dragostea lui Hristos, curată, cugetul trupului l-ai topit cu înfrânarea. Și petrecând cu răbdare, nevoindu-te întru bunătăți și în ostenele și în rugăciuni, te-ai învrednicit a face minuni.

Și acum, a Născătoarei:

Cu dragoste înfierbântată, pururea pomenită Elisavet, dorind de tine, ceea ce mai pre sus de cuget ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu, Tatăl cel nedespărțit, Preacurată, s'a făcut vas al sfântului Duh, strălucind cu bunătăți dumnezeești, prea sfântă Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Intărește-ne pre noi...

Puterea luptătorului, și stăpânirea morței surpând Hristos a înviat cu Invierea sa firea noastră și o a întărit.

Dragostea lui Hristos cea călduroasă, dumnezeește aprinzându-te prea înțelepte, și depărtându-te de toate cele pământești și stricăcioase, ți-a arătat înșelăciunile vrăjmașului.

Cunoscând pe unul Ziditorul Domnul cel ce s'a dat pre sine spre mântuirea oamenilor, pentru dânsul ai dat sângele tău Savo, pentru răsplătirea ceea ce va să fie.

A Născătoarei:

Tirănia morței a încetat, și s'a stricat vistieriile iadului prin Invierea celui ce s'a născut din tine Preacurată, și s'a umplut vistieriile de vieață.

Alt Canon Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

In cămările cerurilor cele luminoase te-ai sălășluit, făcându-te mireasă aleasă Atotțiitorului, și izvorăști pâraiele tămăduirilor, care usucă curgerile patimilor.

Râvnind lui Ilie și lui Moisì prea cinstită, întru lungime de zile ai postit ca aceia, hrănindu-te cu pâinea cea cerească a vedeniilor celor prea înțelepte, prin Darul dumnezeescului Duh.

Slavă...

Descoperirea dumnezeească s'a dat maicei tale mai 'nainte de zămislirea ta fecioară, pentru strălucirea vieței tale, ce era să ai prin bunătate întru dumnezeescul Duh, mărită Elisavet.

Și acum, a Născătoarei:

Cu credință dorind lăudata Elisavet de tine, ceea ce singură ești lăcașul cel curat al fecioarei, se bucură aducându-se Fiului tău cu bună cucerie viind după tine, Preacurată.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ce„resc, și ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întărește întru „dragostea ta, că tu ești mar„ginea doririlor, și credincio„șilor întărire unule iubitorule „de oameni".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre Cruce...

Arătându-te nebiruit Voevod ai biruit înșelăciunile varvarilor, și cu tărie pătimind ai biruit taberile vrăjmașilor celor nevăzuți, roagă-te pentru noi cu deadinsul, prea fericite Savo, cei ce cu credință te lăudăm pre tine.

Slavă...

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

O stenelele înfrânărei le-ai suferit și ai priimit darul nepătimirei și al tămăduirilor, Elisavet de Dumnezeu insuflată: a tămăduì tot felul de boală, și a gonì duhuri necurate, ceea ce ești vrednică de laudă. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a praznicului.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule...

Cu sabia cuvintelor tale celor adevărate, cu vitejie ai tăiat alcătuirile înșelăciunei, prea mărite Savo.

Frumsețea cea înflorită a trupului adevărat a arătat întru tine buna podoabă cea dumnezeească a sufletului tău, răbdătorule de chinuri.

Cu bărbăția sufletului ce a crescut întru tine mărite, ai biruit prin patimă pre luptătorul cel vechiu.

A Născătoarei:

Fiul tău Fecioară scoțând pre om dela hiara cea omorâtoare, către vieață l-a mutat pre dânsul.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne..

Tu prin rugăciunea ta ai omorît pre șarpele, balaurul cel cumplit, prin putere dumnezeească sfărâmând toate măestriile vicleanului, și l-ai dat pre el spre mânecarea tuturor hiarelor și pasărilor, slăvind pre Stăpânul tuturor, Elisavet.

Slavă...

Râvnind obiceiurilor dumnezeeștilor bărbați, cu putere dumnezeească ai plinit patruzeci de zile ne gustând nici un fel de mâncare, ci ai răbdat ne mâncând, maică cinstită, omorând năvălirile trupului cu toată înțelepciunea, și înviindu-ți duhul, de Dumnezeu însuflată.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu ai purtat pre Dumnezeu în pântece întrupat, pre cel ce dă ființă tuturor, pre carele l-a dorit din suflet Elisavet, logodindu-se cu dânsul întru Duhul, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunea îngerilor, și dracilor rană, prea minunată.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Tu cu îngroparea trupului ai biruit pre luptătorul nostru, și ca un Dumnezeu sfărâmând iadul prin învierea ta ai înviat pre morții cei ce te-au proslăvit pre tine.

Prin frumsețea cea cu înțelepciune a făpturilor ai cunoscut pre Stăpânul tuturor, pentru aceasta și pătimind pentru dânsul, te-ai învrednicit cununilor.

Câștigând darurile cele tainice ale lui Hristos, mărite, și dumnezeește luminându-te cu strălucirile cele fără pizmă, te-ai arătat în lume luminător, mărite.

A Născătoarei:

Izvorul vieței întrupându-se din tine Născătoare de Dumnezeu, și înviind a izvorît firea

celor de pre pământ născuţi, şi ca un Dumnezeu o a adăpat pre dânsa cu apele nemurirei.

Alt Canon, Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat...

Rîurile păcatelor le-ai uscat prin vărsarea lacrimilor, şi curgerea de sânge în multă vreme dela femei cucernice, care au alergat la tine în multe feluri, o ai oprit cu Darul, cuvioasă Elisavet prea lăudată.

In mulţi ani te-ai lepădat de a gustà pâinea mărită, curăţindu-ţi sufletul prin ostenelele înfrânărei cu pietate, şi ai câştigat neavere de trup a îngerilor Elisavet, lauda cuvioşilor.

Slavă...

In tot chipul dându-ţi tot cugetul la Domnul, la dânsul te uitai întins cu ochii cugetului şi ai inimei. Şi în trei ani nu te-ai uitat la cer, ci la pământ ca ceea ce erai din pământ, mărită de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai aleasă eşti decât puterile cele de sus, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui, cel împreună fără de început şi împreună veşnic, cu ale căruia luminări luminându-se purtătoarea de Dumnezeu, a risipit negura patimilor, prea curată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:
Intru adâncul greşalelor...

Tu Hristoase cel ce de bună voie te-ai socotit mort pentru noi, prin moarte pierzând pre moarte, ai înviat pre cei morţi, şi i-ai slobozit din legăturile ei.

Stropindu-te cu sângele cel dumnezeesc al lui Hristos de spurcăciunile capiştilor idoleşti te-ai depărtat, mărite Savo, şi cu lumina Darului te-ai îmbrăcat.

Scăpând de gerul înşelăciunei, ai ajuns la primăvara cea lină, şi te-ai luminat cu cunoştinţa lui Hristos, prea mărite.

A Născătoarei:

Pre noi cei stricaţi cu păcate, Fiul tău Preacurată prin învierea sa ne-a înnoit, şi prin Dar ne-a făcut dumnezei.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Dorind a câştigà sihăstreşte mila lui Dumnezeu, din copilărie te-ai lepădat de a gustà untdelemn, veselindu-te cu adaosul ostenelelor, cinstită.

Vieaţa ta cea luminată s'a împodobit cu bunătăţile, adormirea ta a strălucit sfinţit cu minunile gonind pre draci, şi prin dumnezeescul Dar risipind viforul patimilor.

Slavă...

Luptându-te cu frigul şi cu

gerul, prin goliciunea trupului, ai răbdat suferind cu tărie arsura soarelui, Elisavet mărită, întărindu-ţi nădejdile la încălzirea cea de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre cel mai' nainte de veci, şi ai născut cu trup pe cel din fire fără trup, şi cu lapte ai hrănit pre hrănitorul tuturor, prea curată Maica lui Dumnezeu cea neispitită de nuntă.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor rogu-mă, căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Nebiruit voevod arătându-te, meşteşugirile varvarilor le-ai biruit, şi pătimind prea tare mărite, mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruinţă ţi-ai împletit. Roagă-te lui Hristos Savo prea fericite pentru noi, cei ce cu credinţă te cinstim.

Intru această lună în 24 de zile, pomenirea sfântului mucenic Sava Stratilatul.

Stih: Sava duhurile cele rele ale înşelăciunei le-a înnecat,

In râu înnecându-se, mucenic al Domnului s'a arătat.

In a douăzeci şi patra zi prin înnecare Sava la ceruri s'a mutat cu prea mărire.

Acest sfânt mucenic Sava a fost în zilele împăratului Aurelian la Roma, ocârmuind dregătoria voevoziei, carele erà de neam Got, şi având credinţa în Hristos, aveà grija sfinţilor ce erau prin temniţe închişi. Deci pentru curăţia vieţei sale, şi pentru nevoinţa bunătăţilor, gonià duhurile cele viclene dela oameni. Fiind pârît apoi că este creştin, merse la împăratul, şi lepădându-şi brâul, care era semnul boeriei, mărturisi pre Hristos. Deci fu spânzurat şi ars cu făclii, şi băgat într'o căldare ce fierbeà pe foc plină de smoală, din carea ieşind nevătămat, trase la credinţa lui Hristos şaptezeci de Ellini, cărora li se tăiară şi capetele pentru Hristos, şi se încununară. Şi iarăşi şi a doua oară stând Sfântul la întrebare, întărit fiind de Hristos mai 'nainte în temniţă şi dându-i îndrăsneală, fu aruncat întru o apă şi aşà luă cununa muceniei. Insă strălucià la vârsta statului său albeaţa trupului, şi rumeneala obrazului, şi erà părul capului şi barba ca de aur lucind, şi căutătura ochilor săi luminată şi cuvioasă şi neîngrozită carea îl arătà ostaş desăvârşit viteaz.

Intru această zi, sfinţii şaptezeci de mucenici cari au crezut prin sfântul Sava, şi s'au săvârşit prin sabie.

Stih: De vei număra capetele cele de sabie tăiate,

Vei aflà că au căzut bărbaţi de zece ori câte şapte.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Elisavetei făcătoarea de minuni.

Stih: Elisavet pământul lăsând Cuvinte al lui Dumnezeu,

Mireasa cea frumoasă te vede pre tine prea frumos mirele său.

In a douăzeci şi patra zi
Elisaveta în ceruri se sui.

Această cuvioasă Elisavet din mică vârstă petrecând cu osteneli sihăstreşti, luă dela Hristos Dar de tămăduiri, şi tămăduià tot felul de boală. A căreia naştere s'a arătat prin dumnezeească descoperire, şi mai 'nainte s'a însemnat pentru dânsa că va să fie vas de alegere. Deci

erà fericita purtând numai o îmbrăcăminte pre dânsa, îngheţà de frig şi de ger. In toată vieaţa ei nici odinioară nu şi-a spălat trupul său. Petrecut-a patruzeci de zile nemâncând, trei ani îşi avea gândul ei la Dumnezeu, iară cu ochii cei trupeşti nicidecum n'a văzut frumseţea şi înălţimea Cerului. Omorît-a cu rugăciunea sa un balaur foarte mare şi otrăvitor. N'a gustat undelemn mulţi ani, şi n'a pus încălţăminte în picioarele ei, strălucind drept aceea într'aceste fapte bune, cu plăcere dumnezeiască, a adormit în Domnul, dând har de multe minuni până în ziua de astăzi, celor ce năzuesc către dânsa cu credinţă, de vreme ce luând dela mormântul ei ţărână, tămădueşte toate boalele.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Pasicrat şi Valentin.

Stih: Pasicrat tăindu-se, biruinţă a câştigat,
Scoţând din Valentin frica sabiei cu adevărat.

Pasicrat şi Valentin mucenicii lui Hristos erau din Dorostol cetatea Misiei, ostaşi creştini, lângă ighemonul locului aceluia Avsolan. Şi văzând pre oameni cuprinşi de înşelăciunea idolească şi închinându-se dracilor dupre porunca stăpânitorilor când mulţi din credincioşi temându-se de munci, fugeau şi se ascundeau, atuncea ei la arătare şi cu îndrăzneală s'au mărturisit pre sine-şi că sunt creştini, şi pre unul adevăratul Dumnezeu prea slăvindu-l, au blestemat pre idolii cei fără de suflet. Deci i-au prins pre ei închinătorii de idoli, şi la judecată dându-i, îi sileau ca să aducă tămâe idolilor. Şi stà acolo idolul lui Apolon, la carele sfântul Pasicrat alergând, i-a scuipat în faţă şi i-a zis: Astfel de cinste se cuvine dumnezeului acestuia. Pentru aceasta cu grele lanţuri de fier l-au legat şi l-au aruncat în temniţă; cu acele lanţuri ostaşul lui Hristos ca cu nişte podoabe de aur împărăteşti se împodobià, bucurându-se, că s'a învrednicit a purtà unele ca acelea pentru Hristos şi a fost pus cu dânsul şi Valentin. Şi iarăşi la judecată înaintea ighemonului pre amândoi i-au pus. Şi a mers acolo fratele lui Pasicrat, cu numele Papian, carele creştin erà, ci temându-se de munci, a jertfit idolilor, rugând cu lacrămi pre Pasicrat fratele său, ca să aducă tămâe cioplitului, precum şi el a adus, şi să se facă la o vreme ca şi cum ar fi închinător de idoli, ca aşà să se poată mântui pre sineşi de muncile cele cumplite. Insă sfântul mucenic Pasicrat l-a împins pre el dela sineşi, şi l-a numit pre el că este nevrednic neamului său, de vreme ce s'a depărtat dela credinţa lui Hristos. Şi singur el alergând la capişte, şi-a băgat mâna sa în foc şi către ighemonul a zis: Trupul acest muritor, precum vezi, cu foc se arde, iară sufletul fără de moarte fiind, nu are grije de aceste văzute munci. Şi întrebându-se de ighemonul şi sfântul Valentin, iarăşi unele ca acestea a zis, gata arătându-se pentru Hristos la toate muncile. Deci pre amândoi la tăere i-a judecat. Şi când slujitorii muncitorului duceau pre sfinţi afară din cetate la moarte, maica lui Pasicrat mergeà după dânşii, şi sfătuia ca o maică pre fiul său ca fără de frică să se apropie la moarte; că se temeà pentru dânsul, ca să nu se înfricoşeze, fiindcă era încă tânăr, şi aşa le-au tăiat capetele sfinţilor. Şi erà sfântul Pasicrat de douăzeci şi doi de ani, iară Valentin de treizeci. Iară maica cu bucurie şi cu veselie luând trupurile amândurora, le-a îngropat cu cinste, slăvind pre Hristos Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor opt mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin şi alţi patru.

Stih: Opt la număr mucenicii întocma nevoitori fiind,
Intocmai şi capetele cu o unealtă li s'a tăiat voind.

După sfârşitul sfântului slăvitului marelui mucenic Gheorghie a poruncit Diocliţian împăratul, ca pretutindenea pre creştinii cei ce se aflau, iară mai ales pre cei ţinuţi în legături, cu feluri de munci să-i silească spre închinarea de idoli, şi pre cei ce se vor supune să-i lase slobozi, iară pre ceice nu se vor supune să-i dea morţei celei desăvârşite. Intru acea vreme aceşti sfinţi mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin, şi ceilalţi împreună cu dânşii ca la patruzeci erau în temniţă. Pentru că văzând minunile cele ce se făceau de sfântul Gheorghie, au crezut întru Hristos, şi pre acela cu îndrăzneală înaintea tuturor l-au mărturisit şi pentru aceasta i-au prins şi

i-au legat şi în temniţă i-au închis, şi scoţându-i la cercare înaintea tirannului, nu s'au lepădat de Hristos, şi pre dumnezeii neamurilor i-au ocărît. Drept aceea i-au dezbrăcat, i-ai întins, i-au bătut, i-au spânzurat, şi i-au strujit, până ce le-au căzut la pământ trupul lor, şi cele din lăuntrul lor se vedeau. La sfârşit le-au tăiat sfintele lor capete, şi prin un sfârşit ca acesta împărăţia cerească au luat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Duca croitorul mitilinean, carele a suferit mucenia în Constantinopol la anul o mie cinci sute şasezeci şi patru; de viu fiind despoiat de piele s'a săvârşit.

Stih: Duca mucenicul de piele fiind despoiat,
Şi-a cusut lui-şi veşmânt prea luminat.

Intru această zi pomenirea sfântului noului mucenic Nicolae, carele a mărturisit în Magnesia la anul o mie şase sute şaptezeci şi şase, tare fiind bătut s'a săvârşit.

Stih: Nicolae căutând să afle nuntă trecătoare,
A aflat prin rane în ceruri nuntă, nepieritoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Chipul cel de aur...

Ca un mort de bună voie adormind cu trupul în mormânt Hristos, pre morţii cei din veac, ce dormeau în iad, i-a deşteptat. Şi prin scularea cea purtătoare de vieaţă a înviat pre cei ce strigau: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Arma cuvintelor celor dumnezeeşti ca o sabie ţiind, ai înfipt în inimile necredincioşilor, înţelepte, şi ai rănit fără de legile cele înşelătoare ale împrotivitorilor, şi ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Impiedicat fiind de vrăjmaşi, nu ţi-ai clătit sufletul, nici ai rămas biruit, căci ai avut pre Hristos, cel ce priveà, şi te întăreà pre tine neclătit, căruia ai şi strigat şi cu mulţămită ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Pre vrăjmaşul l-ai supus mort sub picioarele tale pătimitorule, şi înşelăciunile ca o dobândă ai luat şi ai dat Stăpânului tuturor pre cei ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Firea omenească cea stricăcioasă îmbrăcându-se întru tăria stăpânirei, prin învierea naşterei tale Fecioară prea lăudată, cu bărbăţie s'a întrarmat asupra morţei, şi ca pre o maică curată a nemurirei şi a vieţei te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii evreeşti în cuptor..

Cuget dumnezeesc ai avut, că ai vieţuit cu îngerii, curată, priveghind cu fierbinţeală, şi cu osârdie cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mână de iertăciune întinzi,

şi dai sănătate celor ce aleargă şi cu credinţă se apropie la moaştele tale, întărirea sihastrilor, Elisavet purtătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Minuni mari săvârşind, şi slujnică arătându-te Domnului Elisavet cinstită către dânsul te-ai mutat acum, împreună cu cuvioşii, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Vezi-mi nevoile, cari mi-a adus mulţimea răutăţilor mele Fecioară şi mă răpeşte din gheena focului, pre mine carele strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce...

Pre aflătorul morţei, prin moartea ta cea trupească Indurate omorînd, pre acesta l-ai arătat tuturor oamenilor veşnică moarte. Pentru aceasta, vieaţă şi nestricăciune, te înălţăm pre tine.

Prin baia Botezului curăţindu-te de toată întunecimea nedumnezeirei, şi de închinăciunea idolilor curat te-ai apropiat către Ziditorul, vitejeşte răbdând în privelişte, Savo mărite.

Prin cuvântul tău cel de miere izvorâtor şi cu privirea cea blândă, minunând pre muncitorul, ai pus împrotiva lui fapte de biruinţă, şi ai strigat: Pre tine Doamne te înălţăm în veci.

A Născătoarei:

Incepătorul vieţii mele cu trup a p r o p i i n d u - s e către moarte, o a omorît, şi a înviat pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine Fecioară şi-l prea înalţă pre dânsul în veci.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori muncitorii...

Cei ce pururea se apropie de sicriul moaştelor tale toate cererile cu evlavie le iau slăvindu-te tot-deauna, şi mărturisindu-te Dumnezeu pre tine, carele a priimit cinstitele tale nevoinţe, către carele strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înlţăaţi întru toţi vecii.

Cu Duhul fiindu-ţi luminaţi ochii inimei ai dăruit vedere celui ce cu credinţă a alergat la dumnezeescul tău mormânt, căci te-ai îmbogăţit cu îndestularea tămăduirilor dela Hristos, către carele Cuvioasă strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un soare luminos ai răsărit pre pământ, prea cinstită

Elisavet, luminându-te cu bunătăți dumnezeești, și trimițând razele sfințitelor tale minuni, din care cei ce se împărtășesc strigă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înnălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Purtător de trup ai născut, și în brațe ai ținut pre Domnul Iisus, pre cel ce toate le ține cu voia cea atotputernică, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pre o Maică a lui Dumnezeu, cu laude strigând: Preoți bine cuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun- „citorul Haldeilor, l-a ars nebu- „nește, pentru cinstitorii de „Dumnezeu, iară văzându-i pre „aceștia cu putere mai bună „mântuiți, făcătorului și Mân- „tuitorului, a strigat: Tineri bine „îl cuvântați, preoți lăudați-l, „noroade prea înălțați-l întru „toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Tu rumpând cele din lăuntrul iadului, Indurate, ca un puternic l-ai sfărâmat pre dânsul, și lumea cea cerească cea lipsită ai umplut, ridicând și înviind pre morți, și prin socotința ta ai înălțat pre toți oamenii.

Prin cuget suindu-te la înălțimea cunoștinței celei dumnezeești, răbdătorule de chinuri, ai lăsat înșelăciunea ceea ce trăgeà jos; și cu aripile chinurilor te-ai înălțat către dânsul cu deadinsul, mărind și lăudând pre dânsul, ca pre un bun.

Săgețile muncitorilor socotindu-le ca niște săgeți de prunci, prin puterea lui Hristos ai dat alăturea pre aceștia, având pre Hristos împreună luptător și ajutător ție pururea, pre carele cu credință și cu dragoste neîncetat l-ai slăvit.

A Născătoarei:

Strălucit-a Fiul și Dumnezeul tău Fecioară înviind din mormânt, și a umplut lumea cu dumnezeească strălucire și laudă. Și cu lumina nestricăciunei a luminat pre cei ce cu credință, ca pre un nor luminos, te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Dorit-ai să vezi curată frumsețea cea înțelegătoare a Mirelui tău, și cu ferbințeală strigai lui: Unde ești culcat? Și unde păstorești? Să mă odihnesc la tine, și să mă veselesc de veseliile tale, mărind bunătatea ta.

O minune! Cum după îngropare, şi după punerea de demult în mormânt, se văd moaştele tale zăcând nestricate, dăruite şi luminate cu semne şi cu minuni, şi dăruesc izvoare de tămăduiri credincioşilor în toate zilele.

Slavă...

Inţelepciune ai avut în suflet, smerire şi dumnezeească blândeţe, credinţă nestricată, şi împreună cu nădejdea dragoste dumnezeească, stând întru rugăciuni de toată noaptea către Dumnezeu, şi luminându-te Elisavet, cu strălucirile cele de acolo foarte luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostiveşte-te spre mine Mântuitorule cel ce te-ai născut, şi pre ceea ce te-a născut o ai păzit nestricată după naştere, când vei şedeà să judeci faptele mele trecându-mi fărădelegile şi păcatele mele, ca un prea bun şi milostiv, bunule şi iubitorule de oameni.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupeşte, „şi pântecele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceea pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cete„lor îngereşti şi omeneşti te „slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Sfântul Apostol şi Evanghelist Marcu.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pre scriitorul dumnezeeştilor cuvinte, şi marele păzitor al Eghipetului, dupre vrednicie să-l lăudăm, strigând: Marcu înţelepte, prin învăţăturile şi rugăciunile tale, ca un apostol, pre noi pre toţi ne povăţueşte la vieaţa cea neînvăluită.

Impreună călător ai fost cu vasul alegerei, şi împreună cu dânsul ai străbătut toată Macedonia. Şi în Roma ucenic fiind lui Petru, dulce tâlcuitor te-ai arătat; şi pătimind te-ai odihnit cu dumnezeeasca cuviinţă în Eghipet, Marcu, prea înţelepte.

Sufletele cele arse şi uscate le-ai înviat, prin ploile cele luminate ale Evangheliei. Pentru aceasta dumnezeescule Marcu, împreună cu noi, Alexandria astăzi luminat prăznueşte şi laudă pomenirea ta, închinându-se moaştelor tale.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

O Marcu prea fericite! Din izvorul desfătărei ai băut, şi ca din Edem te-ai pornit rîu de pace prea limpede udând cu apele evangheliceştei tale propoveduiri faţa pământului, şi ţăriile Bisericei adăpând cu dogmele cele de Dumnezeu însuflate.

O Marcu de Dumnezeu cugetătorule! Moisì mai 'nainte pre Eghipteni în mare i-a înnecat, dar tu prea înţelepte din marea înşelăciunei pre aceia i-ai tras, cu singură puterea celui ce a venit cu trup, şi a surpat cu braţ înalt pre cele făcute de mână ale acelora.

O Marcu prea sfinţite! Intru lumina Duhului petrecând, tot te-ai făcut duhovnicesc şi acum prea fericite, cu privirile cele neslăbite către Stăpânul, şi cu prea fericitele străluciri, cu punere fiind îndumnezeit, începătura tainei ai aflat, şi sfârşitul cel mult dorit.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale, Marcu Apostole. Şi ai fost păstor Bisericei lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare, să crează în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum, a praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

O Marcu de Dumnezeu înţelepţite! Trestie scriitorului celui înţelept, cel ce scrie degrab, te-ai făcut, întruparea lui Hristos din dumnezeească suflare scriind, şi luminat vestind graiurile vieţei celei nesfârşite. Intru carea roagă-te, ca să se scrie cei ce te laudă pre tine şi cinstesc mărită pomenirea ta.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumei cuvintele lor.

O Marcu prea lăudate! Pre Hristos binevestind, lumea ai încunjurat ca soarele, pierzând cu razele credinţei, tot întunerecul mulţimei dumnezeilor. Şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facererea mâinilor lui o vesteşte tăria.

O Marcu Apostole! Intru cari mai'nainte se înmulţise nebunia relei credinţe, tu ai propoveduit, întunerecul Eghiptenilor cu luminarea cuvintelor tale gonindu-l, de Dumnezeu propoveduitorule, Apostole. Şi acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Veniţi pre propoveduitorul cereştei taine, şi tâlcuitorul Evangheliei, pre Marcu cu psalmi şi cu cântări toţi să-l lăudăm. Că acesta s'a arătat rîu

al raiului celui înțelegător, sufleteștile brazde cu cerești ploi udându-le, și arătându-le aducătoare de roadă lui Hristos Dumnezeu, celui ce dă tuturor prin rugăciunile lui curățire și mare milă.

Şi acum, a Praznicului.

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte și evangheliste Marcu, roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Sau acesta, glas acelaș.

Invățându-te de verhovnicul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos, și ca un soare ai strălucit marginilor, podoaba Alexandrenilor ai fost fericite, căci prin tine Eghipetul s'a slobozit din înșelăciune, și ca un stâlp al Bisericei, prin învățătura ta cea evanghelicească pre toți ai luminat. Pentru aceasta luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, Marcu de Dumnezeu grăitorule; roagă pre Dumnezeu cel îmblânzit prin tine, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Apostolului, Şi acum al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca un luceafăr cu bună podoabă, ai strălucit lumei, gonind prin credință întunerecul cel adânc Apostole, și ai luminat sufletele. Pentru aceasta toată Biserica luminat cântă astăzi, pomenirea ta cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

După a doua Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Invățându-te dela izvorul vieței înțelepciunei, pre cei ce mai'nainte din neștiință cu cuget stricat slujiau celor cioplifi i-ai înțeleptit. Pentru aceasta te fericești în veacul veacului, stând înaintea scaunului prea sfintei Treimi și cu osârdie rugându-te, ca să aflăm dezlegare greșalelor, apostole Marcu.

Slavă, glas acelaș.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea mare câștigându-te pre tine Biserica, mărite, cu razele dogmelor tale luminată fiind, strigă ție: Bucură-te prea fericite Apostole al Domnului.

Şi acum, al Praznicului.

Invierea lui Hristos văzând...

Psalmul 50.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8 și al sfântului pe 6.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Pre Marcu văzătorul de Dumnezeu lăudându-l, chem

Darul Duhului, ca însuflându-mi mie luminat, să-mi gonească neştiinţa, şi dumnezeească bogăţie de înţelepciune să-mi dăruiască.

Pre al tău de Dumnezeu grăitor, cu lumina darului luminându-l Mântuitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca un pricinuitor al bunătăţilor, carele a ta venire nouă bine ne-a vestit.

Slavă...

Lui Petru cel înţelept, ucenic fiind, şi îmbogăţindu-te cu a aceluia priimire de fiu, Marcu prea mărite, tăinuitor te-ai arătat tainelor lui Hristos, şi împreună moştenitor mărirei lui te-ai făcut.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce pre Eghipteni întru adânc i-a înnecat prin norul Duhului, acela a venit din tine Preacurată la Eghipteni mai pre urmă, şi prin Marcu pre aceia de înşelăciune i-a mântuit.

Catavasie

Ziua Invierei noroadelor...

Peasna 3-a, Irmos:

Însuţi cela ce ştii...

Pre tine Hristoase înţelepciunea cea ipostatnică, carele te-ai arătat la toată lumea, Stăpâne, şi vieaţă ai dăruit, şi pre oameni i-ai luminat, te-a propoveduit cu razele tale fiind strălucit robul tău Marcu, iubitorule de oameni.

Izvorul înţelepciunei cel pururea curgător priimindu-l Hristoase, însuşi văzătorul tău Marcu, ca un rîu sunând, a udat marginile pământului cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, arătând proorocia ta cea adevărată, iubitorule de oameni.

Slavă...

Lui Petru urmând înţelepte, ca un ucenic al lui, înţelept ai aşezat Evanghelia, lumina teologhiei luând dela dânsul Apostole, şi venirea lui Dumnezeu în trup o ai vestit luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

In braţe feciorești de demult fiind purtat, altarele Eghipetului cele drăceşti tu le-ai sfărâmat, şi la aceasta iarăşi ai trimis pre Marcu să facă pre toţi să cunoască întruparea ta, şi dumnezeească taina ta Hristoase.

Catavasie:

Veniţi să bem băutură...

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Surpând semeţia idolească, şi dorind de patimile Mântuitorului, Marcu apostole din Cer te-ai arătat lumei, izvorînd tuturor minuni, şi ai fost învăţător limbilor. Pentru aceasta întru cântări lăudând şi cu credinţă mărind, dupre vrednicie cinstim pomenirea ta, de Dumnezeu grăitorule prea bogate;

roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

La înălţimea faptelor bune suindu-te dumnezeescule Marcu, ne-ai tunat nouă tainele cele mari ale dogmelor celor de mântuire, dumnezeesc propoveduitor făcându-te. Pentru aceasta cu credinţă te rugăm pre tine prea fericite, slobozeşte-ne pre noi de tot necazul, de păcate şi de primejdii.

Şi acum, a Praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit...

In tot pământul a ieşit vestirea ta, şi la marginile lumei arătat puterea cuvintelor tale, înţelepte, precum zice David, luminat propoveduește mântuirea şi înnoirea noastră.

Pre dumnezeescul şi prea înţeleleptul Marcu, ca pre un propoveduitor şi tainic învăţător Darului cel ce a vestit tuturor pre lumina cea neapusă şi cu razele propoveduirei sale, a luminat lumea, cu cântări să se laude.

Slavă...

Picioarele tale, dupre prorocie, s'au înfrumseţat, căci bine ai vestit nouă luminat pacea cea mai pre sus de cuvânt, de Dumnezeu priimite, carea prin trup erà să se arate marginilor, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre norul cel fecioresc Cuvântul fiind purtat, sfaturile Eghiptenilor şi gândurile celor luptători de Dumnezeu, nebune socotindu-le, le-a stricat prin învăţăturile dumnezeescului Marcu, ca un milosârd, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Catavasie:

La dumnezeeasca streajă...

Peasna 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat...

Picat-ai dulceaţa bunei credinţe din dumnezeeştile ploi ale cuvintelor tale, arătându-te cu Darul, peste tot fiind strălucit, luminat cu razele soarelui celui înţelegător, Marcu prea fericite, de Dumnezeu priimite.

Din casa Domnului izvor ai ieşit, şi adăpi inimile cele uscate cu apele Duhului din destul, învăţând ca să aducă rod în loc de nerodire, Apostole.

Slavă...

Tu al marelui Petru fiu ai fost, şi cu învăţăturile lui fiind luminat totdeauna, sufletele celor ce au venit la tine cu căldură le-ai luminat, Marcu, Apostole al Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un om din Fecioară născându-te, Eghiptenilor te-ai arătat Hristoase, cel ce ai strălucit din Tatăl mai 'nainte de făptură; cărora pre Marcu le-ai uns, ca să-i învețe pre dânșii înțelepțește tainele cunoștinței de Dumnezeu.

Catavasie:

Să mânecăm cu mânecare...

Peasna 6-a, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

Surpat-ai sprinceana celor fărădelege Doamne, și înălțarea cea mândră ai smerit, pre Apostolul tău arătându-l purtător de biruință cu puterea ta. Că tu ești tăria celor neputincioși și îndreptarea.

Cununa nădejdei mărite cu carea acum ne încununăm, o ai propoveduit cu cuvintele tale pre Ziditorul făpturei, înțelepte Marcu.

Slavă...

Petru verhovnicul, mărite, pre tine luminat cu taină te-a învățat, de ai scris cinstita Evanghelie, arătându-te slujitor Darului, că tu ne-ai tâlcuit nouă lumina cunoștinței de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Eghipetul cel ce era mai 'nainte întru întunerec Doamne, prin Fecioara, dumnezeeasca Maică, l-ai luminat, ca un prunc mergând la dânsul, și ai surpat capiștile lui, cu învățăturile lui, Marcu de Dumnezeu grăitorului, iubitorule de oameni.

Pogorâtu-te-ai în cele...

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând..

Darul Duhului priimind dintru înălțime, împletirile ritorilor le-ai stricat Apostole, și pre toți păgânii vânându-i Marcu prea mărite, Stăpânului tău i-ai adus, propoveduind dumnezeeasca Evanghelie.

ICOS.

Fiind ucenic verhovnicului apostolilor, împreună cu dânsul ai propoveduit pre Hristos Fiul lui Dumnezeu, și pre cei ce se clătiau de înșelăciune, i-ai întărit pre piatra adevărului; pre carea întărindu-mă și pre mine, îndreptează pașii sufletului meu, ca mântuindu-mă de cursele vrăjmașului, nepoticnit să te cinstesc pre tine: Căci tu pre toți i-ai luminat Marcu, înțelepte, propoveduind dumnezeeasca Evanghelie.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

A lui Petru arătându-te săditură de Dumnezeu sădită, și mucenic tare, și tăinuitor, și Apostol al lui Hristos, ai vărsat marea învățăturilor, și lumea

ai veselit, rugându-te Marcu, să ne mântuiască pre noi.

ICOS.

Pre iubitorul de înţelepciune, şi Apostolul Mântuitorului Hristos, toţi cu cântări de laude să-l cinstim, că acesta fiind învăţat de Petru, a scris Evanghelia lui Hristos Dumnezeu, a celui ce s'a arătat cu trup tuturor oamenilor, şi cinstitele lui patimi, şi dumnezeeasca Inviere în lume le-a vestit. Cu care şi pre păgâni i-a luminat, învăţându-i să cinstească o Dumnezeire în trei ipostasuri, dumnezeescul Marcu, rugându-se să ne mântuiască pre noi.

Întru această lună în 25 de zile pomenirea sfântului Apostol şi Evanghelist Marcu.

Stih: Spurcaţii ucigaşi pre Marcu târându-l pre pământ,
Nu ştiau că la ceruri prin aceea îl trimit.
Pre Marcu în a douăzeci şi cincia zi.
Cei fără de minte pre pământ îl târî.

Prea lăudatul apostol Marcu a propoveduit pre Hristos în tot Eghipetul şi Libia şi Varvaria şi în Pendapoli, în zilele lui Tiberiu Chesarul, şi a scris şi Evanghia sa, tâlcuindu-i-o Apostolul Petru, şi mergând în Chirinii Pendapoliei, a făcut multe minuni. De aceea s'a dus în Alexandria cea despre Faron, şi de acolo la Pendapoli, făcând pretutindeni minuni, şi împodobind bisericile lui Hristos, cu hirotonii de episcopi şi de ceilalţi clirici. După aceea mergând iarăşi la Alexandria, şi aflând pre oarecari fraţi de mare, la Vucolii, petreceà cu dânşii binevestind şi propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, unde mergând către dânsul închinătorii idolilor şi nesuferind a vedeà sporindu-se credinţa lui Hristos, îl legară cu ştreanguri şi-l târâră, şi căzându-i carnea pre pietre, se dărâmà, şi sângele lui roşià pământul. Deci băgându-l în temniţă, i se arătă Domnul spuindu-i mai 'nainte mărirea ce va să-l primească, şi la ziuă iarăşi legându-l, îl târâră pre uliţe iarăşi, şi aşà dărâmându-se şi rumpându-se de pietre, şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară chipul statului lui erà într'acest chip: Nici foarte plin la trup, nici prea înalt, nici scund şi mărunt, ci cuvios şi împodobit la măsura vârstei crescându-i şi căruntețe. Nasul lungăreţ iară nu scurt, nici cu vreo lipsă, ci drept, sprincenele îi băteau jos, barba lungă, capul pleşuv; la faţă erà încuviinţat, erà milostiv şi lăsător, şi dulce la vorbă cu cei ce se împreună, atâtà cât erà tocmit la toate, şi strălucià bunătăţile sufletului cu harurile trupului său. Şi i se face pomenirea în sfânta sa biserică, ce este aproape de Taurul.

Întru această zi, pomenirea înnoirei cinstitei apostoliei sfântului şi prea lăudatului verhovnicului apostolilor Petru, ce este alăturea cu sfânta Biserică cea mare.

Întru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Machedonie patriarhul Constantinopolei.

Stih: Machedonie, de stricăciosul scaun tu depărtat fiind,
Pre Dumnezeu acum cu Serafimii şi cereştile scaune eşti lăudând.

Întru această zi, sfânta muceniţă Nihi.

Stih: Dătătorul bunătăţei a dat răsplătiri Nichei ce a suferit tăiere,
Ca ceea ce s'a aflat de biruinţă purtătoare.

Întru această zi, pomenirea prea cuvioşilor opt părinţi sihastri.

Stih: Grumazii a opt bărbaţi împreună au tăiat,
Cari sub jugul tău Cuvinte au îngenunchiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de...

Cu dumnezeeştile fulgere fiind aprins, răsunările cele strălucite cu taină le-ai răspuns, Marcu prea fericite, că ai propovéduit pre Cuvântul cel fără de trup a fi întrupat, pre Dum-

nezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Cu puterile cele dumnezeești lucrătoare, Atotfăcătorule, pre învățăcelul cel de Dumnezeu grăitor întrarmându-l, făcător de minuni pre el l-ai săvârșit, că boalele a gonit, și neputințele a vindecat, propoveduind pre Dumnezeu cel lăudat și prea slăvit.

Slavă...

Pre mai marele cetei apostolilor având-ul învățător pre dumnezeescul Petru, următor lui te-ai arătat, că toată plinirea Bisericei ai îndreptat, lăudând pre Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Stâlp în Eghipet scrisoarea Evangheliei tale însuți o ai pus, celui ce s'a născut fără de sământă din dumnezeeasca Maică, urmând cuvintelor Isaiei, prea lăudate, vestind pre Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Catavasie:

Cel ce a mântuit...

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil..

Pre Cuvântul cel ce s'a născut din Tatăl mai'nainte de toți vecii, pre Hristos, carele s'a îmbrăcat în firea omenească, l-ai propoveduit mărite, și ai strigat: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos, cel ce s'a dat însuși pre sine izbăvire pentru păcatul nostru, și prin patimă a ridicat pre cei căzuți, l-ai prea slăvit, mărite, și ai strigat: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înnălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Invățăturei lui Petru celei înțelepte Marcu plecându-te, prea înțelepțește prin scrisori ai tâlcuit cinstita Evanghelie credincioșilor, celor ce strigă: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înnălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc purtând Fecioara pre Emanuil, a venit la Eghipteni, cărora ca o stea luminoasă Marcu s'a trimis, carele a strigat: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Această numită și sfântă zi...

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterei tale...

Ajungând la izvorul cel neajuns al strălucirei celei întreit luminătoare, de Dumnezeu grăitorule, mai curat și mai limpede te desfătezi cu îndumnezeirea cea mai pre sus de gând, împreună cu îngerii dănțuind neîncetat, prea sfințite.

Făcându-te părtaşi învăţăturei lui Petru, şi dumnezeeştei propoveduiri, în cereştile corturi lăcueşti împreună cu dânsul, de Dumnezeu grăitorule fericite; cu carele împreună te rogi pentru noi, Marcu apostole.

Slavă...

Lumina cea întreit unită, şi iarăşi cu minune întreită întru unime, o ai propoveduit cu prea bună credinţă Marcu prea înţelepte, fiind luminat cu raza Darului. Pentru aceasta te rugăm: Roagă-te pururea pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Marcu cinstitul apostol, Eghiptenilor arhiereu s'a dăruit, la cari ca un prunc a venit întrupându-se din curata Fecioară, dumnezeeasca Maică, Domnul slavei, pre carele lăudându-l îl slăvim.

Catavasie:

Luminează-te, luminează-te...

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Tu cu priimirea de fiu a lui Petru apostolul îmbogăţindu-te, de acolo mai întâiu de cât toţi, ai scris Eghiptenilor Evanghelia, Marcu, prin carea ai luminat lumea.

Slavă, altă Svetilnă.

Invăţându-te înţelepciunei celei cereşti Apostole, alcătuirile ritorilor şi numărul grăitorilor de stele, cu limba ta i-ai surpat, o Marcu prea mărite! Şi fiind ucenic al lui Petru, ai propoveduit lumei cuvintele cele evangheliceşti.

Şi acum, a praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Apostolului 3, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Luminătorul cel strălucit al Eghipetului, Marcu prea vestitul, propoveduitorul cel prea înţelept al Cuvântului şi dumezeescului scriitor al Evangheliei, să se laude de noi cu cântări şi cu dumnezeeşti dulci glasuri, că se roagă lui Hristos, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Scriitor dumnezeeştilor învăţături ale lui Hristos făcându-te, în tot pământul ai luminat întruparea lui, şi dumnezeeştile patimi, cinstita înviere şi înălţarea la Tatăl ai propoveduit, prea înţelepte, şi pre păgâni i-ai tras la cunoştinţa adevărului, Apostole.

Următor plecat dumnezeescului Petru fiind, Marcu al Domnului Apostole, învăţăturilor lui plecându-te prea înţelepte, cu Darul prea sfântului Duh popoare ai luminat, şi mintea Eghiptenilor o ai strălucit, şi cetatea lor o ai împodobit.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vânătorule înțelepte, sfințite Apostole, lucrătorule al Mântuitorului, grăitorule al patimilor lui, cela ce cu credința încunjurând zidirea, și trăgând limbile cele rătăcite, și ca o bună tămâe aducându-i lui Dumnezeu, te-ai suit în Cer. Pentru aceasta stând înaintea Judecătorului, roagă-te ca să ne mântuim noi de fărădelegile noastre, și în ziua judecății de muncă.

Și acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâiu și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului. Peasna cea de rând pe 4, și ale Apostolului. Peasna 3-a, pe 4. Prochimen glasul al 8-lea. In tot pământul a eșit vestirea lor. Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Apostolul din apostoleasca carte a lui Petru: *Fraților, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu.* Aliluia, glasul 1. Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne. Evanghelia dela Marcu: *In vremea aceea chemat-a Iisus pre cei doisprezece Apostoli ai săi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenicul Vasile, Episcopul Amasiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, pe 6: ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intărindu-te de legea cea dumnezeească, mare fericite Vasilie, și făcându-ți arătat cugetul singur stăpânitor, ai împărățit preste toate patimile, și făcându-te vrednic stătător lângă Dumnezeu, ai priimit ungere sfântă și ai povățuit turmă cuvântătoare, cela ce ești podoaba Arhiereilor și a pătimitorilor.

Ca pre un berbece din turmă te-a despărțit împăratul cel fărădelege pre tine Vasilie prea fericite, și văzându-te că propovedueşti pre Impăratul Hristos Dumnezeul nostru, carele s'a jertfit ca un miel, și a mântuit pre oameni, fără dreptate te-a junghiat pre tine, și a poruncit ca să fii aruncat în mare, pricinuindu-ți impărăția cerurilor și laudă veșnică.

Trepte ți-ai făcut cărările cu prea mărire Vasilie pururea pomenite, că după sfârșitul tău aruncându-te în mare, precum mai înainte ai zis, fiind

tare îmbrăcat pururea cu Crucea, nu te-ai oprit în ape, ci te-ai dat pre sineţi cetăţei Amasiei. Pentru aceasta noi toţi te avem rugător neruşinat şi rîu de tămăduiri şi curăţitor patimilor.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.
STIHOAVNA Praznicului.
Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţitule mucenice Vasilie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.
Al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.
Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:
Veniţi popoarelor să...

Inaintea Impăratului puterilor celor cereşti stai purtând cunună, Vasilie purtătorule de Dumnezeu, har şi milă cerând tuturor, celor ce cu dragoste te cinstesc.

Impărăţit-ai peste patimile trupului, şi ai călcat pre împăratul cel fără de Dumnezeu, carele poruncea să te lepezi de Impăratul ceresc, fericite Vasilie.

Slavă...

Ca pre un păzitor dumnezeeştilor porunci celor împărăteşti, te-a uns cu dumnezeească ungere de împărăţie Impăratul slavei, şi te-a împodobit cu cununa muceniei, fericite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti scăpare credincioşilor pururea Fecioară, ajutătoarea cea tare celor ce aleargă la tine, păzeşte-ne pre noi de toată nevoia, şi de stricăciune împrotivnică.

Peasna 3-a, Irmos:
Pre peatra credinţei..

Număratu-te-ai în cetele celor întâi născuţi, îndumnezeindu-te cu împărtăşiri dumnezeeşti, şi văzând mai curat frumseţea Stăpânului mucenice nebiruite, Vasilie de Dumnezeu înţelepţite, fericite.

Topit-ai iarna eresurilor cu fierbinţeala prea înţeleptelor tale învăţături, ceaţa idolilor o ai risipit cu lumina chinurilor tale. Pentru aceasta luminează-mă fericite Vasilie, pre mine cel ce te cinstesc.

Slavă...

Fugind Glafira de prăpastie pierzătoare de suflet, te-a aflat Părinte liman de mântuire. Pentru aceea şi logodin-

du-se cu Hristos Ziditorul, se bucură strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt afară de tine Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Împăratul cel fără început, carele a luat începere de la tine Fecioară Maică. Ci roagă-L pre dânsul ca pre un iubitor de oameni, să mântuiască pre robii tăi de toată nevoia şi de cuprinsul vrăjmaşului, Preacurată.

Irmosul:

Pre peatra credinţei întă- „rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit duhul meu, a cântà: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru şi nu este drept, afară „de tine Doamne".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Biruind porunca împăratului, ai câşligat împărăţia cerească, Vasilie. Intru carea dănţuind, adu-ţi aminte de noi, cei ce cinstim pomenirea ta, sfinţite Mucenice.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Scăpând de viforul cel fără de Dumnezeu al înşelăciunei idolilor, învăţătorule de cele sfinte, şi prin sabie înnecându-te în mare, ai sosit la limanul cel fără de valuri, şi într'însul te veseleşti în veci, Părinte cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, asemenea:

Luminându-te cu dumnezeescul Duh, prin îndrăzneala cea păstorească şi cu mare cuget, mândria muncitorului o ai ruşinat, şi trecând noianul înşelăciunei, ai ajuns la limanul cel dumnezeesc, părinte cuvioase Vasilie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Jertfitu-te-ai pre tine însuţi, ca un miel fără prihană, junghiindu-te prea fericite, şi cu curgerile sângiurilor tale ai uscat marea nedumnezeirei celei rele, prin Darul cel dumnezesc.

Văpsindu-ţi haină împărătească cu sângiurile, şi puindu-ţi pre cap diademă de biruinţă, veselindu-te ai mers arătat la curţile împărăţiei cerurilor Părinte.

Slavă..

Cu cuviinţă şi cu dreptate păstorindu-ţi turma, o ai dus în staulul cel ceresc Cuvioase, unde ai şi mers, fiind împodobit cu cununa pătimirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti prea lăudată,

gata ajutătoare oamenilor, îmblânzeşte valurile cele sălbatece ale supărărilor, ferind pre robii tăi, cei ce nădăjduesc întru tine, de stricăciunea vrăjmaşilor.

Peasna 5-a, Irmos:
Lumina celor din întunerec...

Fiind luminat cu lumina strălucirei Duhului, ai încetat întunerecul nedumnezeirei, sfinţite învăţătorule, şi pre cei ce erau cuprinşi de negura deşertăciunei, i-ai îndreptat către lăcaşurile cele cereşti.

Fiind păzitor poruncilor dumnezeeşti, şi fiind închis în temniţă de cei fără de Dumnezeu, ai văzut sfârşitul cel dumnezeesc, care erà să fie la tine, fiind învăţat de îngeri, cela ce eşti temeiu şi întărire sfinţilor mucenici.

Slavă...

Minune înfricoşată s'a arătat de toţi la sfârşitul tău, că tăindu-ţi-se capul prin sabie, sfinţite Mucenice, şi aruncându-se în mare, iarăşi s'a împreunat cu dumnezeescul tău trup, dându-se celor ce te poftesc, Dar dăruit de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti cetatea lui Dumnezeu, pentru carea s'a grăit prea mărite, fereşte această cetate a ta şi toate oraşele de primejdii şi de foamete şi de varvari, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că tu singură eşti apărătoare credincioşilor neruşinată.

Peasna 6, Irmos
De adâncul greşalelor...

Făcându-ţi călătoria prin ape, ai uscat apele înşelăciunei, prin curgerea sfintelor tale sângiuiri, şi ai ajuns către limanul cel fără de valuri.

Arătatu-te-ai mort purtător de vieaţă, părinte Vasilie, trecând prin apă, şi arătat dându-te ucenicilor tăi, prin poruncă dumnezeească.

Slavă...

Impestritu-ţi-ai sfânta podoabă cu cinstitele sângiuri ca un vison împărătesc, cu care te-ai îmbrăcat Vasilie, stând înaintea lui Hristos, purtător de cunună.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă fecioară Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce, după Dumnezeu, eşti folositoare robilor tăi, fereşte-ne pre noi de robia varvarilor şi de primejdii.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Vasilie, Episcopul Amasiei.

Stih: Vasilie, tăindu-te, în ceruri te afli împărățind,
Și din sângiuirile tale, haină roșie purtând.
In ziua douăzeci și șase cu adevărat,
Grumazul lui Vasilie de sabie s'a tăiat.

Măritul mucenic al lui Hristos Vasilie a fost Episcop Mitropoliei din Amasia, pre vremea lui Licinie, carele fiind cumnat marelui Constantin despre soru-sa Constantina, a fost trimis de dânsul împrotiva lui Maximin, ce se ridicase, și luase oarecare părți ale răsăritului de le ținea tirănește. Deci mergând Licinie la Nicomidia, zarva aceea încă se potolise, și tiranul Maximin s'a scăpat de nădejdea războiului aceluia, scăpând și de primejdia ce era să-i vie; iară Licinie da jertfă idolilor la Nicomidia, și porunci să-i aducă înainte din Amasia pre sfântul Vasilie, cu o fecioară anume Glafira, care fusese roabă Constantinei femeei lui Licinie, și temându-se ea că Licinie o a îndrăgit, a îndrăznit de a spus stăpână-sa, și ea o trimisese la Anatol dându-i avere, și umblând din loc în loc, nemerise la Amasia. Deci auzind acestea Licinie, și cum că dăduse banii ce avea la dânsa Episcopului, ca să zidească Biserică, porunci să-i prinză pre amândoi și să-i ducă înaintea lui, dară Glafira apucă înainte de muri, iară fericitul Vasilie a venit la Nicomidia către împăratul, și i s'a dat răspunsul ca să i se taie capul, căci se pusese tare împrotivă, și ocărâ becisnicia celor ce se socotiau dumnezei și deșertăciunea lor. Deci tăindu-i-se capul și puindu-l într'un vas pre mare, care iară s'a împreunat și s'a lipit cu capul la trup firește, și s'a aflat întreg Sfântul, în sânul mărei Sinopului, aflându-l niște pescari cu mreje de l-au tras la uscat, precum arătându-se îngerul lui Epildifor care întâiu a priimit pre Sfântul în Nicomidia, i-a spus, carele și mergând cu Teotim și Partenie Diaconii, ce venise cu Sfântul în Amasia, l-a tras din mreajă, și cinstindu-l cu miruri și cu cântări, l-au trimis la Amasia.

Intru această zi, sfânta Glafira cu pace s'a săvârșit.

Stih: Glafira prin sufletești ochi pre Dumnezeu privind,
Acum nu prin umbră, ci descoperit este văzând.

Intru această zi, prea cuvioasa Iusta cu pace s'a săvârșit.

Stih: Iusta fiind în chipul lunei celei pline de lumină,
O acopere mormântul, strălucită fiind cu fapta bună.

Intru această zi, prea cuviosul Nestor, părăsind părinții, și călugărindu-se cu pace s'a săvârșit.

Stih Nestore prin sudoare cerurile ai cumpărat,
Pentru care de tirănia firei cu cunoștință te-ai lepădat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Chipul cel de aur...

Cu văpselele sângiurilor văpsindu-ți ție porfiră Mucenice, și cu bucurie îmbrăcându-te cu dânsa, și purtând în mână arma Crucei cea mântuitoare, împărățești pururea cu Impăratul cel nemuritor, Vasilie pururea pomenite.

Datu-s'a turmei tale trupul tău cel bine străduit. Scoțându-se din sânurile mărei, carele izvorăște noian de tămăduiri, și usucă vărsările patimilor cu Darul Dumnezeescului Duh, sfințite mucenice Vasilie.

Slavă...

Adus'ai pre Glafira mireasă Mirelui Hristos, împodobită cu totul de bunătăți și strălucită cu fecioria, și înfrumsețându-o pre dânsa cu învățături, o ai

învrednicit şi cămărei Mirelui, cu carele împreună te bucuri în lăcaşurile cele cereşti, părinte Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură eşti nădejdea şi ajutătoarea credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, grăbeşte de ne ajută robilor tăi celor ce suntem afundaţi în nevoi, şi deznădăjduiţi, şi cari suntem în dureri, şi scăpăm la tine Fecioară cu nădejdea sufletului.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele...

Cu toiagul înţeleptelor tale învăţături păscându-ţi oile către păşuni mântuitoare, ai gonit din mijloc pre lupii cei grei şi răi, şi te-ai junghiat ca un miel de voia ta Părinte.

Din adâncurile mărei ca pre un mărgăritar, răsărind, te adună cu credinţă sfinţii tăi ucenici, ca pre cel ce dai raze de minuni, cela ce eşti îndreptător sfinţilor mucenici şi mare laudă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu totul fiind dat din pruncie lui Dumnezeu prin ungere dumnezeească, te-ai sfinţit cu sfinţenie, şi jertfindu-te pre tine însu-ţi, te-ai adus jertfitor, şi jertfă la masa cea nemuritoare şi tainică.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti scăpare creştinilor, ajutătoare celor cuprinşi întru răutăţi, prea sfântă Fecioară, nu ne trece cu vederea pre noi, cari suntem pururea încunjuraţi de primejdii, şi de multe năpădiri ale viclenilor varvari.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăudaţi-l „lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Strălucind prea fericite cu dumnezeeştile înfrumseţări ale preoţiei, şi ale cinstitei mucenii, acum lăcueşti în ceruri, şi cu bucurie stai înaintea prea sfintei Treimi, rugându-te pentru noi împreună cu toţi mucenicii, Vasilie.

Cât este de luminată pomenirea ta, care străluceşte raze de daruri dumnezeeşti credincioşilor. Cât este de sfânt lăcaşul tău, unde aflându-te izvorăşti tămăduiri, şi din grele primejdii mântueşti pre cei ce cu dragoste te cinstesc Vasilie.

Slavă..

Sicriul moaştelor tale se vede ca un izvor, izvorând pârae de vindecări, şi tămădueşte toate boalele trupurilor şi su-

fletelor, părinte Vasilie. Pentru aceea cu credință săvârşim pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de lumină Fecioară, împreună cu îngerii cei fără de trup, cu apostolii, cu proorocii, cu ierarhii, cu mucenicii, şi cu toţi cuvioşii, roagă pre însuşi prea bunul Dumnezeu, să se mântuească sufletele noastre.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Simeon, rudenia Domnului,

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

reot prea sfinţit, pătimitor tare dupre lege, rudă Ziditorului prea adevărată, făcător de minuni prea minunat, luminător prea luminat, povăţuitor celor rătăciţi, stâlp nemişcat al cinstitei Biserici şi moştenitor împărăției celei de sus, şi cinstit întocmai cu îngerii te-ai arătat Simeoane.

După ostenelele trupului cele de multe feluri, după toată chinuirea cea cu multă dorire, după mulţimea luptelor pre Cruce te-ai răstignit, minunate, urmând lui Hristos carele s'a răstignit de voia lui. Pentru aceea Simeoane săvârşind astăzi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ne luminăm simţirile cele sufleteşti.

Cu sfinţenie ai intrat la lăcaşul cel ceresc, picându-te pre tine cu cinstitul tău sânge, fericite, şi stai înaintea Treimei, îndestulat luminându-te cu strălucirile, cele ce izvorăsc de acolo. Pentru aceasta bucurându-ne, săvârşim pomenirea ta cea sfântă Simeoane, luând iertare greşalelor, prin rugăciunile tale prea fericite.

Troparul, glasul I-iu.

Pre tine rudenia lui Hristos Simeoane Ierarhe, şi mucenicul cel tare, cu sfinţenie te lăudăm, cel ce ai pierdut înşelăciunea, şi ai păzit credinţa. Pentru aceasta prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

LA UTRENIE

CANONANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, şi al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Simon sau Simeon cu dragoste prin cântări să se cinstească.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne...

Simeoane prea sfinţite, carele stai înaintea Stăpânului purtând cunună, cere dezlegare păcatelor, celor ce cu dragoste săvîrşesc sfântă pomenirea ta.

Cu vetrela Crucei cu adevărat întraripându-te, cu suflările Duhului, de Dumnezeu fericite, ai trecut valurile înşelăciunei, prea fericite.

Slavă...

Invrednicindu-te prea fericite a fi frate dupre trup, celui ce cu trupul s'a sărăcit pentru milostivire, te-ai îmbogăţit cu Darul îndumnezeirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce eşti mai aleasă decât toată zidirea, ai cuprins în pântecele tău pre Ziditorul şi Dumnezeu, şi l-ai născut Fecioară, pentru mântuirea oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici...

Cu plecarea către Dumnezeu îndumnezeindu-te Ierarhe, cu totul te-ai făcut în chip dumnezeesc, strălucind cu luminile muceniciei, prea sfinţite.

Strălucit-ai zori celor dintru întunerec, arătând oamenilor pre Soarele dreptăţei, carele a răsărit din norul, Fecioara prunca.

Slavă...

Cetatea Sionului te-a avut pre tine fericite Simeoane păstrător şi dumnezeesc învăţător, pre carea o ai luminat cu dumnezeeştile tale învăţături, Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată rânduiala laudelor se birueşte acum Preacurată a te lăudă pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, carea ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu, şi pre îngeri i-ai întrecut.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Cu podoabele ierarhiei te-ai împodobit, şi cu frumuseţile muceniei te-ai înfrumseţat, şi cu slavă înaintea lui Dumnezeu stând, străluceşti luminându-te cu lumina Treimei. Pentru a-

ceea te rugăm ierarhe Simeoane, ca pre cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru cei ce cu credință te cinstesc pre tine.

Slavă iar aceasta, Și acum, a Praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Jertfit-ai jertfele cele fără de sânge, celui ce pentru tine s'a jertfit ca un miel, și junghindu-te, te-ai adus lui pre tine însuți prinos, de Dumnezeu cugetătorule prea fericite.

Cu strivirea obrazului tău Ierarhe, munții necredinței și dealurile dracilor toate s'au topit, întărindu-te pre tine Hristos.

Slavă...

Rudă dupre Dar priimindu-te Dumnezeu Cuvântul te-a arătat cinstit Ierarh al sfintei cetăți, și mucenic cinstit Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind învățat în taină naşterea ta proorocul Avvacum, te însemnează pre tine Fecioară mai înainte, munte umbros, din carele a venit Dumnezeul nostru.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta Doamne...

De bună voe te-ai dat pre tine însuți a pătimi cu osârdie Fericite, urmând lui Hristos, celui ce pentru noi a pătimit cu trupul, și a lipsit patimile.

Ca o jertfă fără prihană te-ai dat pre tine să te arză de tot cu focul chinurilor, fiind păzit cu bun miros de taină, fericite Simeoane.

Slavă...

Pironindu-te pre cruce fericite Simeoane, ai urmat dumnezeeștei patimi a lui Hristos. Drept aceea mutându-te către el, te-ai mărit împreună cu dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi lui Hristos, celui ce din curate sângiurile tale s'a îmbrăcat cu trup de materie, și pre oameni din nou i-a închipuit Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos

Strigat-a mai 'nainte...

Invățatu-te-ai din minunatele străluciri cele dumnezeești, care te-au povățuit pre tine către dumnezeeasca vieață; și te-ai făcut plin de mărire negrăită, prea fericite Ierarhe.

Avându-te pre tine Simeoane Biserica cea dumnezeească plină de apele Duhului cele curgătoare de vieață, ca pre un alt rîu ce iese din Edem se bucură Ierarhe.

Slavă...

Clătit-ai și ai sfărâmat idolii înșelăciunei, fiind întărit cu însuflarea Duhului, și ai zidit

biserici întru slava lui Dumnezeu, Ierarhe Simeoane.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă patimile cele fără vindecare ale sufletului meu, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre doftorul şi Mântuitorul, carele prin patimile lui vindecă patimile oamenilor.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă scapă Iisuse, Împă„rate al puterilor".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Sionului celui de sus făcându-te cetăţean, Scaunul Sionului celui de jos ai luat, şi bine turma ţi-ai povăţuit la staulul cel ceresc. Impreună te-ai răstignit cu Hristos, Simeoane, urmând patimei lui celei dumnezeeşti.

ICOS.

Pre cel din neamul lui Avraam, şi din seminţia lui David, pre fiul lui Iosif şi rudenia lui Iisus, să-l lăudăm astăzi, pre Simeon, de trei ori fericitul, ca pre cel mult mărit pentru rudenia lui Hristos, şi împodobit cu scaunul maicei bisericilor, şi mărit înfrumseţat cu sângele muceniciei. Că însuşi ca şi Stăpânul pe cruce s'a pironit, urmând patimei lui celei dumnezeeşti.

Intru această Lună în 27 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Simeon episcopul Ierusalimului, rudenia Domnului.

Stih: Simeon patimi asemenea cu Domnul pătimind.
Ca un frate al Domnului pe lemn spânzurat fiind.
Intru a douăzeci şi şaptea zi,
Simeon pe lemn se pironì.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Traian, fecior logodnicului Iosif, şi frate lui Iacov, pre acesta luându-l însuşi Hristos şi Dumnezeul nostru, şi priimind a i se numi frate, îl unse preot, ca să-i propoveduiască prea mărita venire. Drept aceea trudindu-se cu mii de mii de ostenele şi sudori, împodobià scaunul Ierusalimului ca un păstor, iar nu ca un năimit şi făcându-se pre sine lăcaş sfântului Duh, a surpat şi a stricat capiştile idolilor, şi îndreptând la lumină pre cei rătăciţi, răbdând munci cu multe dureri pentru buna credinţă, s'a şi răstignit, fiind de o sută şi douăzeci de ani; şi de acolo s'a întors către cel dorit al său Mântuitorul Hristos. Acest fericit se învrednicì a aveà două nume, că se chiema şi Simon şi Simeon, şi erà frate a lui Iacob şi lui Hristos.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Mărturisitorul, egumenul Monastirei ce se numeşte Cataron.

Stih: O Ioane fericite, de patimi fiind curăţit
Monastiri Cataronilor precum se cuvine a proistoşit.

Acest fericit Ioan, s'a născut în Irinopoli, carea era una din cetăţile Decapoliei; fiu de părinţi creştini şi iubitori de Dumnezeu, cu numele Teodor şi Grigoria. Deci făcându-se de nouă ani s'a dus la chinovie, unde s'a şi călugărit, şi fiind osârduitor şi smerit şi ascultător, s'a iubit de dascălul său. Şi mergând împreună cu el la Sinodul al şaptelea ce s'a adunat a doua oară în Nicheea; apoi mai în urmă, şi în Constantinopol; deci dascălul său s'a făcut Arhimandrit, şi egumen monastirei lui Dalmat; iară acesta

s'a făcut schimnic şi preot, şi de acolo fu trimis de împăratul Nichifor, egumen monastirei Cataronilor. Aci cu plăcere de Dumnezeu şi apostoleşte ocârmuind turma lui Hristos zece ani şi ceva mai mult, erà iubit de toţi oamenii. Dar în vremea ce erà să urmeze dela diavolul obştească ispită la Biserica lui Hristos, s'a descoperit fericitului; şi adunând şi sfătuind pe toţi fraţii, şi poruncindu-le cele de cuviinţă, a zis către ei: Privegheaţi părinţilor şi fraţilor, ca să nu vă furaţi de diavolul, şi să nu vă lepădaţi de închinăciunea sfintelor icoane; căci pre mine nu mă veţi mai vedeà între cei vii. Şi în vremea când el vorbeà acestea, viind oarecari sălbateci slujitori, trimişi de Leon luptătorul de icoane, au împrăştiat toată turma, şi cele ce au găsit în monastire pre la părinţi, ca pre ale lor le-au împărţit; iară pre păstorul lor, cu lanţuri legat luându-l, l'au dus la Vizantia, lăsând mânăstirea în pradă. Deci mergând sfântul la împăratul, şi numindu-l pre el păgân şi osândit şi altele multele fără de sfială zicându-i, l-a pornit spre mânie. Pentru care şi cumplit a fost bătut, preste obraz cu vine de bou. Iară fericitul se bucurà pătimind pentru Hristos; şi după aceea fiind închis, în mitocul său trei luni, fu surghiunit la o cetate numită Pentadactilon în hotarele Lambei. Deci acolo picioarele lui legându-le cu lanţuri, l-a pus la o închisoare întunecoasă, lăsându-l acolo otsprezece luni; iară după aceasta l-a adus gol în cetate, înaintea împăratului spre batjocură, şi după multe priciri de cuvinte, a fost dat lui Ioan, cel ce cu nevrednicie atuncea erà patriarh bisericei celei mari; carele multă cruzime a arătat la Sfântul, strâmtorându-l pre el cu foame în multă vreme, după care apoi l-a înfăţişat iarăşi la împărat, şi împăratul l-a trimis la o cetate numită Criotavron Avuchelariilor, şi acolo l-a închis doi ani întregi. Unde de multă rea pătimire se uscase cu totul carnea de pre trupul lui; însă Sfântul pre toate suferindu-le cu mulţămită slăveà pre Dumnezeu. Iară după ce s'a junghiat Leon Armeanul, şi a împărăţit în locul său Mihail Travlul, liberânud-se toţi cei din prin surghiunii, s'a dus şi Sfântul până la Halchidon ne având voe ca să intre în cetate. Iară după aceea împărăţind Teofil, a voit Cuviosul să se aşeze în oarecare mânăstire împreună cu alţi părinţi; apoi fiind prinşi de Patriarhul din acea vreme şi cumplite necazuri suferind fericitul, fu surghiunit la ostrovul Afusiei unde împlinind doi ani şi jumătate, a văzut oarecare vedenie, şi vestind celor împreună cu el mutarea sa după trei zile, s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor Apostoli: Aristarh, Marcu şi Zinon.

Stih: Zinon Legiuitorul, Aristarh şi Marcu cei măriţi.
Vieţei celei prea bune şi fericite au fost învredniciţi.

Aceştia erau din cei şaptezeci, şi Aristarh este acela de carele Pavel pomeneşte în epistola către Romani, şi carele a fost episcop Apamiei celei din Siria, supusă apostolilor celor întâi cu scaunele. Acesta mai întâi de cât toţi a propoveduit pre Hristos Dumnezeu adevărat. Iară Marcu este acela pre carele şi Ioan obicinuià a-l numi. De carele pomeneşte Luca în Fapte şi carele s'a pus episcop de Apostoli în Vivlopoli. Iară Zinon este acela, pre carele Apostolul îl scrie în epistola către Romani legiuitor. Şi carele s'a făcut întâi episcop de Apostolul Petru, în Diospol, învăţă propoveduind pre Hristos Dumnezeu adevărat. Deci aceştia multe rele pătimiri suferind dela necredincioşii pentru zidirea din nou a bisericilor, şi pentru surparea idolilor, şi însuşi făcându-se lucrători de minuni şi de vindecări, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Puplie prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Puplie junghiindu-te pentru Hristos sângele ţi-ai vărsat.
Cel ce de demult cu sângele lui Hristos te-ai răscumpărat.

Intru această zi, pomenirea sfântului Evloghie primitorul de streini, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Evloghie, ca pre primitorul de streini cel iubit,
Primească Avraam cel ce pre Dumnezeu la gazdă a primit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Lolion cel nou, târît pre pământ s'a săvârşit.

Stih: Se prăfueşte trupul mucenicul Lolion cu adevărat,
Al celui ce praful cel din el, prafului spre amestecare l-a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Tinerii cei din Avraam...

Cu osârdie dându-ţi trupul a se chinuì pentru Hristos, nu te-ai smintit, nu te-ai slăbit dumnezeescule, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Aprinzându-ţi-se mintea de dragostea lui Dumnezeu, prea fericite, te-ai făcut mai tare decât focul cel materialnic, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Infierbântându-te cu râvnă dumnezeească, de tot ai stins nebunia idolilor, Fericite, şi ai învăţat pre credincioşi credinţa cea ortodoxă, cu cuget bine credincios, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară Maică prea curată, ceea ce eşti rană diavolilor şi mântuirea şi paza oamenilor, şi podoaba îngerilor, mântueşte smeritul meu suflet de înşelăciunea vrăjmaşului.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre cel ce s'a pironit...

Toată lumina Mângâitorului priimind-o în inima ta cea curată, înţelepte, ai perdut întunerecul cel neluminos al dracilor, luminând pre credincioşi, Simioane.

Cu râurile dumnezeeştilor tale învăţături uscând marea cumplitei rele credinţe, ai adăpat tot sufletul, carele a odrăslit spic roditor al credinţei.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Pre Cuvântul Tatălui propoveduindu-l Dumnezeu adevărat către toţi, multe chinuri ai suferit, şi suindu-te pre înălţimea Crucei, te-ai mutat către cel ce ai dorit, Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să te lăudăm cu glasuri de mulţumită pre tine Preacurată, ca pre una ce ai umplut de Dar neamul nostru, ocroteşte şi ne păzeşte pre noi de toată stricăciunea, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, şi ne-a a„rătat nouă armă de mântuire, „tineri prea înălţaţi pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci".

Peasna 9-a, Irmos:
Naşterea ta s'a arătat...

Ca un stîlp de foc te-ai arătat mergând înaintea po-

porului celui nou, aducându-l pre el prin învățăturile tale cu adevărat, din Eghipetul înșelăciunei, către pământul făgăduinței cel dumnezeesc fericite Mucenice.

Simon Simeon îndoită numire ai avut, ca unul ce înaintea celor fără de Dumnezeu ai teologhisit pre Cuvântul în două firi. Pentru aceasta adunându-ne împreună, toți te fericim.

Slavă...

Pământul s'a sfințit cu pătimirea ta Mucenice, pironindu-te pre Cruce, și sufletele drepților s'au veselit cu suirea ta pentru aceea toți credincioșii te fericim Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina cea dumnezeeească Fecioară, carea ești lăcașul luminei, gonind întunerecul patimilor mele, și noaptea cea cu adevărat adâncă, cu mijlocirile tale Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coap„sele tale a ieșit. Că s'a arătat „purtător de trup pre pământ, „și cu oamenii a petrecut. „Pentru aceasta pre tine Năs„cătoare de Dumnezeu toți te „slăvim".

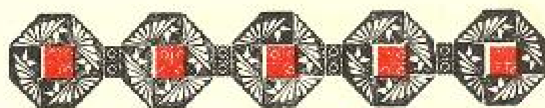

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului și ale Sfântului Peasna 6 pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu... Aposolul: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de pre urmă...* Aliluia, glasul I-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea venit-a Isus în patria sa...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit veștirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Sfinții apostoli: Iason și Sosipatru, și sfinții mucenici: Dada, Maxim și Chintilian.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Apostolilor 3, și ale Mucenicilor 3.

Stihirile Apostolilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Toate cele veselitoare le-ați părăsit, măriților, iubind pre Hristos, de carele lipindu-vă sufletele prin credință v'ați adus după urmele lui, Iasone și Sosipatre prea înțelepților; căruia rugați-vă, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Iasone și Sosipatre, luminați sufletul meu cel întunecat de patimi, cei ce ați luminat lumea cea de preste tot pământul cu învățături dumnezeești; și ați risipit întunerecul idolilor și tot neamul omenesc

l-ați adus mântuit la Hristos, Dumnezeul nostru.

Pre voi înțelepților Iasone și Sosipatre, v'a trimis Hristos Dumnezeu să chemați din nou pre cei rătăciți, și pre toți i-ați povățuit către mântuire, prin învățăturile voastre cele de Dumnezeu înțeleptite. Pre carele rugați-l acum, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Alte Stihiri, ale mucenicilor, glas și podobie asemenea.

Mărturisind înaintea tiranilor pre treimea cea nezidită, trei sfinți Mucenici, ați fost omorâți, și acum v'ați învrednicit vieței celei neîmbătrânitoare, și moșteniți hrana izvorului. Pentru aceasta rugați-vă, să ne dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Nebiruiți muceniți cu curgerile sângelui celui vărsat, ați secat pâraele înșelăciunei și vărsați ploile tămăduirilor tuturor, celor ce cu credință aleargă, și dăruiți putere neputințelor. Pentru aceasta rugați-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Toți credincioșii cu cântări să cinstim astăzi pre dumnezeescul Dada, pre Maxim și pre Chintilian, pre tarii ostași și pre înțelepții mucenici, pre locuitorii raiului, cari se roagă acum, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
STIHOAVNA Praznicului.
Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinților apostoli rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să deà iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților două pe 8.
CANONUL Apostolilor.
Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți popoarelor...

Apostolilor cei ce stați acum înaintea scaunului lui Hristos, aduceți-vă aminte totdeauna pentru noi carii vă lăudăm pre voi, căci ați primit Dar a vă rugà pentru noi.

Doimea apostolilor cea cinstită, cereți dela prea înduratul Hristos, să mi se deà Dar, ca să vă laud pre voi, și să cânt nevoințele voastre prea fericiților.

Apostoli ai lui Hristos Iasone prea fericite și Sosipatre prea înțelepte, mântuiți de toate primejdiile, pre cei ce prăznuesc pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Bucură-te Preacurată, adân-

cul darurilor. Bucură-te limanul cel neviforît. Bucură-te întărirea mântuirei noastre, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, una prea lăudată.

Alt CANON al Mucenicilor.
Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul I-iu, Irmos:
Cântare de biruinţă...

Stând pururea cu îndrăzneală, înaintea lui Dumnezeu atotţiitorului, prea lăudaţilor Mucenici, rugaţi-vă să trimiţă nouă curăţire de păcate.

Săvârşind nevoinţa, şi biruind pre vrjmaşul cel cu multe înşelăciuni, v'aţi încununat cu dumnezeeească podoabă, Mucenicilor. Pentru aceasta bucurându-ne, cu cântări vă prea mărim pre voi pururea.

Slavă...

Cu tăria prea sfântului Duh aţi perdut tăria şarpelui celui viclean, de Dumnezeu fericiţilor, şi acum vă îndulciţi de darurile cele nemuritoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce s'a deşertat pentru milostivire, şi s'a făcut trup, suindu-ne la frumseţea cea dintâi pre noi, cei ce cu credinţă pe pământ te lăudăm pre tine Preacurată.

Peasna a 3-a, Irmos:
Intăreşte-ne pre noi...

Făcându-vă ucenici lui Pavel înţelepţilor, şi urmând pre urmele lui, aţi străbătut toată lumea, vestind cuvântul mântuirei.

Ca nişte rîuri dumnezeeşti ale înţelepciunei, măriţilor, toate adunările Bisericei le umpleţi de apele cele mântuitoare, izvorând rîuri din izvoarele mântuirei.

Mântuind din toate nevoile şi primejdiile vieţei pre cei ce vă cinstesc pre voi, îndreptaţi-i prin sfintele voastre rugăciuni, purtătorilor de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Cel ce a plecat cerurile cu smerirea cea mai pre sus de cuget, sărăceşte luând trup, Mireasă a lui Dumnezeu, şi lumea o îmbogăţeşte cu Dumnezeirea.

Alt Canon, Irmos:
Să se întărească inima mea...

Cu ducerea cea fără voie fiind legaţi pentru Hristos Sfinţilor, aţi dezlegat prin Dar legătura cea rea a înşelăciunei, iară dezlegându-vă de trup, la vieaţă v'aţi mutat.

Prea lăudaţilor Mucenici, dorind a vedeà dumnezeeasca frumseţe, aţi răbdat rane, legături şi moartea cea cumplită, împodobindu-vă cu tăria cugetului.

Slavă...

Prea lăudaţilor răbdători, răbdând dupre lege, cu tăria

obiceiurilor v'aţi încununat cu cunună de biruinţă, şi acum bucurându-vă staţi înaintea prea cinstitei Treimi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel nescris cu firea, s'a scris întrupându-se din tine de Dumnezeu dăruită, pre carele neîncetat roagă-l, ca să se îndure, şi să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape ai „întărit cerul al doilea, şi ai în„temeiat pământul preste ape, „Atotputernice".

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Chipul cel scris de mână...

Luminându-vă cu dogmele lui Pavel, v'aţi făcut luminători lumei, de trei ori fericiţilor, că pururea luminaţi lumea cu minuni, Iasone izvorul tămăduirilor, Sosipatre lauda mucenicilor lui Hristos, Apostoli de Dumnezeu purtători, folositori celor din nevoi, rugaţi-vă lui Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

ICOS.

Apostoli de Dumnezeu grăitori, şi propoveduitori bunei credinţe, învăţătorilor şi părtinitori celor cu bună credinţă, pururea cinstiţi, cari staţi înaintea lui Dumnezeu şi vă umpleţi de lumină dumnezeească şi sunteţi împodobiţi, cu cununi, luminaţi-ne pre noi, rugămu-vă, ca să cinstim praznicul vostru cel pururea sărbătorit, cu cântări de laude întru bună credinţă. Căci toţi suntem turma voastră, ca cei ce ne-am mântuit de înşelăciune prin Dar. Ci dar ca nişte mântuitori ce sunteţi credincioşilor sârguiţi a vă rugà cu îndrăzneală către Ziditorul, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu razele cuvintelor celor cinstite, şi strălucitoare de lumină, asemănându-te lui Dumnezeu, ai luminat pre toţi Iasone apostole şi ai gonit întunerecul, şi pătimind fericite, izvorăşti tămăduiri, şi încetezi boalele cele cumplite ale trupurilor. Pentru aceasta toţi adunându-ne, săvârşim sfântă prăznuirea ta, şi lăudăm pre Mântuitorul cu credinţă strigând către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Mucenicilor glasul I-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu tăria sufletului apropiindu-vă durerilor celor de multe chipuri ale celui viclean, v'aţi arătat mucenici nebiruiţi, întocmai

la cinste cu îngerii. Pentru aceasta luptele și patimile voastre cele cinstite, prin care v'ați prea mărit, toată lumea le cinstește.

Și acum, a Praznicului
Peasna 4-a, Irmos:

Auzit am Doamne...

Cu numele lui Hristos săvârșind tămăduiri, ați tras noroade către credința lui Dumnezeu, făcătorilor de minuni.

Și a păstorì și a ne îndreptà pre noi, vouă vă încredințăm această mică turmă și după sfârșitul vostru, fericiților.

Măriților apostoli, adunându-vă duhovnicește cu noi cei ce vă suntem cetățeni, arătați-ne prieteșuguri bune prin rugăciunile voastre, dupre legea dragostei, ca cei ce suntem de un neam.

A Născătoarei:

Cu rugăciunile celeia ce te-a născut dupre trup, Cuvinte al lui Dumnezeu, rugămu-ne, dăruește norodului tău milele tale.

Alt Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

Legea cea dumnezeească întărind pătimitorii, au lepădat fărădelegea celor fără de Dumnezeu, cu bună credință pătimind, și bine plăcând Domnului.

Să fericim astăzi pre Dada și pre Maxim, pre vitejii cei ce au pătimit dupre lege, și pre prea cinstitul Chintilian cu laude să-l încununăm.

Slavă...

In vremea pătimirei rămâind nestrămutați Sfinților, ați surpat toată înșelăciunea, și dela Dumnezeu Mântuitorul ați primit cununile biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine cel cuprins cu lenea, ridică-mă de Dumnezeu Născătoare, ca să fac voința cea dumnezeească, și să te fericesc pre tine, folositoarea tuturor cea neadormită.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină..

Arătatu-v'ați lăudați sfințiți lucrători tainelor lui Hristos, și părtaș sfintelor lui patimi. Pentru aceea dupre vrednicie pururea vă fericiți înțelepților.

Ca niște ceruri cuvântătoare vestind luminat celor de pre pământ slava lui Dumnezeu, ați ridicat întunerecul cel cumplit, și ați umplut lumea de cunoștința lui Dumnezeu, Sfinților.

Cu rugăciunile prea sfinților tăi Apostoli, Doamne, mântuește-ne pre noi, căci noi suntem poporul tău, și oile pășunei tale, și cu frică lăudându-te, toți te slăvim.

A Născătoarei:

Intru neamurile neamurilor eşti binecuvântată şi prea curată, ca ceea ce prin naşterea ta cea dumnezeească ai omorît blestemul cel mai de 'nainte, şi ai izvorît lumei binecuvântare.

Alt Canon, Irmos:
Străluceşte-ne nouă...

Mărturisind numele cel dumnezeesc şi mântuitor înaintea muncitorilor, aţi răbdat Sfinţilor mulţime de ispite ale muncilor, şi moartea cea fără dreptate.

Intărindu-vă cu Darul dumnezeescului Duh, nu v'aţi înfricoşat de muncile trupeşti nici aţi adus cinste celor cioplifi, Mucenicilor viteji biruitori.

Slavă...

Trei sfinţi mucenici priimind cunună neveştejită, staţi acum înaintea Treimei, învrednicindu-vă luminei celei neapuse, şi acum vă fericiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Rogu-mă ţie prea curată Stăpână, tămădueşte patimile cele netămăduite ale inimei mele, şi risipeşte întunerecul cel greu al cugetului meu Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:
Adâncul cel mai de jos...

Grăitorii de Dumnezeu apostoli avându-te armă pre tine Cuvinte, ca nişte viteji ostaşi ai tăi, cu bună tărie au risipit tabăra protivnicilor.

Intărit-au biserica Sosipatru şi Iason cu sfinte cuvântări sfinţite, ca nişte ritori dumnezeeşti, şi propoveduitori şi Ierarhi ai lui Dumnezeu.

Inconjuratu-ne-au nevoi şi scârbe pre noi pentru păcate, ci cu cinstitele rugăciuni ale apostolilor tăi Dumnezeule, miluește pre robii tăi.

A Născătoarei:

Fericit este poporul cel ce te cunoaşte pre tine Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, că tot cel ce umblă întru lumina Fiului tău, se mântueşte în veci.

Alt Canon, Irmos:
Precum pre proorocul Iona...

Ca nişte stele arătat noi văzându-vă, luminaţi lumea cea de pre pământ, prea lăudaţilor Mucenici, gonind cu Darul întunerecul nedumnezeirei.

Până în sfârşit lepădând punerile legilor celor fără de Dumnezeu, şi arătat întărindu-vă cu legea Domnului, dupre lege aţi pătimit pentru Hristos, sfinţilor Mucenici.

Slavă...

Arătându-vă împodobiţi cu cugetul cel prea înalt, şi cu fapte, şi împodobindu-vă cu frumseţile muceniei, aţi supus

supt picioare pre cel ce a căzut de sus, prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Afară de legile firei mai pre sus de gând ai întrupat Fecioară pre Ziditorul firei; pre carele bunii biruitori mucenici mărturisindu-l, au pătimit.

Irmosul:

Precum pre proorocul Ionà, „scoate din stricăciune vieaţa „mea Hristoase Dumnezeule, „ca să cânt ţie iubitorule de „oameni; că la tine este vieaţa „şi nestricăciunea şi puterea.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea sfinţilor apostoli Iason şi Sosipatru din cei şaptezeci.

Stih: Iason din vieaţa această stricăcioasă sfârşit luând,
Altă vieaţă însă ce nu are sfârşit este aflând.
Mărirea feţei tale araţi celui ce a murit.
Lui Sosipatru părinte al dumnezeescului tău, cuvânt.
Intru a douăzeci şi opta de zi cu adevărat,
Iason de pre pământ s'a mutat.

Dintre aceştia Iason erà Tarsinean, carele şi întâi el fu vânat de acolo la buna credinţă. Iară Sosipatru fiind în Ahaia, primì pre urmă dela acesta credinţa în Hristos. După aceea făcându-se amândoi ucenici lui Pavel apostolul, Iason adică, se făcù învăţător cetăţei; iară Sosipatru priimì cârma bisericei Iconiei. Cari păstorind bine bisericile lor, se duseră spre părţile apusului, şi sosind la ostrovul Chirineilor, făcură înfrumseţată biserică întâiul mucenic Ştefan, unde slujind lui Dumnezeu, traseră pre mulţi spre credinţa în Hristos. Apoi fiind pârâţi către Cherchilin împăratul, îi închiseră într'o temniţă în care erau închişi şapte vătafi de tâlhari, anume; Satornin, Iachishol, Favshol, Ianuarie, Marsalie, Efrasie şi Mamin, pe cari cu cuvintele lor şi cu faptele lor i-au tras spre credinţa în Hristos, de i-au făcut din lupi oi, cari după aceea fiind bagaţi în căldări pline de smoală şi iarbă, pucioasă şi ceară, ce ferbeà pre foc, îşi luară dela Hristos cununile muceniei. Asemenea şi temnicerul crezând în Hristos, tăindu-i-se mâna stângă şi picioarele, i s'a tăiat şi grumazii, chemând numele lui Hristos. Deci împăratul scoţând pre Iason şi pre Sosipatru din temniţă, i-a dat pre seama lui Carpian eparhul să-i muncească, carele întrebându-i, i-a legat iarăşi şi i-a băgat în temniţă, pre cari dacă îi văzù aşa legaţi fiica împăratului Cherchira, şi aflând că pătimesc pentru Hristos, se numì şi ea pre sine aeve creştină, şi a dat la săraci podoaba ei care purtà; de care aflând tatăl său, şi neputând să o întoarcă din gândul ei, o închise în temniţă, după aceea o a dat unui desfrânat arap, ca să o necinstească, carele sosind la uşa temniţei, fu sfărâmat de o hiară. Iară sfânta Cherchira, aceasta aflând, îl tămăduì şi-l scăpă dela hiară, şi cu învăţătura sa îl făcù creştin, iară el strigă: Mare este Dumnezeul creştinilor. Carele îndată muncindu-se cumplit de către tiranul, îşi priimì sfârşitul vieţei, iară slujitorii cărând lemne împrejurul temniţei, le-au dat foc, ca să arză pe sfânta cu totul. Deci făcându-se aceasta, a rămas sfânta nearsă. Pentru aceasta a tras pre mulţi la credinţa lui Hristos. Drept acea fu spânzurată de un lemn şi i-a dat fum de desubt, de o înnecară. După aceea o a săgetat cu săgeţi, şi atât de mult o răniră, cât de mulţimea durerilor şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu. După aceea pornind împăratul goană asupra creştinilor, şi fugind creştinii într'un ostrov mic ce erà acolo aproape, el porni să meargă acolo, ca să-i muncească, şi intrând în mijlocul luciului mărei se cufundă ca Faraon cel de demult. Deci norodul Domnului au dat mulţămitoare laude către Dumnezeu. Iară Iason şi Sosipatru slobozindu-se dela închisoare, învăţau neoprit cuvântul lui Dumnezeu. Deci ridicându-se alt împărat, şi aflând cele pentru sfinţi, poruncì de aduseră o butie de fier, şi o umplu de răşină şi smoală şi ceară, şi înfierbântând-o foarte, au băgat pre sfinţi într'însa, şi rămâind sfinţii nearşi, pre mulţi

din cei necredincioşi îi arse, şi alţii au năzuit către Hristos, Iară împăratul spânzurându-şi o pieatră de grumazi, plângeà, zicând: Dumnezeul lui Iason şi al lui Sosipatru ajută-mi şi mă miluește. Iară fericitul Iason, fiind Impăratul de faţa sfătuind şi învăţând pre tot norodul, i-a botezat în numele Tatălui şi al Fiului, şi al sfântului Duh, numind pre împăratul Sevastian. Deci preste puţine zile, se bolnăvì fiul împăratului şi murì, iară apostolul făcând rugăciune îl invìe. Deci de atuncea făcù multe minuni, şi făcând biserici înfrumseţate, şi plinind tot lucrul bine şi cum se cade, şi adăogând turma lui Hristos, în bune bătrâneţe către doritul său Hristos s'a petrecut.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Dada, Maxim şi Chintilian.

Stih: Cine sunt aceştia carì fără de capete se văd aicea căzuţi,
Chintilian, Maxim şi Dada, mucenicii cei măriţi.

Aceştia au fost pre vremea lui Diocliţian şi Maximian împăraţii, şi Antipaţilor Tavrinie şi Gavinie, când fiind mare goană asupra creştinilor, şi neplecându-se sfinţii aceştia a aduce închinăciune către idoli au fost pârîţi către antipatul Tavrinie, deci numai de cât prinzându-i, la satul lor, carele se numeà Ozovia, unde se aflau pururea petrecând întru rugăciuni către Dumnezeu, i-au legat cu lanţuri de fier şi degrab i-au adus la cetatea Dorostorului, fiind acolo amândoi Antipaţii, şi le zise Sfinţilor: Spuneţi-ne mai întâi numele vostru: şi spuindu-şi fiecarele numele său, au scris şi graiurile lor un Mangailian Notarie, cărora le zise Tavrinie: Iată vieaţa voastră este în mâinile mele, ci de voiţi să trăiţi, mergeţi de aduceţi jertfă maicei dumnezeilor, şi veţi fi şi preoţi acesteia, pentrucă a murit preotul ei, şi a mers către marele Dia împăratul ceresc, ca să-i slujească lui acolo. Iară sfântul Maxim a răspuns prea păgânului Tavrinie: Cum îndrăsneşti prea neruşinatule grăind pe prea desfrânatul cel necurat că este împărat? Cunoaşteţi dar o oameni fără minte, că Hristos este împăratul cerurilor, carele are purtare de grije de toate, şi în palmă le ţine toate câte sunt, şi noi la idoli făcuţi de oameni nu ne vom închinà. Iară Gavinie antipatul a chemat la dânsul pre Dada şi pre Chintilian, vorbind multe vorbe bârfelnice, socotind că îi va amăgì spre păgânătatea sa cea pierzătoare; pre cari neplecându-i, i-a băgat în temniţă, unde prin îngereasca arătare se întărià mărturisirea lor, lăudând pre Dumnezeu. Deci scoţându-i din temniţă, i-a dezbrăcat de hainele lor, şi legându-i i-a întins pre pământ şi i-a bătut foarte cumplit, şi băgându-i iarăşi în temniţă, iarăşi i-a scos, şi i-a dus la numitul lor sat Ozovia, şi acolo le-a tăiat capetele lor, dându-şi sufletele în mâna lui Dumnezeu, în douăzeci şi opt de zile ale lui Aprilie.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici tâlhari, cari prin apostolul Iason crezând în Hristos, în căldare cu smoală clocotind, băgaţi fiind, s'au săvârşit.

Stih: Tâlharii aflând de soarta tâlharului celui din Edem cu adevărat,
Ca să dobândească aceeaşi prin ardere la smoala cea clocotită au alergat.

Intru această zi, pomenirea sfintei Cherchirei ficei lui Cherchelin împărat, carea cu săgeţi, săgetată s'a săvârşit.

Stih: Impărăteasa de lovirile săgeţilor fiind rănită,
Cu ranele ca cu mărgăritare erà strălucită.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici Zinon şi Vitaliei, în foc s'au săvârşit.

Stih: Vitalie de văpaie nu te spăimântà,
Căci eu Zinon povăţuind mai 'nainte voiu intrà

Intru această zi, sfântul mucenic Evsevie, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Focul dela tine care întinăciune a spălà va fi având,
Evsevie prea lămurit aur al lui Hristos tu fiind.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor apostoli Onisifor şi Evod.

Stih: Onisifor prea bună cale alergând,
Cu Evod la porţile cereşti sunt ajungând.

Aceştia erau din cei şaptezeci, de cari aminteşte şi Pavel scriind. Deci Onisifor a stătut episcop Colofonului, iară Evod a fost pus în scaunul Antiohiei de Petru, şi amândoi pătimind multe chinuri şi nevoi, şi pre mulţi întorcând spre credinţa,

în Hristos, se suiră şi ei spre Domnul cel dorit.

Intru această zi, sfântul mucenic Neon prin foc s'a săvârşit.

Stih: Neon dumnezeilor elineşti a sluji nu s'a plecat,
Ci arzându-se Neon credinţa elinilor o a surpat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur...

Pavel înţeleptul, priimind razele dela lumina cea dintâiu, v'a luminat pre voi cu a doua lumină prin învăţături, prea sfinţite Iasone şi Sosipatre, purtătorilor de Dumnezeu, cari cântaţi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alergat-aţi pre pământ înţelepţilor pre calea soarelui celui simţitor, că luminând răsăritul şi ajungând la apus, luminat aţi apus cu trupul, iară duhurile înălţându-vi-le către Dumnezeu, îl lăudaţi pre el ca pre un Dumnezeu al părinţilor.

Dumnezeească vestirea cuvintelor voastre apostolilor, revărsându-se la marginile lumei, tuturor neamurilor v'aţi arătat ca nişte nori plini de strălucire dumnezeească, vărsând ape făcătore de vieaţă, şi strigând: Lăudaţi pre Domnul părinţilor.

A Născătoarei

Dat-ai Hristoase pre Fecioara ceea ce te-a născut, părtinitoare fierbinte, celor ce cad în nevoile cumplitelor primejdii. Deci mântuieşte cu rugăciunile ei de necazuri, pre cei ce cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

De coconii cei din cuptor..

Aprinzându-vă sufletul cu focul fricei celei dumnezeeşti, toată materia mulţimei dumnezeilor aţi ars înţelepţilor, şi v'aţi mutat către lumina cea neînserată, dând dezlegare greşalelor noastre.

Cu rîurile sângiurilor cu adevărat stingând focul mulţimei dumnezeilor, ploaia minunilor ne izvorâţi nouă celor ce cu credinţă alergăm pururea către sicriul moaştelor voastre.

Slavă..

Arătându-vă lăcaş Duhului înţelepţilor, şi buni biruitori mucenici, lăcaşul întru care acum zăceţi, lucrează izvorul minunilor; întru care alergând noi, ne mântuim de toată spurcăciunea patimilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, întrupat l-ai născut nouă, Născătoare de Dumnezeu; pre carele roagă-l să se mântuiască de toate patimile şi încunjurările, cei ce te laudă pre tine.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel cel s'a...

Infrumsețându-vă cu podoabele darului Evangheliei, înțelepților, bine ați vestit în lume pacea carea întrece tot cugetul. Pentru aceea lăudați pre Hristos în veci.

Impleticirile filozofilor le-ați dezlegat cu înțelepciunea, theologhisind firea cea în trei ipostasuri, cinstiților tăinuitori ai Cuvântului, și ați luminat toată lumea a cântà, și a slăvì pre Hristos în veci.

Pre dumnezeeștii apostoli ai lui Hristos Iason și Sosipatru, cei ce ne-au vestit nouă învățăturile cele cerești, pre făcătorii de bine cei de obște ai oamenilor, și slugile Cuvântului, cu laude să-i cinstim ca pre cei ce pre toți au învățat a cântà, și a slăvì pre Hristos în veci.

A Născătoarei

Numindu-te pre tine Preacurată, Născătoare de Dumnezeu adevărată, mărturisim pre Cuvântul cel ce negrăit s'a întrupat din tine în două firi, iar nu în două ipostasuri și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos

De carele se înfricoșează...

Din tot sufletul iubind pre Domnul, ați fost junghiați ca niște miei păstorului celui cuvântător, și v'ați adus la masa cea dumnezeească, lăcuind în curțile celor întâi născuți.

Pre Chintilian, pre Dada și pre Maxim, mucenicii lui Hristos, ca pre niște stele dumnezeești, cele ce cu razele minunilor luminează inimile tuturor, cu credință să-i cinstim.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Gaiurile celor fără Dumnezeu și rău credincioșilor ați biruit. Și bucurându-vă ați pătimit mucenici ai lui Hristos, și v'ați numărat împreună cu cei din veac răbdători de patimi, cu cari dimpreună vă cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce s'a asemănat nouă cu trup, ca pre un scaun în chipul focului l-ai purtat; pre acela roagă-l Născătoare de Dumnezeu, ca să se îndure, și să mântuiască pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoșează „îngerii și toate oștile, ca de făcătorul și Domnul lăudați-l „preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântați noroade, și-l „prea înălțați întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeul Cuvântul...

Neîncetat să slăvim pre Cuvântul lui Dumnezeu, carele a mărit pre sfinții lui pre pământ, și a slăvit pomenirea

lor în veci, și acum la cele dintru înălțime ține duhurile lor în mâna sa.

Sfârşindu-vă întru puțină vreme vă umpleți desăvârşit, văzătorilor de Dumnezeu, în vremi îndelungate, în locuri luminoase, unde este bucuria cea negrăită, şi slava cea veşnică, și lumina ceea ce ca un Dumnezeu luminează pre cei vrednici de lumină, cari se roagă pentru noi.

Acum lăudându-vă pre voi văzătorilor de Dumnezeu, cu cântări vă rugăm ca pre nişte ocârmuitori sfințiți, să vă rugați pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea Bisericei, şi pentru mântuirea noastră, Iasone și Sosipatre.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, prin rugăciunile tale cele neîncetate, surpă semețiile neamurilor celor ce pururea caută războaie; şi dărueşte iubitorilor de Hristos împărați, biruințe asupra vrăjmaşilor, ca dupre datorie cu laude să te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Pre norul cel purtător...

Urmând patimei celui fără patimă, răbdătorilor de patimi, ați suferit ispita muncilor celor de multe feluri, și prin moarte moşteniți vieața, și rămâind în veacul veacului; pentru aceasta pururea vă fericiți.

Aflând înfrumsețată calea mucenicies, ați mers pre calea carea duce către odihnele cele cugetătoare, și prin sabie priimind sfârşit, împreună cu îngerii pururea dănțuiți, lăudaților Mucenici.

Să stăm în casa Domnului, şi să fericim pre Dada, pre Maxim şi pre Chintilian, pre vitejii ostaşi cei ce au pierdut pre vrăjmaşi, şi cu credință să strigăm: Iubitorule de oameni, prin rugăciunile lor mântuieşte pre toți de multe feluri de năpăşti.

Slavă...

Sfințită pomenirea voastră prea lăudaților purtători de biruințe, ca un soare luminos luminează făptura, pre carea săvârşindu-o noi, vă rugăm să ne mântuiți de întunerecul patimilor prin mijlocirile cele sfințite către Mântuitorul și Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind iubitor de păcate, prin pocăință cad la îndurările tale Dumnezeule, şi cu credință strig: Prin rugăciunile celeia ce curat te-a născut pre tine pre pământ, fie-ți milă de mine, și mă scapă de muncile cele veşnice, prea bunule Hristoase.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de lu-„mină, întru care Stăpânul tutu-„ror, din Cer ca ploaia pre lână „s'a pogorît, şi s'a întrupat pen-„tru noi, făcându-se om cel fără „de început; să o slăvim toţi, ca „pre o Maică curată a Dumne-„zeului nostru.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfinţii Mucenici cei din Cizic, şi sfântul prea cuviosul Memnon,

La Doamne strigat-am Stihirile pe 6: ale Mucenicilor 3, şi ale cuviosului 3.
Stihirile Mucenicilor, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenici ai lui Hristos cei prea lăudaţi, în vremea ce stăpânea barbaria Elinilor şi împingeà pre toţi în prăpastia fărădelegii, voi n'aţi părăsit calea cea dreaptă, şi la nedumnezeire nu v'aţi adaos, ci cu cuget vitejesc v'aţi nevoit, şi omorându-vă cu sabia, aţi moştenit vieaţa.

Pre Teognist, pre Ruf şi pre Antipatru; pre Teostih pre Artemon, pre Magnon şi pre Teodot, pre lăudatul Tavmasie şi pre dumnezeescul Filimon, carii au strălucit luminat întru chinuri, şi au luminat pre cei dintru întunerec, toţi cu credinţă să-i cinstim, şi cu laude să-i fericim, prăznuind sfinţită pomenirea lor, veselindu-ne.

Flori veselitoare tabără sfinţită adunare de Dumnezeu împreunată, sobor ales, însoţire aleasă de Dumnezeu, ceata sfinţilor, popor fericit, Mucenicilor, ca cei ce v'aţi nevoit pentru Treime, cereţi dela dânsa să ne dea nouă tuturor iertare păcatelor, pace şi mare milă.

Alte Stihiri, ale prea cuviosului Memnon, glasul şi Podobie, asemenea.

Prea cuvioase Memnon fericite, prin înfrânare mai'nainte curăţindu-ţi sufletul, ai fost curat împodobit lăcaş al Duhului. Pentru aceea goneşti duhurile cele viclene, şi tămădueşti pururea neputinţele celor ce aleargă către tine; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine.

Prea cuvioase Memnon mărite, biruind patimile sufletului, ai fost începător călugărilor, cu osârdie ungând pre aceştia cu osteneala înfrânărei, pre carii i-ai adus înaintea Cuvântului celui a toate văzător, petrecând viaţa fericită, şi neamestecată cu spurcăciunea; cu cari dimpreună adu-ţi aminte pururea de noi, cei ce te lăudăm pre tine.

Prea cuvioase Memnon prea bogate, tu ai lucrat odi-

nioară, că au curs ape din izvor, întru lauda Domnului și întru ajutor sufletelor. Dintru adâncul mărei corăbii ai mântuit, și cu rugăciunile tale ai păzit de stricăciunea lăcustelor, și pururea săvârșești nenumărate minuni; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru nevoințele sale, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru, că având tăria ta, pre muncitori au surpat. Zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor mântuește sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două: pe 8.

CANONUL Mucenicilor.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Mucenicilor cei purtători de chinuri, cari cu adevărat vă veseliți de frumsețile cele dumnezeești, și din destul vă îndulciți din izvorul desfătărei, și prin împărtășire vă îndumnezeiți; mântuiți de cumplitele primejdii, pre cei ce vă fericesc pre voi.

Pătimitorilor, cei ce ați răsărit ca soarele cel luminos cu razele chinurilor voastre celor tari, luminați pre toți cu strălucirile minunilor, pierdeți și noaptea patimilor și întunerecul dracilor îl risipiți.

Nori tainici v'ați arătat înțelepților pătimitori, ca cei ce plouați peste credincioși cu ploile sângiurilor voastre, și prin Dar uscați înșelăciunea nedumnezeirei. Pentru aceasta vă fericim pre voi, vrednicilor de laudă.

A Născătoarei:

Din prea curate sângiurile tale, Maica lui Dumnezeu prea curată, ai născut pre Hristos, carele s'a întrupat mai pre sus de cuvânt, luând chipul nostru. Pentru aceasta toate neamurile cu bună credință te fericim pre tine, care ești lauda sfinților Mucenici.

Alt CANON al Cuviosului.
Peasna 1-a, glasul acelaș, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Strălucind dumnezeescul Dar al prea sfântului Duh, purtătorule delumină Memnon, pre cei ce săvârșesc adormirea ta, prin rugăciunea ta cea minunată, curățește-i de întunerecul patimilor.

Luând crucea ta ai urmat Cuvântului, celui ce s'a răstignit pentru noi, și cu înfrânarea,

şi cu zăcerea la pământ ai omorât mişcările cele trupeşti, prea cuvioase.

Slavă...

Impreunându-te cu Dumnezeu prin post, şi prin rugăciuni, şi prin lacrămi, ai primit Dar dela Dânsul a tămăduì neputinţele şi a gonì duhurile, Memnone prea fericite, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Imbrăcându-se din tine Dumnezeu întru om pentru bunătatea, îndoit a ieşit, şi cu lucrarea şi cu firea, pre carele roagă-l pururea Preacurată, ca să lumineze pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune,..

Nevrând nici cum să jertfiţi idolilor celor morţi, v'aţi adus jertfă vie, celui ce s'a jertfit pentru noi, tineri prea frumoşi, sfinţiţi Mucenici.

Intărindu-vă de legile cele dumnezeeşti, prin puterea Duhului aţi surpat sfaturile şi pândirile celor fărădelege. Şi chinuindu-vă dupre lege, aţi dobândit mărire.

Uitându-vă la cinstea cea viitoare Mucenicilor, înţelepţeşte aţi părăsit cinstea cea stricăcioasă de pre pământ, şi cu adevărat aţi luat mărirea cea nemuritoare.

A Născătoarei:

Tu Preacurată născând pre Hristos, carele s'a rănit cu suliţa, toate săbiile vrăjmaşului desăvârşit au lipsit acum, pentru carele rănindu-se mucenicii s'au chinuit.

Alt Canon, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Cu lumina bunătăţilor ca un soare ai strălucit pre pământ, luminând cu Darul Duhului sufletele tuturor prea cuvioase.

Având mijlocul tău încins cu fier, spre omorîrea patimilor, arătat te-ai îmbrăcat cu nepătimire, prea cuvioase Memnon.

Slavă...

Fiind iubitor de oameni celor neputincioşi, ai priimit mult Dar dela Dumnezeu, a tămăduì patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu sălăşluindu-se în pântecele tău cel prea curat, a luat tot păcatul dela cei de pre pământ, Preacurată.

Irmosul.

Se veseleşte de tine Biserica ta Hristoase, strigând:
„Tu eşti puterea mea Doamne
„şi scăparea şi întărirea".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceata cea tare şi luminată a

celor nouă mucenici, cari ca nişte mărturisitori Dumnezeirei celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, aceştia au strigat: Sângele şi sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem ţie Stăpâne; numără-ne în cetele celor cereşti ai tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie Pre înţelepciunea şi Cuvântul..

Înţelepţindu-vă cu cunoştinţa cea dumnezeească, şi întrarmându-vă cu armele cele înţelegătoare, prin vieţuire şi prin faptă, întru Duhul aţi biruit taberile vrăjmaşului, şi după moarte v'aţi mutat către vieaţa cea nemuritoare şi către lumina cea neînserată. Pentru aceasta izvorând vindecări tuturor, tămăduiţi boalele, şi goniţi duhurile, purtătorilor de chinuri cei nouă cu numărul. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, a Cuviosului Memnon.
Glas şi Podobie asemenea.

Pre tine ca pre o stea arătătoare de lumină, cel ce cu razele bunătăţilor şi ale minunilor luminezi lumea, te lăudăm prea fericite, căci ai fost părtaş luminei, şi te-ai mutat către lumina cea neapusă, Memnone. Pentru aceasta pururea cinstim sfântă şi purtătoare de lumină pomenirea ta, lăudând pre Mântuitorul, şi cu credinţă strigând ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Jertfe şi junghieri jertfite de curând, şi prinosuri dumnezeeşti, jertfe bine priimite v'aţi adus celui ce s'a jertfit de bună voie, şi pre moarte o a omorît. Pentru aceea vă fericim pre voi pătimitorilor.

Arătând minune foarte mare, Mucenicilor, aţi vindecat mâini slăbănoage, şi pre bărbatul cel vestit, carele a năzuit cu dragoste la sicriul vostru, l-aţi tămăduit de boala disinteriei odinioară, vrednicilor de laudă.

Un cuget având în multe trupuri Mucenicilor, aţi primit toţi cununa muceniei, ci dar stând înaintea Domnului în Cer, şi fiind plini de mărire, uitaţi-vă la noi.

A Născătoarei:

Cel ce şade nedespărţit în sânurile cele părinteşti, în braţele tale şade Fecioară ca un prunc. A căruia fericită patimă, însemnând tinerii cei buni bi-

ruitori, foarte vitejeşte s'au chinuit.

Alt Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Cu curgerea lacrămilor curăţindu-ţi inima ta prea cuvioase, ai făcut a izvorî ape la locul cel fără ape, prea mărindu-te pre tine Dumnezeu, Memnone, ca pre un plăcut al său.

Prin prea mărită vieaţa ta ca o stea strălucind, cu sfinţite minunile tale, alt Cer te-ai arătat Fericite, celor ce cu credinţă strigă: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă...

Plecându-te legei Stăpânului prea cuvioase, pre cei ce erau sub stăpânirea ta i-ai îndreptat păscându-i. Şi ca un rob supus, ai înmulţit talantul celui ce ţi-a dat ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cugetul meu cel tras către dulceaţa cea trupească, cu mijlocirea ta întăreşte-l rogu-mă, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, dătătorul de bine.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Ca nişte jăratece înţelegătoare aprinzându-vă înţelepţilor, cu adevărat aţi ars toată rătăcirea cea uscăcioasă şi focul idolilor l-aţi stins cu roua Duhului, fericiţilor.

Slăbănogul cel ce s'a slobozit de legheonul dracilor cel viclean, laudă minunile voastre Mucenici prea luminoşi, numai cât s'a apropiat de cinstit mormântul vostru.

Să se laude astăzi Teognis, Artemas, Ruf, Magnos cel lăudat, vestitul Filimon, şi Teodot, şi împreună cu Tavmasie, şi Antipatru şi Teostih.

A Născătoarei:

Arată-te mântuitoare din nevoi, şi din greşale făcătoare de stricăciune, şi mântuitoare de patimi, de scârbe şi de primejdii, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Cugetul tău cu totul fiind cu privirile cele curate către Dumnezeu, s'a arătat mai pre sus decât poftele cele trupeşti.

Ca unul ce eşti tămăduitor trupurilor, prea bogate, goneşte neputinţele cele dobitoceşti ale sufletelor, prin Darul Duhului.

Slavă...

Fericit eşti tu, şi bine este ţie, ca unuia ce ai biruit zavistia vrăjmaşului, şi ai omorît patimile prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Dumnezeu şi

ai rămas Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta tot neamul omenesc bucurându-se, te fericeşte pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Cinstită s'a arătat moartea dumnezeeştilor purtătorilor de chinuri, înaintea ta Dumnezeule al tuturor, pre cari i-ai arătat adevărat casă de doftorie fără plata celor bolnavi.

Cu rîurile cinstitelor voastre sângiuri, cu adevărat aţi uscat marea înşelăciunei idoleşti, şi Biserica lui Hristos o aţi adăpat mucenicilor, cugetătorilor de Dumnezeu.

Cu veştmânt împodobit văpsit din sângiurile voastre Mucenicilor, arătat îmbrăcându-vă, aţi câştigat prin chinuri odihnele cele veşnice; pentru aceea vă cinstim cu laude, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei:

Ca un stog s'a arătat pântecele tău Preacurată, purtând grâul nemuririi, carele hrăneşte sufletele tuturor credincioşilor, şi luminează pre mucenici.

Alt Canon, Irmos:
Jertfi-voiu ţie...

Cu o chemare numai se gonesc omizile, şi toată stricăciunea vrăjmaşului, căci te-ai cunoscut mare plăcut lui Dumnezeu, Memnone, celui ce te-a prea mărit pre tine Părinte.

Biruind zburdarea trupului ai priimit Darul Duhului a gonì neputinţele şi a tămăduì sufletele cele bolnave de păcate, vrednicule de minune.

Slavă...

O minune! Cum numai cu chemarea ta se mântuesc credincioşii cei ce înnotau, văzându-te pre tine apropiat, şi potolind turburarea valurilor, prea mărite Memnone.

Şi acum, a Născătoarei:

Zburdările trupului meu omoară-le Fecioară, ca una ce ai zămislit mai pre sus de fire şi de cuvânt, şi ai născut pre omorâtorul morţei, şi dătătorul de vieaţă, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta".

Condacul şi Icosul praznicului.

Intru această lună în 29 de zile pomenirea sfinţilor nouă mucenici cei din Cizic: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemon, Magnu, Teodot, Tavmasie şi Filimon.

Stih: Icoană a nematerialnicilor cete celor nouă sunt cu adevărat.
Bărbaţii cei nouă cărora capetele li s'au tăiat,
In a douăzeci şi noua zi a lui Aprilie,
Nouă bărbaţi s'au mutat din vieaţă prin sabie.

Aceşti dumnezeeşti mucenici adunându-se de prin multe locuri, şi pogorân-

du-se la Cizic, cu gândul lor cel viteaz au ruşinat pre stăpânitorul, şi au scuipat rătăcirea idolilor. După aceea muncindu-i cu feluri de chinuri, nu s'au supus ca să jertfească idolilor, ci mai vârtos s'au adus pre sine jertfă vie lui Dumnezeu, fiind omorâţi de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Memnon Mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Stih: Puţin ceva după răpirea cea de pre urmă este dormind,
Memnon, şi spre întâmpinarea lui Dumnezeu este aşteptând.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Memnon, lepădându-se de lume pentru Dumnezeu şi petrecând cu dreptate şi cu plăcere dumnezeească, cu ascultarea şi cu plecăciune, se făcù începător monahilor. Deci fiind blând şi smerit, şi plin de dragoste s'a făcut şi făcător de minuni, de vreme ce odinioară venind lăcuste pre arăturile mânăstirei, ieşi sfântul şi prin rugăciune le gonì cu foc, şi au dat de s'au înecat în rîu. Şi iarăşi în loc fără de apă, a făcut prin rugăciune de a izvorît apă. Care şi până în ziua de astăzi izvorăşte pururea întru slava lui Hristos. Altă dată iarăşi lovind furtuna pre nişte călători ce călătoreau pre mare cu corabia, şi rugându-se Sfântului, să le fie întru ajutor, se arătă între dânşii ocârmuind corabia, şi îmbărbătându-i să nu se teamă i a scos curând cu linişte la liman. Aşà strălucind mulţi ani, şi făcând minuni, da mântuire celor ce l chemau întru ajutor, şi fiind cu bună plăcere până în sfârşit, s'a dus către Domnul plin de merinzile faptelor bune.

Povestire pentru minunea ce s'a făcut la Africa în cetatea Cartagenei.

Stih: Văzând aicea osânda desfrânărei păcătosule spăimântează-te,
Şi foarte mult despre aceea depărtează-te.

In anii lui Iraclie împăratul, şi ai lui Nichita patriciul, s'a făcut în Africa o minune ca aceasta: Erà în cetatea Cartagenei oarecarele din cetatea ostăşească; deci întâmplându-se boala ciumei în cetate, acela luându-şi femeia, s'a dus la o moşioară a sa ca să scape de moarte. Dar diavolul, aruncându-l pre el în păcat, l-a făcut ca să păcătuiască cu femeia plugarului său, apoi molipsindu-se de ciumă s'a săvârşit şi l-a îngropat şi după trei ceasuri a început a strigà din mormânt zicând: Miluește-mă. Şi deschizând mormântul, l-a aflat pre el viu, dar nu puteà să vorbească.

Deci Talasie Papa Africei l-a mângâiat pre el, şi după patru zile venindu-şi în fire, povesteà zicând: In vremea când erà să-mi iasă sufletul vedeam oarecari arapi grozavi, cari se răsboiau asupra mea; după aceasta am văzut viind doi tineri frumoşi, pentru cari se bucurà sufletul meu; şi luându-mă acei tineri, mă suiau la Cer. Iară vămile cele din văzduh, ale arapilor, cerceta tot păcatul meu, o vamă adică cercetà minciuna, alta zavistia, alta lăcomia de averi. Şi îngerii puneau dimpotrivă faptele mele cele bune ce făcusem. Iară după ce ne-am suit până la poarta Cerului, ne-a întâmpinat vama curviei, carea punea înainte prea curvia ce cu puţin mai înainte făcusem; şi biruind, aceia, m'au tras la cele mai de jos ale pământului, unde se muncesc sufletele păcătoşilor. Pentru care grozăvii, cu neputinţă este limba să povestească. Deci tânguindu-mă eu, mi s'au arătat acei doi tineri, către cari plângând, ziceam: Faceţi milă cu mine ca să mă pocăesc. Atuncea a zis unul către altul: Te uneşti cu el, că să se pocăiască? iară celalt a răspuns: Mă unesc. Atuncea ridicându-mă pre mine de acolo, m'a băgat în mormânt, şi aflându-mi trupul ca un lut şi împuţiciune, nu voiam să intru într'însul; iară îngerii mi-au zis mie: Cu neputinţă este întru alt chip să te pocăeşti, decât numai prin trupul cu care ai păcătuit. Deci aşà am intrat, şi însufleţindu-mi-se trupul, am început a strigà. Acestea spuind, şi mai trăind după aceasta patruzeci de zile, fără de mâcare, plângând şi tânguindu-se, iarăşi a adormit.

Altă povestire pentru judecata ce va să fie şi pentru muncile de subt pământ.

Stih: Din ceste simţite de aicea pentru judecata viitoare să ne învăţăm,
Ca nu acolo ca nişte necredincioşi în foc să ne aruncăm.

Sfântul sfinţitul mucenic Patrichie Episcopul Prusiei zice, că Dumnezeu a gătit două locuri: unul de multe bunătăţi, pe care-l vor câştigă drepţii, şi unul de întunerec şi de foc, unde se vor munci păcătoşii; şi că Dumnezeu a băgat foc nu numai prin tot pământul, ci că şi în Cer este foc şi apă, căci alta este apa cea pre deasupra pământului, care se numeşte marea, şi alta cea de supt pământ, care se numeşte adânc, din carea ca nişte tulumbe izbucnesc izvoarele spre vieţuirea noastră. Iară din focul cel de desupt, izbucnesc ape calde, altele mai mult, altele mai puţin. Iară locul cel de subt pământ, precum zic, este locul de muncă al necredincioşilor, precum şi apa îngheţată, carea este prea jos, şi pre carea şi tartar o numesc, întru carea Elinii cu dumnezeii lor, se muncesc în veci.

Iară sfântul Pionie zice aşă: Că eu încunjurând Iudeea şi trecând Iordanul, am văzut pământ carele până acum mărturiseşte urgia lui Dumnezeu, pentru păcatele ce au făcut necredincioşii, omorând pre cei streini, şi făcând fapte de ruşine. Am văzut încă până acum, se sue fum în sus, şi pământul de foc arzându-se, se face cenuşe neîmpărtăşit fiind a tot felul de roadă şi de toată firea umedă. Şi aceasta nu este departe celor ce vor a-l vedeà; focul cel din Etna Siciliei. Pentru care mărturisesc vouă despre judecata lui Dumnezeu ce va să fie prin foc; căci am văzut la Neapol, şase mile departe de cetate, că se află un munte rîpos, carele izvorà foc dumnezeesc, şi că apa se sue trei sute de stânjeni preste vârful muntelui şi se pogoară până la şase mile, care foc arzând topeà pământul, şi pietrile, până ce prea cuviosul Ştefan, episcopul al acelei vremi, eşind cu Litanie, a făcut rugăciune la Dumnezeu, şi a contenit focul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avxivie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu adevărat ceata celor mântuiţi este sporindu-se.

Avxivie din vieaţă mutându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon.

Fiind ispitiţi cu chinurile cele cumplite, asemănându-vă celor trei tineri, lăudaţi pre Mântuitorul Hristos, slăviţilor marilor Mucenici.

Stătut-aţi înaintea divanurilor celor de judecată Mucenicilor, chinuindu-vă foarte tare, şi aţi ruşinat pre cei necredincioşi, tuturor celor necredincioşi arătându-le adevărul.

Ne îngrozindu-vă de înfricoşatele porunci ale tiranului, cu mare îndrăzneală aţi mărturisit pre Hristos, a fi un Dumnezeu Ziditor, şi atoateţiitor, surpând mulţimile dumnezeilor idoleşti; drept aceea v'aţi încununat cu cunună prea strălucitoare.

A Născătoarei:

Omoră-mi mişcările trupului, Preacurată, ceea ce ai născut vieaţa, înviază-mi sufletul meu Fecioară, carele este omorît de patimi şi de multe păcate.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor coconii lui Avraam...

Cu curgerile lacrămilor ai stins văpaia patimilor, iară acum cu focul minunilor tale şi prin Dar, cu adevărat pururea arzi stricăciunea cea materialnică a neputinţelor, prea fericite.

Din toată inima iubind pre Ziditorul tău Fericite, ai fost

afară de trup şi de lume, Memnone înţelepte, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind ca un pom sădit lângă izvoarele înfrânărei Părinte, ai adus lucrarea rodurilor ale minunilor, Memnone prea bogate, îndestulând la vreme cuviincioasă.

Slavă...

Stricăciunea, ce s'a întâmplat de omizi, ai potolit; şi cu curgerea apelor prin poruncă dumnezeească o ai înnecat. Memnone înţelepte, şi ai strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu.

Şi acum, a Născătoarei:

De viforul păcatelor celor nenumărate mântueşte-mă Fecioară, ceea ce una eşti tare ajutătoare celor smeriţi, şi curăţire păcatelor, binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

Ceata pătimitorilor cea dumnezeească, cu toată vîrtutea iubindu-te pre tine, Mântuitorule atotputernice, a sfărâmat cetele şi măestriile dracilor, întărindu-se cu puterea ta.

Cu cântări să se laude Teognis, Teodot şi Filimon, Tavmasie şi Artemon, Antipatru, Magnu, Ruf, şi Teostih, grăitorii de Dumnezeu cei cu cuget viteaz.

Săvârşind bine nevoinţa, şi credinţa păzindu-o nevătămată, prin chinuri şi prin tăere petreceţi la cele de sus măriţilor, veselindu-vă pururea împreună cu îngerii.

A Născătoarei:

Cel ce negrăit s'a sălăşluit în pântecele tău Preacurată, a arătat lăcaş luişi pre cei bine credincioşi, căruia neîncetat strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Ca un luceafăr, ca o stea şi ca un mare soare ai strălucit Memnone, de Dumnezeu însuflate, şi prin Dar ai luminat sufletele celor ce te-au pus pre tine ales îndreptător şi sfinţit învăţător, şi povăţuitor minunat, ca pre cel ce ai strigat: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Vrăjmaşului celui ce naşteà moarte, adâncă, rană ai dat Fericite, când prin Darul Duhului ţi-ai dobândit smerita înţelepciune şi obiceiul lui cel înalt şi mândru plecându-l la pământ, ai călcat cursele lui cele stricătoare de suflet.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Petrecându-ţi vieaţa bine, te-ai învrednicit a vedea ferici-

rea aceea, și îndulcirea cea veșnică și lumina sfinților, Sfinte, și acum bucurându-te strigi: Toate lucrurile bine cuvântați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit carele s'a bolnăvit de greutatea celor cumplite, și s'a înnecat, învredniceşte-l cercetărei tale, de Dumnezeu dăruită Stăpână, și-l arată până la sfârșit sănătos, ca pre unul ce-ți strigă: Bucură-te Maica lui Dumnezeu în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi-„tori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:
Eva adică prin boala...

Arătatu-v'ați Mucenici ai lui Hristos prea minunați, stele pre tăria muceniei întru înălțimea mărturisirei, având în mijloc pre Hristos ca pre un soare, și goniți întunerecul înșelăciunei dela sufletele noastre, Fericiților.

Cinstim nevoințele voastre cele cinstite, prea măriților, și chinurile și ranele și vitejia cea până la sânge, durerile și moartea cea silnică, și noianul cel necuprins al minunilor, fericindu-vă cu veselie.

Cu cântări să săvârșim credincioșilor ziua de praznic, lăudând pre Filimon, pre Magnu și pre Ruf și Teognis, pre Antipatru pre Teostih și pre Artemon, și pre dumnezeescul Tavmasie, împreună cu Teodot să-i fericim.

A Născătoarei:

Semnele nașterei tale Prea curată le-au propoveduit prorocii, alcătuindu-ți numire minunată, unul întru un fel, altul într'alt fel. Căci ai născut celor din iad vieața, carea a surpat puterea morței.

Alt Canon, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Intărindu-te cu puterea cea de Dumnezeu începătoare, ai putut birui toată puterea vrăjmașului, Memnone de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta ca un purtător de biruință priimind cununa, roagă-te lui Hristos pentru noi.

Din sicriul tău ca dintr'un izvor curg pâraele tămăduirilor, care prin puterea dumnezeescului Duh curățesc boalele și spurcăciunile, și adapă cugetele celor ce te cinstesc pre tine, prea cuvioase.

Astăzi pomenirea ta Părin-

te ca un soare luminează toată vârsta și cugetul, că ai săvârșit lucrurile luminei, și mutându-te, te-ai sălășluit în lumina cea neapusă.

Slavă...

Ca cel ce ai fost vrednic, te-ai mutat la lăcașurile cele veșnice, și te-ai numărat în cetele prea cuvioșilor, Memnone fericite; cu cari dimpreună adu-ți aminte de noi, cei ce te pomenim pre tine pre pământ.

Și acum, a Născătoarei:

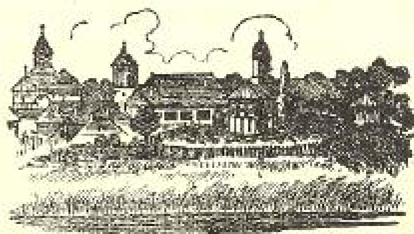
Glasul cel îngeresc cu bucurie strigăm ție Fecioară, bucură-te sfărâmarea blestemului, lauda prea cuvioșilor și a mucenicilor, mărturisirea proorocilor și mântuirea oamenilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA și STIHOAVNA praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfântul apostol Iacov, fratele sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; ale praznicului 3, și ale apostolului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite de Dumnezeu văzătorule Iacove, tu glasul Cuvântului îndatăși luând, de ascultarea și dragostea părintească nu te-ai grijit. Că lăsând turburarea lumei și marea cea înțelegătoare trecând, aceasta o ai turburat cu învățăturile bunei credințe, și cu tunetele tale cele mai pre sus de lume, de Dumnezeu fericite.

Prea fericite Iacove, Cuvântului începătorului vieței, și al veacului ce va să fie, slujind cu faptele, pre Isav cel cu totul spurcat de nașterea cea dintâiu cu adevărat l-ai lipsit, carele și-a socotit pântecele ca pre un Dumnezeu, pre carele și de acoperemântul părintesc l-ai lipsit, și gol l-ai arătat, și binecuvântărei și moștenirei neîmpărtășit.

Domn ai fost preste tot pământul, mărite precum de tine este scris, apostol fiind celui ce a făcut toate, și pentru rîvna ta cea călduroasă, dela cei fă-

rădelege ucidere cu sabia ai răbdat, prea înțelepte; din cinstită adunarea celor doisprezece împreună apostoli, tu întâiu fiind omorît Fericite.

Slavă, glasul al 8-lea.

Tu întâi prea lăudate din dumnezeească alegerea celor doisprezece, moarte de sabie ai răbdat dela Irod, pentru dascălul. Tu întâi paharul lui, precum te-ai făgăduit, l-ai băut. Pentru aceasta moștenitor împărăției lui te-a primit iubitorul de oameni, împreună cu fratele tău, cari rugați-vă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.
STIHOAVNA praznicului.
Slavă, a Apostolului, glasul 1-iu.

Apostole și mucenice Iacove, cela ce ești oaie de Dumnezeu aleasă a Păstorului celui bun; bucurându-te împreună cu cel de un sânge cu tine întru cele înalte, cere celor ce prăznuesc cinstită pomenirea ta, iertare de păcate și mare milă.

Și acum, a Praznicului.
Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Iacove...

Sau acesta glas acelaș.

Apostol al lui Hristos prea ales, și frate cuvântătorului de Dumnezeu celui iubit ai fost, prea lăudate Iacove; cere iertare de greșale, celor ce te laudă pre tine și sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Și acum a Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, a Apostolului, Și acum, iar a Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna Apostolului glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Soarele dreptăței Hristos, ca pre un luceafăr te-a trimis pre tine, ca să luminezi tot pământul, mărite Iacove, prin dumnezeeștile tale rugăciuni strălucești, și cu dumnezeească lumina cea neînserată luminezi pre toți cei ce cu credință săvârșesc sfântă pomenirea ta. De două ori

Slavă, Și acum, a praznicului:

După a doua Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce ești izvorul milei...

Vânând limbile măritul apostol, a învățat marginile pământului, ca să se închine ție Hristoase Dumnezeule, cel ce ești împreună cu Tatăl și cu Duhul. Pentru care întărește Biserica ta, și trimite credincioșilor binecuvântarea ta, unule milostive și iubitorule de oameni. De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Invierea lui Hristos.
Psalm 50.
CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Apostolului, pe 6.

Al cărui acrostih, la Greci este acesta:

Pre Iacov înțeleptul fiul tunetului îl cinstesc

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cu mreaja ta, ca un vânător isteț, sufletul meu scoțându-l dintru adâncul greșalelor, Fericite, luminează-l cu străluciri luminoase, și ca să laude dupre vrednicie a ta sfântă pomenire, bine-l povățuește, o de Dumnezeu grăitorule Iacove.

Cel mai 'nainte de veci împreună fără de început cu Tatăl, și Dumnezeu cel desăvârșit, întrupându-se, s'a arătat pre pământ ca un om, și împreună lucrător și slujitor Darului prea înțelept, te-a arătat Fericite, cu puterea lui întărit.

Cunoscând bun neamul sufletului tău, Dumnezeu, cel mai 'nainte știutor și tăria ta și gândul tău cel nebiruit mărite mai 'nainte socotind, cu apostolii săi te-a așezat, ca să-l vestești pre dânsul neamurilor.

Slavă...

Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, din Maica ceea ce n'a știut de bărbat, arătându-se lumei, trup a luat; carele pre tine apostol, cu bunătățile împodobit, te-a arătat, și de Dumnezeu grăitor, Iacove, să vestești cuvintele lui.

Și acum, a Născătoarei:

Lucruri prea mărite de tine s'au grăit în neamulile neamurilor; că pre Dumnezeu Cuvântul în pântece l-ai încăput, și curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine cea după Dumnezeu folositoarea noastră.

Catavasia Praznicului.
Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce a întărit Cerul...

Pre tine suflarea cea repede de sus a Mângâitorului aprinzându-te, înțelept de Dumnezeu grăitor te-a arătat, spuind luminat măririle Cuvântului celui ce s'a întrupat, căruia și însuți văzător ai fost.

Pre tine ca pre o săgeată aleasă ascuțită, Cuvântul în inimile vrăjmașilor te-a înfipt, ca să desparți sufletele celor protivnici, prea înțelepte, și să dobândești prăzile lor; Iacove tăinuitorule.

Sfințită și de lumină purtătoare nașterea ta înțelepte, pentru împreunarea cu rudenia cea cu Dumnezeu prea fericite, luminat arătată se vede; că din tinerețe te-ai arătat cu Cuvântul împreună lăcuitor.

Slavă:

Blândețele nespurcatului tău suflet de Stăpânul s'au văzut, și mai 'nainte de chemare, Fericite, dupre vrednicie priimit lui te-ai arătat o Iacove! Și rânduelei lui tăinuitor te-ai făcut.

Și aucm a Născătoarei:

Mai înaltă de cât Heruvimii și Serafimii, te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare; că tu una ai priimit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceasta pre tine toți credincioșii cu cântări pururea te fericim.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.
Sedealna Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Făcându-te Apostol lui Hristos și bând paharul lui, înțelepte, precum ți-a zis ție Fericite, de sabie te-ai omorît Iacove Apostole. Pentru aceasta toată Biserica dănțuește, prăznuind sfântă pomenirea ta, întru carea te lăudăm pre tine.

De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.
Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Dumnezeesc propoveduitor al lui Hristos te-ai făcut Iacove, că tu chiemat fiind, degrab ai urmat, de părinteasca dragoste lepădându-te, și cele trecătoare cu cele veșnice schimbându-le. Pentru aceasta și moștenirei cerești celei negrăite te-ai învrednicit pururea prea mărite.

Ocăldurosul dorul tău către Stăpânul! Că tu pre dânsul foarte l-ai iubit, că strălucirea lui luminându-te, când te-ai și schimbat la chip, și te-ai arătat tuturor a doua lumină, cu razele celei dintâi, și cu slava fiind strălucit prea cinstite Iacove.

Vieață cinstită și prea minunată ai avut, că cu dorirea dor ne oprit luând, la fericirea cea desăvârșit a doririlor de stăpânia cea bună ai ajuns, de Dumnezeu înțelepțite, împreună cu cei fără de trup, cântând: Slavă puterei tale iubitorule de oamneni.

Slavă:

Pre tine însuți tot voilor Stăpânului dându-te Apostole de Dumnezeu învățate, la înălțimea bunătăților te-ai ridicat arătat, și la dumnezeeasca săvârșire cu adevărat; și de acolo rîurile tămăduirilor izvorăști, celor ce măresc pomenirea ta Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce nu știi de mire, tu folositoarea, tu și scăparea credincioșilor, zid, și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuești din nevoi, pre cei ce te cunosc pre tine cu credință și cu dragoste, de Dumnezeu Născătoare curată.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Ca alt Ilie nou cu râvnă fiind aprins, pre cei ce nu se plecau propoveduirii tale, ai vrut să-i arzi mărite. Ci te-ai

oprit pre tine voitorul milostivirei, învățându-te blândețele Darului.

Suitu-te-ai la înălțimea faptei bune, întraripându-te prin iubirea de scaunele cele alese ale Stăpânului, și ai dorit, mărite, a aveà cinste mai mare, nu ca și cum ai fi poftit mărirea cea deșartă, ci ca să vezi fără mijlocire pre cel ce l-ai iubit.

Covârșit-a Iacov, Mântuitorule, hotarele omenirei, că întru puterea ta, ca întru o haină îmbrăcându-se, izvorăște rîuri de tămăduiri și de minuni, și luminează marginile prin credință.

Slavă...

Nor luminos pre tine cel îndumnezeit, și luminat cu slava Cuvântului, în muntele Tavorului te-a umbrit, fericite Iacove. Și te-ai învrednicit a auzì glasul părintesc, carele a adeverit ființa lui cea firească.

Și acum, a Născătoarei:

Indrăzneală ca o maică către Fiul tău câștigând Preacurată, purtarea de grije cea pentru noi cei de un neam, nu o trece cu vederea, rugămu-ne. Că pre tine una către Stăpânul, creștinii, rugătoare lină te avem.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Curgeri ca din izvorul tămăduirilor neîncetat vărsând, și luminarea învățăturilor celor creștinești izvorând mărite, sufletele celor ce vin la tine cu creștinească dragoste, le luminezi Iacove prea fericite.

Vas de încăperea bogăției lui, și cinstitei dăruiri aflându-te Stăpânul prea fericite, te-a umplut de darurile tainelor celor mai pre sus de minte, slujitorule al vieței celei veșnice.

Slavă pre pământ cerșind dela Hristos, ca de la un împărat pământesc, să-ți dea ție, ai dobândit împărăția, nu cea de jos și stricăcioasă, fericite Iacove, ci cea nestricăcioasă, carea prin patimă o ai luat.

Slavă...

Omorâre pentru noi Stăpânul binevoind a luà carea este a morților întru pricina învierei celei adevărate, ca pre un învățător de tainele sale, pre tine prea fericite te-a luat împreună lucrător în noaptea întru carea s'a vândut.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut adâncul milostivirilor, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, de întristările lumești mântuește-mi sufletul meu, și deschide-mi ușa bucuriei duhovnicești, că spre tine Fecioară nădejdea mi-am pus.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Glas dumnezeesc auzind chemându-te pre tine, dragostea tatălui tău o ai trecut cu vederea, și ai alergat la Hristos, Iacove, cu fratele tău mărite. Cu carele împreună te-ai învrednicit a vedeà dumnezeească schimbarea la față a Domnului.

ICOS.

Ca un vânător al peștilor celor cuvântători, prin năvodul dumnezeeștilor tale rugăciuni, de trei ori fericite, din adâncul greșalelor scoate smeritul meu suflet, cel prins de cursele desfătărilor lumești. Ca trecând cealaltă a mea vreme nemutată, să laud numele tău și să măresc vieața ta cea curată, carea ai săvârșit pre pământ, învrednicindu-te în munte a vedeà dumnezeească schimbarea la față a Domnului.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfântului măritului Apostol Iacov, fratele sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Stih: Iacov ca un miel spre tăiere adus fiind,
Graiurile bunei cinstiri cu deamăruntul este învățând.
Sabia cea ucigătoare omorî,
Pre Iacov în a treizecea zi.

Acesta a fost fiul lui Zevedei, și frate lui Ioan cuvântătorul de Dumnezeu; și după chemarea lui Andrei și Petru, a fost chemat și el cu fratele său de Mântuitorul la apostolat. Cari îndată lăsând pre tatăl său și corabia și celelalte, toate au urmat Domnului. Și atâta îi iubi cât unuia dărui a se rezemà pre pieptul său, iară celuilalt a beà paharul care și el l-a băut. Și ei atâta râvnă aveau pentru dânsul, cât vrură să pogoare foc din cer ca să topească pre cei ce nu credeau. Și poate că o ar fi și făcut aceasta, de nu i-ar fi oprit Hristos prin bunătatea sa. Drept aceea îi luà pururea cu sine pre aceștia și pre verhovnicul Petru la rugăciune și la alte orânduеli, învățându-i cele mai înalte și mai tainice dogme. Pre acest fericit Iacov, după patima și înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos, nesuferindu-l Irod să îndrăznească, și să propoveduiască mântuitoarea învățătură, puse mâinile pre dânsul, și-l omorî; trimițându-l al doilea mucenic la Stăpânul Hristos după mucenicul Stefan.

Intru această zi, Climent făcătorul de canoane cu pace s'a săvârșit.

Stih: Climent jos pre pământeni cu cântări veselind,
S'a dus ca să veselească, precum socotesc și cetele cele de gând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Maxim.

Stih: Maxim pre Xi, slava cea din mijloc aflând,
Pre sabia ceea ce i-a rănit pântecele, erà nouă însemnând.

Intru această zi, aflarea moaștelor sfântului sfințitului mucenic Vasilie episcopul Amasiei.

Stih: Pre Vasilie nici mort nu se cuvine a-l trece cu neștiința,
Pre cel ce pentru tine împăratul cel viu și-a dat vieața.

Intru această zi pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Donat episcopul Evriei.

Stih: Donat este clătind pre cel ce sufletele clătește,
Căci pre Dumnezeu Cuvântul cel pașnic lumei îl vestește.

Acesta a fost în zilele lui Teodosie cel mare, fiind episcop în cetatea ce se chiamă Evria, la Epirul cel vechiu. Și la acea cetate erà un sat ce se numeà Soria, la care erà o fântână cu apă, și câți beau dintr'însa mureau cu amar. Apoi aflând de aceasta prea sfântul episcop Donat, merse la fântână cu clericii săi, și cum sosi se făcu tunet, și îndată ieșind de acolo un balaur purtător de moarte, carele își avea cuibul în fântână, întâmpină pre fericitul, și ispiteà ca să împiedice cu coada sa picioarele asinului, pre carele erà sfântul călare. Iară sfântul întorcându-se și văzând pre balaurul, a luat biciul cu care

bătea asinul și puindu-l pre spinarea balaurului, cu aceasta numai a făcut pre balaur să ia rană purtătoare de moarte; pentru că îndată căzù de muri. Atuncea adunară lemne cei ce văzură minunea, și făcură foc, de arseră hiara. Și nimenea nu cuteză a se apropià de apă și să o guste, iară Sfântul făcând rugăciune, și binecuvântând fântâna, și bând el întâiu, făcù și pre ceilalți de băură fără de frică. Dintru carea bând, și bucurându-se, de atuncea încolo, s'au dus pre la casele sale sănătoși. Acestea aflând Teodosie împăratul, chemă pre toți episcopii, câți erau acolo, și întrebă: Care este Donat, cel ce a lovit pre balaurul cu biciul de l-a omorît, și cu rugăciunea sa a scos apă din pământ și din Cer ploaie a pogorit? Iară ei îl arătară, zicând: Acesta este împărate; și împăratul sărutându-l îl duse la împărăteasă, și căzând amândoi apucară picioarele Sfântului, rugându-l și zicând: Robul lui Dumnezeu, rugămu-te, fă milă cu noi; că avem numai o fiică singură născută, carea se bântuește de cumplit drac, cât suntem foarte mâhniți la suflet, ci de o vei tămădui, ia-ți jumătate din avuția ei. Iară Sfântul zise: Să vie copila; iară ei luară pre Sfântul de-l duseră la dânsa. Și certând Sfântul pre dracul, și gonindu-l, îndată se tămădui copila. Deci dându-i împăratul făgăduința, Sfântul n'a priimit să o ia, iară pentru buna sa voință cerù să i se dea un loc ce erà aproape de orașul lui, foarte bun ca să-și facă biserică, ce se chemà Omfalion. Pre care îndată împăratul i-l dărui cu carte poruncitoare. Fericitul acesta Donat a înviat pre un mort, ce nu-l lăsà un datornic să se îngroape până nu-și va plăti datoria. Și după ce a vorbit și și-a așezat lucrul cu datornicul, și s'a spart zapisul, i-a poruncit iarăși de a răposat până când va fi cea de obște a tuturor înviere. După aceea fiind atuncea și secetă mare pre pământ, cu zisa împăratului ieși Sfântul afară din cetate de făcù rugăciune, și se lăsă atâta ploaie din Cer în cetate și împrejur, de se umplù pământul, cât se păreà că va fi potop. Iară împăratul aveà grijă de Sfântul, căci erà numai cu o haină îmbrăcat și ploaia erà grea. Iară dacă venì Sfântul în curtea împărătească, și nefiind nici de cum udat, se minunară toți, deci împăratul se bucură de cuvintele lui și dându-i mult aur pre seama zidirei bisericei și alte lucruri iscusite spre podoaba aceleiași biserici, l-a trimis la lăcașul său. Apoi mergând și făcând biserica, și gătindu-și mormântul său, foarte bătrân fiind s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Arghira carea a mărturisit pre Hristos în Constantinopol, la anul o mie șapte sute douăzeci, și muncită fiind în temniță s'a săvârșit.

Stih: Arghira prin muncile temniței celei întunecoase muncită fiind,
Mai mult decât argintul nouă acum este strălucind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Paharul Stăpânului Hristos ai băut, precum te-ai făgăduit, și cu Botezul lui tu te-ai botezat, de Dumnezeu fericite, căruia acum cu osârdie strigi bucurându-te: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu razele vederei de Dumnezeu strălucit te-ai arătat Iacove; pentru aceasta cu cununa împărăției făcătorul de bine Hristos, te-a împodobit pre tine, carele cânți împreună cu îngerii: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Lumina cea neînserată tu în muntele Tavorului văzând, pre pământ ai căzut, neputând a o vedeà cu ochii, și dacă ai auzit glasul părintesc, ai strigat luminat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Iată ți-a plinit ție făgăduințele cel de mari lucruri dătător, la dânsul înălțându-te cu urmarea patimilor lui, căruia stându-i înainte acum, strigi bucurându-te: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Indoirea firilor, iară nu a fețelor celui ce s'a întrupat din tine Fecioară, propoveduim; pre carele dupre trup îl închipuim, și ne închinăm asemănărei chipului lui, cei ce ne-am împăcat cu Dumnezeu prin tine Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori muncitorii.

Cugetul lui Avraam tu de Dumnezeu văzătorule agonisindu-ți lui Hristos, celui ce te-a chemat pre tine ai urmat, de Dumnezeu înțelepțite, și rob te-ai făcut aceluia, ca făcătorului și Mântuitorului strigând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Mai tare decât tunetul a fost glăsuirea ta, și decât răsunarea cea de demult închipuitoare a celor din lege; că pre Hristos ca un tunet l-ai vestit în toată lumea Dumnezeu, și făcător și Mântuitor cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroadelor prea înălțați-l întru toți vecii.

Minunat te-ai făcut mărite cu luminarea mărturisirei și cu strălucirea slujirei lui Dumnezeu celei adevărate, și domn a tot pământul, Apostole puindu-te făcătorului și Mântuitorului cânți: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm...

In tot pământul a străbătut cuvântul tău Iacove, lovind ca un tunet mintea celor necredincioși, și luminând cu dumnezeească lumina credinței ca un fulger pre toți cei ce strigă cu închinare: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Limbile ritorilor nu pot să te laude pre tine, o de Dumnezeu Născătoare Marie, dumnezeească Mireasă! Că pre Dumnezeu, celce este preste toate, l-ai născut, Fecioară, pre făcătorul și Mântuitorul, căruia strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu sfințenie săvârșindu-ți călătoria ta, în lăcașurile sfinților mărite, acum fiind, bucurându-te vezi raza cea întreit strălucitoare; de carea îndulcindu-te prea înțelepte, pre cân-

tăreții tăi plini de veselie și de bucurie arată-i, cu rugăciunile tale, prea fericite Iacove.

Ate vedeà făcătorii de rele și ucigașii, ca și mai 'nainte pre Stăpânul tău, nesuferind, te-a ucis cu sabia pre tine următorul lui Hristos, celui ce s'a răstignit cu trupul pentru noi, că faptele lor defăimându-le, cu pilda vieței tale le-ai vădit ca un de Dumnezeu grăitor, prea fericite.

Cu sabia cerească fiind muncit Irod, de rane a pierit; căci pre robii tăi Cuvinte, și pre ucenicii pre cari apostoli i-ai numit, nu erà vrednic să-i ucidă ticălosul. Pentru aceasta de a ta dreaptă înțelepciune, făcătorule de bine mirându-ne, pre tine te mărim.

Slavă...

Cinstim pomenirea ta cu bucurie, te lăudăm pre tine fericite Iacove, tăinuitorule a lui Hristos, mărind rîvna ta cea călduroasă, și călătoria cea lungă, și luptele tale și junghierea; fiu al tunetului, și lumină, și judecător, și de taine grăitor cu credință pre tine toți minunându-te.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o Fecioară Maica lui Dumnezeu! Mai pre sus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele Tatăl din inima sa l-a răspuns mai 'nainte de toți vecii ca un bun; pre carele acum și mai pre sus de trupuri îl cunoaștem, măcar că și trup a luat.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cuvântului celui ce s'a întrupat pentru milostivire, apostol ai fost Iacove, cu ceata celor mai mari arătându-te, împreună numărat; cu carii lui Hristos te roagă pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului, 3, și ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, dintru adâncul deșertăciunei ai scos pre oameni, vrednicule de minune, plecându-te chemărei Invățătorului, celui ce a luminat cu totul cugetul tău Iacove, și te-a arătat pre tine apostol cinstit, și de Dumnezeu grăitor, al Dumnezeirei sale celei negrăite.

Strălucirea Duhului s'a pogorît preste tine în chip de foc, și te-ai făcut lăcaș dumnezeesc, Fericite, cu tărie gonind întunerecul nedumnezeirei, și cu lumina cuvintelor tale celor prea înțelepte, ai luminat lumea grăitorule de taine, vârful apostolilor, văzătorule de Hristos, Iacove.

Cu strălucirile propoveduirii, pre cei ce dormiau întru întunerecul necunoştinţei luminându-i, Iacove mărite, i-ai arătat prin credinţă fii Stăpânului şi Dumnezeu, patimei şi morţei căruia rîvnind, te-ai făcut moştenitor slavei prea înţelepte, şi de Dumnezeu grăitorule, şi ca un Apostol adevărat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Pre mărturisitorul tainei celei cereşti, pre propoveduitorul Evangheliei, pre Iacov, veniţi toţi cu cântări de psalmi să-l lăudăm. Că acesta s'a arătat rîu raiului celui cugetător, adăpând brazdele sufletelor cu ploile cele cereşti, şi arătându-le aducătoare de roduri lui Hristos Dumnezeu, celui ce prin rugăciunile lui, dă tuturor curăţire, şi luminare şi mare milă, celor ce săvârşesc pomenirea sa.

Şi acum, a Praznicului.
SLAVOSLOVIA CEA MARE
Ecteniile şi Otpustul.
Ceasul întâiu şi Otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului, Peasna cea de rând pe 4, şi ale Apostolului Peasna 3-a, pe 4, Prochimenul glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Apostolul din Fapte: *In vremea aceea, pus-a Irod Impăratul mâinile...* Aliluia glasul 1-iu, Povesti-vor cerurilor minunile tale Doamne. Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea, sta Iisus lângă lacul Ghenisaretului...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

Sfârşitul lunei lui Aprilie şi lui Dumnezeu laudă.

Comisia pentru cercetarea cărţilor de ritual:
Prea Sfinţitul Episcop VISARION al HOTINULUI
Prea Sfinţitul Episcop COSMA al DUNARII de JOS
Prea Sfinţitul Arhiereu TITU S. TARGOVIŞTEANUL

Director al Tipografiei, PAVEL SURU.

Şef general, ZAMFIR IONESCU.

BISERICA ZLĂTARI, BUCUREŞTI.